

UN REPÀS AL 2021

JOAN YLL

Cronista oficial de la vila

Ajuntament
de Sitges

Gener 2021

EL DIA A DIA

No sé ben bé com definir aquest començament d'any, venim d'un altre de molt complicat que no l'hem pogut acomiadar com estàvem acostumats, ni tampoc rebre aquest amb l'entusiasme festiu que caracteritza aquestes sortides i entrades. Com canvien les coses d'un any a l'altre, sortosament l'ésser humà està fet d'una manera que s'adapta a les circumstàncies que van sorgint: les pròpies i les que afecten a tota la col·lectivitat. Amb una cosa estaran d'acord amb mi, l'any que hem deixat enrere el vam començar molt millor que aquest, però l'hem acabat molt malament. Tant com el que ara comencem, hi ha però les esperances posades en les vacunes que s'han començat a administrar, i això infon optimisme al pensar que el podem acabar amb moltes més garanties de que avancem pel camí adequat.

Tanmateix aquesta premonició no amaga els estralls que, fins ara i encara no s'ha acabat, ha produït aquesta pandèmia, perquè a causa d'ella ens han deixat familiars i amics i altres que pateixen unes molestes seqüeles. A més, també, de les repercussions econòmiques que generen a indústries, comerços, hostaleria i restauració i de retruc a moltes famílies

que pateixen la incertesa de no saber com podran fer front a les despeses que han d'atendre cada mes. Una situació molt complicada per a tothom i d'unes conseqüències imprevisibles, quan es preveu que tardarem temps per a tornar a que la roda torni girar a la velocitat que ho feia, que si ja no era massa greixada, imaginem-nos ara.

Però tampoc cal posar-nos al llit abans de tenir febre. Malgrat tot, l'any ha començat de la mateixa manera que des de fa molts anys, amb el concert de la Filharmònica de Viena, en directe des de la Gran Sala del Musikverein d'aquesta capital, aquest any sota la direcció del mestre italià Ricardo Muti. Amb la sala, com sempre, extraordinàriament decorada amb les flors, els músics elegantment vestits, l'únic que faltava era el públic. Una situació insòlita que no havíem vist mai. Amb els valsos i les polques i amb la qualitat interpretativa de la Filharmònica és la millor manera de començar l'any. La resta, el que arrosseguem i el que vindrà ho haurem d'anar trampejant com fins ara hem fet.

Tant de bo que, al final d'aquest any que acabem de començar, aquest cronista pugui apuntar que el malson ha passat i que tot torna a una certa normalitat. Avui per avui tot és una incògnita. I el

que no deixa de ser curiós és que quan, d'aquí un any, comencem a llegir aquest repàs, ja sabrem com ha acabat, o potser encara no del tot, i podrem opinar. Això sí.

Així doncs, malgrat ja sapiguem el resultat de tot plegat, els convido a recordar els fets i vivències, més rellevants. Coses viscudes, o ni que sigui tenir-ne constància per haver-ne sentit parlar.

I començo per on ho havia deixat l'any passat, per les repercussions del virus que no acaben de remetre, sinó tot el contrari s'enfilen en aquesta corba que sembla que sigui impossible de doblegar.

En data 29 de desembre la xifra total de contagiats, des de que es va començar a comptar, era de 848. A data 7 de gener el número que registra és de 917. Els ribetans ens van per davant amb 1.015. Segons els experts, aquestes xifres són preocupants. Atenent que a Sant Camil el nombre d'ingressats degut a la pandèmia, en aquests moments, són de 44. Quan fa relativament fa poc, el 21 de desembre, n'hi havia 20.

Amb tot aquest panorama incert, resorgeix l'esperança que s'ha fet evident amb les vacunes que ja s'han començat a administrar a les nostres residències de gent gran. Els seus estadants les han rebudes com el millor regal que els hi han pogut portar els Reis. Sitgetans i sitgetanes que de ben joves ja van rebre les vacunes que els van immunitzar de les malalties que podien tenir més repercussions en aquells anys: la poliomielitis, la verola... Però no es van escapar d'haver de passar,

el xarampió, el que anomenàvem les "paperes" i des de sempre exposats a la grip, per la qual, des de fa temps, existeix la vacuna que cada any ens administren. Tenim l'exemple dels estralls que va provocar la grip del 1918, que no ha desaparegut mai més però que gràcies a aquestes vacunes que fan que si ens contagiem no ho sigui amb tanta virulència. Molt em temo, que a partir d'ara hi tinguem d'afegir una altra, la de la Covid-19 i les variants a que pugui derivar, doncs desconeixem que si amb aquests vacunes que ens posaran quedarem immunitzats per sempre.

Un altre dels problemes és l'augment de l'incivisme, moltes vegades provocat per ingerir grans quantitats d'alcohol, i altres substàncies. Aquest, ara en diuen anar passat de voltes, repercuteix en el mobiliari urbà, parets, la netedat del poble, en vehicles i parcs infantils. Com és el cas que ens ocupa, en deu dies s'han produït destrosses en un parell de parcs destinats a la mainada, trencant tanques de protecció i algun que altre element que forma part dels entreteniments destinats als més menuts. És una llàstima que hagi de pagar els plats qui menys culpa en té, perquè ara significa que el parc restarà tancat fins que es facin les reparacions pertinents.

Sembla ser que els causants de les destrosses, que tan s'han produït aquí com al barri de Les Botigues, estan identificats. El que passa en casos així és que els autors es penedeixen del que han fet i ells tranquils i la feina pels altres i els que paguen les conseqüències, indirectament, tots nosaltres.

Segons el psicòleg Roman Pérez, a les pàgines de

l'Eco, explica que en moments com els que estem vivint, en el qual les autoritats ordenen un seguit de restriccions, en quan a la mobilitat, hi han un tipus de joves que hi reaccionen en contra i no accepten acatar les ordres. En lloc d'això es revoltent contra l'ordre establert i es dediquen a fer botellots, que deriven a actes vandàlics imprevisibles. És una llàstima, perquè primer de tot amb aquesta abusiva ingerència d'alcohol el que perjudiquen és la seva pròpia salut i després les conseqüències que es deriven dels altres efectes colaterals. Sortosament no tota la joventut fa el mateix, és una minoria que en lloc de contribuir a dignificar Sitges, que és també el seu poble, el que fan és, com s'acostuma a dir, tirar pedres damunt de la seva teulada. Tant de bo sàpiguen reaccionar a temps i modifiquin els seus costums, perquè repercutirà en el seu propi benefici. Si no ho fan, potser quan vulguin rectificar ja serà massa tard.

Una altra notícia ha deixat garratibada a la ciutadania, la Policia Local, ha donat el "alto" a un cotxe que el conduïa un nen de només nou anys. Al costat portava la seva mare i a la part posterior del vehicle un nadó. Aquesta greu imprudència ha tingut lloc en una urbanització de Sitges. La inconsciència de la mare, que ha estat denunciada, hauria pogut tenir conseqüències molt greus.

Després de deu anys d'increment en el preu que s'ha de pagar per circular pels Túnel del Garraf, per aquest 2021 no només s'ha frenat la pujada, sinó que l'import s'ha rebaixat cinc cèntims, passant dels 6,94 que es pagava als 6,89 a partir de començament d'any. Com a curiositat dir que la

primera tarifa, recent inaugurats, era de 5,30 euros i cada any s'incrementava uns cèntims. Encara que la rebaixa sigui poca, al menys s'apercep la voluntat de no seguir a l'alça. Si tenim en compte que és el peatge, amb relació als quilometres que dona cobertura, més car de tot Catalunya, des de que es va posar en funcionament que s'ha considerat abusiu el preu que s'ha de pagar per fer aquest trajecte. Mai s'han atès les queixes pel que això respecte, sinó tot el contrari, una puja darrera una altra. El que situa la comarca del Garraf i el Penedès Marítim en desigualtat de condicions davant altres comarques.

La segona setmana de gener la situació de la pandèmia es torna a complicar, mentre agafa força el que els entesos anomenen la tercera onada. Atenent que els indicadors registren uns alts nivells de contagis, sobretot a Sitges on es doblen els registrats dintre la mitjana catalana. Traduint-lo en xifres: el dijous dia 7 hi havien registrats 917 positius i el dijous següent, el dia 14 havien pujat fins 1.042. Amb un risc de rebrot de 995 punts (molt alt).

Situació que es reflecteix en l'Hospital de Sant Camil, on just abans de les festes de Nadal tenien 20 pacients ingressats per Covid i ara la xifra s'eleva a 83.

Tot això coincideix amb el retorn a l'escola que ha transcorregut amb una certa normalitat. Si més no amb casos puntuals que han aconsellat confinar a 39 persones entre alumnes i professorat. Resultat de sumar un grup aïllat a l'escola Maria Ossó i 16 alumnes de diferents grups de l'Escola Pia.

Com sempre es produeix una relació entre la pandèmia i l'activitat comercial del poble. Sens dubte per sobre de tot preval la salut i és el que ens ha de preocupar més. Però sense voler i, com també es normal, preocupa les repercussions dintre l'àmbit laboral del nostre municipi. Potser mai com ara trobem a faltar alguna mena d'indústria per no tenir de refiar exclusivament del turisme. Indústria que donés feina a un gruix important de la nostra gent que sense aquesta activitat industrial la gran majoria estan empleats en l'àmbit de la restauració, serveis hotelers i altres relacionats amb aquest teixit turístic. Botigues, bars, restaurants i no diguem hotels, tots obren les seves portes per acollir a la gent del poble, però desenganyem-nos només amb nosaltres no és suficient per mantenir-se.

Malgrat tot sembla ser que la campanya de Nadal, segons opinions dels mateixos comerciants, no ha estat tan malament com es preveia. Ha influït les recomanacions fetes, des de tots els mitjans, per a que la gent faci les seves compres en el comerç de proximitat i també per la campanya portada a terme per la nova Associació de Comerciants, que presideix en Carles Prieto, que han fet campanya per a reactivar el comerç. Al menys si es comparen amb les xifres del mes de novembre, quan la venda va caure un 60 per cent, les de desembre van patir "només" entre un 20 i un 30 per cent, el percentatge no és tan alarmant.

En canvi les típiques rebaixes del mes de gener han coincidit amb dos aspectes que els hi han estat desfavorables. Com són l'haver de patir les conseqüències del confinament municipal i que

el primer cap de setmana d'aquestes rebaixes, els comerços no essencials no poguessin obrir portes ni dissabte ni diumenge. Mentre bars i restaurants segueixen amb els horaris limitats, matins de 7 a 9,30 i al migdia de 13 a 15,30 i vespres tancat. Per a uns i altres aquestes mesures no els afavoreixen res, tot el contrari.

És el que comentava, et fixes en un sector i si aquest està tocat l'altre encara ho està més. Com ho ha passat amb el de Serveis de platges, que dels 210 dies que podien explotar la concessió, només van poder obrir un total de 100 i a més treballant a un 40 i 50 per cent si es compara amb la passada temporada, degut a la falta de turisme que es va registrar durant els mesos d'estiu, que és quan hi cap la seva raó d'ésser.

Gràcies a les gestions portades a terme pel regidor de platges, Guillem Escolà, els perjudicats veuran reduït l'import que hauran de pagar per la concessió. Un tràmit que per boca del president de l'Associació de Platges de Sitges, en Manel Martínez, agraeixen mentre esperen que la propera temporada la situació els sigui més favorable. Atenent que el seu negoci es limita als mesos d'estiu, en els quals també s'han de descomptar els dies que fa mal temps i ningú acudeix a la platja. Són dies que evidentment no es recuperen del còmput total.

En el Ple extraordinari del dimecres dia 13, es va aprovar el Pressupost municipal per aquest any 2021. Un pressupost que passa dels 49 milions d'euros a 52 milions. La prioritat d'aquests comptes és poder ajudar a les persones i col·lectius més

afectats a causa de la pandèmia. Creant un fons d'emergència social, amb un increment de les inversions, com també es té previst contenir les despeses. Tot això comptant en què es reduiran els ingressos pel que fa a l'activitat econòmica.

Dels 52 milions es destinaran: 8,5 en fons d'emergència social, 14 milions en inversions, 27,5 destinats als serveis públics i 0,3 en deute públic. La suma de totes les quantitats es respectable i reflexa la despesa que genera, només en un any, l'engranatge per on es mou el funcionament de la vila. I això sense comptar que en un moment donat sorgeixi, el que se'n diu, un ciri trencat. Com hem pogut comprovar, des de fa un temps, els estralls que produeixen els fenòmens meteorològics als quals no estàvem acostumats.

Les vivendes ocupades són un malson per a tothom. En primer lloc pels propietaris i després pels veïns i de retruc perjudica als serveis d'ordre públic, els quals molt sovint són requerits per a restablir l'ordre quan aquest, per les causes que siguin, han fet encendre els llums d'alarma.

Aquesta setmana la Maria del Mar Tamburini ha pogut recuperar la casa, del passeig de Vilanova 137, que tenia ocupada des de feia set anys, que es diu aviat. Després de patir tota mena d'entrebancs i la lentitud de la justícia per a resoldre'ls, finalment la casa torna a ser seva, si més no el seu interior s'ha de fer pràcticament tot nou. Un altre problema afegit.

La tercera onada de la maleïda pandèmia es

mostra mot agressiva, en només deu dies Sant Camil registra 10 morts. Augmentant els positius de manera considerable i la llista d'ingressats en aquest 21 de gener puja fins a 114. Comparant les xifres d'una setmana amb l'altra, el dijous 14 en total registrava una suma de 1.042. El també dijous 21 s'ha enfilat fins a 1.153. Amb un risc de contagi altíssim. Davant aquest panorama tan poc optimista continuen les restriccions i, el que és pitjor, no se sap fins quan estarem així.

Mentre que als centre escolars, tot i que no hi ha contagis, es registra una xifra alta de professors i alumnes que estan confinats.

Per fi el que havia estat l'Hotel Acapulco ha estat enderrocat. Feia molts anys que es trobava en un estat deplorable, aixopluc de molts okupes que havien deixat les marques del seu pas en les parets interiors i exteriors de l'edifici, el qual havia patit diversos incendis. Entre una cosa i l'altra oferia un aspecte que no contribuïa gens a enaltir la bona imatge de Sitges, quan s'hi arribava des de la recta de la Mata. Les màquines l'ha reduït a un solar, desapareixent un ermot que feia molt mal a la vista i feria la sensibilitat de la nostra gent que es preocupen per cuidar la bona imatge de Sitges.

La causa que esperava torn als jutjats, referent al polèmic aparcament dels Pins Vens, el jutge del jutjat número 2 de Vilanova, ha decidit arxivar el cas. Al considerar que l'Ajuntament va obrar bé a l'ordenar aquest espai que ja s'utilitzava anteriorment com aparcament.

Si més no la decisió del jutge no significa que aquesta terreny es pugui dedicar a la finalitat esmentada, perquè aquest espai està qualificat com a zona verda. Per tant s'haurà de seguir treballant per tal de que la Comissió Territorial d'Urbanisme del Penedès accepti o no el canvi de classificació del terreny i a partir d'aquí poder destinar l'espai a aparcament. Encara n'hi ha per un temps, atenent que "las cosas de palacio van despacio".

En quant a l'evolució de la pandèmia, si el dijous 21 la xifra estava en 1.153 – sempre basant-nos en la xifra total des de que va començar- una setmana després, el dijous 28 la quantitat arriba als 1.231. Per tant 78 casos nous. Els contagis baixen si ho comparem en dues setmanes enrere, si més no les autoritats sanitàries encara ho consideren alt.

Mentre que des de l'Hospital de Sant Camil s'informa, que en quatre setmanes la xifra de morts ha estat de 30. Un nombre excessiu.

Per altra banda el ritme de vacunació a les nostres residències segueix les pautes marcades des de que el 5 de gener es va començar a vacunar als seus residents. La primera dosi va ser administrada a 674 persones, i de la segona ja s'ha posat a 431. Molt aviat s'aconseguirà haver vacunat el 100 per cent d'aquestes residents i a una bona part dels professionals que en tenen cura.

Mentre el tema que més preocupa a tota la ciutadania del món, i la nostra no és una excepció, és la pandèmia, el dia a dia ofereix altres notícies que en l'àmbit local també tenen repercussions. En

el cas que ens ocupa aquestes es centren en els problemes que ocasiona la vaga que segueixen els treballadors de la neteja. Un fet que es va fer palès quan el diumenge 24 ens vam despertar sense que encara no s'haguessin retirat les bosses de les escombraries.

Hores després es sabia que degut a les mediacions del Departament de Treball de la Generalitat, amb els treballadors de l'empresa Cespa-Ferrovial, aquests han acordat tornar a treballar i a suspendre de manera temporal la vaga. Els mateixos treballadors justifiquen aquesta aturada perquè consideren que no s'estan complint les condicions que en el seu dia va acceptar l'empresa, com consta em els contractes que van signar.

Per la seva part Cespa informa que no els va ser possible negociar uns serveis mínims, davant les reiterades negatives a fer-ho dels treballadors. Vist als ulls dels afectats, que som tots nosaltres, la qüestió de la neteja del poble és un problema que ve de lluny i que no sembla que tingui solució a curt termini. També s'ha de dir que no tota la culpa és dels responsables de la neteja i de l'Ajuntament que és la institució que ha de vetllar per a que la neteja del poble sigui una de les prioritats. A favor de tots plegats cal apuntar que som uns incívics i m'atreveixo a generalitzar perquè en un moment o altre hem fet de les nostres, conscièntment o inconscièntment. Si això hi afegim als qui ja tenen per costum no mirar prim, és molt més difícil apropar-nos a la perfecció en quant a la neteja, encara que els treballadors que en tenen cura facin l'impossible per mantenir-ho tot en uns estat de permanent netedat.

CULTURA

“Adiesksodo” en grec es ve a referir a un carrer sense sortida. És la situació en què viuen el gran nombre de refugiats que estan a l’illa grega de Lesbos. On la periodista i poeta sitgetana, la Sabrina Guitart, moguda pels seus sentiments de solidaritat, s’hi va desplaçar per recollir la veu de les persones refugiades. De la seva estada i dels testimonis que li van aportar, en va sorgir el documental que porta aquest nom que he apuntat al començament. El qual s’ha projectat al Prado de la mà del Cine Club Sitges. On es veu a la Sabrina integrada entre els refugiats. Amb la seva aportació hem pogut veure el que ens imaginàvem, però amb molt més realisme i que no ha deixat a ningú indiferent.

Una obra de la reconeguda pintora sitgetana, la Marga Miret, ha estat escollida per il·lustrar la portada d’un nou poemari de la poetessa italiana Irene Sabetta, sota el títol: “Il mondo visto dia vicini” de l’editorial Convivio Editore.

L’obra de la Marga es titula “Octubre” i forma part de la col·lecció que va presentar a l’exposició que va realitzar a la Galeria Ona de l’Havana (Cuba) el 2019.

La poetessa italiana i la pintora es van conèixer en un Erasmus que es va portar a terme entre l’Escola Pia, on la Marga és professora i un centre d’Itàlia on la poetessa també ho és.

El teatre del Casino Prado torna a donar aixopluc a la segona edició del teatre inclusiu, que dirigeix

l’actriu Anna Barrachina i la ballarina i coreògrafa Vero Cendoya.

L’obra que es representa és Romeu i Julieta. On cal destacar el treball que realitzen la quinzena de persones, amb diferents discapacitats, que és digne d’admirar. Sobretot la seva constància i bona disposició que demostren en els assaigs i que els permet aconseguir una compenetració admirable en la representació dels seus respectius papers. Treball i esforç que es veu compensat pel gran nombre d’aplaudiments que arrenquen dels espectadors. Que són extensibles a la direcció i als voluntaris/es que els ajuden. La seva iniciativa i dedicació s’ha de reconèixer que té un gran mèrit. Després de veure les cares de satisfacció de tots els participants en l’obra que es mostren contents de poder mostrar les seves aptituds interpretatives i del que són capaços de portar a terme. El gruix d’espectadors, ens treien el barret, com a mostra d’autèntica admiració.

Des de la Regidoria de Cultura, amb en Xavier Salmerón al capdavant, es torna a donar vida i veu a la Pregonera, amb la voluntat que aquest any es pugui portar a terme tot el que està programat. En total 18 exposicions, 12 representacions de teatre, 8 espectacles familiars, 8 concerts, 6 obres de circ i dansa i 10 festivals. Que es tradueix amb el següent calendari d’entre els espectacles més significatius: el dissabte de Carnaval, 13 de febrer al Casino Prado de la mà del popular Quim Masferrer, amb la seva obra “Bona Gent”. Que ha estat acollit amb tant èxit que de seguit van quedar esgotades les entrades, per la qual cosa s’ha programat pel 12 de març una

nova actuació. El 21 de març, “Contrallums” per la Camerata Eduard Toldrà al Prado. Divendres 30 abril “Xoc Anti-Tiempo del ballet Contemporani de Catalunya al Casino Prado. El 7 de maig, actuació de Ramon Mirabet al Retiro. El divendres 4 de juny representació també de dansa amb “Brossa” de Raúl Martínez al Prado, El divendres 18 de juny, amb l’obra de teatre “Amics”, amb Dafnis Balduz al Retiro. Divendres 10 de setembre, música a càrrec d’Aiguadolça& Friends als jardins de can Ferratges. El 22 d’octubre, al Casino Prado, l’obra de teatre “53 diumenges” de Cesc Gay, Divendres 19 de novembre, “Dansa per tutti” d’Edu Pericas i Sol Picó, al Prado.

El cantautor sitgetà Jordi Tutusaus, ha creat un àlbum, “Canciones de Pachama”, en el qual hi acaba de incorporar una trilogia de cançons, amb poesia seva i acompanyament de guitarra: “El Universo, Tu poder i La Confiança”.

El poeta i músic incorpora a molts dels seu treballs les obres de pintores locals, on combina el seu art amb la música. Recentment, podem dir que ha “musicat” l’obra de la Pilar Mena. Recordo que farà un parell d’anys, al ritme de la música del Pachama, sorgida del seu piano, en la festivitat de Sant Jordi, va acompanyar l’obra pictòrica que realitzava, en directe, damunt un quadre de grans dimensions, la pintora Blanca Benítez al Passeig de la Ribera. Uns mesos més tard, a l’agost, els dos artistes, es van retrobar als Jardins de Terramar, repetint l’experiència.

L’escriptora sitgetana, Eugènia Kléber, ha estat

convidada a participar en el Saló Internacional del llibre de Teatre, al Centro Dramático Nacional de Madrid. L’Eugènia és autora de diverses obres curtes de teatre i novel·la i col·laboradora en les pàgines de l’Eco.

Degut al temporal Filomena, el Saló va haver de tancar portes a l’endemà d’haver obert i l’escriptora es va haver de quedar a Madrid, on degut a la nevada no podia viatjar. Però quan va poder arribar a Sitges, es va trobar amb l’agradable sorpresa que la seva novel·la, “Terrible Intimidad”, ha estat entre les més llegides de les biblioteques de la vila.

S’ha creat un segell, “Garraf sona, terra de festivals”, on s’aglutinen els certàmens que es celebraran a tota la comarca durant aquest any. A la nostra Vila hi són anunciats: El Festival Jardins de Terramar, Sitges Next, Sitges Film Festival, Concerts de Mitjanit, Barraques de Sitges.

Al Centre Cultural del Miramar s’ha inaugurat la interessant exposició que posa en relleu la personalitat de Henry Buckley, que va ser un actiu corresponsal de guerra. Com a tal va estar enviat a cobrir la Guerra Civil espanyola i un dia el destí el va portar fins a Sitges i aquí, casualitats de la vida, va conèixer a la que seria la seva esposa, la Maria Planes.

Avui la seva neta, la Patricia Buckley, després d’haver posat ordre a l’arxiu familiar, on es va trobar amb un bon nombre de fotografies, aquestes li han servit per organitzar aquesta exposició, per la qual s’ha servit de la col·laboració de l’Anna Nicolau, la Judit Porta i la dissenyadora Natàlia

Butí. El nom escollit ha estat: “Ramon Buckley: Nunca se saVe”.

El seu recorregut ens endinsa en l’horrorós món de la guerra i també en la vessant humana del corresponsal nascut a Manchester i sitgetà d’adopció. La seva vida familiar dins el si d’una família molt coneguda a la vila, que està envoltada d’una activa participació cultural a la qual la Maria no s’està al marge, tot el contrari. Amb el seu germà Ramon que combina la direcció de la fàbrica local del gas, amb les reconegudes dots d’escriptor. Dintre aquest ambient i captivat pels encants de Sitges, l’Henry, ja casat amb la Maria, s’hi troba bé a Sitges i s’adapta de seguida a les corrents artístiques i culturals que coincideixen a la vila. Familiars, amics i amigues, conformen el testimoni fotogràfic on a més de mostrar-nos els moments més interessants de la trajectòria del corresponsal hi trobem resumida la vida del matrimoni. On després que l’Henry hagués voltat tan mon, el veiem amb la Maria agafada del seu braç passejant per Sitges, on ja s’hi havia establert i on hi va morir a l’any 1972.

El cantautor sitgetà, l’Albert Pastor publica un nou disc, sota un nom molt revelador: “L’infinít que s’acaba”, que es compon de setze peces i s’ha presentat en format digital. Un excel·lent treball on hi predomina el domini de la paraula i l’originalitat. Per altra banda el seu primer videoclip té intenció de presentar-lo en unes setmanes a través de les plataformes digitals.

Ja han passat vuit anys des de que el Cineclub Sitges va començar la seva singladura, la qual s’ha

capgirat durant aquest temps de pandèmia, quan no es podia anar al cinema o, quan s’ha pogut, amb un aforament reduït al 30%. Sortosament compte amb un públic molt fidel que dona suport a la cartellera que s’hi projecta.

Amb la intenció de celebrar aquest vuitè aniversari, s’ha organitzat una interessant programació. Aquest mateix divendres 22 de gener es projecta “My mexican Bretzel”, que compte amb la presència de la seva directora, Núria Giménez.

Per la propera setmana, concretament el dia 28, els realitzadors Ángeles Hernández i David Matamoros, seran els encarregats de presentar la premiada pel·lícula “Isaac” .

Aquestes dues projeccions posaran el punt final al cicle que es va iniciar el 14 d’aquest mes amb la projecció de “Cartas Mojadas” de Paula Palacios. Compartint cartellera amb el documental “Adieksodo” de la cineasta sitgetana Sabrina Guitart.

En Joan Duran, la Cèlia Sánchez- Mústich i tots, tenim ganes d’anar recuperant les nostres festes i tradicions. Per començar a fer ambient, els amics anuncien les dates de la celebració de la Festa de la Poesia, que situen entre el 2 i el 4 de juliol. Els poetes convidats són els mateixos que ho estaven per a l’edició de l’any passat, que al no poder-se celebrar han estat convocats novament per a la festa d’aquest any.

Han passat quinze anys i 14 edicions de la primera Festa de la Poesia, una festa que a més també ha

esdevingut una tradició. En un ambient sensacional, del qual queden molt sorpresos els convidats i convidades. Que de la mà de la Cèlia i d'en Joan tots els actes que preparen no només l'originalitat forma part del protocol, sinó que també és tant o més important l'emotivitat de la qual participen els poetes i els qui els acompanyem. Dos dies i mig intensos, on la poesia és la protagonista en un Sitges que ha inspirat a ells i a tants altres que els han precedit.

El diumenge 31 de gener sembla ser que es podrà commemorar el centenari de l'estrena de la sardana "La Processó de Sant Bartomeu" del compositor sitgetà Antoni Català i Vidal. Es va poder escoltar per primer cop a la vila el 15 de novembre del 1920 en el Saló Teatre del Casino Prado, la cobla encarregada d'oferir la interpretació va ser La Principal de la Bisbal.

La sardana de l'Antoni Català va ser guardonada amb el primer premi de la II Festa de la Sardana de Girona de l'any 1919. És la primera sardana que, després de l'entrada de gralles de la vigília de la Festa Major, el 23 d'agost, que s'interpreta en la mítica ballada de les dues al Cap de la Vila. La segueix la sardana "La Festa Major" de l'Enric Morera. Entre un ambient fantàstic on la plaça fins i tot queda petita per acollir a tantes sitgetanes i sitgetans que no es volen perdre el poder ballar les dues preceptives sardanes. Just en el moment en què el gegants ja treuen el cap pel cantó del carrer Major.

La sardana de la Processó es torna a interpretar al

pas de la processó pel Passeig. Quan la imatge de Sant Bartomeu arriba a l'alçada de la Cobla, els portants la giren vers els músics i la interpretació esdevé com un homenatge per a qui va destinada la sardana. La imatge de Sant Bartomeu tanca la Processó solemne, junt amb el poble que l'acompanya, amb el pendonista i cordonistes, jerarquies eclesiàstiques, autoritats i la banda de música. El precedeixen intenses pinzellades del nostre folklore que s'hi volen sumar.

En aquest darrer diumenge del mes de gener la sardana de la Processó de Sant Bartomeu s'ha tornat a interpretar, cent anys i uns mesos després, en el mateix escenari del teatre del Casino Prado. Dissortadament no amb el mateix públic que la va escoltar per primera vegada, però amb els descendents que continuen mantenint ben viu el llegat dels avantpassats. Com a curiositat dir que el públic que en aquella ocasió va omplir de gom a gom el teatre, ara s'han hagut d'establir restriccions en quant a l'aforament degut a les mesures adoptades a causa de la pandèmia.

L'encarregada de la interpretació ha estat la formació actual de la Cobla la Principal de la Bisbal la qual, a més de la sardana homenatjada, ha interpretat "La Festa Major" d'Enric Morera, "La Nit de l'Amor" del mateix autor. "La Processó de Santa Tecla" d'en Jordi Pañella, "Sitges, Palau Maricel" de Jordi León i també la sardana "Homenatge a Antoni Català" de Josep Cassú composta per a l'ocasió.

Un concert que ha despertat una gran emotivitat i la satisfacció d'haver pogut ser testimonis de la

celebració d'aquest important aniversari. La pell de gallina és poc per definir el que ha estat aquest acte. Que en part ha estat possible a l'interès mostrat per en Jordi Milà que no volia que l'efemèride passés desapercebuda.

FESTES I TRADICIONS

La celebració de la festa del Reis ha brillat per damunt de la resta de les festes nadalenques. I és d'agrair i valorar el treball que ha portat a terme la Comissió, que presideix la Lorena Lucas, perquè si tots més o menys ens anàvem mentalitzant de que aquestes festes de Nadal serien diferents, en tots els aspectes, a totes les altres, resignant-nos a perdre el que més valorem d'aquestes, com és el poder-nos reunir la família en llargues sobre taules i que tant ha costat assumir, ens neguitejava enormement que la mainada no pogués gaudir de la presència dels Reis Mags d'Orient. Hauria estat un enorme fracàs que el retrobament amb aquesta immensa il·lusió que acompanya la presència de tants distingits personatges, s'hagués vist relegada per la situació que ens ocupa.

Davant l'impossibilitat de poder celebrar la cavalcada, va sorgir la bona idea de disposar d'uns campaments fixes, entre el Miramar i l'esplanada de davant L'ermita de Sant Sebastià, per on hi van passar els patges, els mateixos reis, i tota la mainada que en diferents dies i hores, s'hi van apropar per a lliurar les seves cartes. L'estratègia va donar bons resultats, perquè el matí del mateix dia de Reis, nens i nenes es van despertar i es van trobar amb un escampall de regals. Però no només

ells, els més grans també es van poder gaudir de la generositat dels Mags. Malgrat tot, les cartes d'uns i altres van ser ben ateses.

Tampoc van faltar els redobles dels timbals que, a hora no tan tardana, com en altres anys, van acompanyar el seguici que sembla ser disposaven d'un permís especial per saltar-se el toc de queda.

Petits i grans vam quedar satisfets per com la Comissió de Reis va saber adaptar una festa tan especial en unes circumstàncies també molt especials. I és que pels Mags d'Orient no hi ha res impossible.

Tot sovint, quan passejàvem pels llocs més centrals del poble coincidim a artistes de diferents especialitats que feien el que sabien fer. Hi va haver un moment en què les autoritats municipals van decidir posar limitacions a aquesta activitat. I no es va tenir en compte que molts d'aquestes artistes, com músics, pintors... donaven personalitat en els llocs on interpretaven música o paraven els cavallets. Ara des de la Regidoria de Cultura estan estudiant tornar a donar protagonisme als artistes que, amb el seu art, contribueixen a donar un toc artístic on per si sol l'entorn ja té una personalitat pròpia. Per a fer-ho possible s'ha de reglamentar i en això sembla estar la regidoria.

L'any passat la festa de Sant Sebastià va ser de les últimes festes que vam poder celebrar. Aquest any la celebració s'ha centrat només en l'Ofici celebrat a l'ermita, amb l'aforament limitat i traslladant el res de la novena a la parròquia. A diferència dels altres anys no s'ha pogut comptar amb la ja tradicional

ballada de sardanes, a càrrec de la Cobla Sitgetana, que tenia lloc a l'esplanada de davant de l'ermita.

Els responsables de la Comissió de Carnal que presideix la Núria Escarp, fa temps que estan treballant per com encaixar-ho tot entre les restriccions que encara perduren, i per temps n'hi ha, en quant els actes que es poden celebrar i, de ser així, en quin format es podrà fer. D'entrada sembla impossible tornar a les maneres amb les quals estàvem acostumats. El que no és fàcil es trobar l'equilibri entra la no celebració i la celebració. Aquesta darrera comptant que aquesta no sobrepassi les normes establertes al respecte. No ho tenen gens fàcil, atenent, per una banda el que disposa la normativa que ho condicionarà i per l'altra fer-ho entendre als qui tenen ganes de gresca i dona la sensació que el problema no va amb ells.

CURIOSITATS

Només obrir les portes al nou any, es tanquen les llistes dels partits que es presenten a les eleccions al Parlament de Catalunya. En l'anterior legislatura van ocupar escó l'alcaldeessa Aurora Carbonell, per ERC i en Manel Rodríguez, per CS. Aquesta vegada al no presentar-se l'alcaldeessa, en Manu és l'únic que està més ben posicionat per a tornar a seure a l'emicicle del Parc de la Ciutadella. Estar per definir el lloc que finalment ocuparà en la llista i que lògicament dependrà del nombre de parlamentaris que aconseguixi la seva formació, atenent que es preveu que no siguin tants com els aconseguits en la passada legislatura, on Ciutadants va ser el guanyador de les eleccions.

De totes maneres hi ha bastants sitgetans i sitgetanes que estan representats en les llistes dels partits. Si més no la seva posició, a l'estar allunyada dels caps de llista, no tenen opcions a aconseguir escó. Aquests són: Manu Rodríguez per CS; Magí Almirall, en el lloc 41 PDeCAT; Jordi Serra, 43 JxC ; Maria del Mar Gilabert, 55 PP; Javier Avendaño; 71 ECP; Carme Gasulla, 72 ECP; Dani Carabantes, suplent ECP; Belén Salvadó per la CUP (encara sense definir la posició).

Per garantir el compliment de les mesures de seguretat que exigeixen les autoritats sanitàries, alguns col·legis electorals canviaran d'ubicació, en espais més grans que permetin garantir millor les distàncies, entre els components de les meses i també entre els electors.

El dimarts 26 em trobo a en Valentí Montgai, il·lusionat per una descoberta que havia fet. Com a bon cuiner que és, li agrada saber el que es cou en altres fogons, sobretot pel que fa a l'equip de professionals que estan al seu càrrec. Així va ser com va coincidir amb una entrevista que li feien al responsable del prestigiós Sacha de Madrid , l'Alejandro Hormaechea.

En un moment de l'entrevista el cuiner diu que el Saicha va emprendre la seva singladura a Sitges. Llegit això, com s'acostuma a dir, si a en Valentí el punxen no li treuen sang. No donava crèdit al que estava llegint. De seguida es va posar a fer recerca i efectivament, als exemplars de l'Eco del 1970 i 1971, hi troba enunciat un tal restaurant Sacha amb ubicació al carrer Tacó 9. Que l'havien obert el

matrimoni format per Carlos Hormaechea i Matilde Mosquera, popularment coneguda per Pitila.

I encara no acaba aquí la història, en Valen es posa en contacte amb el fill del matrimoni, perquè també el va encuriosir un detall, que sorprenentment feia temps que hi donava voltes. Es referia a un amic que havia fet quan tenia 9 anys, amb el qual jugaven per aquell entorn de la platja i que mai més en va saber res. A raó del descobriment anterior, ara ha resultat que l'Alejandro, per la proximitat que havia entre el carrer Tacó i el Sant Pau, on hi tenia la barberia el seu pare, és l'amic del qual havia perdut la pista.

Els dos cuiners han quedat de trobar-se, per poder parlar de tants i tants temes que tenen en comú.

La cultura dels fogons va associada amb la del vi. I és curiós com davant de les adversitats fem al que ara estar de moda anomenar, reinventar-nos. Això és el que han fet els responsables de la gran majoria de cellers, oferir els seus vins per les xarxes. Així NODE Garraf responen a la iniciativa llançada pel comerç de Ribes, sota l'adreça MonVi.cat, és la que anomenem una botiga virtual, en la qual es promocionen els vins de la comarca del Garraf, amb la participació de més de quinze cellers de tota la comarca.

Un altre fet curiós i relacionat amb el tema fa referència a la campanya de Nadal, els cellers de Ribes i el del nostre Hospital, les vendes han estat molt bones. Prenent per referent el celler Puig i Batet de Ribes i l'esmentat de l'Hospital, s'han dedicat a

fer lots i també, en el cas del celler d'Hospital que ha venut més de 500 ampolles de les seves varietats de vins. Unes xifres que, degut a la situació, no s'esperaven assolir. I que la connexió a les xarxes de ben segur permetrà tenir una continuïtat durant tot l'any.

Entre el Parc de Santa Bàrbara i el Bosc de can Bruguera s'han repartit 40 caixes niu per a ocells i 4 caixes més per acollir ratpenats. La seva finalitat es centra en què els ocells i ratpenats exerceixin el control dels insectes i plagues, com la de l'eruga processionària.

Com tots recordarem, fa uns dies que van saltar les alarmes davant l'aparició d'unes antenes de telefonia en la torre del rellotge de l'església. Les protestes no es van fer esperar, com tampoc va quedar enrere els comentaris sarcàstics que tenien com a protagonista el propi Sr. Rector, al qual li atribuïen la seva implantació per tal de resoldre la poca cobertura que té el seu telèfon mòbil. Bromes a part la companyia responsable de la seva instal·lació ja anunciat que dintre de pocs dies procedirà a retirar-les. Com s'acostuma a dir, tothom si veu en cor. O potser els mou la sensació de que no ens ve d'un pam. No saben amb qui se la juguen.

Sembla com si el virus es volgués venjar dels membre de la Corporació municipal. Perquè ha tornat a atacar a l'alcaldesa Aurora Carbonell i a dos regidors del seu equip de govern: en David Martínez i en Guillem Escolà. Tots han registrat febres altes i persistents. O vagin a saber, potser no en té la culpa el maleit virus, sinó que es pot deure

a les altes temperatures corporals que es poden registrar en el transcurs d'un ple. Doncs a tots tres els hi va pujar la temperatura just quan s'havien desconnectat del ple que havien celebrat online.

ESPORTS

Després de les festes nadalenques, Sitges acollia la Mitja Marató i d'un temps cap aquí el Quart de Marató, doncs aquest any ni una cosa ni una altra. És una prova esportiva molt seguida pels corredors d'arreu que es tradueix en el gran nombre de participants que s'hi inscriuen. El pas dels corredors pels carrers de Sitges era molt ben rebut, tan per la nostra gent com pels nombrosos seguidors que acompanyaven als atletes participants. Aquest any els hem trobat a faltar, com també aquell ambient tan esportiu amb el qual es començava l'any d'una manera molt sana.

Pels mateixos motius continua tancada tota activitat esportiva en recintes tancats, ja sumen quatre tancaments, de moment fins el 17 de gener. Sí que es poden obrir els equipaments a l'aire lliure, amb una ocupació màxima del 50 per cent. Això fa que s'aturin altra vegada competicions. Si més no el que sap més greu és que altres autonomies no actuen de la mateixa manera al no donar prioritat al tancament. Tots els criteris és de suposar que giren a l'entorn de la situació de l'epidèmia en cada lloc que tampoc és igual.

Els jardins del Retiro acullen a Joan Laporta que presenta candidatura per a tornar a presidir el FC Barcelona. La seva visita desperta interès entre

els seus seguidors i també pels qui no ho són, que tampoc no s'han volgut perdre la presència a Sitges del candidat, el qual en vida d'en Johan Croiff havien vingut més d'una vegada per participar dels partits que disputaven el combinat de jugadors veterans del Barça i el del Sitges, sota la iniciativa de l'Antoni Llorià.

La visita va ser aprofitada per en Manel Carbonell que li va aconseguir una interessant entrevista que ha publicat a les pàgines de l'Eco.

Per la seva part en Jordi Fusté Planas, ofereix en les mateixes pàgines un exhaustiu i interessant reportatge d'un mític del basquet sitgetà, en Justo Conde . Una personalitat dintre el món del basquet, del qual va escriure en alguns del diaris esportius de l'època sempre sobre basquet.

Gràcies a un retrobament amb el jugador Joan Ma-nuel Llopis, molt vinculat a Sitges, van promocionar el basquet local que va agafar molt embranzida gràcies a la presència de dos jugadors nord-americans, en Bill i en Claude. Junt amb en Monguió i Pérez i la resta de locals: Comas, Daví, Rafel i Llopis.

Van ser els anys daurats del basquet sitgetà. Amb aquells partits memorables jugats a la pista del Retiro els diumenges al migdia que aportava molta públic. Atrets per l'equip i de manera especial pel joc que mostraven els dos nord-americans. Amb l'afegit, que la gran majoria no coneixíem, que en Bill es feia càrrec de les despeses. Bon jugador i millor mecenes.

Segueix explicant en Justo Conde que, degut a que la pista del Retiro no complia les mides reglamentàries a més que aquells boniques arcades, ho eren estèticament, si més no es convertien en un perill pels jugadors que degut a les seves embranzides, havien de controlar la frenada si no volien anar a parar contra elles. Va ser així com el llavors tinent d'alcalde, el Sr. Frederic Montornès, pagant de la seva butxaca, s'ofereix a condicionar la pista al pati de les Escoles Nacionals. Traslladant les competicions a aquesta pista.

Imre Dobos és un professor d'esgrima hongarès que viu a Barcelona i imparteix classes per diferents pobles. Degut a aquesta activitat un dels alumnes residia a Vilafranca i fins allà es va desplaçar i a través de la seva família el van posar en contacte amb una de Sitges i a partir d'aquí va començar a impartir classe a les instal·lacions de la Piscina Municipal i després al Club Natació Sitges. En total va aconseguir que a les seves classes hi assistissin 30 alumnes, si més no per la qüestió de la pandèmia la participació s'ha quedat reduïda al 50 per cent.

Per protestar sobre les dures mesures que adopten les entitats esportives que venen dictades pel Procicat, seguint les directrius promogudes des de Girona, 14 representants del Club de Basquet Sitges, han secundat la crida per protestar contra el Govern de la Generalitat per prohibir les activitats esportives en recintes tancats. La concentració ha tingut lloc a les portes del Poliesportiu Pins Vens.

Diuen que no hi ha mal que per bé no vingui, és el que ha passat amb els escacs. Durant el temps de

confinament es va promoure el joc per internet, fent partides online que van tenir molt bona acollida i, sobretot continuïtat.

Ho demostra, entre altres raons, el gran èxit participació amb que ha comptat el Campionat infantil de Nadal que es va celebrar el 3 i 4 de gener organitzat per l'Escola d'Escacs del Casino Prado. Ha contribuït a aquest èxit que les partides no han estat presencials i d'aquesta manera ha estat molt més obert. Fins el punt que la primera plaça de les diferents categories no ha estat aconseguida per a cap jugador de l'escola de la Penya del Prado.

Així, en la categoria dels més petits va guanyar Gerard Tallada d'Amposta, i el primer classificat de Sitges va ser Pep Vilalta que va quedar en la sisena posició de la general. En la categoria sub-10 va ser el guanyador Hugo Uber del Catalonia-Joviat, seguit de Martí Marín del Casino Prado. En la categoria sub-12 Josep Orozco de Vilafranca va ser el guanyador, seguits dels jugadors locals Ferran Moruno i Bernat Moya. I en la categoria sub-14, el vilanoví Jordi Vall va ser el guanyador, seguit de Leo Gardner del Prado i Oriol Lacasa de Vilanova.

I en quant el torneig de partides ràpides, de Cap d'Any celebrat, online, el 29 de desembre, amb una participació de 26 jugadors. En Toni Marcet va resultar el guanyador, seguit d'en Josep M^a. Crespo i Joaquim Fabregat.

Van ser declarats els millors jugadors de l'Ecola, Daniel Chiochia en setena posició i Leo Gardner en novena.

A Vilafranca també es va celebrar el torneig de Nadal, en el qual es va proclamar campió el jove Martí Marín. L'escola del Casino Prado va estar representada per en Paco Moruno, Ferran Moruno, Àlex Marín, Carme Sardà i Max Portillo.

Hi haurà molts cruyffistes, però que ho siguin més que en Toni Llorià ho dubto. En les pàgines de l'Eco hi escriu per a recordar el tradicional partit benèfic que es celebrava a Sitges la vigília de la festivitat de Reis, organitzat per la Fundació de Veterans. Un cop acabat el partit l'Urruti feia de Melcior, en Cruyff de Gaspar i en Pereda de Baltasar. Els tres lliuraven joguines als més petits. Després de la mort d'en Johan s'ha deixat de celebrar aquest entranyable partit. Del qual n'era un entusiasta en Joan Laporta.

Avui en Jan espera que el dia 7 de març es faci la realitat la carta que va enviar als Mags d'Orient demanant el retornin a la presidència del Barça. Queden pocs dies per saber si hauran escoltat la seva petició. Que està més a la mà del socis que en la d'aquests Mags. La màgia per a convèncer a la majoria de la massa social també està en les habilitats del candidat per tal de fer-ho possible.

Un altre jugador barcelonista, que té residència a Sitges, l'Eusebio Sacristán, ha passat per moments difícils, en quant a la seva salut després d'haver patit una caiguda amb greus conseqüències. Degut a aquesta gravetat va ser ingressat a la Unitat de Cures Intensives de l'Hospital Clínic de Valladolid, des del dia 30 de desembre data de la caiguda fins el 20 d'aquest mes de gener. Havent de passar

moments amb un coma induït. Un cop sembla ser ha passat el perill el jugador del Dream Team inicia una recuperació, la qual tots esperem que sigui ràpida i satisfactòria.

EL DIA A DIA

El dilluns dia 1 es produeix un fet que feia dies neguitejava a la gent del poble, uns operaris retiren unes antenes de telefonia que s'havien instal·lat a la base de l'artística ornamentació metàl·lica que protegeix la campana del rellotge de l'església parroquial. Com si els angelets les haguessin col·locat sense que ningú s'adonés de la seva presència fins ara. Sigui com sigui, han anat molt ràpids en treure-les, el que evidencia que l'església és molt influent.

Aquesta notícia ha passat a davant del corresponent seguiment de la pandèmia, que cada setmana es reflecteix en aquest resum. Tampoc l'ordre d'apuntar la notícia no influeix en el resultat del recompte. Així, el dijous 28 de gener havíem deixat la xifra en 1.231, una setmana després el 4 de febrer arribem als 1.299. Sant Camil, durant el darrer mes de gener ha comptabilitzat 35 defuncions per coronavirus i té habilitades dues plantes per tractar als contagiats, a més de l'UCI que està molt plena. És d'esperar que la vacunació segueixi a bon ritme, cosa que no sempre és així, i en un temps no massa llunyà podem anar veient com els seus efectes poc a poc es van notant. Quan això succeeixi podem començar a

parlar de la tan esperada i pregonada llum al final del túnel. Mentrestant, però, cada vegada que es vagin incrementant el número de contagis haurem de seguir fent cas de les mesures que es dicten per tal d'intentar frenar el seu avanç.

De tots també és ben conegut, moltes persones ho pateixen en pròpia persona, els efectes colaterals de la pandèmia. Degut a les restriccions que, sobretot, la restauració i l'hostaleria fa molt temps que està patint. Establiments que proporcionen llocs de treball a molts treballadors i treballadores de casa nostra. Aquesta setmana ha tancat portes, fins a nou avís, l'Hotel Calipolis, fins ara havien procurat mantenir les portes obertes, però a partir de les festes de Nadal, l'ocupació ha estat nul·la, com a molt una sola habitació.

Com és comprensible, davant aquest panorama, mantenir-lo obert agreuja la crisi, perquè les despeses són les que són i si està tancat aquestes no ho seran tant. Un altre detall que fa esborronar és que s'ha donat a conèixer que un establiment hotelier de les característiques del Calipolis pot arribar a pagar 250.000 euros a l'any de l'IBI. Si no han tingut, ni molt menys, l'ocupació dels altres anys, és fa palesa aquella resolució que la veu popular fa

servir i ho resumeix, d'on han de sortir les misses? Amb l'agreujant que, segons manifesten, davant aquestes circumstàncies, no se'ls ha rebaixat ni un euro del susdit impost.

Com arreu estan igual o pitjor, i davant la incertesa que es pugui viatjar per Setmana Santa, molts dels hotelers són pessimistes de cara aquestes dates que era quan tots els hotels ja estaven oberts. Les raons que fomenten el pessimisme és que no ha rebut ni una sola reserva, prer tant consideren que el tancament és prolongarà en els millors del casos fins al més de juny. Si ens posem en la seva pell ens podem imaginar com estan els seus ànims i amb ells els empleats que hi treballen. Després que la passada temporada ja va transcórrer entre mínims.

A aquesta problemàtica s'hi afegeix l'estat de les platges, la preocupació que suposa arribar al començament de la temporada i que hi hagi falta de sorra. Si el turisme que pugui venir, sigui poc o molt, es troba que les platges estan fetes un nyap, serà un risc de fugida afegit a tota aquesta situació. Ignorem si les autoritats ho tenen present. Ja fa anys que la problemàtica es va agreujant i dona la sensació com si els qui han de posar-se mans a l'obra esperen que la natura els sigui complaent. Si no sempre queda el recurs d'abocar sorra amb la daga quan ja som al mig de la temporada.

Mentre tot això forma part del teixit local, la campanya electoral segueix el seu curs, finalment amb l'objectiu posat en les eleccions per escollir als diputats que han de representar-nos en el Parlament de Catalunya.

A la ja complicada situació si ha afegit el que sem-pre ha estat un formulisme sense gaires complicacions, la composició de les meses. Degut a les circumstàncies en aquestes votacions molts dels col·legis electorals, diguem-ne habituals, canviaran d'ubicació. Mentre molts dels electors han votat per correu, per tal d'evitar la seva presència física. El problema rau en els escollits per formar part de les taules, davant el temor, a l'haver d'estar tantes hores en el seu lloc, es puguin contagiar. Davant els temors s'han presentat un bon nombre d'al·legacions, milers, amb la finalitat de poder esquivar aquest tràmit obligatori. Els responsables d'estudiar totes les raons esgrimides no donen a l'abast i com més s'apropa el dia sembla més complicat poder pensar que totes aquestes recursos podran estar resolts. Fins i tot ja es parla que els resultats a lo millor no es podran saber durant el transcurs de la nit electoral, perquè es podria donar el cas que degut a aquesta situació de bloqueig la jornada electoral s'hagi d'allargar durant les quaranta vuit hores següents. Resumint, seran unes eleccions de les més complicades, surrealistes potser seria la paraula que més ho definiria, de les que s'han celebrat mai. Ja queda poc per saber com es desenvolupa tot.

Amb tot la campanya es desenvolupa d'una manera molt discreta, si ho comparem amb altres. Pocs cartells i la justa presència de polítics, sense que aquests hagin atret a gaire personal, que tampoc es pretenia que fossin masses. Alguns partits van optar per disposar carpes en els lloc més estratègics: El PSC a la plaça Catalunya; ERC, Cap de la Vila; PDecat, Cap de la Vila, Ciutadans, Oasis. Carpes que

en cert moment van comptar amb la visita d'algun membre del partit com: per ECP Marc Parés i Carme Gasulla a la platja Sant Sebastià; PP amb Andrea Levy, José Antonio Gilabert i Lorena Roldán a la Riber; Junts Rafel Font, Mònica Gallardo i Jordi Puigneró, a la Fragata, CUP, amb Francesc López i Eulàlia Reguant a Ribes. Així és la tònica d'aquesta campanya, amb cap acte públic, en molts dels casos només limitat a fer una passejada pel poble.

El que es va sabent setmana darrera setmana és l'evolució de la pandèmia, que ara per ara tendeix a la baixa, és un bon senyal, però poc fiable. Perquè aquesta situació s'ha repetit moltes vegades i de cop i volta, d'un dia per l'altre, es torna a enfilars i ja hi tornem a ésser.

Així el dijous 4 de febrer el total de positius era de 1.299 i una setmana després, el dijous 11, 1.353. I sembla ser que aquestes xifres indiquen que durant aquests dies les xifres a Sitges creixen per sobre de la mitjana catalana. Si més no els especialistes en aquestes estadístiques indiquen que no arribem als nivells de fa un mes. A Sant Camil el dia 4 de febrer hi havia 118 ingressats a causa de la pandèmia i es van produir 7 defuncions, Una setmana després, el 11 d'aquest mateix mes, la xifra havia baixat fins ell 66 i 5 defuncions.

En quant als vacunats amb la primera dosi a Sitges sumen 756 persones, mentre que amb la segona i última, són 568.

Continua la situació delicada que la pandèmia ha abocat als taxistes, els quals fan molt pocs viatges,

fins el punt que s'han repartit els dies de la setmana i només es troben a la parada el taxistes que els hi toca treballar aquell dia i així successivament. Les seves sortides més sol·licitades són per anar a l'ambulatori, a Sant Camil i potser a alguna clínica de Barcelona i poca cosa més. Això si no agafen un dia que no fan cap servei.

Quelcom semblant passa amb el bus urbà que el seu ús ha caigut un 47%. Aquests dies, al no poder sortir del municipi, fins i tots els tren van quasi buits.

Han començat a construir-se la segona promoció de pisos de protecció, amb 62 habitatges de lloguer social al carrer Felip Falp, dos i tres habitacions. Que s'afegeixen als que s'estan construint, des de finals de l'any 2020, al carrer Manuel Torrens i que constarà de 43 pisos. I ja s'estan fent els tràmits per aprovar la llicència d'obres de la tercera fase que constarà d'un altres 70 pisos ubicats al carrer Lola Anglada. En total estan previstes quatre fases, però les que ja estan en construcció es preveu que estiguin disponibles al segon semestre del 2022. Així ho ha informat la regidora de l'Habitatge la Júlia Vigó.

I arribem a la setmana de la no celebració del Carnaval. Una festa que a més de diversió aporta al poble un impacte econòmic de 6 milions d'euros, que segons càlculs poden anar distribuïts de la següent manera: 350.000 a serveis per la facturació d'industrials, proveïdors..., 4.800.000 que deixen d'ingressar la restauració 400.000 els comerços i 300.000 els hotels. Era el que podem considerar una indicció de vitamines al començar l'any que

produïa bon efectes fins arribar a Setmana Santa. Si només fos això, però si ho sumem a tots el que s'ha deixat d'ingressar des de fa quasi bé un any, la situació és molt i molt greu, perquè el que ja ha passat això no es recupera. La propera fita i el temor que hi va associat rau en saber com serà la situació per a Setmana Santa. Pel que s'escolta l'optimisme no és la tònica dominant, tant de bo fallin els pronòstics pessimistes.

A mesura que passen els dies més són les persones que reben la vacuna, aquesta és l'única esperança que hi ha per poder aconseguir la immunitat comunitària. Amb tot les autoritaties sanitàries encara mostren la seva prudència, sembla que encara és aviat per poder llençar les campanes al vol. Tanmateix un detall que permet mostrar certa confiança és que a les residències de gent gran, no només les nostres, sinó també les d'arreu. On els seus internats han estat vacunats, ja es parla d'èxit. Amb tot, però, encara queda molta gent per vacunar, això fa que mentrestant el virus va fent de les seves, sembla ser que només és qüestió de temps si no passa que surti un ciri trencat.

En la relació habitual constatem una estabilitat pel que fa al nombre dels contagis si ho comparem entre el 11 de febrer quan la xifra apuntava 1.353 i una setmana després el dijous 18 només havien pujat 36 quedant en 1.389.

I ara una altra estadística, aquest de caire polític. Es tracta dels resultats de les eleccions autonòmiques celebrades el diumenge 14 de febrer. Pel que fa a la nostra vila, la formació del PSC ha estat la més

votada amb 2.456 vots. Seguida per ERC amb 2.107, JxC 2.057, Vox 1.020, Cs 821, ECP 627, PP 518, CUP 496, PDeCAT 351.

Cal destacar el primer lloc aconseguit pels socialistes, que en unes autonòmiques només ho havien assolit a l'any 1980. L'altre singularitat la trobem en les 1.020 paperetes introduïdes a les urnes en favor de Vox. Una altra curiositat es centra en el descens que afecta a Cs, que de ser la primera força a Sitges en les autonòmiques del 2017, quan van aconseguir 4.166 vots, fins a caure als 821 en aquesta convocatòria. Com també cal ressaltar que les formacions independentistes es van quedar per sota de la meitat, el 47,07 per cent. Totes van perdre vots si ho comparem en les eleccions autonòmiques del 2017.

Es busca utilitat pel port de Vallcarca que va ser construït l'any 1913, i va contribuir al creixement de la cimentera, perquè en ell hi fondejaven vaixells vinguts d'arreu que carregaven ciment i així descongestionaven el pas de camions. Tot i que molts d'aquests vaixells tenien destinacions molt llunyanes i, en aquest cas, els camions tampoc s'haguessin apropiat fins aquí. Quan la fàbrica va quedar sense activitat, el port ha reduït considerablement, només es fa servir per embarcar pedra amb destinació a Tarragona.

Des de que el 2019 s'acaba la concessió privada i passa a Ports de la Generalitat, aquest organisme està treballant per a trobar-li una activitat que s'avingui amb les condicions del port. Sembla que una de les iniciatives consisteix en porta-li

vaixells destinats al desballestament. Una opció que no agrada al consistori local, perquè considera que fondejar vaixells en males condicions pot provocar l'abocament al mar de residus que poden malmetre la qualitat de l'aigua de les platges tan properes, que de per si ja estan molt castigades. El regidor Guillem Escolà i el seu departament ja tenien en ment poder destinar aquest port a acollir creuers de no gaire calat. Una activitat que seria molt més ben acollida, que una indústria de desballestament, aparatosa i poc convenient per la proximitat a una zona turística i més sensible davant una activitat, aquesta del desballestament, que pot incidir negativament en el medi ambient i en la contaminació de l'aigua del mar que, per la proximitat amb Sitges, resultaria molt negatiu per a les platges que ja estan prou castigades. Tots els col·lectius, des d'estaments oficials, ecologistes, el sector turístic, estan cercant propostes per trobar-ne les que més satisfacin a tothom i sobretot siguin beneficioses pels interessos de la vila.

Molt complicat en aquests moments, quan el comerç local està patint els estralls colaterals que provoca la pandèmia. Pels matins encara es veu una mica de moviment de personal pels carrers més centrals, si més no per les tardes la reducció es fa molt palpable i no diguem quan són les 20h que és quan comencen a quedar els carrers buits, on només hi campa la imatge d'un Sitges desconegut. I si no hi ha gent que transita vol dir que pocs freqüenten els comerços. El peix que es mossega la cua.

Per altra banda totes aquestes situacions generen

la pèrdua d'ingressos, d'aquí que cada vegada són més les persones han de recórrer a les ajudes per fer front a les necessitats bàsiques. A més del servei que se'ls hi venien prestant, ha entrat en funcionament un acord a quatre bandes entre Ajuntament -que ha augmentat l'aportació econòmica que destina a aquests ajuts- Creu Roja, Càritas i el Mercat de Sitges. Es lliuren als interessats uns vals per valor de 10€ que es poden bescanviar per aliments bàsics en qualsevol parada del Mercat, d'aquesta manera poden accedir a productes frescos, com fruita, carn i peix.

I totes les iniciatives són poques per tal d'intentar ajudar al comerç local. En aquesta línia l'Associació de Comerciants i la de Serveis del Poble Sec, amb la col·laboració del Cineclub Sitges, han distribuït als comerços associats uns vals que seran lliurats als compradors i aquests es podran beneficiar d'un descompte per anar a veure una pel·lícula o un documental al cinema Prado. Amb el val l'import de l'entrada queda reduïda a només 5 euros, com si es tractés del dia de l'espectador.

Ens deixa de manera inesperada la Glòria Argenté. Persona d'una gran sensibilitat i una modista de llarga trajectòria. Que va obrir la botiga de moda selecta del carrer Parellades, a la qual després s'hi hi va integrar la seva filla la Glorieta com tots la coneixem.

A ella, animada per la seva mare, li ha tocat tancar la botiga. Quan justament feia poc que havia posat punt i final a aquesta activitat, la Glòria ens ha deixat. Amb ella hem perdut una seguidora i gran

admiradora de les festes i tradicions sitgetanes, que les vivia amb estima i intensitat. Com també la seva sentida devoció a la Mare de Déu del Vinyet. Trobarem a faltar la seva companyia i el seu posat tan elegant.

Pel que fa al tema que més acaparà l'atenció, sembla ser que aquests dies que els indicadors epidemiològics registren unes dades que són les més favorables de la mitjana catalana. Els més bons des de que ha començat l'any, la situació presenta les següents xifres: el dijous 18 de febrer el total eren 1.389 i en una setmana, el dijous 25 en són 1.411.

A finals del mes de gener a l'Hospital de Sant Camil hi havia ingressats 134 pacients amb Covid, aquesta setmana del 27 del febrer n'hi ha 8. Mentre que la vacunació avança. Des de que es va començar fins ara, s'ha vacunat a 1.283 persones amb la primera dosis i que ja tinguin les dues són 672.

Una altra bona notícia que va relacionada amb l'estabilitat a la baixa, és que els residents de les residències, com ja estan vacunats, poden sortir a fer un passeig acompanyats pels seus familiars. Una situació molt esperada i celebrada. Han passat molts dies sense poder veure el mar i aquest retrobament, junt amb la família, els ha estat d'una gran ajuda que han agraït enormement.

Els més grans han rebut amb molta satisfacció aquest alleugeriment en les mesures de confinament. I els de menys edat, els seus pares ja estan regularitzant la preinscripció per poder entrar a l'escola en el

proper curs. Amb unes dades curioses, els infants de P3 seran 186, quan en el curs que estem la xifra és de 215. Això demostra un descens de la natalitat. Aquests nous alumnes es repartiran entre els sis centres d'educació Infantil i Primària que hi ha a la vila. On es notarà una lleu disminució d'alumnes per classe.

A finals d'aquest mes de febrer, amb la primavera trucant a la porta, que és el preludi de l'estiu, un tema que preocupa enormement, a tots els sectors econòmics de la vila, és en quines condicions estaran les platges quan els banyistes hi acudeixin.

La manca de sorra que registren algunes d'elles es ve acusant any darrera any, sense que es trobi una solució que retengui la sorra en aquestes platges. De segur que es treballa en algun que altre estudi per tal de poder arribar a estabilitzar la situació. El que dona la sensació que es va a cegues i falta la confirmació que un projecte doni prou garanties com per solucionar el problema. I aquesta solució de ben segur que és molt costosa i pot passar que al final potser els resultats no siguin del tot satisfactoris. Vet aquí un altre problema afegit, doncs per portar a terme un projecte, qualsevol que sigui, s'ha de fer una inversió milionària, i si quan està fet els resultats no són els esperats? És clar que per això estan els enginyers, però el mar és un gran desconegut. Arribarà un punt, però, que alguna cosa s'haurà de fer, sí o sí.

Mentre, els nyaps són els de sempre, portar la draga o transportar la sorra que s'extreu d'altres platges, fins a allà on en falta. Representants de l'hostaleria,

els serveis de platges, comerç i altres col·lectius aposten per la draga. En un principi sembla ser que l'equip de govern de l'Ajuntament ho estudiaven i els hi donaven esperances que s'acordaria l'abocament de sorra per aquest mitjà. Fins i tot Junts per Sitges mitjançant la seva portaveu, la Monica Gallardo, van presentar un amoció exposant que fos la draga el sistema que garantís el seu subministrament. Moció que va ser rebutjada per l'equip de govern en el darrer Ple Municipal.

Mentrestant el responsable de platges, el regidor Guillem Escolà, manté converses amb totes les parts afectades, que és tot Sitges, amb la intenció d'apropar postures. Això independentment dels treballs de conservació que s'estan portant a terme en totes les platges i revisant que totes les instal·lacions funcionin bé.

La darrera platja que s'ha afegit al problema és la de Garraf, on aquests dies el mar arriba fins a les típiques casetes i es tem que prengui la sorra i els deixi sense platja...

En aquets Ple al qual em refereixo, s'ha aprovat definitivament el pressupost d'aquest 2021 que ascendeix a 52 milions d'euros.

CULTURA

En aquest començament de mes, les biblioteques de Sitges donen a conèixer les dades del que ha estat el 2020. És curiós constatar que malgrat els dies que han tingut les portes obertes, que han estat molt menys del 2019, els usuaris de les

biblioteques han crescut, si no de forma presencial sí a través d'Internet, on s'ha crescut un 251 per cent, triplicant les dades del 2019. Traduït en xifres més entenedores, el préstec digital en el darrer trimestre de l'any 2019, al final d'aquest, en el més de desembre, la xifra registrava 64 préstecs. En el mateix període del 2020, la xifra ha pujat fins els 211. Segons xifres facilitades per la Marta Sánchez, directora de la biblioteca Santiago Rusiñol.

Des de la Regidoria de Cultura, torna a donar vida i veu a la Pregonera, amb la voluntat que aquest any es pugui portar a terme tot el que està programat. En total 18 exposicions, 12 representacions de teatre, 8 espectacles familiars, 8 concerts, 6 obres de circ i dansa i 10 festivals.

Que es tradueix amb el següent calendari d'entre els espectacles més significatius: el dissabte de Carnaval, 13 de febrer al Casino Prado de la mà del popular Quim Masferrer, amb la seva obra "Bona Gent". Que ha estat acollit amb tant èxit que de seguit van quedar esgotades les entrades, per la qual cosa s'ha programat per a l'endemà, diumenge 14, una nova actuació. El 21 de març, "Contrallums" per la Camarata Eduard Toldrà al Prado. Divendres 30 abril "Xoc Anti-Tiempo del ballet Contemporani de Catalunya al Casino Prado. El 7 de maig, actuació de Ramon Mirabet al Retiro. El divendres 4 de juny, representació també de dansa amb "Brossa" de Raúl Martínez al Prado, El divendres 18 de juny, amb l'obra de teatre "Amics", amb Dafnis Balduz al Retiro. Divendres 10 de setembre, música a càrrec d'Aiguadolça & Friends als jardins de can Ferratges. El 22 d'octubre,

al Casino Prado, l'obra de teatre "53 diumenges" de Cesc Gay, Divendres 19 de novembre, "Dansa per tutti" d'Edu Pericas i Sol Picó, al Prado.

El cantautor sitgetà Jordi Tutusaus, ha creat un àlbum, "Canciones de Pachama", en el qual hi acaba de incorporar una trilogia de cançons, amb poesia seva i acompanyament de guitarra: "El Universo, Tu poder i La Confianza".

El poeta i músic incorpora a molts dels seu treballs les obres de pintores locals, on combina el seu art amb la música. Recentment, podem dir que ha posat música a l'obra de la Pilar Mena, Recordo que farà un parell d'anys, al ritme de la música del Pachama, sorgida del seu piano, en la festivitat de Sant Jordi, va acompanyar l'obra pictòrica que realitzava, en directe, un quadre de grans dimensions, la pintora Blanca Benítez al Passeig de la Ribera. Uns mesos més tard, a l'agost, els dos artistes, es van retrobar als Jardins de Terramar, repetint l'experiència.

El Carnaval també és cultura per moltes raons, d'aquí que l'espai cultural del Miramar hagi acollit l'exposició que porta per nom, "de dijous gras a dimecres de cendra". Un enunciat que ho resumeix tot, el període de temps on es centra el gruix de l'espatarrant disbauxa i on s'hi barreja enginy, creativitat, disposició i sobretot ganes de passar-ho bé. La caracterització i transformació de tot el conjunt es mostra en aquesta exposició, que al mateix temps recull una mostra dels emblemes més característics de la festa.

Art i humor gràfic van agafats de la mà d'un

sitgetà i d'un ribetà. En Roberto Franco, en Roby, i en Juan del Pozo, els dos combinen la paraula i el colorit amb humor gràfic. Per explicar aquesta complicitat s'ha de recórrer a la trajectòria d'en Roby que fa més de tres anys que va engegar la publicació periòdica d'il·lustracions mitjançant les xarxes socials, combinant l'humor gràfic amb el dibuix figuratiu. Amb unes vinyetes en les quals fa servir un títol que després il·lustra de manera molt didàctica i divertida, el contingut de la vinyeta guarda relació amb l'actitud dels protagonistes.

En Juan del Pozo és cuiner d'ofici i propietari d'un reconegut establiment de restauració de Sant Pere de Ribes. I també un artista vocacional que degut a la seva feina havia deixat una mica aparcada, si més no amb el confinament ha pogut tornar a dibuixar, combinant amb la il·lustració. Al tenir temps lliure s'ha dedicat també ha recuperar cartells que havia realitzat per promocionar el seu establiment. Així, amb aquest afany de recuperació de la seva obra, va tornar a les seves mans un antic "fanzine" dels anys 90, que només amb quatre pàgines havia fet una historieta de la qual era protagonista un virus centrant-se en una invasió d'aquest. Qui li havia de dir quan va argumentar la historieta que un altre virus de veritat ens tindria a tots lligats de mans i de peus i que degut als seus estralls, en Juan podria tornar a practicar la creativitat.

També a través de les xarxes socials ha compartit "La invasión de In The Gettors" cosa que li ha permès que es publiqui.

Els tripulants de "La Nave", són molts i moltes.

La finalitat de la nova Associació, formada per músics i cantants, és poder comptar amb un lloc de trobada dels músics locals on cadascú exposi els seus projectes i després d'assajar per tal d'oferir concerts de petit format. Un projecte pensat per donar a conèixer les inquietuds d'aquests músics i d'aquesta manera Sitges disposarà d'un altre espai musical.

Fins el moment els primers navegants/es i fundadors de l'Associació són: Alejandro Leguizamo, Carlos Olartecoechea, Tony Chocarro i Marian Chacón.

En quant als artistes locals: Margot Martínez, Mane Ferret, Marcelo Krasnov, Rosana Ross, Pipa Ibiza, Chaco Luque, Andrea Perrone i Gato Rojo, entre altres. Amb el temps potser hi trobarem algun Jordi o alguna Montserrat, temps al temps.

Sergi Ramírez des del 2020 que tenia previst presentar un nou disc, les circumstàncies no ho han fet possible fins ara, amb la firma de la discogràfica gironina RGB. El primer single porta per títol "Porti", que forma part del treball "Que nos bailen lo quitao", que té previst que surti el mes de maig.

La poesia està de dol, plora la mort del poeta Joan Margarit. Quasi com aquell que diu quan acabava de ser-li lliurat el Premi Cervantes. La Vinyet Panyella li dedica el seu article en les pàgines de l'Eco. On amb la sensibilitat que ens té acostumats, fa una glosa de la seva persona i de la seva obra poètica.

En aquest darrer Ple del mes de febrer, es va aprovar per unanimitat sol·licitar al Govern de la

Generalitat que atorgui la Creu de Sant Jordi a la nostra Escola de Grallers, amb motiu dels 50 anys de la refundació de l'entitat i 68 anys d'activitat continuada. De mèrits no els hi falten.

Marc Serrano és un jove que va ser un dels fundadors del grup sitgetà K-Liu i que, des de fa un temps, treballa en el seu projecte que té per nom: "The Pawn of de Lost Dynasty", amb el qual ja ha gravat un single, "Resist & Fight", junt amb un videoclip del qual també és protagonista el ballarí sitgetà de "shuffle", l'Adrià Martí. En Marc sap combinar diferents estils, entre ells el rap. Conceptes i estils de música que també s'han expandit per Ribes, on un altre grup amb components ribetants/es també estan triomfant.

Mentre el compositor i director d'orquestra, en Xavier Pagès i Corella, amb molts lligams amb Sitges, ha compost una peça musical, "Cinco canciones granadines", corresponent a un encàrrec que li va fer l'Orquestra Ciudad de Granada, inspirada en els poemes homònims que el poeta Rafael Guillén. L'obra porta per títol: "Cancionero, guía para andar por el aire de Granada". Ciutat on ha estat estrenada, amb l'orquestra esmentada i dirigida pel propi Xavi Pagès i que ha obtingut un clamorós èxit.

S'ha creat un segell, "Garraf sona, terra de festivals", on s'aglutinen els certàmens que es celebraran a tota la comarca durant aquest any. A la nostra Vila hi són anunciats: El Festival Jardins de Terramar, Sitges Next, Sitges Film Festival, Concerts de Mitjanit, Barraques de Sitges.

FESTES I TRADICIONS

Ens ho pensàvem però no ens ho volíem imaginar, fins arribar a les vigílies de la setmana de Carnaval quan la decisió del Procicat ha desmuntat, si encara ens quedava un bri d'esperança, el poder celebrar el Carnaval, ja no diguem amb el format de sempre, però sí ni que fos amb un tastet. Tampoc això. La Comissió que presideix la Núria Escarp, amb complerta sintonia amb la regidoria de Festes, havien reinventat el que ja estava inventat i que consistia portar als salons del Prado i del Retiro un Carnaval sota mínims. Res, tots a casa.

En aquests dies previs han tingut lloc diferents fòrums amb la finalitat d'aportar noves visions sobre el model del nostre Carnaval, sobretot per si aquest continua sent vàlid o s'haurien de reinventar aspectes i maneres per tal de que, d'un temps cap aquí cada vegada són més els temors, el Carnaval no acabi morint d'èxit.

També en aquests debats ha sorgit la proposta de fer modificacions en el Protocol, amb el qual es regeix la festa. Un dels punts feia referència a la prohibició, de cara a l'edició del 2022, l'alcohol a les rues. La intenció era deixar-ho lligat i passar-ho al Ple. Davant les diferents controvèrsies i altres aspectes que van sorgir sobre altres temes, es va creure oportú donar-se més temps per tractar-ho en profunditat i trobar el millor que s'escaigui en benefici del Carnaval.

Amb tot, el dimecres dia 3 van presentar, en un acte íntim celebrat al Prado, en primer lloc el cartell que

havia estat encarregat a en Vicenç Morando, el qual ha realitzat un muntatge on hi és representat tot el més essencial i representatiu de la festa, inclosos els ingredients indispensables per a la confecció de la salsa del xató. Un cartell original, diferent, i sobretot molt lluminós.

Juntament amb ell es va presentar també el programa que no s'imprimirà, sinó que es podrà llegir a través de les xarxes que el presenten en format PDF. Entre les propostes s'anuncia el guarniment de balcons i comerços. També es desenvoluparan activitats gastronòmiques, exposicions i l'anunciada reaparició de Telefot, per gaudir de la seva programació des de casa, com ja s'havia fet en aquells inoblidables començaments. Hi haurà música per tal de que l'audiència pugui ballar des de casa, xerrades, concursos, jocs... i sobretot el programa es complementarà amb l'ambient carnavalesc que cadascú en la intimitat de les nostres llarss hi vulguem aportar, això sí, sempre mantenint les recomanacions dels sanitaris i de les autoritats. On hi tindran potser més protagonisme que mai, serà en les preceptives xatonades, on no hi faltaran les coques de llardons. No serà el Carnaval al qual estàvem acostumats, però amb una mica d'enginy i inventiva, tots viurem el nostre Carnaval particular que de cap de les maneres serà avorrit. A l'any passat va venir de poc de no poder-lo celebrar i que d'haver-se desconvocat sí que hauria representat una frustració més gran que ara. Perquè la feina i les despeses ja estaven fetes.

Es torna a repetir el desencís, l'estranyesa ambiental que provoca el no poder celebrar una festa que, després

de la Festa Major, és de les més emblemàtiques i bullicioses. Ho notem i molt, el dijous gras, quan tots esperem la rebuda del Carnestoltes i la Reina, que després inicien una desfilada fins a l'Ajuntament i tot seguit les xatonades que tenien lloc a les Societats. Tot suspès, a excepció de l'Agrupació de Balls Populars que ha establert un enllaç amb el bar Cal Noi i qui s'hi apuntava la podia anar a recollir al local de l'Agrupa. A part d'això semblava que no podia ser veure els carreres buits completament. El mateix ha passat en els dies successius, sobretot ha impactat el dissabte, sense la cursa de llits i quan a la tarda començava arribar gent que no sabies d'on venien, però que omplien de gom a gom els carreres. Conferint i un ambient que s'ha de veure per creure.

El Prado ha traslladat la xatonada al diumenge, aprofitant la franja horària que la restauració té establerta. Al disposar de dos espais, el interior de la cafeteria i els jardins, s'ha pogut complir les normes d'aforament. La resposta ha estat un èxit i també s'ha servit als qui han fet la comanda per menjar-la a casa.

El Retiro ha optat per fer una "masterclass" que ha anat a càrrec del mestre xatonaire Carles Montserrat a través de les xarxes. D'aquesta manera els participants, amb tots els ingredients preparats, han anat seguint les indicacions del mestre i s'han preparat el seu propi xató. Una bona iniciativa i una bona oportunitat per poder rebre una profitosa lliçó de com es prepara el xató a càrrec d'un bon mestre que mig ha desvelat els secrets més ben guardats d'aquest plat tan carnavalesc i que es prepara durant tota la Quaresma.

Tot i que el Carnaval no es sembla en res als passats, els carrers i la plaça del Cap de la Vila s'ha engalanat, així com bastants balcons de cases particulars i comerços que han disposat en els aparadors elegants disfresses. Que hi hagi molt poca cosa programada, ha aguditzat l'enginy i uns quants de la colla no K-lia s'han plantat a la plaça de la Vila de Vilanova i la Geltrú i a l'arcada de davant de l'Ajuntament li han penjat una pancarta on es llegeix: "El Xató és de Sitges", per si algú ho dubtava. En termes futbolístics s'ha dit que els hi hem ficat un gol. Els vilanovins no van tardar gaire a reaccionar, a una hora matinera del dissabte apareixien les simpàtiques estàtues de Rusiñol i Casas vestits de comparses, amb els corresponent mantó i el mocador de farcell amb caramels. No en van tenir prou que de la paret del Baluard van despenjar un pòster gran amb la fotografia d'un castell muntat pels bordegassos amb un missatge molt entranyable: "Ganes de tornar-vos a veure".

CURIOSITATS

Coincideix aquest any que el popular canal de televisió, Telefot, que va començar a emetre el 6 de febrer de 1986, Dijous Gras, es compleixen 35 anys d'aquella primera retransmissió. Que va estar present, en les pantalles dels televisors de la gent de Sitges, durant catorze carnavals consecutius, fins que el 1999 va néixer Maricel Televisió. Aquest any 22 anys després de l'última emissió, s'ha volgut recordar aquell canal que, amb ironia i sàtira, va entrar a les cases fent un bon servei als qui ja l'esperaven per gaudir del protagonisme dels personatges que hi col·laboraven i per seguir, amb

plena comoditat, les desfilades de les rues.

Els components de “Telefot” que ho van fer possible, salvant alguna omisió involuntària, eren: En Lluís Marcé, que va tenir la idea. Li va posar nom i a més va ser el responsable del guió, en Blai Fontanals; l’Albert Solé Baqués, responsable de l’emissió; la realització a càrrec d’en Ramon Ibáñez; retolació, de la mà d’en Lluís Albors; material tècnic, Josep Maria Ruiz; tècnic electrònic, Josep M^a. Alegre. A la redacció: locutors, Josep Mª Rosés, Vinyet Sánchez. Responsable dels esports, Paco Muñoz. Home del temps, Trino Carbonell. Càmeres: Josep M^a: Ruiz, Josep Lluís Ferret. Tècnics de so: Albert Solé Pascual, Carles Fusté, Fede Comas. Grafisme electrònic: Josep M^a. Alegre. Regidor: Joaquim Torrents. Atrezzo: Felipe Amate. Perruqueria Sunsi Tort. Maquillatge: Angi Torras.

En una de les primeres emissions en Jànio Marti i en Talino Plana, van fer un bolo d’home del temps degut a que el titular, en Trino Carbonell, tenia la grip. A l’any 1987 es va incorporar en Carles Sánchez, ell i en Josep M^a. Alegre, amb la retirada el 1988 d’en Ramon Ibáñez que s’incorporava a la TV de Ribes, van ser els responsables de les retransmissions.

A principis dels anys 90 s’incorpora la Mónica Gallardo que posa veu a la retransmissió de les rues. Mentre que en Vicenç Morando realitza la feina de càmera mòbil. Que es va fer popular per la seva feina i per l’anorac lilós, amb el qual es resguardava del fred. Va coincidir també amb la incorporació d’en Toni Plana a la il·luminació i

en Samuel Juarros com a regidor. En els últims anys, la Sira Puig i en Joan Tutusaus, també varen col·laborar en les retransmissions en directe.

Darrera el “Telefot” hi havia un gran i eficient equip. A davant dels televisors a molts sitgetans/es que gaudien de la seva bona feina. Avui, gràcies als mitjans actuals, podem seguir al moment les incursions carnavalesques que els sitgetans fem a Vilanova i les que els vilanovins fan a Sitges. Amb el més complert silenci, per a no ser descoberts i que provoca molta expectació, en aquest temps de silencis en benefici de la salut.

L’Ajuntament va ser atacat, ni per terra ni per mar. Sense fer soroll, ni tampoc fer cap destrossa. L’atac va ser, ni més ni menys, que cibernètic, una paraula relativament nova que resumeix els danys que poden provocar en la xarxa, quan avui tot està connectat mitjançant aquests avenços tecnològics. Total, allò que es diu, “apaga i vamonos”. En poc temps diverses dependències de la Casa de la Vila, van quedar desconnectades, sense les eines per poder treballar per estar perduts davant la pantalla de l’ordinador que no atén a les indicacions dels empleats de la casa.

Un atac d’aquesta envergadura solament pot ser obra de professionals molt especialitzats o potser, qui sap, algun atrevit que ha tocat, inconscientment, una tecla que no devia i ho ha engegat tot en orris. A petita escala ens passa, sovint, en l’àmbit particular, quan des sobte desapareix el contingut de la pantalla, sense saber com has fet aquest desgavell, que provoca una suor neguitosa. Inconvenients de

la tècnica. Però tornant a la realitat, als informàtics especialitzats, els hi toca la complicada tasca de restablir les connexions, mentre s'investiga la procedència d'aquest atac.

De moment ha quedat reduïdes les sessions de teletreball, i es demana als protagonistes d'aquesta activitat tornin a les dependències municipals per tal d'evitar la dispersió de les connexions. Tant de bo que el servei es restableixi aviat i que no doni temps a que s'estableixi l'excusa de l'atac per enrederir, encara més, les gestions que requereixen una solució, que ja de normal acostumen a ser molt lentes i feixugues.

A falta encara de banyistes en la nostra costa, les balenes blaves i els dofins en són els usuaris. Sembla ser que ja venen a prendre posicions, o i més no de pas de l'Àfrica del Nord cap al golf de Lleó a França i el mar de Ligúria a Itàlia. Mentre alguns fan via cap al seu destí, altres fan el ronsa i es recreen en el nostre litoral.

ESPORTS

Quan les autoritats decreten mesures de mig confinament, junt amb la restauració, els qui també reben les conseqüències són els gimnasos, que només disposen d'espais tancats. Tots són perjudicats, però als qui els hi plou sobre mullat és a la Piscina Municipal i el Club Natació Sitges, perquè com tots sabem passen per una situació molt delicada i aquests tancaments els hi fa molt mal. Ho van patir, i molt, en el primer confinament el qual, degut al temps que van estar tancats, van perdre molt socis.

Estabilitzat una mica aquest degoteig de baixes, ara obre, ara tanca, no és garantia d'estabilitat. Per mitigar una mica la situació, es pot dir que han tret el gimnàs a l'aire lliure i d'aquesta manera els socis poden utilitzar aquests espais que, quan fa un bon dia, s'hi està molt bé.

Sense apartar-nos del Club Natació, no tot han de ser motius per remoure el pessimisme, perquè en l'aspecte esportiu hi trobem bones notícies. Malgrat que els nedadors i les nedadores s'han passat molts dies sense poder entrenar-se, es fa palès aquell refrany que diu: allà on n'hi ha sempre en queda. Perquè els resultat de les proves i competicions on han participat així ho demostren. El dissabte dia 6, a càrrec del Col·legi Català d'Àrbitres, es va realitzar una sessió de presa de temps. Donant com a resultat que la gran majoria de nedadores i nedadors van millorar els seus registres personals.

Els alevins van nedar els 200 estils amb un bon resultat que els apropa a poder participar en els campionats de Catalunya, que no estan confirmats però tampoc anul·lats.

Entre la categoria dels més grans van sobresortir les marques aconseguides per Marc Krasnikov que ha aconseguit liderar el rànquing estatal dels 200 braça i és top 10 en els 200 lliures, 100 esquena i 400 estils.

Mentre que Alejandro Bravo, competeix el cap de setmana del 13 a Oviedo amb la selecció catalana en el campionat d'Espanya per Comunitats Autònomes en la categoria infantil. Quan fa dues temporades que es van proclamar campions.

L'Antoni Ferret, que és el director de la Peña d'Escacs del Casino Prado, compleix 50 anys d'ensenyament dels escacs. Una data que revela que va començar quan era molt jove. De vegades aquest cronista ha pogut seguir durant una estona l'evolució d'una classes impartida per Toni i no només hi sobresurt el seu mestratge, sinó que també la paciència que dedica a la mainada que el respecten i mostren molta atenció a les seves intervencions.

Aquesta dedicació i perseverança, la Peña li ha volgut agrair i a mena d'homenatge li han concedit la insígnia d'Or de la susdita Peña. Que li va lliurar el seu president, en Francesc González, malgrat que per les circumstàncies actuals no se li ha pogut donar més relleu al lliurament de la distinció.

El nedador vilafranquí, en Toni Ponce, que pertany al Club Natació Sitges, segueix imparable ens els seus èxits esportius. A l'aconseguir un nou rècord del món en el transcurs de Sisè Trofeu Internacional de Natació Adaptada, celebrat al CN Barcelona. El rècord el va aconseguir en la categoria dels 50 metres braça.

Amb aquest suma el tercer rècord del món, els altres dos són en els 100 i 200 de la mateixa categoria. En la competició celebrada a Barcelona, a més va aconseguir sumar tres medalles d'or i una de bronze i va assolir la mínima A en els 200 m lliures i en la B de 100m lliures. Per tot aquest meritós palmarès va ser considerat el millor nedador de la competició. Una imparable carrera que el portarà a competir, en les millors condicions, en els Jocs Paralímpics de Tòquio.

EL DIA A DIA

Comencem el mes de març amb una millora substancial en quant el comportament de la pandèmia. Els números ho indiquen: el dijous 25 de febrer eren un total de 1.411 casos i aquest dijous 4 de març 1.424, en una setmana només un augment de 13 casos. Davant l'evidència es pot parlar que s'ha produït un estancament sobre el nombre de nous casos i també sobre l'expansió del virus. Una altra notícia destacable és que avança la vacunació al ritme que està previst, que és l'esperança que tenim en un futur en el qual tots confiem que ens ha de conduir fins al final d'aquest malson. Encara és aviat, però, per llançar les campanes al vol. Així ho aconsellen les autoritats sanitàries que es belluguen entre aquesta "calma", sense abaixar la guàrdia, perquè ells saben, més que ningú, que en poc dies es pot passar de l'estabilitat a un augment progressiu de contagis. D'aquí que les mesures que regeixen continuen sent estrictes.

Per aquesta segona setmana del mes es dona una mica més de màniga ampla ja que els estudiants poden assistir presencialment a les classes de la Universitat i la restauració podrà obrir ininterrompudament des de la 7,30 fins a les 17, però encara no poden obrir

en la franja nocturna. I el comerços no essencials encara no poden obrir els caps de setmana. Com tampoc ens podem desplaçar fora de la comarca i es manté el toc de queda des de les 22 fins a les 6. Per tant aquesta situació ens demostra que les coses no milloren de la manera com voldrien els experts. Per entremig hi ha la Setmana Santa que hi ha pressa per una obertura que permeti donar aire a tots els qui depenen del turisme. Sembla ser que encara és aviat per saber el que podrem fer per aquelles dates, potser no gaire més del que fem fins ara. Els entesos, i de segur que amb bon criteri, són de l'opinió d'esperar amb el raonament que potser serà millor oblidar-nos del lleure que va associat a aquesta setmana, per tal de poder fer més coses durant la temporada d'estiu. La situació econòmica és molt delicada, d'aquí les presses per començar aixecar persianes i obrir portes sense restriccions, però en aquest cas el qui mana no som els humans, sinó un maleit virus que domina a tota la humanitat. Per això el més important és procurar fer passos endavant i molt pocs cap enrere fins que el podem doblegar i sembla ser que estem en el bon camí. Temps al temps.

En aquestes vigílies del Dia Internacional de la Dona, moltes són les estadístiques que destaquen

la presència de la dona en molts àmbits, sobretot en l'empresarial. Els números cada vegada s'equiparan més amb la participació dels homes. Ho demostra les dades que aporta l'associació Sitges Comerç que compta amb un 70 per cent de dones propietàries de comerços per davant del 30 per cent d'homes. També en la restauració la xifra de les dones emprenedores és alta.

El tema de la sorra no deixa de ser actualitat, hotelers, els serveis de platja, comerciants, tots lliuren batalla als responsables del govern municipal, als quals també s'afegeix els regidors de l'oposició. Mentre uns, com és sabut, demanen l'actuació de la draga, els que manen al consistori s'hi oposen i es decanten de treure sorra allà on n'hi ha i portar-la amb camions fins a les platges que en necessiten. Totes les reunions que s'han celebrat sobre aquest tema han acabat sense acord.

Fins i tot el dijous dia 4 ha estat convocada una concentració de protesta davant de l'Ajuntament, on els representats de totes les associacions que reclamen l'acció de la draga, portaven una pancarta on es llegia: "Sense sorra no hi ha Sitges". Hi han participat un centenar de persones i un detall curiós el posava la presència del regidor de turisme, Sr. José Luís Garcia, que s'ho mirava des de quasi al costat mateix de la pancarta. Un detall que és d'agrair perquè, tot i les contradiccions que pot deixar entreveure la seva presència, és un senyal que l'Ajuntament pot estar o no d'acord amb la demanda dels interessats, però que els mostra una certa comprensió perquè amb aquestes accions són conscients que ells vetllen per a que el turistes que

ens visiten i els propis usuaris locals, trobin en optimes condicions les nostres platges. Entre tots caldrà buscar solucions per a que aquest problema es pugui resoldre el més aviat millor, davant l'amenaça continuada del mar que, cada vegada més, sembla que vulgui avançar més cap a la platja.

Fa temps que quan vas o vens en direcció a Barcelona o d'aquesta a Sitges, es podia apreciar que s'estava treballant, i els treballs encara segueixen, en la franja de damunt el sector de la Bòbila, on ja estan molt avançades les avingudes que s'han obert i en els terrenys adjacents l'Ajuntament ha establert construir habitatge protegit.

On sí que es pot dir que han finalitzat les obres és a la Plana. On s'ha acabat de plantar la vegetació, la Taula del Tercer Sector ha col·laborat en la construcció d'una barraca de pedra seca. I tot i que aquest espai encara no s'ha obert completament al transit rodat, sí que s'ha fet als caminants i ciclistes. Tot plegat comença a fer goig, malgrat que hem perdut unes franges de terra on hi rebrotava la vinya i hi florien els ametllers. La modernitat és així de cruel. Però com deia aquell, si a prou feines queden pagesos per tenir cura de la terra. Això no és cap excusa, però sembla ser que el progrés no té aturador. Atenent que dintre el nostre terme ja queda poc terreny on es pugui construir.

Aquest diumenge 14 de març es compleix un any del tancament de totes les activitats, excepte les de primera necessita i per tant el dia 15 que l'any passat va caure en diumenge, vam quedar tots confinats a casa. Les autoritats van dictar la

mesura per quinze dies. Quasi tothom vam creure que aquests dies serien suficients per tornar més o menys a la normalitat i dels quinze va derivar en quasi bé tres mesos.

Un any després la situació no és com llavors, si més no seguim pendents de les pujades i baixades en quant el nombre de contagiats, malauradament les UCIS segueixen molt plenes i el que és més llastimós, que segueix morint gent a causa de l'epidèmia. Per altra banda, aquesta llum que tan pregonem que es veu al final del túnel sembla ser que comença a fer-se visible, degut a que a bona part del món s'ha començat a vacunar. Però no a la velocitat desitjada, al menys aquí. I el que faltava, la vacuna anglesa s'ha hagut de parar d'administrar per estudiar problemes de coagulació. Que s'han manifestat en alguns, molt pocs, que han rebut aquesta vacuna. Aquest fet ha causat molt malestar entre les persones, d'entre elles a les del mateix laboratori on s'han portat a terme. Diuen els experts que s'han d'estudiar les causes d'aquesta reacció, que podria ser que les persones afectades patissin altres patologies i la casualitat ha volgut que presentin aquests símptomes, després d'haver-se vacunat. Aquesta aturada, a l'espera d'un estudi, fa que la vacunació ha quedat estancada i que la gent ara siguin més reticents de rebre-la, així com aquells a qui se'ls ha vacunat amb la primera dosi i esperen la segona i ja molts han manifestat que de moment aquesta no se la volen deixar posar a l'espera de veure com es desenvolupa el tema.

Sembla estrany que a dia d'avui la pandèmia continua sent un incertesa, com es demostra aquí a

Sitges que si fa unes setmanes el nombre de contagis estava estacionat, aquesta setmana han tornat a augmentar i ha pujat molt la ràpita, que si per damunt d'1 de mitjana ja es considera alta s'ha enfilat fins el 2,22 la més alta de la mitjana catalana.

El que passa que la gran majoria dels nous positius no necessiten ingressar i això fa que l'Hospital de Sant Camil no estigui sota tanta pressió, tot i això pot variar en poc temps.

Així de la setmana de l'1 al 7 la xifra de positius ha estat de 436. El nombre total de positius entre el 10 de març del 2020 al mateix dia del 2021, ha estat aquí a Sitges de 1.453. En quant a les defuncions, en el mateix període de temps, ha estat de 69 persones.

Les repercussions econòmiques són importants. Les estadístiques reflecteixen que de 41 euros de mitjana pel que fa al cistell de la compra, ha caigut fins els 29 euros. Els restaurants també pateixen una davallada, que no és la mateixa que els bars que han pujat una mica, perquè han tingut més marge d'obertura. Quasi tots els hotels segueixen tancats. Les botigues de roba tampoc fan gaire caixa, com tampoc les d'articles que no són prescindibles. I el col·lectiu dels taxistes que al no estar oberts els hotels no realitzen viatges a l'aeroport i amb el tancament comarcal tampoc poden fer viatges a Barcelona. Es pot parlar d'unes conseqüències greus i les ajudes no arriben o amb poca quantia per poder fer front a aquesta davallada de vendes que afecten a comerços i sobretot a l'hostaleria que quasi bé dona per perduda la Setmana Santa

que era quan començaven a treballar amb un bon ritme d'ocupació.

A tot això al poble s'hi afegeixen uns altres problemes, als quals no se'ls hi veu una solució immediata. A l'esmentat problema de la sorra hi ha que afegir la mala imatge que protagonitzen un grup d'indigents que campen al seu aire per la Torreta i pel mateix Racó de la Calma, on l'espai que queda al costat del sarcòfag ha estat escollit per un d'aquests indigents per convertir-lo en el seu espai particular, amb el matalàs, on dorm, estirat i amb tota mena de bosses i paquets que l'envolten. Sap greu perquè són persones humanes i prou pena tenen de trobar-se en aquesta situació. Un problema de caire social que no es soluciona fent-los fora de males maneres i tampoc dialogant, perquè, degut a circumstàncies tristament afegides, la voluntat de poder trobar la solució que satisfaci a tothom és molt difícil. Enmig del problema el que és evident que un lloc tan carismàtic es veu degradat. Últimament dona la sensació com si s'hagués pogut arribar a un cert acord, doncs durant una bona part del dia no es veu el llit parat, sinó que l'usuari aixeca el matalàs i el repenja a la paret, si més no el desordre segueix igual.

L'altre problema que s'arrossega des de fa unes quantes legislatures és el del top manta. També amb rerefons social com a causa principal de tot plegat. Tot és molt complicat, delicat i aterridor si ens posem en la pell d'aquesta gent. Que també han de conviuen amb drames que no voldríem ni pel pitjor enemic. Així, per on s'ha de tirar? Què s'ha de fer? ...

De moment l'associació Sitges Comerç, aquest dissabte 13 ha organitzat una mobilització pacífica que ha coincidit amb l'últim cap de setmana que els comerços no essencials estan tancats, per contra pels top manta no hi restriccions, el món al revés. La protesta ha consistit en obrir fins a la mitat la persiana i mostrar uns cartells que insta a l'Ajuntament a que faci quelcom contra aquesta venda il·legal i que proporcioni ajudes al comerç que esta sofrint els estralls ocasionats per la pandèmia. Tot molt difícil de solucionar, però és d'esperar que no sigui impossible.

Sortosament el dia a dia ens depara atractius que ajuden, sobretot davant aquesta situació que ens toca viure, a fer possible que la vida no deixi de tenir encant. El Tapa - Tapa, el que significa pels seguidors, ha tornat el dijous dia 11 per a delectar-nos. Quan just es compleix una dècada de la primera edició, exceptuant l'any passat que es van haver de suspendre les dues mostres. Compta amb la participació de 20 establiments que han canviat una mica el format, passant-se a nomenar: de "Tapa a platet". El cost és de 5€ amb beguda inclosa i s'ha allargat de deu a divuit dies.

Atenent que molts establiments estaven tancats des de la tardor, aquest rencontre amb aquesta popular mostra gastronòmica, ha estat l'al·licient per tornar a obrir i respirar una mica d'aire renovat que bona falta ens fa a tots, restauradors i clients.

D'una setmana per l'altra la situació del virus experimenta canvis, si en una puja tot i en l'altre s'estabilitza. En aquest dijous dia 18 estem en

una situació d'estabilitat que difereix molt de la setmana passada. Així de la setmana del dijous 11 que es registraven 1.453 al dijous 18 la xifra només havia pujat a 1.471. Però el dilluns 22 d'aquesta setmana ja es comença a parlar que les xifres tornen a pujar. No sé, encara no podem parlar d'una certa estabilitat.

Això només ho pot frenar les vacunes i la vacunació no es desenvolupa al ritme desitjat, sinó que es fa d'una manera més aviat lenta degut a que no tots els dies n'hi ha per administrar. I ara només faltava l'aturada de l'AstraZeneca que ho complica una mica més. Cada dia que passa és una incògnita.

Aquest cap de setmana del 20, a l'obrir el tancament que permet poder viatjar per tot Catalunya, s'han apropiat fins a Sitges un nombre exagerat de visitants que donava la sensació que ja tot havia passat. Botigues, bars i restaurants feia mesos que els seus negocis no s'omplien com ho han fet aquest dissabte i diumenge, mentre que a les terrasses no hi cabia ningú més. No cal dir que ha estat com un injecció de vitamines, si més no pot ser contraproductiu en l'aspecte sanitari. Segur. Perquè quasi tothom és de l'opinió que aquesta "invasió" no pot ser gaire bona per frenar l'epidèmia. Aguantem la respiració i esperem que el virus aquests dies estigui despistat. Com s'acostuma a dir, tot és mal que mata. Per una banda hi ha la realitat de l'evolució de la Covid, que a la més mínima torna a atacar, no ho ha deixat de fer mai, i per l'altra que la gent han de treballar, fer calaix, per poder viure, n'hi ha prou en subsistir, i fer front als pagaments contrets. Són dues raons contraposades una de l'altra. Que totes tenen una

lògica, per aturar la situació sanitària es requeriria un tancament més gran i prolongat d'activitats, per contra quantes economies hi ha que puguin resistir-ho? D'aquí que comprenc que autoritats sanitàries i sector empresarial, amb el Govern actuant d'àrbitre, han de buscar un equilibri per tal de trampejar de la millor manera la situació. Considero una papereta molt difícil de gestionar quan han de prendre decisions, sabent que cap de les que prenguin seran bones per a les dues parts.

El problema fa temps que és damunt de la taula de les dues administracions i les dues han de fer mans i mànigues per tal d'intentar trampejar el temporal de la millor manera. Tanmateix el sector hotelier a les portes de Setmana Santa es nota optimista, ho avalen el bon nombre de reserves que van de divendres Sant a dilluns de Pasqua. Però el refrany ja ho diu, no es pot dir blat fins que està al sac i ben lligat, perquè els hotelers de Sitges s'ha hagut d'adaptar a les facilitats que ofereixen altre hotels, consistent a que el client pot anular la reserva tan sols un dia abans de fer-la efectiva i sense cap cost addicional. Aquest sistema dona tranquil·litat al viatger i neguit a l'hotelier, quan en poques hores li poden anul·lar les reserves. Això va passar molt en les reserves de l'any passat, esclar que la situació era diferent, que van veure com a mesura que s'apropa la data d'arribada s'anaven cancel·lant les reserves una darrera de l'altra.

Aquests dies s'anuncia que molts hotels no obriran fins a mig abril o març. Quan altres anys restaven quasi bé tots oberts, encara que alguns, passat aquests dies tornaven a tancar fins a més endavant,

però ja havien fet calaix, una bona injecció per a veure-les venir.

La que sí sembla que s'obrirà de cara al proper curs escolar és la nova escola Agnès que s'està construint a Quint Mar. Segons declaracions fetes pel regidor d'Educació, David Martínez Lluís. Segons el previst el 15 d'abril és lliurarà l'escola a l'Ajuntament i aquests haurà de fer els tràmits corresponents per posar-la en funcionament. Per tant fins que els alumnes hi puguin entrar encara queda camí per recórrer.

El Departament d'Ensenyament es veu que pretenia que per a l'acabament d'aquest curs els alumnes ja estiguessin en les noves dependències. Per les raons esmentades abans en Lluís ho veu poc factible, per no dir impossible. Ja ens podem donar per satisfets, al setembre poder-hi iniciar el curs.

El virus segueix viu, si més no les vacunes avancen poc a poc però amb el compromís de les autoritats que ben aviat el ritme de vacunació serà massiu i eficient. A dia d'avui, 25 de març, només 2.000 convilatans han rebut la primera dosi de la vacuna. Un detall que, ara per ara, reflecteix lentitud. Per altra banda les xifres de positius segueixen a l'alça moderada: el dijous 18 la xifra estava en 1.471 i una setmana després, el dijous 25, havia pujat a 1.505.

Aquesta dies s'està reordenant l'espai de la Fragata, restringint al recinte l'entrada de vehicles, suprimint places de la zona blava, i s'ha donat prioritat als vianants, als qual se'ls hi ha facilitat dos bancs més que s'afegeixen als existents, a més de protegir

l'accés als contenidors i fer-lo més segurs.

El 23 d'aquest mes ens deixa l'Antoni Corella i Miracle a l'edat de 90 anys. Persona inquieta i esportista, soci número 1 del Club Natació Sitges i soci fundador del Club Nàutic. A més de ser-ho de Convergència Democràtica de Sitges.

Però potser l'afició que el va acompanyar sempre va ser la fotografia. Formava part d'aquelles primeres espases de fotògrafs de l'Agrupació Fotogràfica de Sitges que després va derivar al Sitges Foto-film, entitat d'on va sorgir l'organització del Festival de Cinema Fantàstic i de Terror. Va participar en nombrosos concursos en els quals va ser abastament guardonat. En uns anys en què la fotografia local comptava amb un bon nombre de bons aficionats i de molta qualitat i creativitat artística, quan les fotografies encara eren en blanc i negre. El certament que aglutinava totes les tendències i neguits d'aquells aficionats era el Concurs de Fotografia Nacional que es celebrava cada any per Nadal.

La seva vida laboral, a l'igual que el seu germà Joan, va transcórrer a La Caixa, d'on va arribar a ser director de l'oficina del carrer Major. Trobarem a faltar la seva companyia i també el seu somriure i el seu dinamisme.

CULTURA

Interessant article a les pàgines de l'Eco del dia 5 d'en Pedro Palacios, que ens explica detalls del 55 bancs de ciment que hi ha des del Picnic fins a Terramar. Amb quasi cent anys d'existència, el

1927 l'alcalde Pau Barrabeitg, va encarregar el projecte de la seva construcció a l'arquitecte Josep M^a. Martino Arroyo i es van realitzar el 1928 en els tallers de la família Artigas que tenien el taller a mig camí de Terramar. L'autor de l'article també explica com de primer els bancs van ser costejats per l'empresa: "Pintado electró-mecánico", que representava el Sr. Pere Vilanova Muntané. A canvi de finançar-los, durant 15 anys van obtenir el permís per poder incrustar, en els respatlles, unes rajoles anunciadores, transcorreguts aquests anys van passar a dependre de l'Ajuntament. Que ha realitzat diferents transformacions i ha optat per les rajoles anomenades de vela, amb les quals ara mostren moltes combinacions. Molt interessant de llegir la curiosa història d'aquests bancs.

A can Falç de Mar, organitzat pel col·lectiu "No em toquis la Tecla" i amb el suport de la Regidoria de Cultura, té lloc l'interessant exposició, "Dones Científiques" Que mostra les imatges de dones, ubicades en diferents èpoques, que han estat científiques. Per posar en rellevància el paper de la dona també en el camp científic que, des de fa molt temps, quan aquests aspectes de la ciència semblava que havien de ser exclusivitat dels homes. Doncs, no. Elles van ser les pioneres en el camp de la investigació en el seu gènere i van aconseguir importants descobriments que van servir per millorar la vida d'aquella gent i de les successives generacions.

L'artista sitgetana nascuda al carrer Jesús, en la casa on fins no fa gaires anys, i ara transformades, a l'hora de tancar la casa ho feien amb aquells grans portalons (de color ocre), i que era un tancament

que feien servir la majoria de les botigues de Sitges. Aquestes han estat l'últim testimoni d'un detall que quedava del Sitges d'abans. Que s'obria de bon matí i es tancava a la vesprada.

A can Marcet pel seu interior s'hi refregava la sensibilitat i la tradició, amb la iaia, el fill d'aquesta, en Rafel i la seva muller, la Pepita de l'Eco i amb els dos fills, en Rafel graller i la Montse artista. Que des del 1973 ha dibuixat la catifa del primer tram del seu carrer.

Conec molt bé la trajectòria artística de la Montse des de que va començar, que va anar en paral·lel amb els meus inicis en l'escriptura, quan vaig dedicar un dels meus primers articles article al nostre amic comú que exposava en una galeria de Barcelona i que vam visitar amb el seu cosí en Josep Soler Fernández.

El pas del temps l'art ha penetrat, cada vegada amb més força, em la inspirada trajectòria de la Montse, quedant amarada del blau de Sitges i que combina amb l'ocre, potser inspirat en aquell color de les grans portalades de casa seva.

Aquest 12 de març exposa al Miramar la seva obra sota el títol "Thlalassa", on hi sobresurt el blau del mar, que es reflecteix en l'obra pictòrica i en els gravats. I el conjunt de tot plegat porta una dedicatòria, a l'Enric Asensio, marit de la Montse i autor de la composició del cartell i que ha col·laborat en la preparació de l'exposició.

Al Casino Prado irromp el cabaret feminista amb

l'espectacle "Akellarre", una obra amb molta sàtira. Les seves protagonistes fan un sàtira que en molts casos deriva a un descrèdit de les tradicions més arrelades.

Una representació que forma part de la programació de La Pregonera i que ha estat molt ben rebuda per la seva diversitat on les cantants de la companyia Les Feliuetes: Laia Alsina, Laura Pau i Maria Cirici, amb l'acompanyament al piano del pianista Gerard Sesé, han fet les delícies dels espectadors.

El Cineclub Sitges s'ha volgut afegir a la celebració del Dia Internacional de la Dona i des del dissabte 6 de març fins el divendres 12, s'han celebrat unes sessions de cinema que han tingut lloc al Casino Prado, excepte l'última que s'ha projectat al Cinema Ribes. Totes les pel·lícules han anat acompanyades del corresponent col·loqui, algunes d'elles pel propi director. L'acte inaugural va comptar amb la presència del president del Cineclub, en David Cuesta i la regidora de Drets Socials, Júlia Vigó.

El poeta David Jou acaba de publicar un nou poemari, "Poemes de Sicília i Venècia". Una regió i una ciutat que traspuen poesia i que el poeta sap beure d'aquesta font inesgotable i després trasllada al paper amb la delicadesa de la persona que l'atrau aquesta Itàlia tan singular. Amb tants llocs on l'art, en totes les expressions i dimensions, es deixa abraçar. Un art, uns paisatges, una harmonia integradora que es aprofitada pel poeta que troba en cada raconet d'aquest àmbit un alè d'inspiració que transforma en poemes.

En David deixa entreveure que és un enamorat d'Itàlia, i en concret de l'illa de Sicília, del seu paisatge, de la blavor de l'aigua de l'estret de Messina. Que s'ha hostatjat al peu del flamejant volcà Stromboli en la petita illa que porta el seu nom. El poeta del mar, des d'on albira la terra com el vigia que sap trobar, en tots els punts de referència que divisa, com apropar-se a un destí embolcallat de vellesa.

Vint-i-cinc anys de trajectòria artística de Matías Krahn Uribe, queden resumits en l'exposició que presenta al Miramar, comissionada per Maribel Navarro. En Matías, molt vinculat a la vila, ha heretat dels seus recordats pares, la sensibilitat per l'art i després ha creat el seu estil propi i amb ell ha desenvolupat una obra que transmet molts missatges.

Hem parlat i hem admirat tantes vegades la lluna plena, que ens sentim fascinats quan la gent de l'Ateneu Popular de Sitges es refereixen a la Lluna Negra. Això ve a tomb perquè en Josep Anton Trepant, que és membre de l'Ateneu, i és un apassionat de la novel·la negra, ha organitzat unes sessions de lectura d'obres d'aquest gènere. Durant el temps de pandèmia ho fan de forma telemàtica i fan coincidir la trobada en un dijous al mes, poc a bans o quan s'exhibeix la lluna nova.

Les lectures es centren en obres d'autors i autores de diferent procedència, sempre i quan la seva obra versis sobre la novel·la negra.

A partir del divendres 26 de març, l'Eco incorpora unes pàgines escrites amb anglès. Una iniciativa

de la direcció i del periodista Tim Parfitt. Destinat a apropar-se a la nombrosa colònia anglesa que viu entre nosaltres i a l'afany que mostren molts d'ells per integrar-se al nostre poble. Un exemple el tenim amb en Brandon Jones, persona inquieta que ha organitzat molts esdeveniments, la majoria amb la música com a protagonista, i que estima Sitges com un més de nosaltres. Serà ell qui enceti aquesta secció amb un article que ha titulat "Why Sitges?".

El nostre setmanari no deixa de trobar formules per atreure lectors, així també surt publicat amb la coberta amb la capçalera, l'Eco de Ribes a l'interior amb unes pàgines dedicades al dia a dia de la vida del ribetans. I ara apareix "l'Eco in English". Internacional a més no poder.

El diumenge 28 té lloc als jardins del Retiro la presentació del segon llibre d'en Jordi Serra i Villalbí, que forma part de la que ha de ser una trilogia de: "El poder sense límits". Aquest darrer porta per títol: "El diari de John".

La presentació ha anat a càrrec d'en Ferran Martínez i d'en Josep Maria Tubau, amb la participació també d'editor del Cep i la Nansa. Només començar s'ha produït una sorpresa, la irrupció dels dos personatges principals els quals, amb en Jordi Serra fent d'enllaç, han respòs a un seguit de preguntes que els hi ha fet els presentadors. Fet que ha envoltat l'acte d'un caire enigmàtica. Un bon començament que convida a endinsar-nos en la seva lectura.

Durant el temps que han estat tancats els nostres

museus, s'ha potenciat el poder accedir als seus continguts mitjançant les xarxes. Fet que permet comptabilitzar un 40% més de usuaris dels qui hi accedien abans. Davant les evidències els responsables del nostre patrimoni museístic, estan aportant noves eines en aquest suggestiu món de la tecnologia per a que els museus siguin més accessibles a les xarxes. A les eines esmentades s'hi ha d'afegir el bloc dels museus i també s'ha creat la pàgina web: "el Racó educatiu i familiar", que ofereix activitats destinades a diferents edats.

FESTES I TRADICIONS

En el ressentit ambient sitgetà es comença a obrir una escletxa a l'optimisme, en quant a festes i tradicions. La Festa Major encara queda molt lluny i cada dia que passa ens anem fent la idea que aquest any tampoc es podrà fer entre aglomeracions de gent. Tant de bo la situació millori tant que la puguem celebrar com estem acostumats.

De moment els responsables de les Barraques ja ens fan saber que l'organització d'aquestes ja es va perfilant, amb la majoria de participants que l'any passat havien de venir. Amb la novetat de l'ampliació fins a cinc dies entre el 12 i 16 d'agost. En espai tancat però a l'aire lliure, per poder controlar l'aforament, i abans d'entrar s'haurà de passar per taquilla. Un dels primers actes de la FM ja té dates, però la que tindrà l'última paraula serà l'evolució de la pandèmia i el Procicat. Vet aquí la incògnita.

Però abans tenim Setmana Santa, l'any passat ja no es va poder celebrar i aquest any els actes religiosos

tindran lloc a l'interior del temple amb aforament reduït i la missa de la Vetlla Pasqual que s'oficiava a la nit, per tal de respectar el toc de queda, es farà a la tarda. Sense processons.

Les tradicionals cantades de Caramelles tampoc sortiran al carrer, si més no les tres colles sembla ser que estan preparant alguna que altra sorpresa per a fer escoltar els seus cants.

CURIOSITATS

Un fet curiós el trobem en la propera composició del Parlament de Catalunya, on s'observa que el nombre de dones ha crescut considerablement. En el primer que va sorgir de l'era democràtica a l'any 1980 el nombre total d'elles era de 8 i en el que ara és a punt de constituir-se el nombre ha pujat fins a 64.

També en les recents eleccions al Parlament s'ha produït un fet que no ha passat desapercbut, quan Sitges ha estat l'únic poble de més de 10.000 habitants, on ha baixat el vot independentista i a més no ha estat majoritari. La suma d'ERC, Junts, CUP, PDeCat i FNC va arribar al 47,5 per cent. Quan a les del 2017 la xifra va ser del 48,03. La diferència és poca.

La Regidora de Salut Pública, Elisabeth Pérez, ha estat l'encarregada de repartir 111 mesuradors de diòxid de carboni a les escoles de Primària. Amb la intenció que es detecti quan a l'ambient hi ha un excés de CO2 i obrar en conseqüència que consisteix en ventilar bé l'espai.

Després de les escoles hi ha intenció de repetir l'experiència en bars i restaurants.

Abans que res Sitges era un poble de pescadors i de gent de la pagesia, i s'hi va incorporar l'indústria del calçat. Els de la meua edat i encara més els qui són més grans que nosaltres, recordem el gran nombre de barques que estaven varades a la platja de la Fragata i del bonic que era contemplar el retor d'aquestes i les maniobres que feien possible equilibrar la barca a la sorra. Feia goig també quan desembarcaven el peix, amb aquells emblemàtics pescadors envoltats de la seva singular aureola de popularitat. A l'estiu aquelles barques feien de repenja esqueses als banyistes, que hi cercaven la comoditat i l'ombra.

Sense anar massa lluny en el temps, a l'any 1960, segons informa en Manel Carbonell a les pàgines de L'Eco, a la susdita platja hi havia 50 barques. A l'any 1990 es traslladen al Port d'Aiguadolç i la xifra es redueix a 20. El 2000 en són 15. El 2015 8. I aquest 2021 en queden només 4 i són barques petites.

Les barques d'aquells anys eren grans i algunes es dedicaven al sardinal i cadascuna donava feina a uns quants pescadors. Avui els que comanden les quatre barques acostumen a anar sols perquè el negoci no dóna per més. Perquè les captures de peix han quedat molt reduïdes.

L'esperança està en el Nivell 10 que organitzen cursos enfocats a instruir nous pescadors. Per tal de que la pesca artesanal no acabi desapareixent a

la nostra vila. Seria una autèntica llàstima.

Una nova ruta transcorrerà entre les ja existents, es tracta d'una de molt suggestiva que porta per nom: "Olor de Most". Organitzada pel Centre d'Interpretació de la Malvasia i que es desenvolupa pels carrers del poble i segueix les passes del recorregut de la Malvasia, que va tenir un important impacte en l'activitat vinícola local. La ruta posa en relleu tots aquests aspectes: cellers, llocs on es fabricaven botes, la platja de la Fragata des d'on s'embarcava..., a més dels personatges que hi han estat relacionats.

La ruta tindrà lloc cada primer dissabte de mes i forma part dels diferents programes enoturístics que organitza el CIM.

ESPORTS

Més de 87.000 socis i sòcies del FC Barcelona han votat aquest diumenge 7 el qui serà el seu president a partir d'aquesta data. Mols socis/es sitgetans també han votat, la gran majoria ho va fer per correu, preveient que no ho podrien fer de forma presencial. Com així ha estat, malgrat que s'havien plantejat posar un autocar a disposició per poder-se desplaçar fins a l'estadi, si més no la Conselleria d'Interior del Govern de la Generalitat, va desautoritzar aquests desplaçaments degut a les circumstàncies i que hi havia un tancament comarcal.

A la mateixa nit del diumenge es dona a conèixer el nom del nou president que és en Joan Laporta que

quasi doble en vots al que li segueix. Ara només falta que els aficionats puguin tornar al camp. A veure si al començar la nova temporada hi podrà haver, si no tota la cabuda que té el camp, una mica de presència.

Dintre el Rugby Club Sitges s'ha creat la nova secció, la de l'hoquei herba. Que ha començat amb unes categories força joves; prebenjamí, benjamí i infantils que des dels 5 anys als 12. El camp per la seva pràctica és immillorable, perquè es juga en la nova instal·lació esportiva dels Pins Vens. I que ha rebut totes les facilitats de l'Ajuntament mitjançant la Regidoria d'Esports de la qual n'és responsable en Jaume Monasterio.

Malgrat que la situació tampoc afavoreix la pràctica de l'esport i que moltes competicions no es poden portar a terme, la natació va completant el calendari. Així el cap de setmana del dia 6 i 7, van tenir lloc els Campionats d'Espanya infantils d'Hivern celebrats a Màlaga, el nedador del CN Sitges Mark Kramskoy hi va participar, aconseguint molt bones marques. On va brillar més vases en els 200 braça on va aconseguir la segona posició en la categoria de 15 anys, amb un temps que batre record . En quant a les proves dels 100 braça va quedar en sisena posició i també va participar en els 200 lliures i els 400 estils.

També Toni Ponce i Jaume Monasterio van participar en el Campionat de Catalunya de Natació Adaptada celebrat a Terrassa. En Toni es va penjar l'or en totes les proves en què va participar, sent proclamat el millor nadador del campionat.

Pel que fa a en Jaume Monasterio li va faltar molt poc per aconseguir pujar al podi, amb una 4a posició en els 100 esquena i la 5a en els 50 lliures, així com la 6a en els 50 esquena.

Amb només aquests dos nedadors competint, el Club Natació Sitges va assolir la tercera posició per equips.

Després de mesos sense competir, el CPS Sitges que entrena Carles Busquet, ha competit a la pista del Sant Just i ha fet un bon patit que s'ha reflectit en el marcador 1 a 3. Amb gols de Ferry Alemany, Ferran Ortoll i el tercer se'l van fer ells en pròpia porta.

Per fi sembla ser que els equips de futbol, de categories més modestes, poden tornar a posar en moviment la pilota. Aquest cap de setmana del 20, tornen a la competició de la categoria del futbol base fins als amateurs. Sobresurt el cas de la Blanca Subur que de tots els equips que forma, cap ha pogut jugar des de l'inici de la pandèmia. Així dels 16 equips integrats a la Blanca, 11 podran tornar a jugar.

També hi tornen els equips de Tercera Catalana, com l'UE Sitges, que tot i que han mantingut el ritme d'entrenaments, no és el mateix que competir amb altres equips.

De totes maneres a aquestes alçades, quan érem feliços, que vol dir quan planava la normalitat, a aquestes alçades la competició estava força avançada i ara el més calent és a l'aigüera. D'aquí que hi ha

gent que és de l'opinió de suspendre la competició i esperar a la propera temporada.

La UE Sitges hereva de dues fusions la del Club Deportivo Sitges i de l'Atlètic Club Maricel, celebra el 75 aniversari. Una llarga trajectòria futbolística, en la qual han estat protagonistes un bon nombre de jugadors que han passat per les seves files.

Al'actual president, en Jordi Martínez, li correspon l'honor de poder presidir les celebracions i també planejar el futur, quan el present més recent ha topat amb la pandèmia que ha provocat la suspensió de la Segona Catalana i moltes coses més.

Entre aquests projectes de futur hi ha consolidar el projecte de la construcció d'un camp nou. Que en mig de l'optimisme el projecte tenen previst que sigui realitat a l'any 1923. Temps al temps.

El nedador del Natació Sitges, en Toni Ponce, que ha participat en el Campionat d'Espanya per Comunitat Autònomes de Natació Adaptada, que s'ha celebrat a Castelló, ha donat la victòria a Catalunya. En Toni va participar en 10 proves, cinc individuals i cinc per equips. Aconseguint una medalla per cada una de les proves. Un magnífic palmarès.

La parella de patinadors, formada per la sitgetana Cora Ortiz i el vendrellenc Èdgar Cabacas, vam superar la prova que els converteix en parella de dansa internacional en la categoria de cadet. Després de molta dedicació per aconseguir-ho i d'haver seguit al peu de la lletra les instruccions

dels seus respectiu entrenadors, en Joan Cortés i la Clàudia Castro. A més d'haver fet un intensiu amb Miquel Quintana i la formació de Solo Dance amb Mario Lago. Entre una cosa i l'altra els ha permès poder formar part de la disciplina de l'Alt Rendiment Català.

EL DIA A DIA

Arribem al mes d'abril i el tema de la pandèmia segueix acaparant l'atenció de tothom. Si més no a hores d'ara sembla que ho afrontem amb un cert optimisme, degut a que la vacunació va complint les perspectives, malgrat els dubtes i el temor que generen determinades marques d'aquestes vacunes, com és el cas de l'AstraZeneca que davant unes determinades reaccions, un nombre reduït, tot sigui dit, de vacunats han patit la formació de trombons, s'han encès les alarmes, fet que va provocar que durant uns dies es deixés de vacunar amb aquesta, fins que els científics han pogut comprovar que la incidència és molt menor i s'ha reprès la vacunació.

Sembla que anem per bon camí en aquest aspecte, tot i que encara no es pot cantar victòria perquè a la vila els indicadors epidemiològics encara puguen. El dijous 25 de març hi havien 1505 positius, mentre que el dijous 31 la xifra va pujar a 1532.

Pel que fa al nombre de vacunats al 31 de març, amb la primera dosi n'hi ha 2.578 i que tinguin la primera i la segona 1.385.

L'abril ha començat coincidint amb els dies

més carismàtic de la Setmana Santa. Degut a la permissivitat de poder viatjar per tot Catalunya, la gent s'ha desplaçat per arreu. Sitges ha estat una destinació molt freqüentada, tant que els carrers s'han omplert de gom a gom com si res hagués passat. Ha estat una aflluència massiva de la qual s'han beneficiat: comerços, bars i restaurants. En aquests la gent feia cua per tal de poder-se asseure a taula, degut a que encara els aforaments estan limitats.

Alguns hotels, no tots, han decidit obrir portes. Aconseguint una ocupació que es mou a l'entorn del 80%. Els que ofereixen servei de menjador han pogut servir sopars, cosa que no han pogut fer la resta de establiments de restauració, degut a que encara no els està permès, perquè la seva franja horària acaba a les 17 hores. Tot i que els hotels que oferien sopars, molts dels seus clients ho compraven a l'exterior i s'ho menjàvem a l'habitació.

També s'ha fet notar el toc de queda, ja que si durant el dia s'ha vist molt moviment quan s'ha arribat a les 21 hores ja pràcticament poca gent quedava pel carrer. La gran majoria han estat uns visitants de venir a passar el dia i després, amb el temps

controlat per tal de no superar l'hora d'arribada més enllà de les 22 que és la permesa, han tornat a les seves destinacions.

La gent tenim moltes ganes de sortir de casa, les prohibicions que implanten els governs degut a la causa per tots coneguda, no fan altra cosa que encara tinguem més ganes d'anar a escampar la boira. I si nosaltres volem fer de les nostres, ens podem imaginar com han d'estar els propietaris d'establiments d'oci nocturn que pràcticament des de que ens van confinar es pot dir que han estat tancats. Davant les contrarietats les persones reaccionem i cerquem solucions, ni que aquestes siguin a mitges. D'aquí bé que cinc establiment del carrer del Pecat, han proposat una idea que els permeti poder obrir més enllà del tot de queda. Una mena de prova pilot que es faria el dissabte 10 o el 17. Els cinc establiments que hi participarien serien: Pachito, Everlasting, Las Vegas, Rich, Monkey i Blitz. I es tractaria de distribuir 440 persones repartides entre els cinc locals, sense establir distàncies, ni limitació d'aforament. Però amb les precaucions com seria portar mascareta en tot moment, amb antígens realitzats hores abans entre tots els assistents i amb el carrer tancat des de la plaça de la Indústria a la Ribera.

Ve a ser una prova com la que es va portar a terme en el concert de Love of Lesbian al Palau Sant Jordi. La idea ha estat llançada, només falta que les autoritats competents li donin l'aprovació...

El portaveu de Ciutadans al Parlament de Catalunya ha fet una visita a Sitges, ha estat acompanyat pels

regidors del seu grup a l'Ajuntament i s'ha reunit amb el president de l'Associació de Platges, en Manel Martínez, així com també amb representants del Gremi d'Hostaleria i Sitges Comerç. Tots li han mostrat la seva preocupació per com anirà la propera temporada turística i per la falta de sorra que tenen algunes platges i també s'han referit a altres temes que afecten al comerç, com poden ser les ajudes que consideren insuficients, i que tampoc se'ls hi han rebaixat els impostos.

La Regidoria de Turisme, de la qual n'és responsable el regidor Luís Miguel García, ha engegat el "Sitges Convention Bureau" per tal d'atreure congressos a la vila. Que s'han deixat de celebrar degut a les circumstàncies per tots conegudes. Es tracta de fer campanya per captar de nou aquests esdeveniments que aporten un bon nombre de congressistes, els quals durant els dies que dura el congrés estan hostejats en un hotel i freqüenten els establiments de restauració.

També es porten a terme contactes amb els responsables del Cercle d'Economia a fi afecte que les jornades que es celebraven a Sitges tornin al nostre poble. Que com tots sabem els seus dirigents van anunciar que les pròximes es celebrarien a Barcelona capital. Malauradament quan aquests tipus de decisions es prenen és molt difícil que es tornin a reconsiderar, però també es cert que s'ha d'intentar i qui sap si en un temps no massa llunyà es pugui aconseguir el seu retorn.

En poques hores de diferència els bombers van haver d'atendre dos focs. Un va tenir lloc en un hotel

del Passeig de la Ribera: Kalma, a l'encendres la xemeneia de la cuina. Per precaució es van desallotjar uns 40 clients que hi havien hostejats i que van poder tornar a ocupar les habitacions un cop els bombers el van sufocar sense més conseqüències.

L'altre es va produir també a la cuina d'una casa particular ubicada al carrer Antoni Gaudí. La ràpida intervenció del bombers va fer possible que la cosa no anés a més.

Poc a poc la dura temàtica de la pandèmia del coronavirus decanta cap a un corrent d'esperança, perquè cada dia que passa escoltes amb més assiduitat la frase: "ja m'han posat la primera dosi de la vacuna". Malgrat algunes reticències que informen d'espòradics efectes secundaris, en termes generals la vacunació avança i la gran majoria de sitgetanes i sitgetanes esperen que els cridin per vacunar-se. Si al començament hi va haver unes certs dubtes que van obligar a aturar aquesta, a dia d'avui el ritme és fluid, amb una mitjana de 250 al dia i la resposta de la gent és també molt participativa. Les xifres ho van reflectint: a data del 8 d'aquest mes els vacunats amb la primera dosi arriben als 3.749, mentre que els que ja els han administrat les dues en són 1.405.

Per altra banda la incidència en quant el nombre de positius, el 31 de març la xifra estava en 1.532 i el 8 d'abril havia fet una pujada molt moderada fins a 1.557.

Per primera vegada, en tot el temps transcorregut des de que la covid es va fer notar, els mitjans de

comunicació no obren pàgina referint-se al seus efectes. Un detall que dona a entendre que les notícies al respecte no són tan dolentes com fins ara i que n'hi ha altres que ja comencen a treure el protagonisme a la pandèmia. Bon senyal.

Aquesta setmana dos projectes, importants i interessants, són notícia en els mitjans de comunicació: la remodelació total, exceptuant la façana, del Patronat i també un projecte pensat per l'Escorxador. I quan es centrava el pla d'actuació en aquests dos edificis arriba la notícia que la Casa Bacardí deixa l'espai que ocupava en el Mercat Vell, després d'onze anys de la seva presència. Per tant ara són tres els llocs per a repensar el que serà més convenient per a cada espai. Sense oblidar-nos de can Falç de Mar que està en una situació semblant. El regidor de Cultura, en Xavier Salmerón, està treballant per a fer possible que tant el Patronat com l'Escorxador puguin disposar d'uns projectes amb els quals poder començar a posar-se mans a l'obra i que, en un temps no massa llunyà, es pugui arribar a bon port.

Des de fa molts anys, fins i tot es va aprovar en un Ple municipal, que l'Escorxador s'havia de destinar a donar cabuda a una exposició permanent de la interpretació de la Festa Major, on hi estiguessin exposats els vestuaris dels nostres balls, instruments i amb les descripcions corresponents de la història i evolució de tot el nostre folklore i que s'acompanyaria dels elements que complementen el vestuari: bastons, cercolets, panderetes, el pal de les gitanes... I la cirereta de tot plegat la posaria la presència dels gegants i el bestiar de foc. Un centre d'interpretació de la festa que assoliria un caire museístic, però

molt vinculat al folklore de casa nostra, que de ben segur tindria molta acceptació i que es podria lluir sense haver d'esperar la festes de: Corpus, Sant Bartomeu i Santa Tecla.

Ara que com s'informa queda lliure el Mercat Vell, seria un lloc molt adient per destinar-ho a aquesta finalitat. L'enclavament és ideal, per estar cèntric i l'espai disponible permetria lluir tota la disposició d'una manera molt atractiva i ben disposada.

Malgrat que altres notícies, com m'he referit, poden semblar que acaparen l'atenció, la pandèmia encara és present i segueix repercutint en el dia a dia, tot i que s'ha de reconèixer que sembla ser que no amb tanta incidència. Tanmateix les UCIS encara segueixen plenes i pel que fa a casa nostra, aquesta setmana del 17 d'abril, els registres són dels més baixos des de l'estiu passat.

Quan per Setmana Santa vam poder observar el gran nombre de visitants que es van apropar fins aquí, ens posàvem les mans al cap imaginant-nos les repercussions que tindria pel que fa a l'augment de casos. Per sort l'impacte no ha estat el que ens pensàvem i poc ha influït en el nombre de contagis. Ho demostren els números, si el dijous 8 el nombre eren 1557, una setmana després el registre a pujat a 1567, només 10 casos.

Per altra banda el nombre de vacunats també va augmentant, el dijous dia 15 amb la primera dosi 4.924, uns mil més que la setmana passada. I amb la segona es comptabilitzen 1.530, un increment d'unes cent persones si ho comparem amb l'anterior.

Després de 20 anys que l'inspector Rafael Pinto ha estat el Cap de la Policia Local, deixa el càrrec per incorporar-se al cos de la Policia Local de Prat de Llobregat. D'on ha guanyat la plaça per concurs públic. El seu interès per dirigir comissaries més importants que la de Sitges, el Prat té el doble d'habitants que la nostra vila, l'ha portat a prendre aquesta decisió.

Rafael Pinto s'ha caracteritzat per modernitzar la nostra policia i d'exercir la seva tasca de manera transparent i comunicativa.

El mes d'abril, en situació normal, acostuma a ser un mes amb molta activitat en tots els aspectes. Aquest any, encara pendents de l'evolució de la pandèmia, és molt diferent al de l'any passat. Es temia que el gran nombre de persones que ens van visitar i els desplaçaments que es van fer a altres destinacions de Catalunya, que el resultat de tot plegat fos el que ja s'anunciava com una quarta onada de contagis. Sortosament no sols no ha estat així, sinó que passades unes tres setmanes la situació a millorat molt a Sitges fins el punt que estem per sota de la mitjana catalana i el risc de rebrot es troba entre els 100 i els 200 punts. I la incidència acumulada és una quarta parta de l'àmbit nacional i també la velocitat de contagi ha baixat per sota de 100, concretament es troba en 0,75. Una situació que ha fet possible que, per exemple, la festivitat de Sant Jordi s'hagi pogut celebrar quasi com s'havia fet sempre.

Això, afegit a l'increment constant de la vacunació que s'està portant a terme, com també els pocs ingressos

que registra l'Hospital de Sant Camil per la covid, fa preveure que el final d'aquest malson és més a prop. D'aquí que les autoritats competents estan estudiant, quan el Govern d'Espanya el 9 de maig aixequi l'estat de l'arma, la possibilitat d'aixecar i flexibilitzar determinades restriccions. Sempre, però, amb la prudència amb la qual s'ha d'actuar per tal de no haver de tornar a fer passos enrere. Atenent que encara la població no està suficient vacunada com per fer possible la que s'anomena la immunització de grup. De totes maneres la sensació de relaxació, com si tot ja hagués passat, desespera una mica a les pròpies autoritats sanitàries, que no es cansen de fer els advertiments oportuns que van en la direcció a informar que el virus encara no ha estat vençut i que totes les precaucions són poques. Com ho demostra que encara queden establertes moltes mesures preventives, que segueixen marcant unes limitacions.

Però bé, mentre continuem afrontant el virus, parlem de xifres: al 8 d'abril hi havia 1557 contagiats, el 15 1567 i el 22 1591. Tot el món pendent de l'evolució, mentre que de la Índia arriben notícies molt preocupants, degut als estralls que esta causant entre la població, amb una barbaritat de contagis diaris i no parlem de les morts que s'estan produint.

Amb tot avancem cap a l'estiu i malgrat les millores en la situació pandèmica, es preveu que la temporada d'estiu estarà marcada per un turisme de proximitat, doncs encara no s'ha desvetllat la incertesa de com i quan s'obriran les fronteres per a donar pas a la gent per a que pugui viatjar i torni a les destinacions més emblemàtiques, entre les quals es troba Sitges.

Tot està en l'aire, menys la gran majoria dels avions que segueixen sense enlairar-se.

I com que aquí tenim ganes de gresca no parem d'inventar-nos festetes per anar fent embocadura i veure-les venir. Amb l'objectiu de donar la benvinguda a l'estiu, s'ha organitzat una prèvia a tot el que anirà succeint. Els organitzadors han estat les entitats socioeconòmiques i també el Retiro i el Prado que té com a cartell anunciador una simpàtica obra d'en Roby Franco.

La prèvia de tot plegat s'ha desenvolupat entre l'Hotel Calipolis i el ME de Terramar. En el primer es va portar a terme la presentació del cartell i del programa i al de Terramar, la presentació dels ambaixadors d'això que s'anomena "Siyes", honor que ha recaigut en la Cubana i en Jorge Salvador.

Paral·lelament ha tingut lloc des d'uns vermutos electrònics a les portes obertes del CIM, la Fundació Stämpfli, als serveis de les platges amb l'ús d'hamaques gratuït. I dansa a càrrec de l'Esbart Maragall.

La pandèmia no només ha afectat i ha tingut repercussions de diferent índole a les persones que han estat infectades, sinó que també ha repercutit psíquicament en l'estat d'ànim de moltes altres i sobretot en menors de 18 anys. Sembla ser que només a la comarca del Garraf són tractats 1.191 menors. Un problema greu que pot comportar moltes repercussions als qui ho pateixen.

La Locomotora 21 és un col·lectiu pensat i creat per ajudar a les persones a les quals la seva salut mental,

per les circumstàncies que siguin, momentàniament no és del tot bona. I per tant necessiten de l'ajut que els hi proporciona associacions com aquesta, la qual ha ideat una proposta que porta per nom "Respira! Salut i Cultura". Les persones que hi participen realitzen un seguit de visites guiades als diferents barris del poble, on es relacionen amb els veïnat i coneixen els detalls diversos que diferencien un barri de l'altre, amb tot un ampli ventall de curiositats i aspectes que si no s'expliquen poden passar desapercebuts. També la cultura hi té el seu protagonisme, davant les visites a exposicions i als nostres museus. Tot això es complementa amb xarrades pensades per a millorar l'estat d'ànim de totes aquestes persones que passen per un moment delicat de les seves vides. De la mateixa manera que el nostre setmanari els ha obert les seves pàgines per a que hi puguin col·laborar expressant els seus neguits literaris que igualment ajuden a tenir la ment ocupada desenvolupant la seva creativitat.

Tornant als indicadors epidemiològics, aquests situen el Garraf com la segona millor comarca de Catalunya pel que fa al baix nivell d'infectats pel virus. Des de fa unes setmanes, i creuem els dits, la incidència és baixa i poc a poc les dades demostren que els efectes de la vacunació massiva compleixen les expectatives que s'hi associen.

Així estan les xifres: el dijous 22 hi havia, des del començament de la pandèmia, 1.591 i una setmana després, el dijous 29, havia pujat a 1.615. A prou feines 24 nous positius.

Pel que fa als vacunats: el dijous 29, el total de

vacunats amb la primera dosi ascendeix a 5.809 persones i a 2.384 les que ja han rebut les dues.

El Ple d'aquest mes ha aprovat la tramitació d'una partida considerable de diners, 50 milions d'euros, destinats a afeblir els efectes de la pandèmia dintre el teixit local. Oferint ajudes a les famílies, empreses i entitats.

La Carme Almirall, que és la regidora d'Hisenda, ha comunicat que és una de les actuacions més ambiciosos del mandat municipal, en gran manera dirigit als col·lectius que més pateixen les conseqüències de la pandèmia. Tot i que sectors de l'oposició hi discrepen per raons de diferent índole.

CULTURA

El grup d'Amics de l'Òpera de Sitges, que coordina en Joan Escolà, han cregut convenient formar part d'una nova secció del Casino Prado i amb el seu recolzament esperen poder organitzar millor esdeveniments relacionats amb l'òpera. Per diferents motius, el més punyent l'econòmic, porten quasi bé cinc anys sense organitzar cap acte. Amb aquesta nova embranzida esperen poder organitzar de cara a l'estiu del 2022, un festival d'òpera que tindrà com escenari diferents indrets, com el mateix Prado.

Per començar a fer embocadura tenen previst col·laborar amb el Consorci del Patrimoni de Sitges i el Prado, en l'organització d'una primera gala a mena de presentació del festival que porten en ment celebrar. Aquesta mena de posada de la primera pedra té data, el proper 7 d'agost al Prado,

en la qual hi participaran la directora artística dels Amics, la soprano Firenza Cedolins i també amb cantants premiats als concursos Mirabent Magrans i SOI, al tractar-se de joves promeses de l'òpera de l'àmbit internacional.

Dintre de la desgràcia, em refereixo que la pandèmia no deixa fer masses coses, el Festival Jazz Antic Sitges, ha pogut celebrar una nova edició dintre la intimitat i complint amb les normes de seguretat. Ha començat el dijous dia 8 amb el Jazz Manouche Reunion, al saló teatre del Prado. Mentre el plat fort ha estat en el mateix escenari, el divendres, amb l'actuació de comiat (si les previsions es compleixen, perquè ja fa anys que remenen la qüestió de la dissolució però sortosament no acaba de materialitzar-se) de la mítica Locomotora Negra. Que com sempre ha estat rebuda amb molta expectació i una vegada més no ha defraudat les expectatives.

L'endemà dissabte, al saló teatre del Retiro, ha tingut lloc una actuació molt curiosa, la dels Nous Iberos del Jazz. En homenatge aquella formació que es va fundar a l'any 1940 de la mà d'en Magí Almiñana i va acabar la seva trajectòria a l'any 1965 sota la direcció del mestre Gabriel Pallarès. Una nova formació que ha estat integrada per descendents d'aquells músics fundadors i amb la particularitat que ha estat creada només per fer aquesta única actuació. Que també s'emmarca dintre la celebració dels 150 anys del Retiro.

Els components actuals han estat: al piano en Raúl Planas que s'ha alternat amb l'Oriol Nebleza,

emparentat amb en Felip Nebleza que era un dels trompetes; a la bateria en Jaume Freixas, besnét de l'Agustí Montornès que també n'era el bateria; al saxo i clarinet en Roger Pasqual, besnét de la Maria Lluïsa Álvarez, que era la pianista; saxo, en Pere Vendrell, net d'en Manel Vendrell, el qual en un moment determinat també va formar part dels Iberos; trompeta Joan Yll Barra, net d'en Josep Yll que també tocava la trompeta i nebot d'en Joan Yll que tocava el contrabaix; trombó en Daniel Nieto Yll, també net d'en Josep Yll; contrabaix Joan Pinós Sariol, aquest segon cognom molt vinculat al Retiro on els Íberos del Jazz van desenvolupar una bona part de la seva trajectòria musical. Aquesta presentació es va trobar a faltar en el transcurs de l'actuació, on en cap moment es va fer esment a la identitat dels components i als lligams familiars que els unien amb els fundadors de l'orquestra. De manera que pel públic assistent els Nous Íberos del Jazz va ser un grup anònim. Un fallo que, per altra banda, tant de bo tots fossin com aquest.

Com a curiositat explicar que l'únic supervivent dels Íberos és en Ciscu Freixas, que va ser vocalista i saxofonista de la formació. Que va donar la sorpresa de cantar una cançó d'aquell repertori, amb el nous Íberos del Jazz. Als quals s'hi va afegir la seva filla Glòria, aquesta cantant un escollit repertori.

Una darrera curiositat, els músics van estrenar per a l'ocasió uns faristols fets a ca l'Yll, que també continuen amb la tradició de l'ebenisteria i la música.

El diumenge al migdia els mateixos faristols lluien l'anagrama de la Bing Band de casa nostra

i sorgida en el si del Retiro. En el transcurs d'una gran actuació que va causar l'admiració del públic que omplia el saló teatre de la Societat. La Big Band la formen un grup de músics joves sota la direcció d'en Xavi Plaza que sap motivar-los i així fa possible que siguin pocs els que fallen als assajos. La clau per a que soni bé, com ho demostren a cada actuació que fan.

La seva ha tancat la setmana del Jazz Antic Sitges, que aquest any s'ha pogut celebrar tot i que una mica sota mínims, no per la qualitat dels intèrprets, sinó en quant el nombre de sessions i participants.

L'escriptor local, en Marc Figueras Pons, ha presentat nou llibre a la Biblioteca Santiago Rusiñol. El segon de la seva collita que porta per títol: "Salto al vacío", aquest de caire eròtic mentre anuncia que ja està treballant en un tercer per completar la trilogia.

Els mesos que vam passar confinats no tot han estat males experiències, sinó que també va servir per a cercar iniciatives que teníem adormides i que va ser el moment de posar en pràctica. O també per a convertir-nos en uns observadors encuriosits del que passava en el nostre entorn. Costava creure el que estàvem veient: carrers buits de gent que només s'aprecia que hi havia vida, quan s'obrien finestres i balcons i els seus estadants sortien per aplaudir al personal sanitari i després una altra vegada el silenci.

Bé, doncs entre les tantes activitats que es van realitzar dintre les nostres cases, va propiciar que

la Clàudia Sauret Verdejo retratés aquesta solitud a la qual em referia i que ho fes des del balcó, que ha estat la millor talaia per copsar detalls que, de tant en tant, trencaven la monotonia dels dies i les hores.

La Clàudia ha resumit el seu treball en 10 fotografies que ha posat per títol: "Des del meu balcó". I que s'exposen en l'Espai Cultural Pere Stämpfli, que coincideix amb la que també han disposat els membres de la Secció Fotogràfica del GES, amb l'anunciat: "Conviure amb la Covid-19". Els participants d'aquesta exposició són: Antonio Pérez, Andreu Noguero, Mercè Casadellà, J. Miquel Moneny, Gerardo Chiano, Joan Escolà, Jordi Piqué, J. Ruiz Dugo, Llorenç Estivill, Maria Calvo, Vicky Planas, Maria Gázquez, Sílvia Taron, Pepe Cabello, Pepa Barberà, Rosa Martí, Sònia Mataix, Toni Adelantado i Lluís Villar.

No tot ha de ser dolent de la pandèmia, sobretot si se li sap trobar la vessant artística del tema. Com ho han fet les esmentades fotògrafes i fotògrafs. I que han donat a conèixer el resultat del seu treball en aquesta interessant exposició.

Sitges, Vila del Llibre assoleix protagonisme a Terramar el cap de setmana del 16 d'abril, amb el centre d'activitats a l'Hotel ME Sitges Terramar, on s'han desenvolupat des de una exposició fotogràfica: "Una vila d'autor", a unes interessants taules rodones.

Aquest esdeveniment va començar a la tarda del divendres 16 al saló teatre del Casino Prado. On

van pronunciar els parlaments de rigor” en Jordi Barrachina que ha estat el Comissari d’aquesta edició de la Vila del Llibre, seguidament va prendre el torn de paraula el director, l’Enric Bono. Va concloure els parlaments l’Alcaldesa Aurora Carbonell. Tots van coincidir en realçar l’important que és per Sitges aquest esdeveniment literari.

Seguidament a dalt de l’escenari, a mena de tertúlia, va comptar amb la presència d’en Jordi Milán, director de La Cubana; Vinyet Panyella, escriptora i presidenta del CoNCA; Joan Duran, poeta. Moderats per en Jordi Barrachina Sala. Que van tractar sobre el Sitges del 1920, la influència del teatre que va derivar amb el “Manifest Groc”. Un col·loqui interessant i fluid que va tractar sobre l’evolució del teatre a la Vila, que va arribar a organitzar un Festival, i el protagonisme que van tenir els artistes, escriptors, poetes en aquells anys daurats del Noucentisme.

A l’endemà a l’hotel ME Sitges Terramar i a l’Hotel Sunway Playa Golf, van acollir un seguit de presentacions de llibres, amb la presència dels autors. Al mateix temps que des de dissabte fins a diumenge, al llarg del passeig que s’estén des del mateix Hotel fins a la platja de les Anquines s’arreglaven 50 casetes on hi exposaven el mateix nombre d’editorials. Els dos dies es van veure molt concorregudes, malgrat el confinament comarcal, i també va servir als qui tenen neguits literaris poder entrar en contacte en aquest món de l’editorial.

El dissabte, com ja he dit, a l’Hotel ME van continuar les taules rodones. Al matí amb la presència de

la Carme Artigas, l’Elena Ferré, en Jordi Fusté, l’Isaac Bielsa, moderats per en Jordi Barrachina, es va debatre sobre les rivalitats entre Prado i Retiro.

Més tard va ser l’hora dels poetes, en homenatge als “100 anys de l’Irradiador del Port i les Gavines de Joan Salvat Papasseit” a càrrec dels poetes: David Caño, Mireia Vidal-Conte, Eduard Sanahuja, presentat per en Joan Duran que també va recitar.

A la tarda va ser el torn del “Sitges Canalla, del Jazz dels anys vint al Sitges disco dels 60”. Amb la presència de Joan Alonso, Mingo Rodríguez, Núria Escarp, Ciscu Ferrer, M^a. Dolors Barberà. Una tertúlia divertida que va moderar en Pedro Palacios.

El diumenge al migdia va ser el torn de: “Sitges Terramar i Mar”, amb Josep Maria Matas, Beli Artigas i Xavier Gimeno, va moderar Santi Terraza.

I a la tarda va concloure el cicle: “On són les dones? “ Amb Patricia Buckley, Isabel Vivó, Marta Torrijos i Montserrat Esquerda, actuant de moderador en Joan Yll.

Tots aquests col·loquis i presentacions van comptar amb bona presència de públic que van seguir al peu de la lletra tots els protocols que manen les autoritats sanitàries.

Sense oblidar-nos dels diferents tallers i jocs destinats a la mainada, com també presentacions que va tenir lloc a les terrasses de l’Hotel Sunway.

Mentrestant el diumenge 18 es produïa la clausura del Sitges Vila del Llibre, al Prado es representava la

comèdia “ 36 preguntes que faran que t’ enamoris”.
Que va delectar al públic assistent.

Fins l’últim moment no es sabia si el llibre “Maricel, Cent anys d’art i cultura a Sitges” editat per la Diputació de Barcelona i coordinat per la Vinyet Panyella, arribaria a la cita de Sant Jordi. Va ser just a tarda de la vigília, el dijous 22, quan la Vinyet mostrava contenta i satisfeta el llibre tan esperat. Total 408 pàgines i a darrera uns quants anys de feina, en un treball d’equip en el qual la Vinyet ha fet una feina excel·lent com es pot apreciar en els diferents capítols que porten la seva signatura. A més d’ella hi han col·laborat: en Roland Sierra, Jennifer Tisthammer, Sebastià Sánchez Sauleda, Ignasi Domènech i Joan Yll Martínez.

Una publicació que el 2018 havia de posar el col·lofó a la celebració dels 100 anys de la finalització de totes les obres del conjunt de Maricel. Per la seva complexitat ha experimentat aquest retard, però ara, amb l’obra a les mans, considerem que ha valgut la pena esperar.

La fotografia de portada i bona part de les de l’interior són obra del fotògraf sitgetà Josep Maria Alegre.

Tot plegat una petita joia que contribuirà a donar conèixer millor la Història de Maricel i les curiositats que guarden les parets dels dos palaus, Així com la dels protagonistes que ho van fer possible.

Aquesta edició és en català i s’espera que en segueixin en castellà i també en anglès.

La mateixa Vinyet Panyella està treballant en un interessant recull d’escrits i poemes inèdits del poeta Trinitat Catusas, que mai havien vist la llum. Es tracta de cinc plec de paper de barba que tenia la muller del poeta, la Túlia Mas i Carreras i que a la mort d’aquesta va conservar la seva neboda, l’Àngels Calderón, la qual els va fer enquadrar, convertint-se en un volum de 255 pàgines. Que finalment aquesta va lliurar a la Vinyet per tal de que en faci notorietat. Vet aquí, doncs, un del nous projectes de l’escriptora sitgetana.

Van coincidir totes aquestes activitats literàries i culturals amb una exposició de fotografies, l’autor de les quals n’és en Lluís Chacón. L’escenari ha estat els baixos de l’Estudi Vidal del carrer d’en Bosc, on en Lluís ja havia exposat amb anterioritat. Les seves fotografies tenen una força especial, es tracta de llocs emblemàtics del poble que si de per si ja tenen el seu encant, l’art del fotògraf hi aporta unes tècniques que ofereix un resultat molt més artístic.

L’exposició s’emmarca amb un enunciat: “Retalls de Sitges”. El mateix que es reflecteix en la portada del seu primer llibre, amb un contingut d’un centenar de fotografies i amb el pròleg escrit pel polifacètic Florenci Salesas. En Lluís també ha estat present en les parades del Passeig de la Ribera el dia de Sant Jordi i ha sortit en la fotografia de la portada del setmanari l’Eco de Sitges, junt amb la resta d’autors i autores locals que han tingut el seu protagonisme en el transcurs de la festa i que l’Eco ha volgut deixar-ne constància gràfica en l’exemplar que coincidia la seva sortida al carrer amb la susdita festa.

Amb tot es celebra el Dia internacional de la Dansa. Els actes van començar el 29 d'abril i s'allargaran fins el 6 de maig. Potser l'acte més espectacular, per l'escenari immillorable que ofereix la Platja de Sant Sebastià, on la barana que separa el passeig va servir a les noies de ballet com la barra fixa que fan servir per assajar els moviments. Feia goig de veure a totes ben alineades i fent les seves evolucions davant la presència de les autoritats locals, presidides per l'alcaldeessa Aurora Carbonell.

Durant tots aquests dies es desenvoluparan diverses sessions i tallers de dansa, en l'escenari del Casino Prado.

En Justo Conde treu un nou treball discogràfic, que porta per nom "Pancho". Era el nom del seu gos que tenia i que va morir fa un any, l'animal era el primer a valorar els treballs musicals que componia, si li agradava es quedava al seu costat i sinó se'n anava. Un animal crític amb el treball del seu amo.

Aquest darrer treball, pel qual ha comptat amb un bon nombre d'intèrprets, entre ells antics components de l'antiga banda "Los Pecadores", ha sortit el dia de Sant Jordi, quan no només els llibres són els protagonistes, sinó que també la música es fa el seu espai. Tot és cultura i aquesta diada no pot ser més adient per a reivindicar-la.

Tornen els festivals adaptats a les mesures i protocols establerts per les autoritats sanitàries. Ara toca el "Fes + Chapeau" que té molta vinculació amb el circ i que es pot dir que la part principal de tota la

programació es desenvolupa a Sant Pere de Ribes, tot i que agafa dimensions comarcals a l'incorporar-se Vilanova i Sitges. Aquí les representacions han tingut lloc al teatre del Retiro, amb les representacions de: "llac del poeta" de Joan Berlanga i Albert Flores; "S.O.S." per la companyia La Churri i "No matalàs" a càrrec d'Uta Circ. Una entretinguda programació de la qual són protagonistes artistes del circ, quan aquest passa per moments delicats.

Un altre festival que comença a escalfar motors és el Festival dels Jardins de Terramar, que es celebrarà del 29 de juliol al 13 d'agost. Amb un aforament reduït al 50 per cent i sense la presència d'artistes estrangers. Tot i amb això el cartell és prou interessant: Antonio Orozco, Mónica Naranjo, El Barrio, Sílvia Pérez Cruz, Amaral, Sopa de Cabra, los Secretos, Manel i La Oreja de Van Gogh. I repeteixen d'edicions anteriors, tot i que amb nous treballs: Rosario, Fangoria, Ara Malikian, Sergio Dalma, i God Save The Queen.

Tota una aposta compromesa amb Sitges i amb el talent local que, com en altres anys, tindrà la seva presència a l'Hort de can Falç dins del cicle "Imprescindibles". Totes les actuacions seran retransmeses per streaming per tal de poder arribar a tota la gent de casa nostra, sense necessitat d'haver-ho de seguir presencialment, degut a que també l'aforament serà limitat.

L'Acadèmia del Cinema Català, amb la col·laboració del Cineclub Sitges, el Casino Prado i l'Ajuntament, farà possible que a la sala del Prado es projectin tots els dijous, a excepte de juliol i agost, les

pel·lícules de parla catalana que conformen el cicle Gaudí. Una proposta molt interessant que de ben segur complaurà als cinèfils que senten un interès especial per les pel·lícules posades a la pantalla amb la nostra llengua.

FESTES I TRADICIONS

La celebració de la Setmana Santa, per segon any consecutiu, s'ha celebrat en la intimitat de l'església parroquial i al santuari del Vinyet en el tradicional ofici del dilluns de Pasqua. També les colles de Caramelles del Prado i Retiro han optat pel format virtual i la seva originat s'ha acoblat a les peces escollides per a aquesta cantada tan diferent, però no hi ha faltat el pal i la cistella ben engalanada de les dues colles. La de les Caramelles Sitgetanes han donat a conèixer la seva web on s'hi troba un bon nombre d'informació fotogràfica i musical de tota la seva llarga trajectòria. Tot ha transcorregut amb el desig que el proper any ja es puguin fer les cantades en viu i en directe.

Tot plegat no ha influenciat en la tradició de les mones, perquè s'han format cues en les pastisseries, durant el diumenge i el dilluns, de padrins i padrines que anaven a buscar la mona per lliurar-la als seus fillols.

Si més no un de les festes més nostrades, la de Sant Jordi, a diferència de l'any passat. S'ha pogut celebrar amb certa normalitat. Tanta que donava la sensació que ja havíem vençut a la pandèmia, malauradament no era aquesta la realitat, tot i que si ho comparem en fa un any la diferència era

ostensible. Doncs llavors estàvem confinats i les roses i llibres els van haver de rebre a domicili.

Els actes ja van començar a la vigília, amb un seguit de contes explicats a la Biblioteca Santiago Rusiñol dedicats a la mainada i, com no podia ser d'altra manera, amb el protagonisme del cavaller, la princesa i el drac.

A la sala d'actes del Miramar, un clàssic de la festa, de la qual n'és l'ànima la Rosa Maria Puig: "Sitges en Vers". Que va estar dedicat al poeta local Trinitat Catasús, del qual en va fer una glosa la Vinyet Panyella. En el transcurs de la seva intervenció va anunciar que era la dipositària d'un recull d'obra inèdita del propi Trinitat Catasús i que estava treballant per a que en breu pugui ser motiu d'una publicació.

Seguidament es van recitar obres del poeta a càrrec de: Magda Altabella, Núria Amigó, Modesto Caballero, Aurora Carbonell, Josep Ferro, Lluís Miquel Garcia, Eduard Herrmann, Dolors Juan, Xavier Miret, Blanca de Nicolás, Vinyet Panyella, Àngels Parés, Rosa Maria Puig, Anna M. Rodà, Isidre Roset, Xavier Salmerón i Laura Sánchez.

Un recital poètic amb molts ingredients de sitgetanisme, en una vigília que feia preveure seria un èxit.

El sol s'hi va voler afegir i ens va regalar un dia lluminós, com feia temps que no vèiem. Aquest detall va permetre que la gent volés aprofitar el dia al màxim, doncs de bon mati a les floristeries

de casa nostra es van començar a formar cues per comprar la rosa. Cues que es van allargar ocupant un bon tros de carrer i que va ser així fins a l'hora de tancar. El mateix ha passat en els quioscs-llibreries que han mantingut un bon ritme en la venda de llibres. I no diguem a les parades del Passeig de la Ribera que han estat visitades per un bon nombre d'entusiastes d'aquesta festa. També amb mesures de seguretat que s'han complert al peu de la lletra i com que la gent s'hi ha apropiat durant el transcurs del dia, no s'han format aglomeracions. El que ha permès que els autors locals hagin pogut signar els seus llibres, còmodament, als lectors/es que els hi demanaven. Per tot el viscut i vist, també per l'opinió expressada tant pels venedors de rosa com de llibres, han coincidit que quasi podien parlar d'un dia de Sant Jordi com els "d'abans".

La Festa va acabar als jardins del Retiro amb un concert a càrrec de la Cobla Maricel i del tenor Andreu Miret. L'enunciat ja ho deia tot: "Catalunya, terra de cants". Dels quals i de la música de cobla en van poder gaudir, malgrat les limitacions d'aforament, el públic assistent que ha ocupat totes les cadires disponibles.

Al coincidir en divendres, la diada de Sant Jordi ha resultat com a més festiva, perquè s'ha pogut allargar tot el cap de setmana. Així el dissabte, al Prado, es va servir l'esmorzar literari, en el transcurs del mateix va tenir lloc la lectura teatralitzada del llibre "Petit Príncep" a càrrec del grup teatral del mateix Prado.

Poques hores després, en el saló teatre de la mateixa

entitat, era el moment de l'Espai de Dansa que va oferir una exhibició de dansa que va deixar demostrat les bones arts de tots els participants, després del meritoris treball que desenvolupen.

Amb el concert que va oferir la BKT Brass Band, es van donar per acabats els actes que la societat pradista havia preparat per a celebrar el dia de Sant Jordi.

I al Saló d'Or de Maricel, aquest mateix dissabte, es celebrava la també tradicional maratón de lectura. Els participants es van atendre a la lectura de l'obra de Santiago Rusiñol: "Màximes i mals pensaments" de l'any 1927.

Actes als quals també s'hi va voler sumar l'Agrupació de balls Populars, amb la proposta destinada als més jovenets: "Pintem el drac blau per Sant Jordi".

Un ampli ventall de propostes que van despertar molt interès i, sobretot, moltes ganes de col·laborar mentre el virus semblava que es mostrava bel·ligerant amb les nostres festes i tradicions. A l'any que ve, si les expectatives es compleixen, tant de bo puguem parlar d'un Sant Jordi amb tots els ets i uts.

Com aquell que diu, després de la festivitat de Sant Jordi, la propera festa de més tradició sisetana que assenyalava el calendari és la de Corpus, amb permís de la festivitat de la Trinitat que enguany tampoc es celebrarà amb el format que estàvem acostumats. La Comissió de Corpus, que presideix, l'Angelina Salesas, ja està treballant en la manera de poder-la celebrar. Sembla ser que aquest any es podran fer

algunes coses més que l'any passat, que deu-hi-ho del que es va fer. Com la situació de la pandèmia tampoc està resolta del tot, segueixen treballant aportant enginy al tema. Anuncien que hi hauran sorpreses, també pregó virtual, així com que es podrà gaudir de l'exposició de clavells de forma presencial. Aquestes són les primícies que han anunciat, a partir d'aquí i sobre la marxa, s'anirà veient si es pot anar avançant en determinats temes, fins i tot amb la possibilitat de poder confeccionar alguna que altra catifa de flors. De moment són projectes que ja es bona senyal que se'n vagi parlant i es tinguin en consideració totes les possibilitats.

CURIOSITATS

Durant aquests dies de les festes preceptives de Setmana Santa, quan el matí ja decantava cap el migdia, es formaven unes llargues cues de cotxes per poder entrar al poble. Semblava el típic dels diumenges d'estiu. També s'ha de dir que el temps ha acompanyat i, sobretot, que la gent tenia ganes de sortir de casa.

Ja fa uns mesos que han passat les festes nadalenques, però encara hi havia un assumpte pendent. L'Associació de Sitges Comerç va organitzar una campanya coincidint amb les susdites festes que va consistir en facilitar uns números per cada compra realitzada en els establiments associats. El premi estava relacionat en poder disposar de 1.000 euros per a realitzar compres en qualsevol d'aquests establiments. Fins aquí tot s'ajusta a la normalitat, però el que li dona un plus d'emoció és que aquesta quantitat s'ha de gastar en 60 minuts,

si passat aquest temps no s'hi arriba, els euros que falten es perden. L'afortunada ha estat una compradora de fora de la vila, la qual ha anunciat que vindrà dijous a fer les compres.

El cuiner sitgetà, Valentí Montgay de La Salseta, va tenir la brillant idea d'oferir una replica de l'espot d'una coneguda cervesa, adaptat al personal de la restauració sitgetana per reivindicar l'esforç que estan fent els restauradors locals per tirar endavant els seus negocis en les actuals circumstàncies. Una bona idea amb sorpresa final.

Un dimecres a la tarda, d'aquest mes d'abril, al passar pel Racó de la Calma he tingut l'agradable sorpresa de no veure l'escampall que hi tenia el indigent que dormia allà, al costat del sarcòfag, i que tan mala imatge oferia a aquest indret emblemàtic de la vila.

I en arribar a la Torreta tampoc hi havien aquells altres indigents que s'acompanyen dels gossos i que, la seva presència, et limitava els moviments, ni et permetia descansar en els bancs i la contemplació del paisatge que s'albira des d'allà es feia amb una certa recança, o incomodat, per la presència dels gossos que no sabíem com podien reaccionar. Tot sol a la Torreta i pràcticament també sense gent en el passeig de la platja de Sant Sebastià, donava la sensació que acabessin de disposar tot aquell escampall de bellesa paisatgista. Una agradable sensació que feia molt temps que no es podia experimentar en aquests dos espais.

La presència a la vila d'en Messi sempre és motiu

de curiositat. Com tots sabem l'astre argentí té interessos a Sitges. Tot i que no ha estat aquest el motiu per la qual ens va visitar, sinó per enregistrar un espot publicitari que va tenir com escenari el nou camp de la Blanca Subur als Pins Véns, on se'ls va poder veure fent uns quants tocs de pilota. Això passava el dimecres abans de jugar-se el clàssic el dissabte, que com sabem va perdre per 2 a 1. Els aires de Sitges no van ser prou revulsius per inspirar a en Leo que no va poder marcar cap gol al Madrid.

Avui, dimecres 21, els mitjans de comunicació avancen que demà dijous el Govern anunciarà que deixarà una altra vegada sense efecte el confinament comarcal, de manera que a partir de dilluns ens podrem moure per tot Catalunya.

Això permetrà que al poble hi vingui més gent i els carrers es trobin més concorreguts, en benefici de tothom. Perquè a mesura que van passant les hores de la tarda, els carrers registren poc moviment de persones i els comerços són pràcticament buits. Tant és així que a les 20h pràcticament tots abaixen la reixa.

M'hi referia a una persona d'una mica més d'edat i ho comparava amb els anys que van precedir a l'arribada del turisme, quan pràcticament només eren els habitants del poble, amb la particularitat que per aquells anys no eren ni molt menys els habitants que som ara. I quasi bé tothom tenia per a fer bullir l'olla. Els temps han canviat i ara el que necessita el poble és que vingui gent. Som pràcticament a les portes de l'estiu i tot és una

incògnita, al no saber amb com estarà la situació de la pandèmia i si el turisme podrà viatjar sense masses impediments, o es sentiran influenciats pels temors que generen tot plegat. Els entesos preveuen que serà un estiu, en quant al turisme, potser millor que l'any passat si més no encara sense arribar a apropar-se a la plena ocupació hotelera.

Els llibres, si per exemple el seu contingut és centra en la novel·la, acostumen a inspirar-se en arguments els quals l'autor els envolta de fantasia i el resultat esdevé interessant, a voltes apassionant.

Aquesta fantasia d'autor té molt a veure amb la que li saben trobar els cuiners quan preparen un plat succulent, destinat a fer treballar la imaginació del qui el tasta. Per a l'ocasió del Sitges, vila del llibre, molts han estat els establiments de restauració que s'han volgut afegir a aquest esdeveniment, oferint uns "plattillos" on el paladar ha fet la lectura del bon art emprat per cuiners/es que traslladat a termes literaris i on una mica més el tastar ens fa perdre el llegir.

Molt ha canviat el paisatge de quan el dia de Santa Bàrbara en el mes de desembre del 2018, es va portar des de l'església a l'ermita, en honor de la Santa, una imatge d'aquesta per culminar els treballs que es van fer, es pot dir de reconstrucció, de la malmesa ermita i que després d'aquesta meticulós treball feia molt de goig. Aquella comitiva presidida per les autoritats locals i religioses va ser molt comentada, doncs segons les opinions generalitzades l'acció semblava extreta d'una pel·lícula italiana. Del Parc de can Robert fins allà el trajecte va transcórrer

entre camps i potser camins traçats per a l'ocasió. La festa va acabar amb un desig, que es conservés tal com estava de bonica l'ermita. Aquest desembre es compliran tres anys i aquell entorn és desconegut, l'ermita en qüestió ha quedat al peu d'una avinguda i ja presenta un estat deplorable, amb les parets plenes de pintades, el vidre de sobre la porta trencat i aquesta forçada i amb evidència d'haver-hi entrat. És molt penós que no es pugui tenir res amb cara i ulls. És fàcil donar les culpes a l'Ajuntament per la falta de manteniment, quan en realitat és la poca sensibilitat de les persones la raó per la qual es malmeten moltes coses. Tant de bo que amb una acció dels responsables del manteniment la solució fos definitiva, però aquests cronista està convençut que dintre de poc de tornar-ho a deixar en condicions, les parets tornaran a estar pintades. És el conte de mai acabar.

Fa pocs dies les màquines van entrar a la finca que va ser propietat de la família Casanova, al començament de la variant que porta fins a l'entrada de l'autopista Pau Casals. En el que coneixem com el sector de la Bòvila. La remoguda de terres que va tenir lloc tot seguit, va fer pensar que es començava el projecte del qual em vam sentir parlar i que consisteix en la construcció d'una benzinera i de la corresponent zona comercial. Doncs no la vam encertar, les obres que han començat tenen per finalitat adaptar una rotonda que ha de facilitar l'entrada i la sortida al nou sector de la Bòvila, el qual ja fa temps que s'hi treballa i on les noves avingudes mostren un canvi substancial en aquest lloc.

Un dia els habitants de la vila ens em vam anar a

dormir amb el ressò de la notícia que informava que un serval africà s'havia escapat d'una casa de la urbanització de Quint Mar. Tot i que el felí sembla ser que era dòcil i en principi no es creia que la seva fugida pogués desencadenar problemes, es van fer paleses les corresponents desconfiances al no saber com podria ser el seu comportament a fora del seu àmbit casolà. Sobretot els temors assetjaven més als excursionistes que feien incursions per les muntanyes del contorn.

Al cap d'un dia ens vam despertar que el serval va rebre l'atac d'uns gossos pel sector dels Cards i va morir en aquest enfrontament.

ESPORTS

La Martina Lázaro, jugadora d'Escacs de la Peña del Casino Prado, ha tingut un paper destacat en el Campionat de Catalunya per edats i més en concret en la categoria Sub 12, que va acabar amb un 6 de 9 que li ha permès escalar fins a la 1a 11a posició de la classificació general. Proclamant-se sots campiona de Catalunya en categoria femenina.

També va jugar molt bé en Martí Marín, si més no una inesperada derrota en l'última ronda, contra el número 4 del rànquing el va deixar amb 5,5 de 9 punts possibles i va quedar en 18a posició.

Va completar la ronda sitgetana en Leo Gardner en la categoria Sub 14, que va acabar amb un merítós 5 de 9 punts.

Curiosament a les pàgines de l'Eco del 9 d'abril,

L'Antoni Ferret publica un interessant article en el qual fa referència al primer torneig internacional d'Escacs que es va celebrar a Sitges a l'Hotel Terramar Palace a l'any 1934 i en el qual hi van participar jugadors de primer nivell d'àmbit mundial.

Aquest esdeveniment com explica en Toni, va fer que es revifés l'afició als escacs entre els nostres convilatans, fins el punt que a més de la Penya d'Escacs del Prado, que feia dos anys que s'havia fundat, en van sorgir dues més: la de la Societat Recreativa el Retiro i a la de l'Orfeó Sitgetà. Un fet que no s'ha vist mai més i on actualment només perdura la del Prado.

Tanmateix no sembla ser que van sorgir alguns problemes organitzatius que ni l'Ajuntament ni la llavors anomenada "Atracción de Forasteros", poca cosa van fer per a desencallar la situació i es va perdre l'organització d'aquest torneig. Qui ho tenia de dir, però, que després dels anys la Penya del Casino Prado organitzaria el reconegut Open d'Escacs, reconegut mundialment i amb la participació de grans mestres.

En aquesta altra temporada atípica pel que fa a tots els esports, i en concret al Torneig de Segona Catalana de futbol, la UE Sitges que entrena Manel Rodríguez, van fer el seu debut la setmana passada al camp de l'Atlètic de Vilafranca, on el Sitges va perdre per 2 a 1. De totes maneres, segons paraules de l'entrenador i malgrat manifestar que sempre que juguen ho fan amb la voluntat i l'ànim de guanyar, els objectius principals estan fixats en la propera temporada, ja que aquesta no compta per

la classificació, com si que s'espera sigui possible comptabilitzar a la proper.

Els sitgetans Sergi Aldehuela i Manel Carbonell, han recorregut amb bicicleta els camins de ronda que van des de Portbou fins a Blanes. Amb trams amb molta dificultat per l'acusat desnivell que presenten. Però segons manifesten els protagonistes l'esforç ha valgut la pena, perquè a més de fer el que els hi agrada, han gaudit de la bellesa del paisatge que ofereixen aquests indrets de la Costa Brava. Han invertit 10 dies per fer els 200 quilòmetres que separen les dues poblacions.

Quan l'esport va recuperant el desenvolupament de proves, és un bon senyal. Aquest cap de setmana del 18, sota l'organització del Moto Club Sitges i comissionada per en Lluís Artigas, ha tingut lloc entre Sitges i Ribes, la primera prova puntuable pel campionat d'Espanya d'Enduro. Amb una participació nombrosa de 301 pilots de motos, molts dels quals eren francesos. Amb un recorregut de 42 quilòmetres que s'estén pels municipis de Sitges, Olèrdola, Canyelles i Sant Pere de Ribes. Aquí s'ha habilitat la gran esplanada que transcórrer a tot el llarg del carrer del mestre Manel Torrens, que es troba després del Parc Robert, en els nous terrenys urbanitzats que són també a tocar amb els confins de can Pei.

Entre els participants hi sobresurten els noms de Josep García que va aconseguir la victòria Scratch se li va lliurar la placa de líder de 24MX. I va estar acompanyat al podi pel francès Cristophe Nambotin.

També va comptar amb la participació de Jaume Betriu, Cristóbal Guerrero... i destaca la participació de 10 dones, entre elles la corredora d'aquesta especialitat, la Laia Sanz, la Mireia Badia, Julia Calvo i Kate Vall van ser les més destacades.

A Toni Ponce la Federació Catalana de Natació Adaptada li ha reconegut els èxits obtinguts, al concedir-li el trofeu al millor nedador de la temporada 2019-2020. I en la primera jornada de la Lliga Catalana va sumar 992 punts en els 100 metres braça. Mentre que Jaume Monasterio va aconseguir-ne 150 en els 100 metres esquena i està en la 32a posició.

I en les proves del Campionat d'Espanya Màster d'Hivern, que s'ha celebrat a Castelló, el també nedador del Club Natació Sitges, l'Anthony Llewellyn ha guanyat la medalla de bronze en els 50 esquena i la 5a posició en els 100 estils.

L'UE Sitges anuncia relleu en la seva banqueta de cara a la propera temporada, després que Manel Rodríguez comunicés que deixarà de ser el tècnic del primer equip. Els efectes de la pandèmia ha tingut molt a veure en aquesta decisió, al no poder aconseguir portar a l'equip a jugar a Primera Catalana, perquè la temporada passada es van anul·lar quasi bé tots els partits, quan l'equip estava molt ben posicionat per aconseguir-ho. Aquest fet ha produït un important descens en tècnics que repercuteix amb els jugadors i la junta directiva.

La sitgetana Eva Blesa ha aconseguit la medalla de plata en el transcurs de la Copa d'Espanya Cadet

de Taekwondo que es s'ha celebrat a Benidorm. L'Eva pertany al Club Taekwondo My-Ju de Cunit. I segons els representants del Club la seva actuació va ser tan perfecta que aquesta plata té regust a or. De totes maneres li ha permès sumar els primers 18 punt que li donen opcions, tot i la dificultat, per poder-se classificar de la cara a les competicions mundials i europees.

El Rugbi Sitges, després de guanyar al segon equip del BUC, s'ha classificat per jugar les semifinals de la Divisió d'Honor Catalana. I tindrà com a rival al CE Universitari de Barcelona.

Tomàs Gracia i Jordi Martínez van renovar el conveni de col·laboració que la Fundació del primer té establert amb la UE Sitges, en l'apartat de fomentar la formació dels més joves, nens i nenes, per un període de quatre temporades. Una col·laboració molt apreciada per tal de fomentar el futbol base del Club.

S'han tornat a reprendre les obres de remodelació del camp de golf de Terramar. Que es produeixen per tal de pal·liar el tancament per ordre judicial del forat 11 a causa de la proximitat amb el càmping i que suposava un perill pels usuaris d'aquesta instal·lació.

Això coincideix amb la concessió del certificat "Biosphere" per a Golf. Una concessió que premia les seves bones disposicions mediambientals que fan que el Club de Terramar sigui el primer Club de Golf de Catalunya en rebre aquest prestigiós reconeixement.

El Club Nàutic inicia una nova etapa amb una renovada junta que presideix en Florenci Almunia. L'acompanyen en la vicepresidència: Rebeca Arrese, Joan Capella, Elisenda Vives i Xavier Duran. En són els vocals: Alejandro Lago, Glòria Batllori, Jaume Viñola, Patrícia Valentí, Albert Oliver-Rodés, Patrícia Duran i Josep Maria Robert.

De tots els clubs locals, el Nàutic està situat en un lloc privilegiat, amb el mar als seus peus i amb l'emblema més identificatiu de casa nostra, com és l'església parroquial, a la seva esquena.

Segons paraules del seu flamant president, la pandèmia i les seves repercussions no han portat als seus socis a donar-se de baixa, per tant conserva intacta la seva massa social. Detall que els permet ser optimistes de cara el futur i per seguir organitzant regates i potenciar si cap encara més la seva escola de vela que és freqüentada per molts escolars de la vila.

La Cora Ortiz és una patinadora sitgetana que acaba de proclamar-se campiona de Catalunya en la categoria de parelles de dansa, junt amb el patinador vendrellenc Edgar Cabacas. La parella de patinadors ha competit amb el CE Vendrell en la categoria cadet i el campionat s'ha celebrat en el Pavelló Municipal sant Jordi de Torredembarra.

Després d'una trajectòria impecable que ha premiat la seva dedicació i esforç i també gràcies al treball realitzat pels seus entrenadors, la Claudia Castro i en Joan Cortés.

La Raquel García és jugadora de rugbi que es va formar en el club sitgetà i que ara forma part de l'equip del Rugbi Sant Cugat. Amb el qual ha aconseguit l'ascens a la màxima categoria del rugbi estatal, que es farà realitat de cara a la propera temporada.

EL DIA A DIA

“Sitges Inspires” és el nom amb el qual s’ha batejat el projecte basat en la regeneració i transformació de l’economia de la vila. Que posa les bases per accedir als fons de recuperació europea, Next Generation. Com a directora d’aquesta iniciativa s’ha incorporat la Liz Monfort, que al seu dia va ser directora general de Barcelona Activa.

Des del mes de novembre el Govern Local, encapçalat per l’alcaldessa Aurora Carbonell, està mantenint contactes amb totes les administracions: des del govern central, l’autonòmic, la Diputació i amb entitats econòmiques i socials, a fi de poder accedir a les ajudes que han de venir de la Comunitat Europea i que serviran per refer les arques municipals que han s’han vist sacsejades per les ajudes que s’han hagut de destinar a intentar pal·liar els estralls socials que la pandèmia ha produït entre la població. I amb aquestes ajudes poder continuar ajudant als més necessitats. L’alcaldessa ha manifestat que hem d’estar preparats per a quan comencin arribar les susdites ajudes i així poder reclamar el que ens pertoqui d’aquestes.

L’antiga casa pairal, a can Milà, que havia estat

propietat de la família Robert, els quals durant molts anys van comercialitzar la prestigiosa Malvasia Robert, ha experimentat una profunda remodelació i, a falta d’acabar alguns detalls, segons ha informat el regidor de Turisme Luismi García, té previst obrir les seves portes en el mes de juny. La planta baixa de la masia estarà destinada a donar atenció al turisme que ens visita, on tindran accés a un seguit de tecnologies punta que els permetrà conèixer la disponibilitat dels hotels i altres opcions d’allotjament, així com estar permanentment connectats a la informació actualitzada de tot el que pot ser del seu interès durant la seva estada entre nosaltres. L’espaiós i romàntic entorn contribuirà a que el visitant s’hi trobi bé i es pugui relaxar després del llarg viatge realitzat fins arribar a Sitges.

El pis de sobre estarà dedicat a poder celebrar reunions de tota indole i també com a sala d’exposicions, entre altres funcions.

La casa que havia estat l’habitatge del pagès que tenia cura de les vinyes, els últims van ser la família Argilagós, ara s’hi disposarà l’administració del departament de Turisme. I està previst la construcció d’un nou edifici de tres plantes que estarà obert

a totes les iniciatives tecnològiques que vulguin desenvolupar els nostres joves sense necessitat de moure's de casa.

Pel que fa a les noves dades rebudes de la situació de la pandèmia, obren la porta a l'optimisme. Ho confirma la informació que fa referència a que Sitges torna a ser uns dels municipis amb més de 25.000 habitants que manté els nivells més epidemiològics més baixos de Catalunya.

El dijous 29 d'abril es comptabilitzaven un total de 1.615 positius i una setmana després, el dijous dia 6 d'aquest mes de maig, la xifra només pujava fins els 1.629.

També el dijous 29 d'abril hi havien vacunats 5.809 amb la primera dosi. També una setmana després, el 6 d'aquest mes de maig la xifra ha pujat fins a 6.746 amb la primera dosi i a 3.105 que ja disposen de les dues.

Últimament, i ja vacunada la gran majoria de la gent gran, la cita per vacunar cal cercar-la a la web que s'ha habilitat per aquest motiu. De primer potser et surten unes poblacions que són lluny del nostre poble, cal tenir paciència i anar provant, fins que la destinació més propera acostuma a ser la veïna població de Vilanova i més concret a les dependències del Museu del Ferrocarril que es troba només sortir de l'estació del tren o de l'autobús. Opció escollida per a molts sitgetans i sitgetanes que, després de reservar dia i hora, si desplacen per tal de ser vacunats. La marca de la vacuna pot variar d'un dia per l'altre, però l'important es rebre

ni que sigui la primera dosi que permet tornar a casa una mica més optimista, però amatent de la reacció que et pugui fer. Que acostuma a ser poca o gens, però fins i tot amb això les persones som diferents i no es pot parlar que la vacuna no fa res, doncs hi ha aquí li produeix un seguit de molèsties que sembla ser que com a molt poden durar un parell de dies i després desapareixent de la mateixa manera com s'han presentat.

El diumenge dia 9 d'aquest mes de maig ha estat una data molt significativa, perquè a partir d'ara poden obrir bars i restaurants de manera ininterrompuda fins a les 23 hores. Aquest nou horari als restaurants els permet poder servir sopars i els bars allargar l'horari d'apertura. Cosa que no podien fer durant els darrers cinc mesos, que com a molt s'havien aconseguit tenir obert fins a les cinc de la tarda. Abans, però, venien del tancament total, durant el confinament i després es van establir unes franges horàries que just donaven per servir dinars, fins que es va allargar fins a la cinc de la tarda, però al vespre tot tancat.

Si tenim en compte que els costums de la gent han canviat, perquè som més d'anar a sopar que a dinar, aquests establiments han patit molt durant tot aquest tancament nocturn. Ho reflectien els carrers perquè eren les nou del vespre i pràcticament no es veia ningú pel carrer. Des de que han pogut obrir la situació és molt diferent, sobretot els caps de setmana que és quan es nota com poc a poc tornem a la normalitat. I també es fa evident amb els ànims dels propietaris de bars i restaurants que tornen a acollir la seva clientela, la qual tampoc

s'acabava d'acostumar a aquesta anormalitat que fa més d'un any que dura.

Hi ha hagut relleu al Consell Comarcal, segons es va acordar en el seu moment entre l'alcaldesa de Sant Pere de Ribes, Abigail Garrido del PSC i Mònica Gallardo de Junts, que transcorreguts dos anys, tal com va establir el susdit acord, ara li toca a la Mònica presidir l'ens comarcal, mentre la fins ara presidenta, l'Abigail, passa a ser diputada de Turisme.

La Mònica Gallardo fa una clara aposta per la cohesió i la cooperació comarcal, molt important en aquests moments quan s'espera saber la manera de com es destinaran els diners provinents del fons europeu. Segons la meua opinió personal, tothom està pendent d'aquests ajuts i que em sembla, tant de bo m'equivoqui, no n'hi haurà per qui en voldrà. Tot sota el paraigua d'això tan modern que han anomenat "Next Generation".

Després d'unes setmanes d'estabilitat dels indicadors epidemiològics, aquests tornen a pujar en el nostre poble i en concret entre els adolescents i els joves. De seguida es tendeix a pensar que això es deu a les trobades que han tingut lloc durant la finalització de l'estat de l'arma, però els entesos aclareixen que l'increment de positius és anterior a aquesta qüestió.

En xifres es situen, (sempre em refereixo al total, des del començament de la pandèmia), el dijous 6 de maig es comptabilitzaven 1.620 i una setmana després, el 13, 1.654.

Per sort la vacunació va a bon ritme. Així el 13 de maig, vacunats amb la primera un total de 7.731. Amb la segona 3.305. I amb les dues completades 3.453.

Per l'Eco ens assabentem que s'està portant a terme un estudi per tal de suprimir el trànsit rodat per la vila, Això inclouria un centre logístic de mercaderies, on els transportistes descarregarien els seus productes i d'allà es distribuïrien als seus destinataris amb vehicles electrònics lleugers.

Aquesta modalitat em recorda que ja ho feia en Josep Serra Ciré, que era l'encarregat de portar als comerços les mercaderies que li arribaven per tren, mitjançant un tricicle que d'ecològic no en tenia res.

Aquest centre està pensat ubicar-lo a l'actual aparcament de can Robert. Però abans s'hauria de soterrar dues plantes que es destinarien a l'aparcament dels cotxes que ara ocupen aquesta superfície. No es parla de com ho hauran de fer els comerciants del centre que disposen de vehicle propi per tal de lliurar a la seva clientela els productes de diferent índole que comercialitzen. O com pot ser també el cas de les empreses que transporten el consegüent material que requereix la seva feina.

De moment, i com una prova pilot, sembla ser que està previst tancar el transit rodat des de la cantonada de l'Avinguda Sofia fins a la Fragata, convertint aquest tram en peatonal.

I posats en la interessant i necessària temàtica de la prevenció del medi ambient, un altre projecte

futurista està en estudi. Es tracta de dotar a la vila d'un enllumenat públic intel·ligent a base de leds i sensors per poder regular la intensitat de la llum segons sigui el cas i l'hora.

I sense deixar aquesta tecnologia avançada, sembla que s'estendria a fi de poder regular la intensitat acústica, com també tenir informació de la circulació de vianants pels carrers, així per saber quan les platges estan saturades de banyistes... Informació que es faria visible mitjançant pantalles digitals situades en diferents llocs.

Tot això està molt bé, però l'experiència en quant aquests aspectes tan tecnològics fa ser cauts als més observadors. Perquè l'experiència ha demostrat que funcionen un temps i fins que deixen de fer-ho i allà queden, per sempre més, deixats de la ma de Déu. Després d'haver costat, el que se'n diu, un ull de la cara.

Després de la marxa de Rafael Pino, que ara dirigeix la policia local del Prat de Llobregat, el sergent Vicenç Cardona ocupa la seva plaça. L'avalua una llarga trajectòria en la nostra policia local, que es remunta a l'any 1994 que és quan s'hi va incorporar.

En un poble com el nostre amb tanta diversitat de tot, no és una tasca fàcil haver de tenir cura de l'ordre en tots els aspectes. Sobretot en les nits d'estiu que moltes vegades són complicades de gestionar, perquè no tots els protagonistes es comporten de manera correcta, ni atenen com caldria les indicacions i consells dels servidors de l'ordre.

Al Consell d'Infants a partir d'ara s'hi afegeix el Consell d'Adolescents. Una bona iniciativa que permetrà als joves, que ja s'han allunyat de la infància, s'impliquin en els temes municipals, pel que fa al coneixement de la dinàmica que comporta la governabilitat del dia a dia, i també per aspectes que els incumbeixen i que potser el dia de demà els afectarà de ple i llavors d'ells dependrà treballar per aconseguir els seus objectius.

Per una banda hi trobem la mancança de sorra que han presentat algunes platges, per l'altra l'atorgament de nou banderes blaves que reconeix la qualitat de les platges següents: la de Les Botigues, Garraf, Marina d'Aiguadolç, Balmins, Sant Sebastià, La Ribera, L'Estanyol, la Barra i Terramar. A les quals cal afegir les que s'han atorgat als ports esportius: Ginesta, Club Nàutic Garraf i el port d'Aiguadolç.

Aquest nombre de banderes blaves aconseguides, el converteixen en la primera posició a Catalunya i la quarta pel que fa a Espanya.

Tot i que amb aquests detalls sembla que tornem a la normalitat, no podem oblidar que el virus continua existint. Per altra banda cal fer esment, una vegada més, a la rapidesa amb que avança la vacunació, la qual cosa fa ser optimistes, a parts iguals, entre la població, governants, i personal mèdic. Aquests darrers, però, són els que no deixen de demanar prudència, perquè ningú sap, com ells, les situacions de gravetat per les quals hem passat i que encara no es pot abaixar la guàrdia, perquè el problema no està del tot resolt.

Ho demostra el fet que fa una setmana les xifres de positius tornava a pujar i en aquesta els indicadors han tornat a baixar. Així ho mostren els indicadors.

Per tal de que puguem fer bé la comparança ens traslladem al dijous 6 de maig amb 1.629 positius, al cap d'una setmana (el dijous 13) el nombre pujava a 1.654. Mentre que aquesta setmana del 20, ha pujat però lleugerament 1.672. Ens fa adonar-nos que no acabem de fer net, el comprovar que setmana darrera setmana la xifra es va incrementant, encara que en uns paràmetres ni de bon tros tan elevats com a l'any passat.

Pel que fa al nombre de vacunats al 20 d'aquest mes s'ha arribat als 8.986 amb la primera dosis, mentre que els que porten les dues són 3.455.

Les conseqüències de tot plegat són ben conegudes per tothom. Sobretot les restriccions de moviment i d'obertures d'establiments de tota mena i principalment la restauració, així com cinemes, teatres i la cultura en general. I els que potser han estat més castigats són la gent que tenen al seu càrrec establiments dedicats a l'oci nocturn, perquè fa l'eternitat que no els deixen obrir.

Per intentar demostrar que aquesta activitat ha de ser segura, que no ha d'interferir en la desescalada, es va realitzar el que s'ha anomenat un assaig clínic. Havien de ser 400 persones i al final han estat 355, als quals se'ls hi ha fet els corresponents antígens i sense deixar la mascareta s'han concentrat entre cinc locals del carrer Primer de Maig. Només hi podien accedir els qui ho havien sol·licitat i havien

donat negatiu. I si sortien del recinte ja no podien tornar a entrar.

Aquesta prova ha acaparat l'atenció de tots els mitjans de comunicació, que s'han desplaçat a la vila per seguir en directe aquesta iniciativa que va sorgir dels agremiats de l'oci nocturn, que n'és el portaveu en Damià Orts, dintre el marc del Gremi d'Hostaleria, amb la col·laboració de l'Ajuntament.

El resultat ha estat molt satisfactori i obra la porta, mai millor dit, a poder obtenir el permís per tornar a reobrir ben aviat, sempre i quan la situació es mantingui a la baixa, com sembla que així és.

A una setmana vista els participants de la prova s'han sotmès al segon test d'antígens. Aquesta vegada amb una participació de 405 persones, els resultats dels qual es donaran a coneix dintre d'unes tres setmanes. Recordem que l'oci nocturn fa molts mesos que està tancat, amb les conseqüències que es deriven per a la gent que en viu directa o indirectament. També és cert que aquesta prova no ve a demostrar que l'oci és segur al cent per cent, perquè si es va fer amb un nombre determinat de persones que prèviament van donar negatiu, no s'hi va deixar entrar a persones alienes a aquesta simulació i si els que hi van participar un com sortien del recinte tancat ja no hi podien tornar a entrar, el més normal és que no es registri cap positiu. El que donarà més fiabilitat a tot serà, quan l'oci nocturn es reobri a tothom, llavors serà el moment de poder apreciar i calcular millor els tants per cent que aportaran una i altra possibilitat.

L'alcaldesa Aurora Carbonell ha fet saber que Sitges tornarà a tenir presència en el Canal Blau. Si més no això li costarà al poble 215.000 euros anuals. Però resultava una mica rocambolesc que Vilanova, Sant Pere de Ribes, Cubelles i Canyelles hi estiguin adherits i nosaltres no. També amb això hi ha influït la pandèmia, perquè quan l'Ajuntament va requerir els serveis de Canal Blau per tal de facilitar a la gent, que per motius de limitació d'aforaments, no poden assistir, per exemple, a l'Ofici de Corpus o el de la Festa Major, la retransmissió que van retransmetre en directe d'aquests actes es va haver de pagar.

Aquest pas també s'ha fet pensant amb la gent que no està tan avesada en el maneig de les noves tecnologies i per tant es pot dir que no tenen l'accés a les notícies que constantment trobem. Aquesta adhesió tampoc suposarà, com han anunciat les parts implicades, la desaparició de Maricel TV.

És una llàstima que hi hagi persones que a la més mínima provoquin destrosses siguin del caire que siguin. Actes incívics només pensats en destruir i provocar desperfectes. Els qui ho realitzen mostren una manca total de sensibilitat de respecte i sobretot mancats de la més mínima cultura. Això es fa evident en els successius actes vandàlics que s'han produït a la vila després de superar l'estat de l'alarma. Aquesta passatgera manca de llibertat, amb la finalitat de controlar la pandèmia, no és excusa per a tals provocacions.

S'han produït, a més de baralles i botellots que han causat molèsties al veïnat, destrosses en el mobiliari

urbà, pintades en escultures i escapçat el cap de l'escultura "Dona asseguda" situada al passeig de la Ribera. És indignant aquests comportaments que només tenen com a finalitat destruir i fer mal. Com acabo de dir, una llàstima que en ple segle XXI el comportament d'uns quants és molt deplorable.

Per altra banda pel que fa a la violència masclista, durant el confinament ha crescut un 11% pel que fa a la vila. En aquest any de la pandèmia a Sitges han estat ateses 103 dones i han rebut atencions relacionades amb aquest escabrós tema 1.005.

I pel que fa als números relacionats amb els contagis, els rebrots a la vila són els més baixos del 2021. Però és allò que diguem: una de freda i una de calenta. Ara es registra aquesta treva però qui no dia que dintre d'uns dies tornem a estar al màxim. Ja fa molt temps que en aquesta qüestió vivim el dia a dia i s'agraeix, sobretot els sanitaris, aquestes treves que injecten una injecció d'optimisme tot i esperant que arribi un dia que aquest optimisme derivi a una realitat amb la pandèmia derrotada. Tant de bo que així fos, però vist el panorama la cosa sembla que encara va per llarg.

Les xifres el 20 d'aquest maig eren d'un total de 1.672 contagiats a Sitges i una setmana després, el 28, s'havien enfilat fins a 1.688.

En quant al nombre de vacunats a dia 27, amb la primera dosi: 9.864; amb la segona, 3.999. I que tinguin la pauta completa 4.182.

CULTURA

La Biblioteca Josep Roig i Raventós surt al carrer i es desplaça no gaire lluny de la plaça Catalunya, concretament fins al Centre d'Interpretació de la Malvasia. El motiu participar en el projecte Biblioteques amb D.O. Amb la intenció de projectar les lletres i els vins, tot cercant les afinitats en la molta literatura existent que fa referència a la temàtica dels vins.

Per a tal motiu s'han organitzat un seguit d'actes que es centren en aquest tema. En aquesta segona edició de "Lletres i Vins", les activitats van dirigides tant a la mainada com als grans. En quant les activitats infantils es centren en els contes. I pel que fa als adults: xerrades, com la que ha impartit en David Vila i Ros sota el tema "de vins i mots". També la tertúlia ha tingut el seu protagonisme, com la protagonitzada per la Gemma Sangerman, sota un títol molt curiós i entenedor: "A les dones ens agrada més suau". I de les preferències al protagonisme del vi amb l'òpera, a càrrec d'en David Puertas que ha titulat la seva intervenció, "Gran reserva de l'òpera". I per acabar el cicle, el 28 el Club de Lectura moderat per Elena Cejas al Racó de la Calma. Deixant pel dissabte 29 i diumenge 30, el moment dels tastos amb "la malvasia dolça, l'origen de tot.

La lleidatana afincada a Sitges, la Montserrat Esquerda Bosch, ha presentat als jardins del Retiro la seva darrera obra "La ciutat de Vilageltrú". Que com ja va fer a l'any 2000 amb "La ciutat del record" que es compon de vuit passejades literàries per Sitges.

Aquest ve a ser el mateix però amb el protagonisme reservat a la veïna població de Vilanova. Igual d'interessant com la que va dedicar a la nostra vila.

Òmnium Cultural, la Plataforma per la Llengua i la Regidoria de Cultura, han organitzat una nova edició del Cicle Literari de Primavera. I que es celebra entre el parèntesis que hi ha entre la Vila del Llibre, la diada de Sant Jordi i la Festa de la Poesia. S'ha iniciat amb la presentació al Palau de Maricel del llibre "Les hores greus" de l'expresident de la Generalitat Quim Torra. I que va ser presentat per la Vinyet Panyella.

Li ha seguit l'assaig "Dona i poder" de Jenn Díaz. També l'obra de Mireya Boya "Trencar el silenci" de l'escriptor Victor Garcia Tur, el dia 3 de juny, amb "L'aigua que vols" guanyadora del Premi Sant Jordi. Per a tancar les presentacions el 4 de juny amb l'obra de la lingüista Carme Junyent, "El català, la llengua efervescent".

Martí Folch és un alumne de 2n de Batxillerat de l'Escola Pia de Sitges, al qual la Societat Catalana de Química li ha concedit el primer premi en l'apartat dels Premis de Treballs de Recerca de Batxillerat i en concret en l'Àmbit de Química. Pel seu treball: "Com calcular les constants de la química de batxillerat: NA, R, E, H, C". Treball que es fonamenta en el l'evolució històrica de la química.

Pel que fa a la part pràctica, el seu treball va consistir en la realització d'uns experiments, on va desenvolupar el càlcul de la velocitat de la llum

de Júpiter mitjançant la seva periodicitat.

Un premi ben merescut per aquest estudiant que, de ben jove, ja mostra els seus neguits per a la investigació. Un guardó que també honora a l'escola i als seus professors, per la seva tasca docents i per saber motivar a en Martí en els seus estudis.

La Secció fotogràfica del Grup d'Estudis Sitgetans, torna a apostar pel Fotomaig. I ja van disset edicions. La de l'any passat no es va poder celebrar i la d'aquest es fa amb un format reduït. Tot i això les exposicions i els actes que es celebren no són pocs. Tres són els eixos on es vertebrava el conjunt de les obres i dels fotògrafs participants: l'Espai Pere Estämpfli, l'Estudi Vidal i el Centre Cultural Miramar.

Com ens tenen acostumats, les exposicions i els actes que van paral·lels, són molt interessants, tan pel contingut artístic com per poder apreciar les tendències fotogràfiques del moment i que els artistes locals, d'aquest art, tan bé saben interpretar.

El divendres 7 dintre dels actes del 36è Aplec de la Sardana que organitzen els Amics de la Sardana de Sitges, va tenir lloc el primer acte a l'estudi Vidal, amb la inauguració de l'exposició de les obres que han realitzat un bon nombre d'artistes en totes aquestes edicions. L'obra d'enguany l'ha realitzat l'artista sitgetana la Núria Bartés. Tot seguit als jardins del Retiro ha tingut lloc una audició – concert a càrrec de la Cobla Marinada que ha dirigit l'Alfons Reverter, sota l'enunciat: “Sitges, Terra d'Encant”.

El següent divendres 14, al saló teatre del Retiro, s'ha celebrat el tradicional Concert de Primavera, a càrrec de la Cobla Maricel. Una completa i emotiva pàgina musical, on en el transcurs de la mateixa es va estrenar la sardana del 150è aniversari del Retiro, amb música de Blai Fontanals i lletra d'en Joan Duran i amb l'adaptació per a cobla del mestre Joan Moliner. Magistral interpretació de la Cobla Maricel que ha dirigit en Francesc Gregori i li ha posat veu el tenor Andreu Miret.

Com també molt celebrada pel públic assistent ha estat l'adaptació que s'ha fet d'algunes Caramelles emblemàtiques que va compondre el mestre Gabriel Pallarès per a la Colla del Retiro i d'altres musicades pel també recordat Janio Martí.

La cloenda de l'aplec d'aquest any que, després d'haver estat suspès el de l'any passat, s'ha celebrat en un format diferent al que estàvem acostumats, però no per això ha restat nivell a les interpretacions, com la darrera que va tenir lloc el diumenge 16 a l'Hort de can Falç a càrrec de la Cobla Jovenívola de Sabadell.

També el divendres 14 s'ha presentat el llibre “Corpus, la festa de les festes”, del qual n'és autor l'Amadeu Carbó. L'acte ha tingut lloc al bonic marc de les terrasses de la Fundació Stämpfli i ha comptat amb la participació de Jordi Cubillos, Eduard Tomàs i del propi autor. La festa del Corpus, tan vinculada a la tradició sitgetana, és un fons inesgotable de temes que contribueixen a conèixer, a través de les pàgines que hi han dedicat l'Amadeu Carbó i també l'Eduard Tomàs en el seu llibre. La història

viva d'una festa molt important dintre del calendari litúrgic, a la qual hi van associades les tradicions que molts pobles tenen arrelades per a celebrar aquesta festivitat, la qual estava inclosa en els tres dijous que deien que lluien més que el sol i que ara han deixat de ser festius i com el cas que ens ocupa la seva celebració ha estat traslladada al diumenge.

Dintre del Dia Internacional dels Museus, els museus de Sitges ho celebren cedint el protagonisme a la gent que els visita durant aquestes jornades de portes obertes. De la qual destaca la visita que es programa per a la nit del dissabte. Aquest cronista ha manifestat en més d'una ocasió que aquesta visita em sedueix, potser perquè la nit ofereix l'oportunitat de compartir la intimitat sols reservada als propietaris del Cau Ferrat i als del Palau de Maricel. Poques vegades com en aquesta franja horària nocturna se'ns ofereix l'oportunitat d'imaginar-nos com transcorria la nit en aquests espais singulars del poble. Amb el silenci només desbaratat quan els insignes ocupants celebraven les seves festes. La resta de dies el mar i la lluna eren l'única companyia que abraçaven les hores del descans del estadants, que l'endemà podien gaudir d'un altre privilegi, el poder guaitar des de primera fila, al naixement d'un nou dia. Quan d'entre la foscor una somorta llum de dia es va imposant poc a poc, fins que el sol sembla com si talment sorgeixi de dintre el mar.

Un espectacle sensacional que vaig escriure a les pàgines de l'Eco, proposant que de la mateixa manera que es fa una visita nocturna se'n podria fer una de molt matinera, que de ben segur se'ns

faria difícil de manifestar les nostres preferències, si ens decantem per la nocturna o per la de bon matí. En Pere Izquierdo que és l'actual Director dels nostres museus, va recollir la idea i potser ben aviat, en les futures celebracions del Dia dels Museus, es podrà portar a terme la susdita visita matinera. Només caldrà estar disposats a aixecar-nos del llit molt aviat. Estic convençut que el sacrifici valdrà la pena.

En Xavier Lahoz ha estat un dels impulsors del col·lectiu d'escriptors que s'apleguen dins un nom molt dolç: "La Malvasia de Lletres" i que reuneix a uns 50 escriptors/es i amants de la literatura.

El diumenge 7 de maig van organitzar una trobada al Centre d'Interpretació de la Malvasia, amb la finalitat de conèixer als integrants i intercanviar opinions, per a posar en solfa els projectes de futur per tal de dotar de contingut la tasca del col·lectiu que ja treballen amb tallers d'escriptura i alguns dels seus membres han publicat llibres o estan treballant amb nous títols.

El Cau Ferrat és un museu que ofereix molta diversitat i hi ha que veure com se li busca i es troben elements, obres d'art, que sempre s'adapten als motius de la recerca, portada a terme per les persones encuriosides per cercar una motivació que va més enllà d'acudir al museu i fer el recorregut sense acabar extraient conclusions, les quals han de contribuir a fer d'aquest temple d'art un espai amb vida pròpia.

És el que es pretén portar a terme amb el projecte

“Una mirada feminista al Cau Ferrat” que impulsa la regidoria de Cultura, la de Drets Socials, Ciutadania i Igualtat, amb la col·laboració del Consorci del Patrimoni de Sitges. I té per comissàries l’Àlba López i la Núria Araüna.

Que han creat un itinerari que consta de set àmbits diferents. Tot amb l’objectiu de saber trobar el protagonisme, o la vinculació, de la dona entre les obres exposades. Una recerca que desperta curiositat entre les participants i de ben segur que aquest estudi els permetrà aprofundir en altres aspectes que per la seva importància no deixarà mai de ser motiu de curiositat.

FESTES I TRADICIONS

El mes de febrer de l’any passat els Gegants Americanos, que tots coneixem pels Cubanitos, van entrar al taller “Avall” de Reus per a la seva restauració. Els treballs havien d’estar acabats per a la festivitat de Corpus que és quan per primera vegada a l’any tots les nostres parelles de gegants surten al carrer, com també ho fan el Drac i l’Àliga. Les circumstàncies, per tots conegudes, ha fet que els Cubanitos hagin estat en el taller reusenc fins ara. Hi ha influït també l’estat en què es trobaven, doncs en el primer reconeixement s’ha pogut constatar que es trobaven més malmesos del que semblava.

Finalment aquest dissabte 22 de maig han estat presentats al saló teatre del Retiro, on han lluit una acurada imatge que ha estat celebrada per petits i grans. I a més s’ha pogut participar del recorregut que han preparat les geganteres, més

conegudes per les Cubanites, i que ens trasllada al primer recorregut que van fer els gegants dies abans de la Festa Major del 1965 quan van ser presentats al pati de l’Escola Esteve Barrachina. També ens ha permès delectar-nos amb l’exposició de la Biblioteca Santiago Rusiñol, on entre altres aspectes d’aquests simpàtics personatges, s’ha pogut seguir, amb l’aportació d’imatges, tot el procés de restauració.

Han arribat just a les vigílies del Corpus d’aquest any el qual, tot i encara no pot ser com, diguem-ne, el de sempre, hi haurà més novetats que l’any passat. Com serà la confecció de cinc catifes repartides pel casc antic, on a cada una les presidirà les respectives parelles de gegants, així com el Drac i l’Àliga. Totes aquestes novetats les va anunciar la presidenta de la Comissió, l’Angelina Salesas, que també ha tingut unes emotives paraules de record per en Joan Manel Enríquez, un ferm puntal de la festa i la tradició que ens va deixar.

Totes les intervencions s’han pogut seguir pel canal Youtube, per on s’han donat a conèixer tots els detalls que cal saber de la festa d’enguany. A la seva intervenció i a la del regidor de Festes, en David Lluís, la presidenta en nom de tots els components de la Comissió, ha desvetllat qui serà l’encarregat de decorar el Pati Blau, honor que ha recaigut en l’artista Àngel Lorenzo. També qui és l’autor el impactant cartell, l’Albert Llobet. Finalment l’Angelina va desvetllar qui seria la pregonera, ni més ni menys que la periodista sitgetana l’Anna Grimau. Com l’exposició que té lloc a can Falç de Mar, sota el títol: “El Corpus

de la Gent”. Molt interessant pel seu contingut on les imatges exposades reflecteixen els neguits de moltes sitgetanes i sitgetans que, durant el pas dels anys, han perseverat per tal de fer possible que les flors, formant artístiques catifes, siguin encara ara un identificació arreu, on es relaciona Sitges amb aquesta tradició que va emparentada amb la festivitat del Corpus A l’espera que el proper any torni la normalitat pel que fa a les festes i tradicions.

Va cloure la intervenció a través de les xarxes socials, l’alcaldessa Aurora Carbonell que va tenir paraules d’agraïment a la Comissió per la feina que estan fent, per tal de que la festa no decaigui degut a les circumstàncies i a tota la gent de Sitges que hi col·labora.

D’aquí un parell de diumenges, el dia 30, s’hauria de celebrar la festa de la Trinitat. Em refereixo a l’aplec que hi va associat a la seva ermita. Però des de fa uns dies ja se sap que per segon any consecutiu no podrà ser. Malgrat tot, les administradores han fet saber que aquest dia obriran l’ermita per a la gent que volen continuar amb la tradició de pujar el dia la festivitat, doncs que sàpiguen que podran entrar a la capella.

Aquestes mateixes suspensions però amb matisos, alteraran la Festa Major de Ribes i a casa nostra les revetlles populars del Pobla Sec, tot que els seus veïns estan estudiant el que podran fer. Més taxatiu han estat els de les Cases Noves que han anunciat que no faran res, perquè quan es pugui a tornar a l’essència de la festa, sense condicions, celebraran els 40 anys de festes a les Cases Noves.

Una xifra que es mereix una celebració amb tots els ets i uts i que ara, degut a les circumstàncies, s’hauria de fer a mitges tintes. Amb bon criteri, prefereixen esperar.

Aquests dies es celebra el Dia Internacional contra la LGTBIQ+fòbia, amb un seguit d’activitats que han començat aquest dilluns 17 amb un acte commemoratiu davant el monument contra l’homofòbia, que es troba situat una mica més enllà de la piscina Maria Teresa. Ha comptat amb la participació de la regidora de Drets Socials, Ciutadania i Igualtat, la Júlia Vigó i també del president de l’associació Colors Sitges Link, els quals van pronunciar unes paraules dirigides als assistents i pensades i encaminades amb la finalitat de poder protegir els seus drets.

Dies abans a la sala polivalent del Retiro es va inaugurar l’exposició fotogràfica: “Un somriure pels colors del nou país, gaudint de la primera gaiestelada”. El resultat de la perseverança que han mostrat l’Alpe i en Llucià que des del 2013 han fotografiat a un considerable nombre de persones, en actitud d’aguantar la gaiestelada en senyal de suport a les dues causes.

El divendres 28 s’inaugura a la planta baixa del Museu de Maricel, una exposició retrospectiva del pintor Miquel Villà, sota l’enunciat: “Miquel Villà, la pintura sense atzar”. Una retrospectiva del pintor barceloní afincat al Masnou que es recrea en els seus inicis, a l’any 1910, fins a la seva darrera obra que va deixar inacabada a l’any 1988.

Destacant una obra, “Paissatge”, que va formar part de l’exposició permanent del Museu Maricel quan va reobrir després de les reformes a l’any 2014. Són els comissaris d’aquesta exposició, el cap de les col·leccions dels Museus de Sitges, l’Ignasi Domènech, conjuntament amb la historiadora de l’art, Susanna Portell. Els dos responsables estan molt satisfets de l’exposició d’aquest gran pintor, del qual tot i ser un referent de la pintura catalana, potser no ha estat reconegut com es mereix. Així les obres seves que ara s’exhibeixen ens permet poder admirar, més abastament, els mèrits que atresora l’artista. Realçant que des de l’any 1985 no s’havia tornat a fer una exposició de les seves obres. Realment contemplant la ben disposada exposició en aquest marc tan apropiat, els visitants quedem sorpresos per la influència que transmet la seva obra, rica amb combinació de colors, transportats a la tela amb una elegància que corrobora tots els adjectius d’admiració que provoca la seva contemplació.

El dissabte 29 es celebra una jornada de portes obertes al Centre d’Interpretació de la Malvasia que es fa coincidir amb una taula rodona, conduïda per l’Alba Gràcia, sota l’enunciat: “El Clavell és femení”.

Ens hem de congratular del començament dels treballs de restauració de sarcòfag que destaca en un lateral del Racó de la Calma., junt amb l’escut de sobre mateix i altres elements del contorn, com els capitells, els dos lleons que sostenen el sarcòfag obra de l’escultor Pere Jou i altres parts de la porxada. Que amb el pas del temps s’han

deteriorat i també més recentment perquè s’hi havia establert uns indigents, la presència dels quals no feia possible la conservació de l’espai que ocupaven al mateix temps que oferien una imatge molt denigrant d’aquest indret que és un emblema del paisatge sitgetà i un bressol de la cultura que s’hi aixopluga.

CURIOSITATS

Més que una curiositat és una necessitat que es fa evident davant de la manca de sorra en algunes de les nostres platges. La part curiosa l’hem de saber trobar en els avanços de la tecnologia que cada dia ens sorprenen.

Dintre el projecte Nex Generation es desenvolupa una nova tecnologia coneguda com a Biorock. Consistent en una estructura metàl·lica electrificada a molt baix voltatge i que es submergeix a l’aigua del mar. Amb això s’obté la regeneració de la platja, inclosa la sorra, després d’una acumulació de minerals. El que es coneix com la biodiversitat marina.

Aquesta estructura, que s’ha implantat en uns quaranta països del món, també ha demostrat la seva efectivitat en quant a protegir les costes davant un eventual augment del nivell del mar. Desconeixem el temps que cal menester per avaluar la seva efectivitat. En el cas de les nostres platges es requereix un resultat ràpid, perquè a cada temporada la mancança de sorra és una amenaça que va en detriment de la principal activitat econòmica de la vila basada en el turisme, el qual arriba pensant

amb l'atractiu de poder gaudir de la platja. Si es troba que n'hi ha que no estan en perfectes condicions poden arribar a malmetre la nostra imatge.

Per altra banda que la majoria de les platges estan en bones condicions ho demostra el fet que ens han concedit nou banderes blaves. Dues més que la temporada passada. Un bon senyal que obeeix a les atencions que li dediquen els concessionaris de les platges i a un bon nombre de voluntaris que es dediquen a retirar la brutícia que arrastra el mar, i que prèviament han abocat persones amb poca sensibilitat en quant a tenir bona cura de preservar el medi ambient.

Si més no hi ha un factor advers, la meteorologia. Ens fa una primavera molt estranya, sobretot això s'acusa en aquest mes de maig, quan a falta d'una setmana per acabar-lo no fa gens de bon temps. Molts dies ennuvolats, amb poca pluja, però que bufa un airet molest. I a excepció d'uns quants dies de calma la resta predominen els temporals de mar, que sense ser de gran magnitud, les platges els pateixen. Que s'hi afegim aquests canvis de temperatures i de passar del sol als núvols, no conviden a freqüentar les platges i això repercuteix en les famílies que disposen d'una concessió per explotar els xiringuitos i les hamaques que van encetar la temporada el dia primer de maig i fins a dia d'avui la seva reincorporació als serveis de platja no està sent com voldrien. I el que diuen ells: "els dies que passen aquests ja no tornen", doncs donen per perdut aquest primer mes. En espera que els mesos forts de l'estiu puguin comptar amb una bona presència de banyistes i que el temps

acompanyi. En una temporada que és crucial per a ells, perquè aquest és el darrer any de la concessió.

Més avall, en la secció d'esports, podran llegir la notícia que fa esment al veí de Garraf, l'Eloi Contreras, que disputa campionats de múixing. Es tracta d'una competició de vehicles tirats per sis gossos.

Mentre ho apuntava m'ha vingut al pensament el recordat Frederic, muller de la Maria Salesas que vivien per allà el sector de la sínia del gall. L'home anava en cadira de rodes i s'ajudava amb el tir de dos gossos, recordo que el que en Frederic tenia més en boca era el "Gruñón".

Segons el vocabulari emprat en la modalitat esmentada, el marit de la Maria Salesas vindria a ser un múixer. Si més no els defensors dels animals van criticar durament el costum que tenia l'home, potser amb bona lògica, doncs un parell de gossos deuen ser pocs per tirar del pes d'una persona, atenant en aquests campionats en són sis els que ho fan. Davant les crítiques en Frederic, amb bon criteri, va prescindir dels animals en quant a aquesta comesa.

De tots és coneguda la faceta polifacètica que acompanya a l'amic Joan Pinòs, pel qual la música no té secrets. És intèrpret do mots instruments tot i que el principal és el contrabaix. I amb la seva manera d'ésser ha sabut implicar a tota la seva família, des del matrimoni als més menuts, aquesta atracció per la música els ha portat a obrir una botiga musical al carrer Sant Pau: "Músic & sons".

Que té el mèrit de ser el primer establiment que es dedica a la venda d'instruments. I no sols això, sinó que qui freqüenta la botiga gaudeix del privilegi de trobar-se amb que la mateixa música convida a l'aprenentatge amb uns mètodes gens complicats i que faciliten la immersió. Tot molt pensat i adreçat als més menuts que, com aquell que diu poden aprendre solfa, al mateix temps que ho fan amb un instrument.

Nous conceptes per poder arribar a dominar un instrument i no fracassar en l'intent. La botiga del músic traspuja música i pot arribar a ser el bressol de bons músics. Cal felicitar -los per aquesta iniciativa, en profit de la música i dels músics.

La Fira d'Artesania del Passeig Marítim acull una parada, el responsable de la qual, havia exercit el "top manta". A més de quatre parades més de persones que també exercien la venda irregular en el Racó de la Calma.

L'exmanter és conegut per Papu i és oriünd del Senegal. Des de que fa deu anys que va arribar a Catalunya i es va convertir en manter, que l'home somiava poder tenir un lloc estable on poder dedicar-se a la venda dels productes que ofereix dintre un marc legal. De moment funciona l'Associació Popular de Venedors, que és una eina amb l'objectiu d'anar recolocant a tota aquesta gent que han abandonat els seus països a la recerca d'una vida més digna. Si ens posem a la seva pell és un tema de solidaritat, amb el qual treballen el regidor de Promoció Econòmica, en Guillem Escolà i la regidora de Drets Socials, Ciutadania i

Igualtat, la Júlia Vigó. El problema no és menor i la solució no és d'avui per demà. Entremig hi ha vides humanes, que cada un d'ells transporten una motxilla on hi guarden vivències desesperants. Si ens les destapéssim de ben segur que quedariem escruixits al conèixer cada una de les seves històries. Per altra banda hi ha la competència il·legal amb el comerç de la vila i que la seva presència altera la bellesa del nostre paisatge. Si ho poséssim tot en una balança no sabem quin contrapès tindria més força i cap a on es decantaria el plat de la balança, si per l'humanitari, o per altres aspectes més superflus .

ESPORTS

En un Ple extraordinari s'ha aprovat que l'Ajuntament es farà càrrec, provisionalment, del deute que arrastra el Club Natació, per un import de quatre milions d'euros, i es liquidarà el consorci que fa més de deu anys que es va crear per fer front als deutes contrets a causa de les reformes que en el seu dia urgien i que l'import d'aquestes va sobre passar en molt el pressupost que hi havia.

Aquesta implicació de l'Ajuntament no significa que el Club saldi el deute, sinó que de ben segur trobarà més facilitats per tornar els diners a la casa de la vila que als bancs. Per tant s'han de reunir les dues parts per tractar d'establir uns terminis per anar eixugant aquesta important quantitat.

Entre les novetats del futbol sala, destaca l'equip de les Botigues de Sitges, que tot no haver guanyat cap més partit des de l'inici de la temporada, es

va imposar a l'equip de les Roquetes per 5 - 4 en el transcurs d'un partit vibrant.

Per la seva part, el Club Futbol Sala de Sitges, que ha debutat aquesta temporada i juga a Tercera Catalana, va derrotar al Vallirana per 9-4. Amb aquesta són tres victòries consecutives que el situen en sisena posició a només quatre punts del primer classificat.

Hi ha un segon equip sitgetà que també juga a tercera Catalana, però en un altre grup. Aquest va caure derrotat davant l'Industrial Torrelavit per 2-6 i al només sumar una victòria, en els quatre partits disputats, ha baixat fins a la penúltima posició.

Una altra de les novetats ha estat la creació d'un equip femení que està ubicat en el grup vuit de Segona Divisió Femenina. De moment només ha jugat tres partits sense aconseguir cap victòria. Però espera capgirar la situació en els partits que encara queden per disputar.

Per la seva banda els benjamins de la Primera Divisió de la Blanca Subur i del FC. Barcelona, s'han enfrontat en el camp del Nou Pins Vens. Com anècdota cal destacar la presència del jove jugador sitgetà, l'Agustí Marcet, que va fer el salt de la Blanca al FC. Barcelona. Precisament ell ha estat l'autor d'un dels gols de l'equip barceloní, en un partit molt emocionant, doncs els locals van capgirar un 0 a 2, marcant tres gols a càrrec d'Eric Fonfría, Hugo Robertson-Smith i Martín Noriega. Però els del Barcelona van aconseguir marcar tres gols més el que representava que es posava per

davant amb un 3-5. Els de la Blanca no es van desanimar i encara marcarien el gol que suposaria el 4 a 5 definitiu, obra del jugador Ayun Capel.

L'Equip de la Blanca no va voler marxar als vestidors sense abans fer-se una fotografia amb el seu ex company, aquesta vegada vestint de blaugrana, l'Agus Marcet.

Rumors d'intercanvis a les banquetes de la UE Sitges i a la del Moja. Després de l'anunci fet que Manel Rodríguez la propera temporada no entrenarà al Sitges, sembla ser que els rumors el situen en la banqueta del Moja. Mentre la que fins ara havia estat l'entrenadora, la vilanovina Luri Sorroche, sona com el relleu més ben posicionat per substituir en Manel. Així la Luri es convertiria en la primera entrenadora que dirigirà l'equip del Sitges. En pocs dies es sabrà si els rumors passen a ser una realitat.

L'Eloi Contreras és un veí de Garraf que practica un esport no gaire conegut per nosaltres. Es tracta de la modalitat de vehicles tirats per sis gossos, de la qual es fan campionats. Com el de Catalunya de múixing de terra de mitja distància. En el qual ha participat el múixer garrafenc i que va tenir lloc a l'estació d'esquí nòrdic de Sant Joan d'Erm, on va aconseguir revalidar el títol que havia aconseguit en temporades anteriors.

En el palmarès d'aquesta temporada, l'Eloi ha aconseguit un bronze i dues medalles d'or.

A la platja de la Marina d'Aiguadolç els caps de

setmana d'abril a juny, l'associació "Més que Surf" organitza unes trobades entre monitors d'aquest esport vinguts de tot Catalunya i nens que pateixen Trastorn de l'Espectre Autista (TEA). N'és el president l'Adrià Esteve, el qual lloa la feina que fan aquests monitors de manera desinteressada, tot seguint un programa de l'Hospital de Sant Joan de Déu. Els nens que hi participen s'hi troben molt bé i el contacte amb l'aigua del mar els relaxa. Aquest aspecte, junt amb el tracte afable que els hi dispensen els monitors, fa que s'ho passin molt bé al mateix temps que els hi serveix com a teràpia de grup. Se'ls nota els avanços que experimenten, tot i que és aviat per concretar més resultats.

Els monitors com a contrapartida de la seva dedicació desinteressada, són convidats a dinar per una vintena de restaurants que s'han adherit a aquest projecte tan solidari amb els nens que pateixen el trastorn. Una bona iniciativa que honora a tots els qui hi participen i que tan agraeixen les famílies dels nens.

Un total de 59 embarcacions de vela lleugera van competir davant de la costa sitgetana i sota l'organització del Club Nàutic amb el que anomenen la regata de les Copes d'Or. Els participants representaven a set clubs: el Club Nàutic Sitges, Club de Mar Sitges, Club Marítim Cubelles, Club de Vela Sant Antoni, Club Marítim Altafulla, Club Nàutic Garraf i un participant del València Patí Vela.

La classificació final va afavorir a molts representants de Sitges. Així en la categoria Vela Júnior, va obtenir la primera posició la Mar Vilardell del

CNS. Mentre que la segona era per David Masana del CMS i la tercera per en Marc Giralt de CNS.

En la categoria Catamarà: la primera posició per Wim Heunnic del CNS. La segona per Ivan Garcia de CNS i la tercera per Albert Gironés del CNS.

En Monobuc: la primera posició per Arnout Krediet de CNS. La segona per Santiago Conde (Làser) CNS i la tercera per Silvia Palà (Làser) del CNS.

Els constants canvis de vents de dissabte no els hi va posar fàcil als participants. Com tampoc el fort vent de llevant que va bufar diumenge. Unes inclemències que va servir per posar a prova les seves habilitats, com molt bé ho van demostrar.

El Rugby Club Sitges, concretament l'equip sènior masculí, el dissabte dia 15 d'aquest mes de maig, va guanyar la gran final de la Divisió d'Honor Catalana, al guanyar al Castelldefels pel contundent resultat de 36 a 0, en el transcurs d'un partit vibrant que es va jugar a l'estadi de la Foixarda. Un gran mèrit per l'equip que va haver de passar per moments difícils, en quant els entrenaments, quan van haver de deixar el camp de Santa Bàrbara i el nou encara no disposava dels corresponents permisos per poder-hi jugar. Amb tot aquests triomfs, es veu amb optimisme el futur del club i, més en concret, el de l'equip.

És el segon títol d'aquesta categoria que obtenen, que el permet poder jugar la propera temporada a la Divisió d'Honor B. Un decisió que han de prendre els jugadors junt amb la junta directiva que

presideix Josep Cabré. En un moment en què tots els clubs s'han afectats per les conseqüències de la pandèmia, amb pocs ingressos i si es fa aquest pas suposa un impacte d'entre 20.000 i 25.000 euros.

Aquest cronista, tot i que em sap greu, em centro sempre amb l'actualitat sitgetana, malgrat que al poble veí també es produeixen notícies molt destacables. Però parlant amb sinceritat, ser cronista de Sitges comporta molta feina, pel gran nombre de notícies i actes que les protagonitzen, i així m'haig de centrar exclusivament amb el que passa a la vila, que no és poc.

Si més no, avui, he cregut que no podia passar per alt una gran notícia esportiva, com és el triomf de l'equip femení del FC Barcelona que ha conquerit la Champions League al derrotar a l'equip del Chelsea. A aquesta bona notícia, que emmarca el futbol femení, hi cal afegir que una de les protagonistes del partit, ha estat considerada la millor, és l'Aitana Bonmatí. Una futbolista ribetana que s'ha format al CD Ribes i que aquesta temporada ha estat decisiva per a que el seu equip hagi guanyat la Lliga, la Champions i la Copa. Millor impossible, per la qual cosa la gent de Sitges no hem estat indiferents davant aquest triplet. Que va ser celebrat a Sitges i en especial a Sant Pere de Ribes, on l'Aitana va rebre una emotiva acollida.

També és notícia la renovació per tres anys més al RCD Espanyol del futbolista sitgetà, l'Aleix Gorjón, que va arribar a club jugant en la categoria de cadet, va passar a la juvenil, etapa que també ha superat i per consegüent la propera temporada jugarà

amb el filial del primer equip, que acaba de tornar a pujar a primera. La posició de l'Aleix li obren les opcions per a poder jugar en el primer equip, sempre que l'entrenador ho cregui convenient.

El nedador vilafranquí que competeix en les files del Club Natació Sitges, l'Antoni Ponce, va en camí de convertir-se en una realitat la premonició que apuntàvem, la que acabarà amb tots el metalls. Doncs acaba de conquerir vuit medalles en el transcurs del campionat Europeu de Natació Adaptada celebrat a Funchal (Portugal) dels dies 16 a 22 de maig.

Aconseguint l'or i rècord del món en els 100m braça. Tres medalles de plata als 200m lliures, els 200m estils i els 100 lliures. A més de quatre de bronze en : 50m esquena, 50m lliures, els 50 papallona i el 4x 50 estil mixtos. La propera destinació, Tòquio.

L'equip sènior del Rugby local, disputarà la promoció per pujar a la Divisió d'Honor Catalana B. En el moment de comunicar la decisió es desconeixen els equips als quals s'haurà d'afrontar per aconseguir-ho. El que tenen segur és el partit que aquest cap de setmana del 29 han de portar a terme davant el BUC, partit que forma part de la Copa Catalana de Plata . Després de venir de perdre amb el CR. Sant Cugat, que és equip de Divisió d'Honor B de la lliga espanyola.

L'equip sènior del Bàsquet masculí -a falta de dos partits per acabar la temporada- es va proclamar campió del grup 3B de la 2a Catalana, després de guanyar a la pista del Vendrell. En un partit ple

d'emoció, al qual es va imposar després d'anar perdent. Curiosament els dos equips s'enfrontaven amb un balanç igualat de cinc victòries i una derrota. La victòria de l'equip sitgetà va servir per desempatar aquesta igualtat.

Juny
2021

EL DIA A DIA

Per a nosaltres el millor que tenim és el nostre poble, però molts desconeixen els encants que ofereix el petit poble de Garraf, amb només 430 habitants integrats al municipi de Sitges. Si més no, a més del celler modernista dels Güell, obra de l'Antoni Gaudí, destaquen les casetes pintades de diferents colors de la platja, que fa molt poc que han estat declarades Bé Cultural d'Interès Nacional. Així com el seu singular port esportiu.

Tanmateix no hi ha bo que dolent no tingui, els habitants del poble de Garraf pateixen les molèsties que produeixen les pedreres, amb un continuat trànsit de camions, a més de les molèsties mediambientals que es desprèn de l'antic abocador que deixa escapar partícules sòlides en suspensió. I que atribueixen a una constant contaminació que preocupa molts a aquests habitants. A més de l'intens olor de combustible provinent del gran nombre de vehicles que circulen per les conegudes com a Costes de Garraf.

Tot això ho han denunciat a les autoritats competents, essent el propi Ajuntament de Sitges que ha pres mesures en l'assumpte, al instal·lar uns mesuradors

permanents que deixin constància del nombre de partícules contaminants que planen damunt el poble de Garraf. Les autoritats locals confien que amb els resultats obtinguts podran fer més pressió davant les instàncies oficials a les quals correspon el buscar solucions.

I no només és la superfície la que pateix aquestes anomalies, resultat de les tres dècades del funcionament del susdit abocador. Tots sabem el Massís del Garraf és molt ric en avencs, en alguns dels quals hi transcorren rius subterranis i també existeixen aqüífers. Doncs com és de suposar els esmentats efectes també erosionen el interior d'aquestes cavitats, amb els rius contaminats i la manca de CO2 que dificulta enormement i posa en perill als practicants de l'espeleologia. De tots l'avenc on hi coincideixen tots aquests agravants és de La Falconera. En la seva interioritat hi transcórrer un riu amb un important caudal d'aigua dolça que desemboca al mar. Fins el punt que en un rafi important de la seva desembocadura es podia beure aigua dolça tot i estar en el mar. Avui això és impensable i ja no sols no se'n pot beure sinó que l'aigua que hi desemboca contamina la mateixa proporció de la que abans es considerable zona d'aigua dolça. D'aquí va venir el nom d'aquest

sector tan proper a nosaltres, Aiguadolç.

I parlant de contaminació malauradament no podia faltar l'apunt dels contagis massius que ha produït la covid entre tota la humanitat que pobla el planeta. Sortosament a Sitges la tenim bastant sota control, tot i amb això ha provocat defuncions entre els nostres convilatans i a altres els hi ha quedat seqüeles de diferent índole.

La vacunació avança segons les previsions, des de que el Museu del Ferrocarril de Vilanova s'ha convertit en un centre de vacunació que ha deslliurat una mica la vacunació que només s'administrava en els CAP de la comarca. A dia d'avui aquestes alternatives han permès assolir la xifra de 10.000 vacunats a Sitges. D'aquesta manera les xifres fan referència a 10.349 vacunats amb la primera dosi, 5.093 amb la segona i 5.289 amb la pauta completa.

Pel que fa a la incidència de contagis, el dijous 28 de maig la xifra estava en 1.688 i al 3 de juny havia pujat a 1.706. Amb 9 ingressats a Sant Camil i, des de fa uns mesos, sense cap defunció. Ens movem entre bones notícies pel que fa a aquest tema.

Degut a la manca de sorra en algunes platges i en concret en la de l'Estanyol, s'ha adoptat la decisió de posar el xiringuito que hi havia en aquesta platja a sobre el passeig, en un dels entrants per on s'accedeix a la platja i s'ha acoblat una petita terrassa en el parterre de davant el barracó. Com tot, aquesta solució ha aixecat l'opinió de veus crítiques que s'han manifestat en contra d'aquesta decisió. Si més no a mesura que passen els dies han minvat aquestes discrepàncies, potser per considerar que és

la millor solució per al responsable de la concessió que d'altra manera s'hauria vist obligat a no poder posar el xiringuito, amb les conseqüents pèrdues que això li hagués suposat a més si tenim en compte que a l'estiu passat tots els concessionaris de les platges van treballar poc degut a que no hi havia turisme que les freqüentes, sobretot els dies de cada dia.

També per tal d'afavorir els establiments de restauració, l'Ajuntament ha tornat a donar permís per ampliar la superfície de les terrasses. Una mesura tampoc gaire celebrada, per les molèsties que causen als vianants, però que estan destinades a ajudar els susdits establiments de restauració, els quals s'han vist obligat a reduir la cabuda de l'interior del local. Són moments difícils, en els quals hem de prendre una mica de paciència tots plegats i si cap ajudar-nos entre nosaltres per tal de fer més suportable els estralls econòmics que ha causat la pandèmia en l'economia i que afecta als establiments de l'especialitat que siguin.

L'Ivan Martínez és professor de la branca de turisme de l'Institut Joan Ramon Benaprès, els seus alumnes de l'especialitat de Gestió d'allotjaments turístics, s'han pogut desplaçar a Madrid per visitar una nova edició de Fitur, la fira especialitzada amb tot el que fa referència al turisme. En ella han pogut treure conclusions de la branca amb la qual estan especialitzats i també copsar com està la situació després que a l'any passat no es va poder celebrar i que a dia d'avui encara s'obren molts dubtes de com serà la temporada turística d'aquest any. Les expectatives no són del tot bones davant les dificultats que posen molts governs a l'aconsejar

als seus habitants de no viatjar al nostre país. Tampoc ha desaparegut la incertesa pel que fa a com estarà la situació pandèmica per quan tenen previst sortir de vacances. Quasi bé ningú té res planejat i la gran majoria espera a fer reserves a mesura que s'apropin les dates. Tot i això no va ser obstacle perquè els alumnes del Benaprés no extraguessin les conclusions oportunes de la seva estada a Fitur, una experiència que els hi anirà molt bé de cara a completar la seva formació.

Aixecat el toc de queda i flexibilitzades les mesures, s'observa que -a casa nostra- el virus baixa la seva intensitat i ens col·loquem en les millors dades de fa 10 mesos, només comparable amb l'estiu passat. Però ja sabem que amb la pandèmia hem de ser molt prudents. Ho observem a cada moment, quan sembla que ja podem cantar victòria els rebrots ens fan fer un altre pas enrere.

Com sempre les xifres reflecteixen l'evolució de la situació. Vam acabar el maig amb un total de 1.703 contagiats. I fregant el mig mes de juny estem a 1.723. Unes xifres que es mouen entre la moderació. En quant el nombre de vacunats: que tinguin la pauta completa són 6.561 persones.

La modernitat i el medi ambient no són compatibles. Una vegada més això es posa en evidència davant la notícia que informa de la possible ampliació de l'aeroport del Prat. Els agents econòmics hi estan a favor, perquè raonen que després de la darrera ampliació ja ha quedat petit.

Per la seva banda els ecologistes opinen que aquesta

ampliació implicarà el transit de més avions, amb la consegüent augment de les emissions de CO₂, entre altres perjudicis. I també perquè representa un important estrall pel que fa a la biodiversitat del Delta del Llobregat.

Les estadístiques indiquen que el 48% dels turistes que ens visiten, arriben a l'aeroport del Prat que es troba a 20 minuts del poble. En aquest aspecte l'ampliació seria favorable als interessos turístics de la vila, que en són molts. Però vet aquí que en aquesta disjuntiva hi coincideixen els aspectes importants esmentats, a més hi podríem afegir el tema de la massificació pel que respecta al que hauria de suportar la vila. En una altra dimensió ens trobem amb el progressiu escalfament de la terra, que si a nosaltres potser no em patirem gaires conseqüències, no ho podem predir pel que fa als nostres descendents. Faci el que es faci serà difícil encertar el que més convé per a l'economia i per la salut, quan aquest és el més important de protegir. I que sense una economia que afavoreixi a tothom, també es pot acabar perdent la salut. En definitiva, tot és mal que mata.

Relacionat amb el desenvolupament de l'economia, de la qual també depèn la que afecta al poble, la seva gent i als qui ens visiten. Amb una incidència molt gran amb el comerç local, el qual va remolc de moltes circumstàncies.

Potser la més punyent pels comerciants és el preu que els demanen pels locals. D'aquí bé que s'obren i tanquen botigues amb molta facilitat i de manera més acusada durant aquest temps de pandèmia pels

motius per tots coneguts. Un altre competidor que ajuda a posar dificultats a les a les esmentades és Internet. Malauradament cada vegada hi ha més gent que compra a través d'aquest mitjà en detriment del comerç convencional.

Per incentivar el comerç de proximitat l'Ajuntament està darrera de la campanya: "Deixa't inspirar". Presentada per l'alcaldeessa Aurora Carbonell i pel regidor de Promoció Econòmica, Guillem Escolà.

La finalitat no és cap altra que la població i els visitants considerin la importància que té pel comerç local que la gent compri en aquests establiments. Hi col·laboren un grup de sitgetanes i sitgetans que cedeixen la seva imatge per il·lustrar uns cartells que s'han distribuït per tots els comerços de la vila. Aquesta ha estat la primera de les actuacions, ens seguiran altres com la que permetrà al Mercat Municipal que els clients puguin fer les compres online. Un detall que complementa el que els explicava al començament, el comerç local també ha d'estar present en aquestes modalitats que es van imposant si no es vol quedar enrere i com es deia abans: "perdre pistonades". Una altra novetat, que posarà en marxa a la tardor, consistirà en l'aplicació que desenvoluparà l'Ajuntament adaptada als mòbils, amb la qual permetrà, als usuaris, guanyar punts i obtenir descomptes quan es compri en comerços adherits a aquesta campanya.

Són iniciatives per ajudar a recuperar l'economia local que, com totes, està patint les conseqüències que la pandèmia deixa en tots els sectors. Com així es dona a conèixer en un estudi recent on

es calcula que la comarca del Garraf perd un 7 per cent dels llocs de treball. Unes dades que no inclouen les persones que estan en ERTO que de moment continuen donades d'alta, cotitzant, tot i que laboralment no estan en actiu. Dissortadament quan hagi passat l'estiu o deixen de tenir efectivitat les prestacions d'aquests ERTO, es tem que es facin encara més evidents les conseqüències que en derivaran.

I una bona notícia, que fa molts anys que és esperada: l'anunci per part del mateix Ajuntament de començar a arreglar les voreres que estan en mal estat a l'Avinguda del Vinyet. Segons ha anunciat el regidor de la via pública, Jaume Monasterio. Sembla ser que es començarà per aquesta Avinguda i es continuarà amb la resta, sobretot al sector de Terramar. Els treballs estan previstos que durin quatre anys. Una mesura que ha estat molt ben acollida pels veïns d'aquests llocs i per la resta d'habitants que en un moment o altre hi transiten. S'han alternat molts consistoris i aquest tema tan necessari ha quedat sempre aparcat. Els qui freqüentem els carrers de Terramar ens adonem del mal estat d'aquestes voreres per les quals es fa difícil caminar i que, si no es vol ensopegar, no queda altra alternativa que trepitjar la calçada per on hi circula els trànsit rodats.

La política és molt complexa, només la viuen amb intensitat els polítics, la resta dels humans ens ho mirem amb una certa desconfiança. Potser perquè ens interessen més els resultats que sorgeixen de la pròpia política que altres "intringulis" que hi coincideixen. Un servidor, que sóc negat i poc

aficionat a la moguda amb la qual es viu i s'entén la política, sento admiració per a les persones, amigues i amics de l'àmbit local, que es presenten, sense anar més lluny, a les eleccions municipals. I reconec que si tothom penses com jo, el poble no tindria representació a l'Ajuntament.

Quan ens trobem quasi bé al mig de la legislatura, es produeix la notícia que en Nacho Rubí i una quinzena de persones de la llista Nou Horitzó deixen la formació, després dels estira i afliexes amb l'històric polític sitgetà i president del grup, Lluís Marce, arran de les apreciacions del Tribunal de Justícia, en les quals s'observa que es van excedir en les despeses destinades a la campanya electora, per la qual cosa els hi reclamen una multa de 50.000 euros. Sembla ser que les diferències sorgides de com afrontar aquesta situació ha fet que en Nacho i aquests altres components s'hagin desvinculat del partit. Aquesta decisió comporta que en Nacho hagi optat per no renunciar a l'acte de regidor, però sense adscripció a cap grup municipal i continuar mantenint-se a l'oposició. Aquesta situació deixa la porta oberta al futur del regidor, de cara a les properes eleccions municipals, que ha de valorar si fer un nou partit o entrar a formar part d'alguns del ja existents. En quant a aquesta darrera opció sembla ser que ja ha rebut trucades al respecte.

Mentrestant en David Martínez Lluís, en el transcurs de l'assemblea general del Sitges Grup Independent, l'han ratificat com a líder del SGI fins el 2025. Per tant té garantit tornar a encapçalar la llista de la formació de cara a les properes eleccions municipals.

Tots tenim present quan el cap de setmana del mes de març s'havia de celebrar el Patchwork, va arribar l'ordre que ens havíem de confinar. Els envelats que havia d'acollir el Festival s'havien acabat de muntar al Passeig i els expositors, així com un bon nombre de seguidors s'acabaven d'apostar en hotels de la vila. Uns i altres van haver de tornar a les seves destinacions i tota la infraestructura es va anar desmuntat en els següents dies. Va quedar en ferm la promesa que tornarien a Sitges.

Amb la situació de la covid controlada el Patchwork torna a la Ribera amb un format diferent i reduït, en el qual han estat presents 60 expositors que s'han aplegat en unes casetes de fusta. Tot i que, dintre la anormalitat és pot considerar normal, que no hagi hagut tants visitats que venien d'arreu. És comprensible degut a que la pandèmia encara no ha remès, l'edició d'enguany ha servit per reafirmar que el Festival segueix apostant per Sitges. Ja vindran temps millors.

El que no ha tingut la mateixa sort ha estat la Fira Scrapbooking que sempre prenia el relleu a la del Patchwork. Sembla ser que no s'ha pogut celebrar per motius econòmics. Al 2020 com que tampoc es va poder portar a terme, els 42 expositors ja havien dipositat en total 120.000 euros, els quals ara reclamen als organitzadors. En un principi van pensar que es podien deixar per a l'edició d'aquest any, però segurament no tothom hi va estar d'acord i van reclamar el retorn dels diners. Tot i no celebrar-se, els organitzadors raonen que hi van haver despeses de diferent índole, com podia ser per promocionar el Festival, perquè ja estava tot

l·ligat doncs la seva celebració era imminent. Uns i altres no en treuen aigua clara i sembla ser que haurà de ser la justícia qui digui l'última paraula.

Sitges va perdre ser la seu d'una de les cites econòmiques, molt importants, que organitza el Cercle d'Economia, quan aquetes jornades es van traslladar a Barcelona tal com volia el seu president, Javier Faus. Ell mateix s'ha reunit amb l'alcaldeessa Aurora Carbonell i amb el regidor de Turisme, Luismi García. El motiu de la trobada és per intentar mantenir una relació estreta entre el propi Cercle d'Economia i Sitges, doncs sembla ser que alguns dels seus membre es mostren partidaris de tornar a la vila. De moment estan treballant en vistes al 2022 per tal de que al nostre poble es celebri una convenció de joves empresaris, els quals a més de representar el futur, seran els responsables de mantenir en marxa el motor de l'economia. De moment es treballa amb aquest retrobament amb la vila i qui no diu que no sigui el primer pas per tornar a acollir el que se'n va anar.

Cada vegada més escoltem dir: "jo ja estic vacunat" i automàticament es produeix la mateixa resposta: "i jo també". És el millor senyal per preveure que, més aviat que tard, una bona part de la població haurem completat les dues dosis. Les informacions que arriben de casa nostra destaquen que la meitat d'aquesta població major de 15 anys ja han rebut la primera dosi. Així s'extreu que al 17 d'aquest mes a Sitges que tinguin la primera dosi es comptabilitzen 12.877 persones i la pauta complerta 7.492.

En quant el nombre de contagiats, a finals de maig

a la vila n'hi havien 1.703 i a mitat de juny 1.738. Unes xifres amb les quals vitaminar l'optimisme. Però, com sempre, sense poder encara llançar les campanes al vol.

Els regidors que componen l'equip de govern local informen. Que, a la mitat de la legislatura, es pot dir que han complert amb el 50% del programa d'actuacions que al començar el mandat van dissenyar. Les principals actuacions han estat: destinar 4,5 milions d'euros en ajudes. 8,5 milions d'euros més per crear un fons extraordinari de contingència. Engegar la construcció i adaptació d'un total de 175 habitatges de protecció oficial. Promoció de la vila com a destinació turística. Protecció de la cultura i el patrimoni. Mentre que s'han fet gestions per poder accedir a fons europeus per a destinar-los a accions de sostenibilitat i per poder accedir a la tecnologia en igualtat d'oportunitats.

I es treballa per definir el projecte d'estabilització de les platges, la rehabilitació. I adequació de l'Escorxador, impulsar un projecte d'un edifici que aculli l'Escola Municipal de Música. Iniciar un projecte pel nou camp d'Aiguadolç, o adequar-lo a un projecte d'un nou pavelló multiesportiu. Com deia aquell: encara hi ha feina a fer a la Casa de la Vila.

Està programat que a partir del dia 1 de setembre deixin de ser de pagament les autopistes que ens són més properes. A excepció dels túnels del Garraf, que per passar-hi haurem de continuar pagant el 6,89€, per trajecte, que ara costa transitar-hi.

L'abusiu del preu no treu mèrit a aquesta necessària obra, que es va inaugurar amb motiu dels Jocs Olímpics de Barcelona i que ha tingut molt bones repercussions, de tota indole, per la comarca del Garraf. Una autopista que arriba fins el Vendrell i allà enllaça amb altres en direcció a València, també a Lleida i Saragossa.

Raono el mèrit al qual em refereixo, simplement perquè, fins a fer-se realitat aquest projecte, per a molts haver de passar les Costes de Garraf, per arribar a Sitges, els hi suposava un entrebanc. Que tampoc aquest via és ara el que era, perquè també s'hi ha treballat per millorar-la i si no es té pressa, o hem superat el respecte que ens feien, ve a ser com un entretingut passeig. D'aquí que molts les prefereixen, abans d'haver de satisfer semblant quantitat. Sobretot per aquells conductors que cada dia han de fer dues vegades (anada i tornada) aquest trajecte.

La concessió que té assignada AUCAT finalitza a l'any 2039, encara queda. De totes maneres l'aixecament de les barreres dels peatges, és motiu de debat, per part de les persones enteses en el tema, que expliquen, i amb certa lògica, que s'haurà d'estudiar la manera i la quantitat, perquè aquestes vies permanentment necessiten un manteniment, que fins ara estava en mans de les concessionàries. Així és que si no volem una degradació progressiva, els qui les fem servir haurem de col·laborar a aquest manteniment, per lògica no s'haurà de carregar de retruc aquell que no té vehicle i per tant no en fa ús. Total que més aviat que tard, buscaran la manera per a que gratuïtes del tot no ho siguin.

Amb el tema de la pandèmia cada vegada es fa més palès allò que diguem, una de freda i una de calenta. Perquè quan sembla que el nombre de contagiats va a la baixa, es produeix un repunt que, pel que fa a la nostra vila, ens torna a situar per sobre de la mitjana catalana. El que significa que hem tornat a superar els 100 punts.

Es va acabar el maig amb un total de 1.703 contagiats i estem acabant el juny amb 1.758. Per contra també va augmentant el nombre de vacunats, aquesta és la bona notícia que esperem que ens fa ser optimistes quan les xifres de contagiats pugen una mica. A 24 d'aquest mes el nombre de vacunats amb la primera dosi puja a 14.217 i que la tinguin complerta són 8.655. Un terme mig de 2.000 vacunats per setmana.

S'ha acabat el curs escolar i aquest final va acompanyat per un fet molt destacable i esperat per la gent de Sitges. Ha estat l'últim curs que han aollit els barracons de Can Pei. Que fa setze anys es van instal·lar, de manera provisional, mentre no es construïa la nova escola a Quint Mar. Un projecte que semblava que es realitzaria de forma imminent i el temps transcorregut no entrava en els comptes ni dels més pessimistes. Per a que ens fem una idea, els que van començar l'escolarització en aquests barracons, estan cursant estudis universitaris.

Als actuals responsables, a partir d'ara, seran testimonis del trasllat de tot el contingut a la nova escola que s'inaugurarà quan comenci el nou curs. A tot li arriba el dia.

El mateix dia de la festivitat de Sant Joan, que té molt relleu i és molt celebrada al nostre Hospital de Sant Joan, l'alcaldesa Aurora Carbonell va destapar unes rajoles a l'entrada del pavelló Deering, donació del ceramista Lluís Marce Gea, que volen deixar constància de l'immens treball que han realitzat totes i tots els professionals del centre per mantenir el coronavirus allunyat, fins el punt que cap dels residents ha patit la covid.

Un mèrit del personal i també dels familiars dels residents que han sabut comprendre la situació i han seguit, al peu de la lletra, les indicacions dels responsables. Encara que aquestes comportaven l'aïllament total d'uns amb els altres. Una situació molt difícil de gestionar per part de tots.

Com tots ja sabem el Mobile World Congress d'aquest 2021 ha canviat les dates de celebració, s'ha inaugurat aquest 28 i es clourà l'1 de juliol. De no poder-se celebrar a l'any passat, en aquest els organitzadors el van aplaçar fins ara en previsió que la situació pandèmica estigués millor que al febrer que és quan es celebrava. Amb tot algunes companyies ja havien anunciat que no hi participarien, més per prevenir que no pas per ganes. Hem de recordar que a les anteriors edicions Barcelona aconseguia quasi fer el ple absolut, la qual cosa beneficiava a l'hostaleria local perquè molts congressistes escollien el nostre poble per pernoctar.

CULTURA

Al Casino Prado s'ha presentat un nou cicle de concerts, concretament el Memorial Josep Vadell. La

presentació, a la sala, Jofre Vilà va tenir un cartell d'excepció, l'actuació de la Vella Dixieland. Amb aquests actuacions, que tindran lloc a la tardor, es vol recordar a en Josep Vadell que era l'ànima del jazz a Sitges. I un dels impulsors d'aquells memorables festivals de Jazz que es van organitzar a la vila, amb la participació de les més emblemàtics intèrprets del jazz d'aquell temps. Aquest cronista aprofita l'avinentesa per manifestar que va ser una llàstima que els dos que es van celebrar no tinguessin continuïtat. D'haver estat així de ben segur que a hores d'ara el nom de Sitges es trobaria entre els millors referents d'aquest gènere.

El Memorial Josep Vadell es portarà a terme entre el 29 d'octubre i el 10 de desembre. Quatre concerts, un cada quinze dies. Que començarà el 29 d'octubre amb la cantant Marian Barahona i acabarà el 10 de desembre amb el trombonista local, Josep Tutusaus acompanyat del seu Quartet.

La poetessa sitgetana, la Dolors Juan Hill, ha estat guardonada amb el primer premi de poesia en el concurs que organitza Ràdio Cubelles i que porta per nom el del seu primer director, Víctor Alari. La convocatòria s'adreçava a diferents generes, on en total han participat 293 obres. La Dolors, als seus 88 anys, segueix escrivint poesia cada dia i quan s'escau, com ho demostra el guardó obtingut, es presenta als concursos que es convoquen. Cal felicitar la constància de la nostra poetessa que té en el seu haver una ampla obra poètica, fruit de tants anys com fa que n'escriu, i com a reconeixement també molts guardons.

L'ermita de Sant Sebastià és un espai molt adient per oferir concerts. Des d'aquest mes de juny fins a l'octubre es celebraran un concert cada divendres on el protagonisme el tindrà la guitarra. Sota la denominació de: "Guitar Festival" que ja es va celebrar el 2019 i l'any següent es va suspendre per les raons per tots conegudes. Els participants són de primeríssim nivell i el marc que els acull és sensacional.

A l'Estudi Vidal té lloc l'exposició: "Cossos queer, ments diverses". Una iniciativa oberta a la diversitat i amb la intenció d'obrir la ment davant els tabús que assetgen a la societat. L'exposició a més d'interessant és molt diversa d'aquí que sigui tan complexa i atractiva. S'hi exposen les fotografies de Thomas Vilhelm, el llibre d'artista de Jaume Aldabó, les pintures de Manuel Corrales, Manuel Riccardi i Jody B. Little. Les escultures de: Eloi Biosca, els collages de Heret i KRadical; els gravats d'Isidre Roset; el dibuix còmic de Tony Saldaña. Així com altres tendències artístiques com les que exposen Yoki Yu i Liliane Felix.

Com s'ha pogut apreciar l'exposició és molt variada i a més s'hi ha alternat presentacions de llibres i altres performances que s'han aglutinat per tal de celebrar els deu anys de l'Associació LGTBIQ+ Colors de Sitges Link.

Mentre el Cinema Prado acull la primera Mostra de Cinema LGTBIQ+ Endimaris Sitges, que comença el 24 d'aquest mes i s'allarga fins a l'1 de juliol. És una iniciativa en la qual hi col·laboren Cine Club Sitges i l'Associació Colors Sitges Link.

Tots amb el pensament posat en què aquest festival es converteixi en un referent mundial en aquesta temàtica.

Acompanyarà la programació un seguit de col·loquis i presentacions que ajudaran a mantenir un caliu al qual es pretén que s'hi afegeixi la veu dels espectadors que vulguin expressar les seves opinions.

El tret de sortida el donarà la pel·lícula "Corten!" Que presenta el seu director, Marc Ferrer.

El dia 13 d'aquest mes de juny es compleixen els 90 anys de la mort de Santiago Rusiñol, que li va sobreviure mentre es trobava a Aranjuez on hi havia acudit per seguir pintant en els seus jardins. L'eco del dia 11 el periodista Pedro Palacios li dedica un interessant i il·lustrat article.

Per recordar aquesta data, la Regidoria de Cultura que dirigeix en Xavi Salmerón, conjuntament amb els Museus de Sitges i el Gremi d'Hostaleria, han programat un seguit d'actes per recordar al polifacètic artista que va obrir casa i li va posar per identificació, que ha perdurat per sempre més, el Cau ferrat.

Entre els actes destaca la visita al cementiri de Montjuïc on reposa l'artista. Una exposició a la Biblioteca, visita literària i portes obertes amb música al Cau. Ofrena floral al seu Monument. La representació de l'obra "El bon policia" al Racó de la Calma. El Gremi d'Hostaleria han organitzat la Ruta Modernista gastronòmica que ofereix plats

inspirats en les arts de final del segle XIX. Amb la particularitat que els clients que triïn algun d'aquests plats se'ls hi oferirà una entrada per poder visitar el Cau.

Al Saló d'Or del Palau de Maricel s'ha presentat el llibre: "Maricel, cent anys d'art i cultura a Sitges". Que com sabem és una obra on la Vinyet Panyella ha coordinat i dirigit aquesta edició, aportant un interessant treball on explica bona part de la història dels dos Palaus, del seu propietari i un ampli estudi de totes les facetes de la seva construcció i de les persones que hi van intervenir. Ho complementa la col·laboració de l'historiador local Roland Sierra; l'Ignasi Domènech, cap de les col·leccions dels Museus de Sitges; Sebastià Sánchez Sauleda, especialista en les col·leccions d'art a Catalunya de Charles Deering; Jennifer Tisthammer, directora de la Deering Estate. Hi posa l'epíleg en Joan Yll, Cronista Oficial de la Vila.

L'acte a més de l'alcaldeessa Aurora Carbonell, regidors/es, ha comptat amb la presència de la Vinyet Panyella, presidenta del CoNCa i directora de la publicació; en Pere Izquierdo, director en funcions dels Museus de Sitges; el president del Consorci del Patrimoni de Sitges, Joan Carles García Cañizares. A més de la Sara Utrillo com a descendent de la nissaga Utrillo.

S'han alternat les intervencions i la més esperada ha estat la connexió directa amb Miami, des d'on han intervingut la pròpia Jennifer Tisthammer i la Nina Zanella. Aquest intercanvi ha contribuït a realçar la presentació, perquè ha estat molt instructiva per

a tots, doncs eren dos espais molt relacionats amb Mr. Deering: Maricel i el Deering Estate. Que ha permès a les dues parts poder oferir imatges que permetien als presents tenir la sensació que nosaltres ens trobàvem a la seu de Miami i elles en ple Saló d'Or. Meravelles de les tecnologies.

Abans de donar per acabat l'acte, s'han produït dos aspectes reivindicatius. Un més fàcil de fàcil de portar a terme que l'altre, aquest consisteix en demanar al Deering Estate que facilitin poder fer una reproducció de l'artística placa del nomenament de Charles Deering com a fill Adoptiu de Sitges, que en el seu dia va realitzar l'escultor Josep Llimona. D'aquesta manera aquesta reproducció es podria exposar al Maricel de Sitges.

L'altre petició més difícil, contribueix a la dificultat a que s'han d'invertir 4 milions d'euros, que són menester per a restaurar aquest Palau de Maricel. La pròpia Alcaldessa ha precisat que precisament feia molt pocs dies que havia rebut el projecte tècnic que detalla la restauració i que l'Ajuntament a través al Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya per tal de que faci el corresponent estudi, abans de sortir el concurs corresponent. La principal dificultat, sens dubte, es troba en el cost de l'obra.

L'interessant presentació del llibre ha donat molt de si i qui sap sinó tindrà unes repercussions més amplies. Tant de bo sigui així.

Mentrestant Sitges disposa d'un altre museu, ni més ni menys que el Museu de Turisme. Que ha sorgit de la iniciativa dels alumnes del grau superior

d'allotjaments turístics de l'Institut Ramon Benaprès. Sota la supervisió del propi director, Samuel Valls i el tutor de grau de gestió d'allotjaments turístics, Iván Martínez, junt amb altres professors. El susdit museu es troba ubicat en l'accés al centre educatiu.

És el primer d'aquesta temàtica a Catalunya i mostra moltes curiositats que reflecteixen l'activitat turística de la vila, des de que Santiago Rusiñol li va infondre projecció, passant pels anys bons del turisme. I fent-se ressò de quan la vila era una de les destinacions preferides de vacances ja en els llunyans anys 30. També s'hi mostren molts fulletons dels diferents establiments que han acollit al turisme. Tot plegat una molt bona iniciativa.

Sortosament la cultura sobresurt per sobre de tots els entrebancs i que, pels motius de sobre coneguts, ha de trampejar i fer de manera que no es paralitzi més del que ja no ho ha fet. Així per aquestes dates del mes de juny, la cultura s'abraça a una de les branques importants de l'arbre, la música. Quan té lloc la celebració del seu Dia Internacional. A casa nostra, cada any, en aquests dies la música n'és la protagonista. Per aquest hi ha programats el Concert de Bkt Brass Band, al parc del Rocar; Concert de Panxo, jardins del Casino Prado; aprofitant aquesta celebració l'Escola de Grallers de Sitges, presenta al Retiro els actes programats per la celebració del seu 50 aniversari i tot seguit el tradicional Concert; Concert del Sr. Ramírez i presentació del seu nou disc, al Port d'Aiguadolç; tenca la programació el Concert de Glòria Diez i Óscar Ferret als jardins del Retiro.

Música per a tots els gustos, que ha estat també la protagonista d'aquests dies. I com sempre, on hi ha música hi ha alegria, o si més no es manifesten uns neguits culturals que es fan presents en aquestes dates dedicades a això, la música.

Cada dos anys es convoquen els Premis Eugeni Molero de Periodisme i l'Albert Virella i Bloda d'Investigació. Aquest any els trenta participants han respost a la 23a convocatòria, i el dissabte 12 de juny es feia públic el veredict del jurat en el bonic marc de la masia de can Cabanyes sota el paraigua del Consell Comarcal.

Dels 30 treballs 16 estaven dedicats a temes relacionats amb Sitges o Sant Pere de Ribes, 11 eren presentats per autors de les dues poblacions. I entre tots ells 9 eren col·laboradors de l'Eco.

El Premi de Periodisme ha recaigut en l'Antoni Sella pel seu treball; "Sitges, 1642. Els galions perduts en la Guerra dels Segadors", que havia estat publicat a la revista Sapiens. Es tracta d'un treball d'una temàtica poc coneguda i que el fa molt interessant.

En quant al Premi d'Investigació, per a estudiants de batxillerat, el jurat ha escollit com a obra guanyadora el treball: "L'autonomia energètica de Sitges". De la qual n'és l'autora la Sònia González de l'Institut Joan Ramon Benaprès. Desenvolupada en termes científics, però de manera molt entenedora. El treball ha estat supervisat pel professor Pedro Antonio Soto.

En el transcurs de l'acte es van lliurar la resta de premis, i el va tancar la Presidenta del Consell Comarcal, la senyora Mònica Gallardo, que a més de les corresponents paraules de felicitació als guardonats, va expressar la seva satisfacció pel talent que acompanya a totes i tots els qui s'han presentat a aquesta darrera convocatòria.

S'havia de celebrar el 2020, però ja hi tornem ser, he de repetir una altra vegada que no es va poder portar a terme pel motiu per tots coneguts. La companyia teatral La Cubana, que va néixer i va iniciar a Sitges la seva singladura, l'any passat va fer 40 anys. L'exposició que s'havia de fer llavors va quedar posposada fins ara que estem millor que estàvem...

La Cubana té recursos per tot, així si llavors no va poder ser, ara ho presenten amb aquest enunciat: "La Cubana 40+1, un viatge del no res al 2021". De ben segur que deu estar en ment de tota la companyia poder arribar als 50, si més no per si a cas s'avancen a la celebració en aquests quaranta i d'aquí deu anys ja ho celebrarem una altra vegada. Tant de bo que sigui així.

Aquest dijous 17 d'agost en Jordi Milán, que des de que es va fundar la companyia, n'és el director, se l'ha vist tot el dia molt actiu, vestit amb la camissa florejada i amb el seu inseparable barret de palla. Pel matí han visitat la magna exposició totes i tots els qui en el seu dia van actuar amb la companyia. El pati d'entrada al Miramar, exquisidament decorat, amb pastís i tot, ha resultat petit en el moment de fer la preceptiva fotografia de família. Tot seguit

han estat els primer en visitar la magna exposició.

Per la tarda ha estat el moment de la inauguració oficial, on s'ha fet patent l'exhaustiva organització. Els convidats han esperat al llarg i ample del carrer Sant Joan i a mesura que s'anava entrant al recinte de la Torreta, es bescanviava la invitació per un sobre on hi havia el número de posició assignat que el trobaves també apuntat en el terra d'aquest espai. Abans, cadascú s'agafava la cadira i una bossa on el seu interior hi havien diferents complements. Quan tothom estava assegut en el seu lloc va començar un divertit entreteniment made La Cubana. Dones i homes, elegantment vestits, van sorgir de la terrassa de l'edifici que havien estat les cotxeres dels Vidal i Quadres i també des de les del Miramar, i ballaven compassats al so engrescador de la música. Aquest esclat de joia es va acabar amb una traca i amb l'aïrament dels globus que ens havien donat.

Tot seguit es van succeir els parlaments que va inaugura el propi Jordi Milán i van seguir els de les autoritats presents: exconseller de Cultura Ferran Mascarell, l'actual Natàlia Garriga i el president de la Societat d'Autors i l'alcaldeessa Aurora Carbonell.

En acabar es va servir un refrigeri: individual, complert i molt ben presentat. Només quedava visitar l'exposició, que ho hem fet sorpresos per la gran quantitat d'utensilis, així com vestits, sabates, perruques fins i tot dentadures postisses. L'exposició exhibeix tantes coses que es va haver de posar un envelat en la terrassa del primer pis. Són tantes també les curiositats que s'hi exposen

que t'hi pots passar unes quantes hores si ho vols veure tot amb detall.

La sortida es fa mitjançant una escala instal·lada per a l'ocasió i que està ubicada en l'espai que dona Al Vall i que és per on s'accedia a les cuines de quan l'edifici havia sigut l'Hotel Miramar.

Als jardins del Retiro l'Escola de Grallers presenta els actes amb motiu de seu 50è aniversari. Un acte que ha coincidint amb el VII Concert per a Gralla i Timbal. Una presentació a la qual no hi podien faltar els parlaments que van anar a càrrec del graller de l'Escola, Màrius Collado que actua com a portaveu de la colla i coordinador de la programació de celebració. El qual va resumir tota aquesta admirable trajectòria, que ha liderat en Blai Fontanals i Argenter, per la qual hi ha passat un gran nombre d'aspirants a grallers. Els uns ho han aconseguit i altres no, però a tots els ha distingit l'estima a les nostres tradicions i en concret a aquestes on la gralla és la protagonista de l'acompanyament dels balls del nostre folklore. També ha fet referència al cartell, obra del il·lustrador vigatà, Eduald Palma. Com no hi podia faltar una composició: "Sentiment Graller" inspirat pel grup de rock sitgetà, Sr. Fong. Per a tot seguit detallar tot el programa de concerts de gralla, que començarà el dissabte 17 de juliol i finalitzarà el diumenge 26 de setembre. Amb la participació del més prestigiosos grups de gralla i dolçaina i que entre altres escenaris destaca el del Racó de la Calma. Entremig, en les vigílies de Sant Bartomeu, serà presentat un llibre curiós, comptarà amb totes les partitures de les tonades que interpreten: "La Música de la Nostra Festa".

A més del disc amb les peces enregistrades.

El va seguir en el torn de paraula el graller i musicòleg vilafranquí, en Joan Cuscó. Que va dissertar sobre l'apassionant món de la gralla i dels seus intèrprets. Que ha estat i és font de cultura popular i tradicional que, en aquests darrers 50 anys, ha aconseguit un auge que garanteix la continuïtat d'aquesta música popular, així com la dels seus intèrprets. I com no podia ser d'altra manera, ha enaltit la tasca dels grallers sitgetans que han esdevingut un exemple a seguir.

Va posar el colofó als parlaments el regidor de festes i tradicions, en David Martínez Lluís, que va felicitar a l'Escola per la seva profitosa trajectòria, la qual contribueix a enriquir l'apartat musical de les nostres tradicions i esdevé un exemple de constància i dedicació.

I faltará un detall important, des de l'Ajuntament, entitats i particulars, es van dirigir al Departament de Cultura de la Generalitat, per a que elevessin al Govern Català la petició de concessió de la Creu de Sant Jordi. Una proposta que està pendent de resolució.

La tarda d'aquest diumenge ha estat profitosa, a l'acabar aquest acte de presentació ha tingut lloc el concert esmentat, on les diferents colles que integren l'Escola, han posat en relleu la bona qualitat interpretativa que els caracteritza, entre un engrescador repertori que ha delectat al nombrós públic existent.

La pel·lícula “Corten!”, del director Marc Ferrer, inaugura la Primera Mostra de Cinema LGTBIQ+ Endimaris Sitges. A la gala d'inauguració hi va assistir el director, el productor David Matamoros i l'actriu Itziar Castro.

La Mostra, que finalitzarà l'1 de juliol, està organitzada pel Cineclub Sitges i l'Associació Colors Sitges Link i compte amb un bon nombre de patrocinadors, públics i privats, per tal de que tingui un ressò mundial. Les sessions tenen lloc al Casino Prado i van acompanyades de col·loquis i presentacions i també es compte amb la participació del públic que també hi diu la seva.

La pel·lícula estrella s'espera que sigui la britànica “Supernova”, realitzada per Harry Macqueen i protagonitzada per Colin Firth i Stanley Tucci. També destaquen altres pel·lícules com “Now you are a Woman” de la directora Alba Muñoz. I la producció romanesa “Poppy Field”.

Com tots sabem, des de fa un parell d'edicions, el festival Jardins de Terramar disposa d'un espai, Village, reservat als músics i artistes locals relacionats amb la música, la dansa... En l'edició d'aquest any hi haurà l'actuació de sis concerts musicals, cinc espectacles de dansa i vuit a càrrec de Dj's. Sota l'organització de l'Ajuntament, l'escenari acollirà a 38 artistes que aprofitaran aquesta oportunitat per presentar els seus últims treballs musicals i també les diferents coreografies.

El regidor de Cultura, Xavi Salmerón, en el transcurs de la presentació del programa del cicle de talent

artístic local, va posar en èmfasis que aquest any hi haurà una bona representació del talent femení, sobretot artistes residents a la vila. Entre elles la cantant cubana, poeta i compositora, Mane Ferret; la milanesa Cristina Falcinella, que presentarà el seu nou projecte, una combinació de bossanova i freejazz.

No, no m'he oblidat de mencionar al talent local, del qual feia menció, al qual hi ha d'afegir al que es forma en la nostra comarca. Perquè també hi actuarà la compositora i violinista vilanovina, Núria Garcia. Sortosament la llista de participants és llarga. Pel que fa a músics hi actuaran: Albert Pastor, Mane Ferret, Betson Edición Ilimitada, Expensive Monkey, S. Nolla. Amb ells s'alternen el DJ: Sergi Peguera, Victor Ollé, Jordi Collados, Fede Pérez, Pep Alegria, Damors, Victor Ollé. Núria Scarp.

Pel que fa a la dansa: Dansa Subur Casino Prado, Roger Bernad Paretas, Sara Colomino i Elena Cester, Sílvia Cuesta i Melissa Marín, Companyia dansa Endins.

Una bona oferta i una bona ocasió per a que el talent local puguin aportar els seus neguits i els seus projectes, davant un públic agraït i que reconeix el seu talent i esforç.

Un altre grup sitgetà, “Ninot”, treu el seu primer LP. Ell són: Marc Csanova (veu i guitarra), Iu Bover (bateria) i Víctor Bregante (teclats). Que a l'octubre del 2019 van treure el seu primer single: “Mar Contaminat”. Li va seguir el seu primer EP,

“Casa”. Que junt amb “Núvol”, el disc amb dotze temes que s’ha enregistrat en vinil i en CD, a més d’estar disponible en totes plataformes. Tot això és el resultat després de molta dedicació, que els ha permès assolir els objectius que de moment s’havien traçat.

Aquest any es commemora els 150è aniversari del naixement del pintor Anglada-Camarasa, que va néixer el 1871 a Barcelona i va morir el 1959 a Port de Pollença.

Els Museus de Sitges s’han adherit a la commemoració i ho fan dedicant una exposició al pintor, centrada en les obres que va realitzar a París: “Anglada Camarasa. Els anys de París”. L’exposició està ubicada en les sales de Can Rocamora i està comissionada per l’historiador de l’art Francesc Fontbona.

Durant la seva estada a París va realitzar un bon nombre de ben treballades litografies que mai va comercialitzar i que ara es poden veure en aquesta exposició. Mai abans s’havien exposat totes juntes. Curiosament, de ben a prop d’aquesta sala, del Cau Ferrat, han sortit dues obres de petit format, de l’època parisenca i que Santiago Rusiñol va comprar a l’artista i que es poden veure, a excepció d’aquests dies, al Cau. Una de les obres que impressionen per la seves dimensions és la que va titular: “El venedor de galls” que s’exposa de manera permanent en el Museo de Belles Artes de Asturias, ubicat a Oviedo.

A París va conèixer a Albert de Belleruche que

el va introduir en la tècnica de la litografia. Com també va influir en la seva pintura el pintor peruà Carlos Baca-Flor, que també estava a París i el va introduir en els temes nocturns de la Belle Époque, que el va portar a pintar escenes de cabaret. Que tan van entusiasmar als pintors que freqüentaven aquests temples del can-can.

Acabat d’estrenar l’estiu té lloc la presentació d’un esdeveniment que es celebrarà a la tardor. Es tracte del 54 Festival de Cinema Fantàstic que es celebrarà a la vila del 4 al 17 d’octubre. El lloc escollit per aquesta presentació han estat en una sala dels Cinemes Verdi del barri de Gràcia. Que ha comptat amb la presència del mateix director l’Àngel Sala i la directora de la Fundació del Festival, la Mònica Garcia.

Un acte que sempre desperta molta expectació, perquè també es dona a conèixer el cartell. Els encarregats de posar imatge al Festival ha estat l’agència China Madrid i s’ha inspirat amb la imatge de l’home llop. S’ha de dir que el resultat ofereix una imatge no tan tènica com en altres certàmens.

Aquest any també es donarà relleu a les dones directores del cinema d’aquest gènere. Mentre que el certamen també concedirà tres beques, destinades a tres dones cineastes en aquest mateix apartat. A mesura que s’apropi la data s’aniran coneixent més detalls.

Acabades les proves del que coneixem per la selectivitat, dues alumnes que han cursat el Batxillerat en l’Institut Vinyet, la Tecla Duran i

la Laia Martos, han obtingut una de les màximes qualificacions, un 9. Que les fa mereixedores de la distinció PAU i no només això, sinó que també poder accedir a la carrera universitària que volen cursar.

Darrera d'aquests dos excel·lents hi ha moltes hores d'estudi i de feina ben feta. La seva constància, el seu rendiment durant tot el curs, ara s'ha vist compensat en aquesta prova que posa el colofó al seu pas per l'Institut i els hi obre de bata a bat les portes de la Universitat. Una satisfacció per a elles, per les seves respectives famílies i pel col·lectiu de mestres que les han alligonat durant tots els cursos realitzats en el centre educatiu sitgetà.

El dilluns 28 s'ha inaugurat l'exposició Gattapardina, a can Falç de Mar, amb la qual es vol reivindicar la memòria històrica i dintre el context de Sitges i el col·lectiu LGTBIQ+. Abordant fets puntuals, com el judici d'Oscar Wilde, els camps de concentració, el franquisme, la irrupció de la SIDA, els fets de Sitges del 1969. Però també fent honor a les victòries aconseguides, com la legalització del matrimoni entre persones del mateix sexe, o també l'haver-se tramitat la llei Trans.

La comissària d'aquesta interessant exposició és la polifacètica Bàrbara Escuderi.

FESTES I TRADICIONS

Amb l'original i alligonador Pregó del Clavell a càrrec de la periodista sitgetana Anna Grimau, començava a aquest divendres el programa oficial de les festes

de Corpus i que s'ha pogut seguir a través de les xarxes socials. Amb un format reduït on no hi ha faltat de res, fins i tot la tradicional Exposició de Clavells que ha ocupat l'espai exterior de Can Falç de Mar. Una exposició també reduïda a només uns tres cossis per expositor. Mentre en els baixos de la susdita casa es mostra la interessant exposició: Aquest diumenge 6 de juny hem celebrat la festivitat del Corpus, per tots es conegut que el Corpus de Sitges gaudeix de molta fama arreu. Però com totes les festes i esdeveniments que hi van aparellats, un any més, estan sotmesos a les restriccions pertinents. Circumstància que fa molt difícil l'organització per part de la Comissió, perquè són festes que requereixen de molta preparació que representa que s'han de fer previsions a molt llarg termini i aquí està la dificultat, quan per exemple a començament d'any o abans, ja s'han de començar a moure els fils. Per aquelles dates no se sap com estarà la situació de la pandèmia i aquí hi entren els dubtes, la dificultat per organitzar sense tenir garanties de res.

Davant la incertesa els organitzadors han considerat oportú fer quelcom més del que es va fer a l'any passat. I la veritat que tot ha estat un encert. Centrar la festa, pel que fa a les catifes i a l'imaginari popular, en el bonic espai que va des de la plaça de l'Ajuntament, Baluard, fins arribar a quasi tocar la porta del Cau Ferrat, ha contribuït a magnificar, de primer els valors que caracteritza a la nostra gent i tot seguit permetre als d'aquí i als qui ens visiten, oferir un tast del que, des de fa molts anys, sabem fer. Com és cobrir els carrers amb catifes de flors quan és la festivitat de Corpus.

El dissabte abans, van estar exposades totes les parelles de gegants i el bestiari festiu a l'entrada de l'Ajuntament, per admiració de petits i grans.

El mateix dissabte, l'Àngel Lorenzo ha començat a treballar en la decoració del Pati Blau que, un cop acabada, és una al·legoria al Maricel. On es fa palesa la sensibilitat de l'artista que ha rebut moltes felicitacions per l'encert de la decoració.

Es va establir un circuit, amb una direcció única, que passava pels llocs esmentats, on a més de poder contemplar les catifes realitzades s'ha pogut contemplar el drac i l'àliga a la plaça de l'Ajuntament, als gegants moros davant de la rectoria, els gegants de la vila en el mirador Miquel Utrillo i els Americanos a frec del Cau. El conjunt de tot plegat feia molt de goig, hi contribuïa el marc i la disposició d'aquests elements festius que ha propiciat que hagin estat molts els qui han immortalitzat aquests enclavaments amb tal regia presència en les seus dispositius fotogràfics.

Com sempre en el brollador del d'entrada del Palau de Maricel, hi havia l'ou com balla. Un complement també molt arrelat amb la festivitat del Corpus.

Aquesta disposició s'ha mantingut així fins poc abans de començar l'Ofici religiós de la festa. Quan els gegants han abandonats els seus llocs i s'han plantat a la plaça del Baluard. Una imatge que ha quedat pel record ha estat el moment que ha immortalitzat les càmeres del Canal Blau, que han ofert unes imatges sensacionals, m'atreviria a dir que mai vistes. Quan des de una posició enlairada

de la part de la rectoria que s'aboca al Mirador, hem pogut veure avançar els gegants en direcció al Baluard. Amb el blau del mar com a teló de fons, la seva majestuositat també sota un cel blau. Una toma sensacional que ha despertat passions.

A l'acabar la missa, com l'any passat, el següent religiós, amb el Senyor Rector portant la custòdia, ha sortit del temple fins al Baluard. On impressionava també la presència dels grallers, encerclant la catifa, interpretant el toc de processó mentre el Sr. Rector mossèn Josep Pausas, amb el vicari mossèn Josep Ramon avançaven per damunt la catifa. Un cop recollits a l'interior de l'església, la festivitat del Corpus, els actes per celebrar-la, finalitzaven en aquell punt.

No així l'acte oficial de la clausura, que ha tingut lloc el darrer cap de setmana, amb el repartiment de distincions i reconeixements i amb el comiat oficial de la Comissió organitzadora de tot plegat. És de justícia realçar el mèrit que ha comportat organitzar tots aquests actes amb les restriccions durant dues festivitats seguides. I si abans de tot això ja ho havien fet molt bé, davant l'adversitat han crescut i han donat mostra de la seva capacitat per a reinventar-se, una paraula molt de moda en els temps que estem vivint. Tota la Comissió, que presideix l'Angelina Salesas, ha demostrat una gran capacitat, i permetin una expressió popular: la de treure pans de sota les pedres. En aquest cas, recurrents idees per a que la festivitat del Corpus, malgrat les circumstàncies, hagi lluit com en els millors temps.

I amb tot això arribem a la festivitat de Sant Joan,

on la festa agafa protagonisme al Poble Sec. Ens pensàvem que aquest any ja es podria celebrar amb una relativa normalitat, però degut a les mesures, encara restringides i sense poder ballar, degut a que la gent han d'estar asseguda i en un espai limitat, no es pot celebrar la revetlla que estaven acostumats la gent del Poble Sec i la resta de veïns del poble que els visitàvem.

Els pocs actes que es fan han deixat la Plaça Catalunya i han passat al patí de l'Escola Miquel Utrillo. On ha tingut lloc la cantada d'havaneres a càrrec del grup Barcarola. També ha estat l'escenari de la festa infantil. Traslladant a l'església de Sant Joan el concert de la Coral Levaré i el Cor Espiga d'Or. En la mateixa església el matí del dia de Sant Joan ha tingut lloc el Solemne Ofici.

Una festa que va començar amb l'encesa dels vint-i-un morterets i on tampoc hi va faltar el tradicional ofici religiós que va tenir lloc a l'església de Sant Joan. Però encara no s'ha pogut recuperar el que es celebrava a la capella de l'Hospital de Sant Joan, que compte amb una llarga tradició i on hi assistien molts dels Joans i les Joanes de la vila

La festa ha acabat amb el concert de rumba a càrrec del grup local, Rumbalmins. Com ja dèiem a l'any passat, a l'any que ve més. Tant de bo ho encertem.

CURIOSITATS

La presència sitgetana ha tornat a estar present en la també important mostra floral "Temps de Flors" que es celebra a Girona. Sitges hi va estar

representada pel muntatge que va fer la Mariona Gens i la Natàlia Butí i que van titular: "Mala herba".

Estructura realitzada per en Pau Baqués, amb insectes de ferro de Mar Gorgullone i amb l'assessorament d'en Jesús Coines i la Clàudia Sauret en matèria fotogràfica. Tot plegat una interessant mostra de males herbes que, algunes d'elles, també tenen el seus encants, per la verdor o les flors que les caracteritza. Després de la seva presència en el Temps de Flor de Girona, el muntatge ha estat exposat en el transcurs del dia de Corpus, en un espai del Vall.

Les noves tecnologies permeten fer coses inversemblants, els Museus de Sitges han posat en practica una iniciativa amb la qual un mateix es pot adaptar un museu virtual particular. Amb col·laboració amb l'empresa Stiki Pixes, especialitzada en videojocs gratuïts, ha desenvolupat el que anomenen Occupy White Walls on ha incorporat unes 200 obres, lliures de drets, d'entre les col·leccions sitgetanes.

Una altra curiositat aplicada a la primera, fa referència a que els nostres Museus són la segona institució museística en formar part del projecte de videojoc gratuït per adults. Aquest en concret permet a l'usuari crear el seu propi museu amb les milers de propostes que disposa. Per altra banda els Museus de Sitges tenen previst premiar, segons criteri d'un jurat, la composició més original on es mostrin, entre tot el conjunt, quinze obres dels nostres Museus. Qui no té un museu particular a casa seva és perquè no vol.

Dintre la bossa que donaven a l'entrada del recinte de la Torreta, el dia de la inauguració de l'exposició de La Cubana, sobresortia un elegant barret, uns plomalls i fins i tot hi havia un metre dels enrotllables. A tots ens va encuriosir que hi hagués aquest objecte. Ens ho ha desvetllat la valencianita que feia de presentadora, al dir-nos que amb ell havíem de mesurar que la distància fos la que exigeixen les autoritats sanitàries per tal d'evitar contagis.

Entre les músiques que han sonat al començament, ens ha sorprès la que en el seu dia va compondre el mestre Jordi Pañella, a ritme d'americana, per a ser cantada per les Caramelles del Patronat. Sobre el poema del Madrigal a Sitges del poeta Josep Carner. Amb la potència del so i la qualitat d'aquest, ens ha esborronat.

El Mercat Municipal s'ha posat al dia, això vol dir que s'ha abraçat a les noves tecnologies. Que permeten als usuaris fer la compra, en qualsevol de les setze parades existents, mitjançant el sistema online.

Com totes les compres que fan emprant aquesta modalitat, el comprador omplirà el seu carro de la compra i, després de fer el pagament, escollirà el dia l'hora i el lloc on vol rebre el que ha comprat. Si ho veiessin les nostres àvies que, estiu i hivern acudien a la que en dèiem la plaça per a fer la compra. Com que les neveres elèctriques estaven a l'abast de tothom i tampoc existien aquests sofisticats carros de la compra per alleugerir el pes, potser a la plaça hi anaven tres cops a la setmana.

Ni elles ni tampoc els de la meva generació, en aquells anys, ens podíem imaginar que arribaria el dia que, sense moure'ns de casa, davant el que anomenem ordinador, podríem fer la compra de qualsevol article. Sembla un somni, més encara pels qui hem anat sent testimonis d'aquesta transformació tan ràpida. El joves d'avui ja ho veuen un fet normal, perquè no van conèixer el que nosaltres hem viscut. Sí que tenim ja uns anys, però podem dir que som uns privilegiats per haver estat testimonis de tot plegat.

A mesura que s'anava apropant la revetlla de Sant Joan, la preocupació de les autoritats i dels cossos de seguretat locals, era com respondrien els joves de casa nostra a una de les nits més bullicioses i especials de l'any. Davant les mesures que regeixen com a conseqüència de la covid, tot i que podien tornar a obrir els locals de l'oci nocturn. Com a mesura preventiva es va acordar que, com la revetlla de l'any passat, tancar les platges durant la nit més curta de l'any. Per a sorpresa de tots, la nit va resultar relativament tranquil·la i no es van produir fets a destacar. Curiosament hi va haver més moguda durant els dos caps de setmana anteriors que en aquesta revetlla. Pel que fa a l'àmbit familiar, les famílies es va reunir per a menjar la coca i tirar coets i petards, aquests es van veure i escoltar durant unes quantes hores després de sopar. Potser no amb la mateixa intensitat que en revetlles passades, però deu-n'hi-do.

ESPORTS

L'equip de la UE Sitges tindrà per primera vegada

en la seva història a una entrenadora, que a més és també la primera entrenadora d'un equip masculí de tot l'estat espanyol, es tracta de la vilanovina Luri Sorroche, que substituirà a Manel Rodríguez. De ben joveneta va mostrar passió pel futbol i la va arribar a fitxar l'equip femení del FC Barcelona. D'allà va passar per la Xina i la Índia. Però abans s'havia tret tots els títols que l'acreditaven com a entrenadora i fins i tot el Doctorat en Investigació del Futbol. Molta experiència a la qual s'ajunten un immensa capacitat de treball que li han valgut l'obtenció de títols per part de tots els equips que ha entrenat.

Per contra Dani Pujol fa saber que la propera temporada no serà l'entrenador de l'equip filial del Sitges.

Sitges candidata a acollir el campionat mundial d'Escacs Femení. Així ho ha anunciat la Federació Internacional d'Escacs, el qual està previst que es celebri entre el 26 de setembre al 3 d'octubre. De totes maneres sembla ser que la Federació s'ha precipitat a fer tal anunci perquè, segons fa saber el regidor Lluís Miguel García, s'està encara en procés de negociació i on, al seu parer, cal crear un comitè organitzador com a eina de treball per tal de vestir l'estructura per portar a bon terme aquest repte.

El interès de la FIDE per escollir Sitges com a seu del campionat, respon al prestigi que ha aconseguit Sitges dintre el món del escacs. Per la seva trajectòria en l'organització de l'Open Internacional Vila de Sitges i als campionats que

organitza el complex Sunway, on un dels seus responsables i president del Gremi d'Hosteleria, Oskar Stöber, va ser qui va traslladar, a l'estament esmentat, la capacitat de la vila, avalada per l'organització d'aquests campionats, que podria ser la seu d'aquest Campionat Mundial Femení. Representants de la Federació es van entrevistar amb l'alcaldeessa Aurora Carbonell, amb el regidor d'esports Jaume Monasterio i amb el regidor de Turisme, Luís Miguel García i pel que sembla de tot això n'ha sortit l'anunci esmentat. De portar-se a terme hi participarien dotze seleccions: Xina, Rússia, Estats Units, Algèria, Ucraïna, Geòrgia, Indonèsia, França, Kazakhstan i Espanya, totes aquestes estan classificades les dues que falten les triarà el President de la FIDE.

Una bona oportunitat per a apuntalar la destinació del nostre poble com un referent mundial del joc dels escacs. A més de la importància, a nivell de les persones, de celebrar-se aquí el gran nombre d'elles que es desplaçaran fins a Sitges.

Després de que a l'any passat no es va poder portar a terme la regata Sitges-Ciutadella, aquest dissabte 12 es celebra la IX edició. Les trenta embarcacions han sortit a les 12 del migdia del Port d'Aiguadolç i s'espera que inverteixin vint hores en fer les 120 milles que separen les dues poblacions. Una regata que és puntuable per al Circuit de Regates d'Altura i també per al Campionat de Catalunya de Solitaris, A2 i Tripulació completa.

L'equip femení del Rugby Club Sitges va guanyar el campionat de la Copa Catalana de Bronze, amb

un contundent resultat de 0 a 32 contra el Bruc B.

Després d'una temporada excel·lent, el Rugby Club Sitges ha vist premiada la seva trajectòria amb el certificat de la Federació Espanyola de Rugby que l'acredita ascendit a la Divisió d'Honor B. Aquesta bona notícia es produeix al mateix temps que el president del Club sitgetà, el Sr. Josep Cabré, anuncia que, que després d'onze anys en el càrrec, no es presentarà a la reelecció.

El Club Patí Sitges ha disputat la promoció d'ascens a Nacional Catalana, en el partit s'ha disputat a Juneda, població que acull el partit de semifinals. Els de Sitges no ha pogut amb l'equip de l'Arenys de Munt que els ha superat i els ha allunyat de l'ascens. De totes maneres, l'equip que entrena en Carles Busquets, té molt mèrit el poder disputar aquesta semifinal, perquè degut a les circumstàncies de la pandèmia, no han pogut entrenar amb regularitat i a aquest partit hi ha arribat amb baixes importants. Un altre any serà.

Per altra banda l'equip sènior del bàsquet, que ha fet una bona temporada, malgrat haver estat curta, ha guanyat nou del deu partits disputats. Tot i amb això no podrà veure recompensat el seu esforç, degut a que la Federació Catalana ha congelat els ascensos i també els descensos i per tant es mantindrà en la mateixa categoria.

Durant el cap de setmana del 19, el Club Nàutic ha estat l'amfitrió del Campionat de Catalunya de Patí a Vela. Hi ha participat set clubs.

Destacant el triomf de la Mar Vilardell, del Club Nàutic Sitges, que ha guanyat el campionat juvenil i absolut. Ha estat acompanyada en el podi per David Massana i Joan Roura del Club de Mar de Sitges.

En quant a la categoria infantil, tres regatistes del Club Nàutic de Sitges han pujat al podi, amb aquest ordre: Marc Giralt, Jordi Sans i Àlex Canalda.

El lliurament de trofeus ha comptat amb la presència del vicepresident de la federació Catalana de Vela, Sergi Cadenas; el regidor d'esports de l'Ajuntament, Jaume Monasterio; la presidenta de la Adipav, Anna Pujol; el president del Club Nàutic de Sitges, Florenci Almunia; la vicepresidenta de l'àrea esportiva i comodora del Club Nàutic de Sitges, Elisenda Vives.

L'equip de la UE Sitges B ha acabat la temporada d'una manera una mica estranya. Amb un bon començament va anar de més a menys, perquè d'estar vuit partits sense perdre, en les últimes 10 jornades només va poder sumar 7 punts.

Coincideix aquest final amb la marxa de l'entrenador en Dani Pujol, que considera que la temporada ha estat positiva per la formació dels jugadors del filial del Sitges, tot i que els resultats finals donen la sensació que no s'ajusten prou bé a la realitat. A partir de la propera temporada es farà càrrec de l'equip l'exentrenador ribetà, Toni Salido. Mentre que en Pujol torna a la Blanca.

En el Campionat de Catalunya de Natació, en la categoria Aleví, celebrat a les piscines Picornell de

Barcelona, el nedador Luca Hoek del Club Natació Sitges, va obtenir dues medalles d'or, una de bronze, sis diplomes, aconseguint quatre records.

La resta de participants del Club sitgetà: Jan García, Roger Huete, Oliver Roch, Àlex Casalots, Jan Altés i Alba Buch, van aconseguir bons resultats i alguns millorant les seves marques personals.

El sitgetà Josu Imanol Julián, que va estar cinc anys d'entrenador del Suburensense, ha participat en el segon Congrés Internacional de Futbol del SCA Futbol Academy, en el qual hi participen entrenadors de la talla de Paco Gómez, López Caro, Juan Antonio Pizzi. Les intervencions van ser seguides per vídeo conferència. En Josu va participar en la ponència: "Como dirijo mi equipo". Fent gala de la seva experiència en quant a entrenar equips de categories inferiors i superiors, però que en les primeres, degut a la joventut dels jugadors, és una escola de vida, perquè se'ls ha de saber tractar, compartir sentiments i frustracions. Un altre factor també a tenir en compte, és la relació amb els pares, sobretot quan es creuen que els seus fills són els millors i també el comportament d'aquests quan són espectadors i a voltes no poden mesurar les seves reaccions.

Per fi el 43 Campionat Interescolar d'Escacs de Sitges, s'ha pogut fer de forma presencial, que degut a la pandèmia es feia online, també ha significat la cloenda del curs 20-21: L'escenari no ha pogut tenir millor marc, sota els pins de davant de l'Espai Jove.

En la categoria sub 14-16 el guanyador ha estat Martí Marín. La segona posició per Màxim Anguera. Seguit de Daniel Chiochia.

En la categoria sub-12 Bernat Moya s'ha mostrat imparable guanyant totes les partides que ha jugat i n'ha esdevingut el campió. El segueix Aaraon Carmona i Jan Gimeno. Mentre que en la categoria sub-10 Josep Vilalta ha guanyat per davant d'Aaron Herter i Diego Dupont. I pel que fa a la categoria sub-8 s'ha produït un empat en la primera posició que s'ha decidit en les partides ràpides, on ha desempatat Marco Olivieri, amb la segona posició per Daniel Davis i Xavier Rosique en la tercera.

Juliol 2021

EL DIA A DIA

Encetem el juliol amb males notícies pel que fa a l'evolució de la pandèmia. El nombre de casos positius entre els joves augmenta un 4,89%, unes xifres que es desapareixen si ho comparem amb la mitjana de Catalunya que ho fa en un 1,65%. Aquest ascens es produeix en només una setmana. Perquè si la setmana anterior a Sant Joan es van registrar 20 positius, una setmana després la xifra puja fins als 86. Els entesos ho atribueixen a que els joves que havien estat en contacte amb positius, mentre que esperàvem que els hi fessin la PCR i saber el resultat, feien vida normal, sense confinar-se en les seves cases. Curiosament, i per sort, no s'ha produït una pressió hospitalària, tot el contrari, el nombre d'ingressos és baix. Aquest primer de juliol n'hi ha 11 d'ingressats a Sant Camil i s'ha produït una defunció. Les xifres totals a final de maig eren de 1.875. I al final de juny, 1.989.

Els experts atribueixen aquest augment a la finalització de l'Estat d'Alarma i a la flexibilització en quant a l'obertura de l'oci nocturn. I la més conseqüent és que la franja de joves, on augmenta els contagis, encara no estan vacunats.

Pel que fa a la vacunació, en data 1 de juliol les xifres mostren un progressiu increment. Vacunats amb la primera dosi 14.878. Amb la segona 9.731 i amb les dues complertes, 10.330. Cada vegada les autoritats sanitàries es mostren més fermes en què només amb la vacunació podrem guanyar la batalla a aquest maleit virus. Tot i que guanyar-la del tot sembla que encara va per llarg, però que la situació no tornarà al pessimisme de fa un any, quan la sortida de la vacuna encara s'intuïa llunyana.

El dia 1 d'aquest més s'ha clausurat el Congrés del Mobile World. Com que ja es sabia que hi haurien moltes baixes, en quant a participants, no s'han complert les expectatives que aquest congrés genera. Per a fer-nos una idea, dels nou pavellons, de la Fira de Barcelona, que habitualment ocupen aquest esdeveniment, en l'edició d'aquest any amb tres n'hi hagut suficient. Per tant poca repercussió en l'economia de la ciutat de Barcelona i pràcticament gens en la de Sitges. Gràcies, però, que al menys s'ha pogut tornar a obrir portes i acollir una mostra de les noves tecnologies que, malgrat tot, es van obrint pas.

I tampoc es produeixen les pernoctacions que en aquesta època de l'any, en temps de bonança, es

produïen. Destaquen els plens que Sitges registra els caps de setmana, per anar a mig gas la resta de dies. Un detall que ho reflexa té lloc a partir de les 9 del vespre, quan els carrers van quedant deserts. Que de normal ara ja es registrava un no parar de gent, evident més acusat a partir de divendres a la tarda. De totes maneres si la situació no s'espantia, sembla ser que els hotelers estan rebent moltes reserves per a l'agost.

Ha entrat en estudi un projecte pensat per a reduir la distribució de productes que ara es fa amb camions i furgonetes per diferents punts de poble, a fi de concentrar el subministrament en un lloc. Aquest podria ser l'aparcament que hi ha a can Robert, on es posarien una mena de contenidors ampliables, en quant el nombre, i de fàcil canvi d'ubicació. En ells els camions i furgonetes descarregarien la mercaderia i d'allà serien distribuïts als seus destinataris mitjançant vehicles elèctrics i silenciosos. Un projecte que, segons informa el regidor Xavier Roig, està pensat per oferir una mobilitat sostenible. Quan tot estigui lligat es recorrerà a la Unió Europea per tal de demanar finançament mitjançant els fons Next Generation i també per part de l'Ajuntament es buscaran altres alternatives.

I ara un fet que torna a preocupar. Resulta que aquesta setmana del 10 el nombre de contagis es disparen encara més. I ja són quinze dies de constant augment de positius, en aquest temps s'han registrat 365 casos, gairebé tots entre la gent jove de la vila.

Viatges de final de curs, festes i ravetlles i sobretot hi ha influït que molts d'aquests joves que saben o intuïen que estaven contagiats, com ja m'he

referit anteriorment, no respectaven les mesures de quedar-se a casa, sinó que sortien i això ha fet que es produís aquest progressiu augment, en una franja d'edat en què encara no han rebut la vacuna o només una dosi.

Situació que ha tornat a col·lapsar l'Hospital de Sant Camil, malgrat que el nombre d'ingressats, Per aquesta causa és baix. I per part de l'Ajuntament ha demanat al Departament de Salut el poder fer un cribatge massiu, en el qual hi ha participat uns 500 joves menors de 30 anys. Per altra banda el nombre de vacunats a la vila són: amb la primera dosi, 15.846; amb la segona, 11.536 i amb la pauta completa 12.339.

Davant aquesta situació s'han produït tancaments voluntaris d'establiments, sobretot pel que fa a algun restaurant, bar, xiringuito, o establiment comercial. La majoria per precaució al donar positiu de covid algun empleat. Estem més bé, però fent honor al que diguem: una de freda i una de calenta.

Sabiem que la seva salut es feia fonedissa, però el cor aguantava. Perquè el seu era generós i sensible a les coses de la vida i potser era el sitgetanisme que el recobria que el feia encara més fort, més resistent. Fins que a primeres hores d'aquest diumenge 4 de juliol, aquest s'atura. La malaltia ha vençut la lluita que en Toni Sella i Montserrat li havia entaulat. Ens deixa en aquest diumenge quan érem a punt d'acomiar els poetes i poetesses que han participat en la Festa de la Poesia, de la qual n'era un entusiasta.

Sense perdre, però, la ironia que l'ha acompanyat fins al final. I fins i tot en la darrera col·laboració a l'Eco, que va començar a dirigir quan va caldrà fer un pensament a fi que el setmanari no desapareixes. Després de la gran, admirable i meritoria trajectòria desenvolupada per tota la família Soler.

Periodista de vocació, que el va portar a col·laborar en diaris i publicacions de prestigi. També Cap de Premsa de l'Ajuntament, pregoner de la Festa Major, Ploma d'Or, pregoner de les Festes de Corpus. Director dels nostres Museus i President de la Societat el Retiro. Si més no de tots els càrrecs i honors que ha rebut, de ben segur, el que més l'ha satisfet és haver estat director de l'Eco, setmanari pel qual hi tenia molta estima, que ve de tradició familiar.

Massa jove per deixar-nos i molt injust per uns pares haver d'enterrar un fill. A voltes la vida ens traspals amb aquestes amargors. Però també ella ens dona força per a continuar-lo recordant tal com era, un tio collonut.

Les autoritats locals estan treballant per poder posar en funcionament la primera comunitat energètica públic-privada. Amb la finalitat de produir electricitat per ferla servir i gestionar mitjançant un sistema de cooperació.

Es començarà instal·lant, a la teulada de l'Escola Esteve Barrachina, pantalles fotovoltaïques, que es preveu que generin 100 quilowatts d'energia elèctrica. De la qual se'n podran beneficiar les persones que estiguin en regim de lloguer en un radi

de 500 metres. Serà gestionat per una cooperativa privada amb la supervisió de l'Ajuntament. Segons ha informat el regidor de Sostenibilitat i Transició Energètica, Xavier Roig, s'espera que aquesta prova es comenci a portar a terme durant el tercer trimestre del 2022.

De ben segur que tots els polítics que governen en pobles turístics tenen l'objectiu posat en buscar projectes que puguin ajudar a no dependre exclusivament del turisme. El nostre no és una excepció, i des de la regidoria de Promoció econòmica, de la qual n'es responsable en Guillem Escolà, busquen empreses que es vulguin establir a la vila. És el cas de l'empresa sueca del sector del videojocs, Paradoxe Interactive, està habilitant un estudi en una casa del sector del Vinyet que quan estigui tot a punt, es calcula per la tardor, donaran feina a 30 persones.

El Gremi d'Hosteleria que presideix Oskar Stöber, no dona treva al consistori, amb unes relacions que són tenses, degut a que, segons les seves opinions, no resolen les qüestions que els hi plantegen, o tarden molt en obtenir les respostes pertinents.

Que l'ambient està tens es va poder apreciar en l'assemblea general que els va reunir a l'Hotel Calipolis. Sobretot estan molestos perquè nos els han rebaixat el IBI d'aquest any, doncs el 2020 degut a la pandèmia van patir unes caigudes de facturació d'un 70 per cent i s'esperaven una reducció. Aquest ha estat un apartat que ha suscitat debat. I entre els altres temes, amb els quals no deixen d'insistir, davant el govern local, hi trobem: l'estat de les

platges, concretament en aquells que els hi falta sorra. També pel que fa a la bonificació en altres taxes municipals que els afecta, intensificar la persecució de les HUB il·legals i ampliar el nombre de places de pàrquing per a visitants.

L'Escola d'Hosteleria de Sitges ha aconseguit l'aprovació de l'Administració de la proposta d'afegir un nou cicle formatiu destinat a formar guies turístics especialitzats en gastronomia. En total es posaran a disposició dels interessats 30 places. Segons ha fet saber l'Iván Martínez que és el tutor de l'Escola.

En el curs que just ha acabat es van impartir classes de Cuina, Pastisseria i Servei de Taula a un total de 250 alumnes. L'Escola porta trenta anys de bagatge, per on han passat professors amb molta experiència en aquest camp, com el sommelier David Martínez, el gastrònom David Reig i el mestre de sala Roderic Pérez. I han sortit bons professionals que han aportat els seus coneixements en els diferents establiments de restauració on treballen. Una bona i enriquidora feina, quan avui el món de la gastronomia passa per uns bons moments, on la innovació i el producte de proximitat lideren les molt i suculentes i variades ofertes dintre l'universal món de la restauració. Ha contribuït a aquest auge l'exemple dels xef que han aconseguit una merescuda fama i que, junt amb programes de televisió especialitzats en el tema, contribueixen a que els joves es sentin atrets pels fogons.

Sembla ésser que finalment l'edifici de l'Escola Pia serà remodelat, com ha fet saber el director

Ramon Beringues. Després de temps de temptejar la possibilitat de traslladar l'escola en un terreny a la nova zona urbanitzada de la Plana, analitzats els pros i contres, s'apercep que la Fundació Cultural de Sitges, propietaris de l'edifici, assessorats també per l'Ajuntament, ara es decanten per fer una reforma integral sota un pressupost de més de set milions d'euros. Els que serien menester per adaptar les instal·lacions que han quedat obsoletes. De moment sembla que guanya punts la remodelació de l'edifici, però encara no es segur que es triï aquesta opció.

El que s'hauria d'haver fet és no enderrocar la bonica torre de can Montaner, a l'any 1970, per a construir aquest edifici que no mostra cap mèrit arquitectònic. La comunitat escolàpia s'hi va instal·lar a l'any 1935. Quan l'espai va quedar petit per desenvolupar la tasca docent hagués estat el moment de buscar un altre enclavament i haver deixat aquell bonic xalet per altres finalitats. Ara no es deixaria enderrocar perquè estaria catalogat, suposo, però en aquells anys se'n feia de més i de menys. Una desídia amb la qual es van perdre autèntiques joies arquitectòniques.

I el tema que és una constant cada setmana, l'evolució de la pandèmia, fa l'afecte que després de dues setmanes a l'alça el nombre de contagis, aquesta del 17 s'ha estabilitzat. Deixant, però, una estela de 664 positius només en aquests darrers quinze dies. Vam acabar el mes de juny amb 1.844 contagiats i el que portem de juliol la xifra s'ha enfilat a 2.508.

Uns números que també es reflecteixen en el nombre d'ingressos. El dijous 15 a Sant Camil hi havia 46

ingressats per coronavirus, quatre vegades més que a començament de mes. Una cinquena onada que afecta més als joves perquè es relacionen més i, això és preocupant.

Pel que fa a la vacunació a dia 15 se'n comptabilitzen 13.083 amb la primera dosi i 14.045 amb la pauta completa.

En vist que la situació no millora del tot, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya es manifesta a favor de la petició de la Generalitat, consistent en torna a implantar el toc de queda, de la 1 de la matinada fins a les 6. Amb això es vol evitar que el jovent freqüentin els espigons i altres indrets de la vila, on s'apleguen una gran quantitat d'ells. Reunions on es poden augmentar els contagis.

Totes aquestes anomalies repercuteixen en el bon funcionament de la temporada turística. Aquesta cinquena onada ha provocat una altra allau de cancel·lacions de reserves. Tot i que sembla ser que Sitges és la destinació turística que menys acusa aquests canvis d'última hora. Amb tot, però, no està sent la temporada que s'esperava si la comparem amb la del 2019, quan l'ocupació va oscil·lar entre el 90 i 95 per cent. La més crítica va ser la temporada del 2020 quan a prou feines va arribar al 40 per cent. I ara en el que portem de mes els paràmetres es mouen entre el 60 i el 70. Tot i amb això els qui més acusen aquestes pujades i baixades són els comerços que situen les vendes per sota de les de l'any passat que ja van ser dolentes. Tothom espera recuperar una mica l'alegria durant el mes d'agost. Si més no el que ja ha passat, difícilment

es recupera només en un mes.

Es diu que tot el que puja baixa i la teoria acostuma a estar encertada, com ho demostra el fet que si dies enrere el nombre de positius augmentaven de forma preocupant ara la situació sembla ser que està més estabilitzada. Al menys pel que fa a Sitges, on les xifres tornen a ser millors que en el conjunt de Catalunya, tot i que encara són altes.

Vam acabar el juny amb un total de 1.844 i a data de 22 de juliol ha pujat fins a 2.655.

Pel que fa al nombre de vacunats al dia 22: amb la primera dosi 17.188, amb la segona 13.911 i amb la pauta completa 15.079.

A 1 de juliol el nombre d'ingressats a l'Hospital de sant Camil eren 11 i s'havia produït una defunció. Al 15 el nombre s'eleva fins a 46, el catorze dies el nombre s'havia incrementat en 35, però amb cap defunció. Una setmana després, el 22, de 46 es passa a 42 amb dos defuncions.

Fa una setmana que el llogater del Mercat Vell, Bacardí, va lliurar les claus d'aquest espai quan encara li quedaven dos anys més de contacte. D'aquesta manera torna al municipi i seran el responsables del govern municipal els qui hauran de decidir a que es destina el seu espai. Que té molts pretendents, tot i que sembla que es destinarà a la cultura. A aquest cronista li consta que una de les propostes que hi ha sobre la taula és que seria el moment per adequar-hi un Casal de Festa Major, com el que estan a punt d'inaugurar a Vilafranca del

Penedès. Això permetria poder exposar de manera permanent les colles de gegants, el bestiar, així com tots els elements que conformen el seguici festiu, a més de poder disposar plafons explicant la història de cada element que s'exposa, que es complementaria amb audiovisuals...

Fins que no s'hi trobi un ús consensuat, el seu espai s'aprofitarà per fer concerts de petit format, així com altres activitats, totes relacionades amb la cultura, que degut a les moltes activitats que es porten a terme, fan falta llocs com aquest. Que a més està molt ben situat.

Aquesta darrera setmana de juliol els indicadors de la covid sembla que retrocedeixen, però segons els especialistes no ho fan amb la suficient rapidesa com per anunciar que hem deixat enrere la cinquena onada. No s'ha d'oblidar que durant aquest més a Sitges s'han infectat 900 persones, una xifra molt alta.

A sant Camil el 22 d'aquest mes hi havia 46 ingressats per covid, si més no sense cap defunció. En data del 29, la xifra d'ingressats només ha baixat només en un (45) i 2 defuncions. En quant al nombre de vacunats: el 22 n'hi havia 17.188 i el 29 17.682 amb la primera i 14.546 amb la segona. Amb la pauta completa 15.595.

Entremig d'aquest ball de números, com que la vila està per sota dels 400 punts en la incidència activa (231) a la matinada del dijous 29 al 30, no han de regir-se pel toc de queda. Amb tot restaurants i altres establiments de l'hostaleria es lamenten que ells continuen tancant a dos quarts d'1. Per tant

als espigons i les platges segueixen registrant una important presència de joves.

Aquest divendres 30 s'ha obert al públic l'antiga casa pairal de can Milà que havia estat propietat de la família Robert els quals, durant molts anys, van tenir cura de les vinyes i van embotellar la prestigiosa malvasia Robert.

Avui a l'obrir portes la bonica casa s'ha donat pas a una nova utilitat. A la planta baixa s'atendrà als turistes que hi trobaran tota mena d'informació pel seu interès. A la planta superior hi ha una espaiosa sala destinada a reunions i per diferents actes i exposicions i també per atendre a les empreses culturals i tecnològiques que es volen establir a la vila.

A la casa que havia estat dels masovers s'hi ha ubicat la seu operativa del departament de Turisme, sota la responsabilitat del regidor Luismi García. Altres projectes tindran cabuda en un edifici annexa que es preveu construir més endavant.

L'Àngel Parés, que havia estat regidora en el nostre Ajuntament (1999-2011) per la formació d'ERC, ha estat escollida vocal representant del Garraf per l'entitat Pro Vegueria Penedès. L'Àngels sempre ha defensat la identitat del Penedès com a territori diferenciat entre Barcelona i Tarragona. Des de la seva posició de vocal podrà treballar per a fer possibles les seves aspiracions, que són les de molts/es.

Per altra banda el també exregidor de CIU durant dotze anys, Jordi Mas, ha estat nomenat el nou

president de la Fundació Demòcrata, que està vinculada a Demòcrates de Catalunya. D'on és membre des de la seva fundació el 2015 i en la qual ha desenvolupat una tasca molt profitosa.

El Mercat Vell és un edifici catalogat, obra de l'arquitecte Gaietà Buïgas, que es va inaugurar el 1889 per les funcions per les quals havia estat construït. Ara ja fa uns 30 anys que el mercat va deixar de fer les funcions, al ser traslladat al nou que es va construir a tocar de l'estació de tren.

I com ja m'hi he referit, el tancament definitiu de l'espai Bacardi, el poble el torna a recuperar i com ja anunciat el regidor de Cultura Xavi Salmerón, a l'espera d'un debat d'on ha de sortir el projecte darrera el qual es destinarà el ús d'aquesta sala. De moment el mateix regidor ha anunciat que serà un espai polivalent que s'anirà adaptant a les activitats que s'hi programin.

A l'edat de 91 anys, el dissabte 24, ens deixa l'Ana Valls Ramón. Tot Sitges la coneixia i l'estimava. De ben jove, orientada pel seu pare Enric Valls, que era mestre de les anomenades Escoles Nacionals, va anar a estudiar a Navas del Marqués en escola Isabel la Catòlica, que la Secció Femenina tenia en aquell poble. A partir d'aquí per sempre més va estar relacionada amb aquell estament. Exercint de professora d'educació física i la que s'anomenava educació cívica, social i política. Tasca docent que va portar a terme en diferents escoles de Barcelona i província.

Junt amb en Jofre Vilà van formar el grup local de

Coros y Danzas, amb el qual van portar a exhibir les nostres danses per arreu del món. La diversitat dels balls que tenien en el repertori i la pulcra interpretació que en feien els hi va valer ser la majoria de vegades els representants del país allà on se'ls requeria per actuar: en molts festivals internacionals, en els quals havien aconseguit molts èxits. Pels qui puguin pensar que els components del grup estaven influenciats per les directrius que dictava el regim, estan completament equivocats. Aquest cronista en pot donar fe degut a les moltes vegades que hi vaig participar com a component dels músics que els acompanyaven en les seves actuacions. Participar en aquells impactants festivals de música i dansa tradicional, era una font de cultura, on hi conflüen: la música, els instruments musicals, la mateixa evolució dels balls, així com els vestits típics de les moltes regions del món que hi participàvem.

És curiós com durant la dictadura l'Ana no va ostentar cap càrrec polític, va ser ja amb la democràcia quan va formar part activa de la política del nostre poble. Que va sortir escollida regidora pel Partit Popular, on era responsable de les carteres d'esports i també ho va ser la de serveis socials.

El seu tarannà alegre i molt proper va fer que tothom la tingués en gran consideració i estima.

CULTURA

Amb permís de la pandèmia i de la constància dels seus propulsors, la Cèlia Sánchez Mústich i en Joan Duran Ferrer, s'ha pogut tornar a recuperar

la celebració de la Festa de la Poesia, que ha tingut lloc entre els dies 2 i 4 d'aquest mes, segons un original cartell que ho anuncia, sorgit d'Ou Estudi, del qual en són responsables l'Edu Sentís i en Xavi Huete. Amb la participació dels poetes i poetesses convidats: Joan Vigó, Laia Noguera, Sònia Moya, David Castillo, Aurora Vélez, Marta Pérez Sierra i Pau Sif.

El divendres dia 2 ha estat l'arribada dels convidats que, a diferència d'altres edicions, la benvinguda s'ha produït en els jardins del Casino Prado I sense que hi hagi hagut el recorregut de la comitiva pels carrers del poble, on al seu pas eren saludats des d'alguns balcons i que s'acabava davant les portes de l'Ajuntament.

Amb tot, la del Prado ha estat una rebuda prou digna, amb la part musical a càrrec de BKT Brass Band i la idea dels balcons s'ha traslladat al de la mateixa Societat des d'on la Mónica Green i en Marius Serra han suplert a la perfecció aquelles salutacions tan originals.

Els convidats també han rebut els regals il·lustrats de mans dels nens de l'escola Maria Ossó. I la malabarista Mar Ferrando ha delectat als presents amb les seves habilitats. A tot això no hi ha faltat la tradicional pluja de llebres a càrrec de la Vinyet Panyella, que no són altres que el programa enquadrant amb una biografia breu de cada poeta i poetessa que participa en l'edició corresponent.

I en el fantàstic marc del claustre de Maricel, ha tingut lloc el sopar, al qual els convidats per

a l'ocasió han estat acompanyats per una bona representació d'artistes. Uns i altres han posat en relleu els vincles que els uneix al món de l'art i la cultura, tot entre un ambient distès i cordial.

El dia acaba als peus del Palau, en el no menys fascinant Racó de la Calma, on els joves poetes: Laia Maldonado, Xavier Mas Graviotto i Paula S. Piedad, han dedicat els seus versos als set poetes convidats. El recital poètic l'han acompanyat amb la música de Gessamí Boada i Dario Barroso. Mentre que poetes i poetesses han estat presentats en una projecció que ha estat realitzada pel polifacètic Florenci Salesas. Amb aquest acte i en aquest plató d'excepció es posava el fi a una tarda-vespre molt intensa.

El dissabte 3, com també és tradició, els poetes trien entre les activitats que són més del seu interès: una passejada en veler per la nostra costa, un massatge, o una visita guiada pels museus.

Després s'han retrobat a la Biblioteca Santiago Rusiñol, on han inaugurat la mostra llibres d'Artista, amb la temàtica de Versfussió. Realitzats per artistes plàstics vinculats a la vila després d'atendre a la crida que els ha fet en Jaume Aldabó que ha reunit a: Dolors Luján, Montse Marcet, Núria Corretgé, Marga Miret, Elvira Rodríguez Roura, Àngels González, Júlia Monteis, Rosa Viñas, Xavi Miró Puig, Albert Llobet Ascaso, Aramis Justiz, Josep Sánchez i el mateix Jaume Aldabó. Al sortir, a davant de l'Ajuntament, ha tingut lloc la fotografia de família amb poetes, poetesses, artistes i mecenes. I tots junts s'han dirigit cap el Retiro, entre sorpreses i diferents intervencions

que han sorgit en el recorregut.

Si tots els actes tenen el seu encant, el dinar dels poetes, aquesta vegada als jardins del Retiro, és un dels moments en què convidats i acompanyants recordaran per sempre més. Un dinar de germanor on ho hi manca cap detall. Destacant els brindis que es fan als set convidats, on cada persona que els hi dedica ho fa pujat a dalt de la cadira, em ve al pensament quan recitàvem el vers de Nadal a les postres del dinar i ho fèiem també damunt de la cadira. Han seguit els fantàstics intervals musicals on no hi ha faltat el so de la gralla. Enmig d'intervencions humorístiques que fan de la sobretaula l'alternança d'uns moments sublims.

Després d'un merescut descans, s'ha tornat al Racó de la Calma per assistir al que els organitzadors anomenen: la Captura de les Ànimes. Amb la intervenció del grup la Tija, sota la direcció d'en Josep Milan. Els actors se les enginyen per captar les ànimes dels poetes per fer-les nostres per sempre més. Un cop acabat, sopar al Palau del Rei Moro.

I tot seguit l'acte que serveix de cloenda i on se'ls hi cedeix la veu als poetes. Elles i ells han recitat alguns dels versos de la seva collita. Mentre que la cantautora empordanesa, la Rossó Sala, acompanyada de la guitarra, els ha interpretat les peces que els convidats els hi ha sol·licitat. Si tots els actes tenen el seu encant, aquest en guarda un apunt especial. Perquè són ells i ells els qui reciten, pel públic assistent, el que han escrit fruit de la seva inspiració. On hi destaquen també les intervencions dels també poetes, la Cèlia Sánchez-Mústich i

en Joan Duran Ferrer, que són els directors de la festa, i que sembla com si ho haguessin fet tota la vida això de posar-se a davant del micròfon. I amb aquestes melodies ens acomiadem fins demà.

On té lloc una visita als set aparadors, un per cada poeta, i que guarden relació amb una obra de cada poeta. Aquestes decoracions estan realitzades pels components del taller de la Núria Corretgé.

I amb aquest passeig per entre els aparadors, arriba el moment d'acomiar a poetes i poetesses. Aquest any el lloc escollit no ha estat una casa, sinó un carrer. Les veïnes i veïns del carrer Espalter, que han tingut molt protagonisme durant el confinament, els han acollit. I per a que el marc fos encara més verd i frondós s'han aplegat sota els plataners del passatge Pau Benazet. Després de l'aperitiu, aquest cronista els ha dirigit unes paraules, per agrair la seva presència en aquesta 14 Festa de la Poesia, tot desitjant que s'hagin sentit ben acollits i que tinguin un bon retorn a casa i que el record d'aquests dies passats entre nosaltres, entre poesia i festa, quedi per sempre més reflectit en la seva creativitat, de manera que aquesta estada els inspire nous projectes a afegir a les seves respectives obres.

Un comiat que ha tingut una pinzellada de nostàlgia, quan no ens podíem treure del pensament que l'amic Antoni Sella i Montserrat ens havia deixat hores abans. Ell a qui tan li agradava participar en aquest aiguabarreig de poesia, companyonia i entusiasme compartit. Descansa en pau, Toni.

Al Saló d'Or del Palau de Maricel s'ha presentat el

llibre que explica la història d'ERC a Sitges. Escrit per la que havia estat Regidora de l'Ajuntament per ERC, l'Àngels Parés. I que l'ha titulat: "ERC Sitges 1931-2021: 90 anys d'història". On l'autora fa un repàs des dels inicis d'ERC a l'any 1931, la implicació del partit en la vida local, el primer alcalde d'ERC que va tenir el poble en la persona de Josep Santaló. Fent també esment als anys difícils, els primers ajuntaments democràtics, on Salvador Mirabent Paretas va ser regidor, el propi pas de l'Àngels, com ja he dit, pel Consistori, fins a culminar amb l'Aurora Carbonell com la primera dona alcaldessa que ha tingut la vila.

Va participar en la presentació la Rita Marzoa, davant la satisfacció que mostrava en Toni Muñoz que és el president dels republicans a Sitges, per aquest llibre que s'afegeix als que detallen la Història local, aquest de la mà de l'Àngels Parés que una apassionada d'aquesta i de tot el que fa referència al seu poble.

Al Claustre del Palau de Maricel el director del Museus, en Pere Izquierdo i el regidor de Cultura, Xavier Salmerón han presentat el Sitgestiu Cultura, que es celebrarà des del 10 d'aquest mes al 2 d'octubre. No cal dir que l'oferta és molt variada, tenim molta sort de ser un poble amb molta diversitat d'actes de tota mena, essent els culturals els que ocupen bona part de l'agenda. A tot aquest aspecte hi hem d'afegir el marc on es desenvolupen, per aquesta ocasió s'han escollit vuit espais molt nostrats: Cau Ferrat, Museu de Maricel, Palau de Maricel, Racó de la Calma, Miramar Centre Cultural, Fundació Stämpfli, Can

Falç de Mar i Casino Prado. On s'alternaran deu espectacles musicals, sis experiències, tres tallers familiars, cinema a la fresca i visites guiades. Hi ha programació per a tots els gustos i edats.

La Tecla Duran, després d'haver assolit junt amb la Laia Marcos un 9 en la Selectivitat, ara ha estat guardonada per la Universitat de Barcelona, que ha premiat amb el premi de Farmàcia i Ciències de l'Alimentació el seu treball de recerca: "Viabilitat i beneficis de la dieta cetogènica".

Un altre reconeixement a la seva constant dedicació en l'activitat que ara li toca desenvolupar, els estudis.

Finalment aquest dissabte dia 10 la Societat Recreativa el Retiro ha pogut portar a terme l'acte institucional de la celebració dels 150 anys. Que estava previst pel dia que es va fundar la Societat i que coincidia amb la festivitat de Tots Sants de l'any 2020. La data s'esqueia en diumenge i la gent del Retiro ja ho tenien tot preparat, quan el dijous anterior al cap de setmana, l'Elena va rebre una trucada del Procicat que havia de suspendre l'acte. Per poc no va poder ser.

Han transcorregut els dies fins arribar a la festivitat de Sant Cristòfol, on amb una sala teatre molt ben decorada per l'Angelina Salesas i la decoració floral a càrrec de l'Esteve Ferré, el Retiro lluïa les millors gales.

Amb la sala plena d'entusiastes retiristes, acompanyats per l'alcalde, regidores i regidors. Autoritats, president dels Ateneus de Catalunya, presidenta

del casino Prado Suburense i gent que no es va voler perdre aquesta celebració, ha començat l'acte. Els primers en intervenir han estat el grup Retrio que ha delectat als assistents amb un suggestiu tastet de la seva música. Fa de presentador en Joan Duran que sembla que ho hagi fet tota la vida. En Joan presenta al Cronista de la Vila, un servidor, que tinc l'honor d'haver estat escollit per a fer la Conferència. Ni la pròpia presidenta sabia com plantejaria la qüestió, que vaig escollir com a format, el de la revista retirista que editava la Societat sota la denominació de: La Palla. He volgut transmetre la sensació que l'anava compaginant a mesura que avançava. Sota diferents enunciats on hi ha tingut cabuda, més que el resum històric d'aquesta llarga trajectòria, altres aspectes de la vida social que s'ha desenvolupat al seu aixopluc, així com la menció a un bon nombre de protagonistes, sense deixar en l'oblit alguna que altra anècdota.

Tot seguit s'ha estrenat el documental realitzat per Ferran Vilanova sota el títol: "El Retiro, casa nostra, casa vostra". On han aparegut en pantalla, ni més ni menys que la gent de la casa que han aportat les seves vivències, tot recreant-se també amb la seva Història. Molt emotiu ha estat quan les imatges transmetien la intervenció de l'enyorat Antoni Sella, traspasat feia pocs dies. Ell que tan esperava poder arribar a la celebració dels 150 anys de la Societat que també va presidir. Junt amb ell hi hem pogut veure i escoltar a: l'Elena Ferré, Roland Sierra, Pere Serramalera, Abdon Vidal, Jordi Fusté, Rosa Andreu, Francesc Borderia, Jordi Martí, Joan Alemany, Joan Pinós i Jordi Andreu.

Tot seguit ha estat el torn dels parlaments que ha obert la presidenta, Elena Ferré. L'han seguit el president de la Federació d'Ateneus de Catalunya, Josep Morella. Tancant les intervencions l'alcaldeessa Aurora Carbonell. Tots han destacat el mèrit d'assolir una xifra molt respectable d'anys. I que sens dubte això ha estat possible gràcies a la massa social, dirigents i totes les persones que, com s'acostuma a dir, han tirat del carro. Amb una estima enorme pel Retiro. Al final de les intervencions, tots han desitjat que per molts més anys més les generacions futures puguin conservar aquest important llegat.

Ha posat el colofó a l'acte la interpretació de la sardana que va compondre en Blai Fontanals dedicada a aquesta efemèride, amb lletra de Joan Duran. Ha estat cantada per la coral Sitges Canta i la música a càrrec del Retrio. Una festa complerta i brillant, per una celebració de més de 150 anys.

Una setmana més tard, el dissabte 17, en el mateix saló teatre es presenta en societat, mai millor dit, el llibre: "El Retiro, 150 anys de vida sitgetana 1870-2020". Escrit a quatre mans per en Roland Sierra i en Jordi Fusté, en un acte que va ser moderat per la Rita Marzoa i on els autors van explicar bona part del contingut d'aquest interessant treball, on s'hi reflecteix la Història de la Societat i amb una referència molt detallada de tots els protagonistes que s'han alternat durant aquesta llarga trajectòria.

El nombrós públic assistent vam gaudir de tot el que ens van explicar en Roland i en Jordi, que en determinats punts ens van fer reviu moments viscuts dintre el seu recer. Vam sortir amb el llibre

a sota el braç i a casa no vam poder esperar més per fullejar les pàgines i les moltes fotografies que hi hem trobat, que han esdevingut una correlació de sorpreses. Començar-lo a llegir m'ha transportat a uns orígens dels quals només ens separen 150 anys. Abans d'ahir.

L'altra societat, el Casino Prado Suburense, ha aconseguit amb satisfacció l'acord pres pel ple municipal, al considerar-lo Bé Cultural d'Interès Local. Amb aquest nomenament es preserva el seu llegat arquitectònic, tot i que l'edifici està catalogat, aquesta designació fa possible que el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya l'inscrigui en el catàleg del Patrimoni Cultural Català.

En poc temps les dues Societats han aconseguit reafirmar el protagonisme i el reconeixement que es mereixen.

En Xavier Pagès i Corella és ribetà de naixement, de mare i avis sitgetans. A banda de la procedència, a la vila seguim de prop la seva exitosa trajectòria musical, tant des de la vessant de director d'orquestra com també la de compositor. Per aquesta darrera activitat en Xavier acaba de ser premiat a Constantí, on ha guanyat la primera edició del Premi de Composició Centcelles. Per la seva obra titulada "Byobu". Una altre que s'afegeix a l'exitós palmarès que acumula el músic.

El jardins del Retiro han estat l'escenari del concert que ha protagonitzat el grup suís, The Focusyear, compost per vuit joves que mostren moltes aptituds en la música de jazz. Un concert que ha estat organitzat

per l'Associació Sitges jazz Lab. La seva qualitat interpretativa s'ha fet palesa en aquesta actuació que ha entusiasmat al públic assistent.

El poeta sitgetà, Joan Duran i Ferrer, el 24 de juliol al claustre de Sant Domingo d'Inca, va rebre el Premi Pare Colom de narrativa, per l'obra Menjaràs Pols. Es tracte d'un recull de catorze contes, escrits amb un destacat llenguatge poètic, un reflex inqüestionable del dictat que mana de la seva ànima poètica. Un guardó que s'afegeix als molts que atresora l'amic poeta.

Un esdeveniment que té especial rellevància en aquest estiu és el retorn del Festival Jardins de Terramar. Que si la seva celebració ja és un motiu de satisfacció, aquest any encara ho és més després de que a l'any passat no es va poder celebrar. Els organitzadors, tot i haver de reduir l'aforament, han volgut que el Festival es celebri des d'aquest dijous 29 fins el 13 d'agost.

L'ha inaugurat l'actuació de Manel a qui seguirà: Fangoria, Rosario, Good Save The Queen, El Barrio, Silvia Pérez Cruz, Ara Malikian, Amaral, Sopa de Cabra, Mònica Naranjo, Sergio Dalma, Antonio Orozco, Los Secretos, La Casa Azul i tancarà La oreja de van Gogh. Des de l'organització destaquen la bona resposta del públic que ha permès que en la gran majoria de les actuacions ja s'hagi penjat el cartell de complert.

Amb aquesta edició s'ha estrenat un anunciatiu: Imprescindibles. Que regidoria de Cultura aplega el talent local, quan parlem de grups de grups locals

de Sitges i també de Ribes, amb actuacions de dansa. Que pujaran a l'escenari que ocupa l'espai anomenat Village.

FESTES I TRADICIONS

La primera festa popular amarada de sitgetanisme del mes de juliol és la Festa Major de Campdàsens, que aquest any s'ha pogut tornar a celebrar. Tot i amb això amb un format una mica reduït, perquè no hi ha hagut la tradicional missa a la capella, que s'ha limitat a una pregària en record dels socis difunts dels Amics del Garraf. Tampoc no ha sigut tan multitudinària com en altres, perquè també el popular esmorzar ha tingut lloc a l'esplanada de davant el maset, però no hi ha faltat la coca i el cava. Abans, quan s'han acabat les pregàries, i com és habitual, la Colla Vella de Bastons acompanyats dels grallers de la Sitja han fet una ballada.

No hi ha faltat tampoc la venda de les bosses d'herbes, records i els números pel sorteig del quadre, obra de la Sílvia Sentis, que il·lustra la portada del programa, amb la poesia de la qual n'és l'autora la Loreto Almirall.

En acabar l'esmorzar, i com també és tradició, la Carme Pañella Barrachina ha llegit el seu emotiu pregó i la Loreto Almirall i Malivern ha recitat el poema inspirat en aquests verals.

Ha posat el colofó la colla de Panderetes de l'Agrupació de Balls Populars acompanyades per una representació de l'Escola de Grallers.

Com cada any en Jordi Surià ha desenvolupat a la perfecció el paper de mestre de cerimònies. En una festa, on malgrat les circumstàncies, s'ha viscut amb el mateix entusiasme de sempre. Si més no amb matisos, perquè la pandèmia ens va deixar ofres d'un ferm puntal de la festa, en Fermí Grabulosa i Gironès. La seva col·laboració contribuïa al bon desenvolupament de la mateixa i també compartia les presentacions, durant l'acte cultural, amb en Surià. Per a més desgràcia també hi van faltar els seus pares que cada any compartien l'encís de tot plegat.

Contents per tornar a reprendre el camí, però al mateix temps compungits per les pèrdues d'amigues i amics que en el darrer any s'han produït. Abans d'acomiar-nos el desig de tothom ha estat que la festa del proper any, tot hagi passat i que ens puguem retrobar sense haver de lamentar tantes sentides absències.

La festivitat de Santa Marta ha estat escollida la patrona dels treballadors de l'hostaleria. Aquests, per celebrar-ho, cada any organitzen un seguit d'actes, on no hi falta l'Ofici a l'església parroquial en el seu honor i altres actes que han anat des d'una cursa de cambrers a altres festejos. I tornem al mateix, a l'any passat la celebració es va veure desvirtuada. Sortosament per la festivitat d'aquest any, la celebració s'ha fragmentat en dos dies, començant dimecres, la vigília, amb un sopar organitzat pel Gremi d'Hostaleria, celebrat a les terrasses del Sunway que va estar molt concorregut i en el qual hi va assistir la directora general de Turisme de la Generalitat, Marta Domènech. Els diners recaptats es van destinar a la Fundació Ave Maria.

La celebració va continuar el dijous 29 dia de Santa Marta, que va culminar als jardins del Retiro, on van rebre les distincions que premien meritòries trajectòries com les de: el restaurant la Fragata, Hotel Capri i el bar Everlasting.

CURIOSITATS

Amb les platges passa un fet curiós, tot i que ens queixem que estan malament; algunes tenen falta de sorra i la de Sant Sebastià està permanentment amb la sorra humida, sembla ser que es degut a que alguns aqüífers s'han tornat a regenerar i és la causa per la qual la sorra es mostra mullada, fins el punt que els banyistes els hi fa una mica de cosa estendre la tovallola al seu damunt. Amb tot i això és el municipi de Catalunya que ha obtingut més banderes blaves de tot Catalunya, en total nou. No hi trobo cap resposta que no sigui que aquests reconeixements són el resultat de la gestió que porta a terme el regidor de platges Guillem Escolà. Conjuntament amb els serveis de platja que a bon hora del matí ja treballen per a tenir les platges en perfecte estat. Tasca que compta amb la col·laboració dels concessionaris de cada platja.

L'acte del lliurament ha comptat amb la presència de la consellera Teresa Jordà, l'alcaldesa Aurora Carbonell, el regidor de turisme Lluís Miguel García i del regidor de platges Guillem Escolà.

I sense deixar el protagonisme de les platges, ara s'escau apuntar el nou enginy que es fa servir per controlar la capacitat de les platges. Uns drons sobrevolen la nostra costa, en diferents franges

horàries, i envien informació que es tradueix en unes imatges on no apareixen les cares de les persones que són reemplaçades per uns punts que a la vegada permet fer un recompte del nombre d'usuaris en el moment en què l'invent tecnològic fa la visualització.

A l'any 2006 Sitges formava part del Consoci de la TDT del Garraf, de fet constava com un dels ajuntaments que l'havien fundat i per tant era present en les xarxes de televisions locals. Això va ser així fins el 2012 que en va deixar de formar part perquè ser-hi representava haver d'aportar molta despesa. Ara hi hem tornat havent de contribuï amb 215.921 euros. Sembla una mica car, si més no és convenient ser-hi perquè els mitjans d'informació avui són bàsics per saber el que es cou a casa nostra. I aquesta connexió també permet a Ràdio Maricel disposar d'un canal en la TDT. Tot sigui per a que Sitges no perdi pistonades.

En el nostre poble existeix un restaurant que no s'anuncia enlloc i on s'hi menja molt bé. Es tracta de la Sitja de Sitges, que és el restaurant pedagògic de l'Escola d'Hosteleria amb seu a l'Institut Joan Ramon Benaprés. Els seus alumnes s'especialitzen en la Cuina i altres han escollit la Pastisseria, així com hi ha que es decanten pel Servei de Sala.

De dimarts a divendres al migdia, uns i altres, amb la col·laboració dels professors, posen els coneixements adquirits davant els comensals que prèviament han reservat taula. On poden assaborir uns menús, els preus dels quals al mercat oscil·len entre els 60 i 80 euros i els ofereixen per 19 euros

i 22 si es amb maridatge de vins. Tot just acabat el curs ja es preparen pel vinent que esperen poder oferir el servei per a 50 comensals, quan degut a la pandèmia l'aforament s'ha reduït a la mitat.

En la llenca de terreny que queda entre l'aparcament del parc de can Robert i el Passeig de Vilafranca, si ha disposat un minigolf, diuen que per dinamitzar la zona, sobretot els dies que hi ha marcat. Al principi les xarxes socials van difondre crítiques a tort i a dret. Moltes d'elles anaven dirigides a les reproduccions de determinats monuments que s'identifiquen amb ciutats europees i fins i tot americanes. Finalment, amb bon criteri, els responsables van retirar els susdits elements i el resultat final no sembla tan dolent com en principi semblava.

Les balenes sembla que es troben bé fent incursions en la nostra costa, ho certifica l'estudi que conclou que de febrer fins a mitjans de juliol s'han comptat més de dues-centes, el doble que altres anys. Les mateixes fons informen que aquesta prolongada estada tampoc obeeix a una normalitat, quan aquests sembla que, de normal, la seva presència es limita de febrer a juny. Que ens visitin fora d'aquests mesos no els ha d'estranyar, perquè com dic al començament aquests rorquals de 25 metres i de 80 tones, si tenen per referència Sitges i la seva costa per alguna cosa serà. A aquests cetacis s'hi ha d'afegir també els nombrosos dofins que, enjogassats, passen per davant de les platges.

El periodista sitgetà, Pedro Palacios ha estat investit Cavaller de l'Ordre del Camí de Santiago. En un acte celebrat a Santiago de Compostela. Curiosament

la seva germana, Teresa, junt amb altres sitgetanes és una assídua del Camí.

Aquesta investidura vol correspondre a l'afany divulgador del Camí per part de l'amic Palacios, en el qual transmet els valors que hi conflueixen: solidaritat, sacrifici, hospitalitat, respecte a la natura, i defensa del Patrimoni Cultural del camí.

ESPORTS

El cap de setmana del 3, la Fundació Veterans de Sitges, ha rendit homenatges als futbolistes: Eusebio Sacristán, Fernando Molinos i a José Mari Bakero. Els seus noms van quedar col·locats en les rajoles que s'exposen al Passatge Johan Cruyff de la Vinguda de les Estrelles en el Camp Municipal. Tot seguit van participar en el partit que cada dissabte celebren els Veterans.

L'equip Juvenil A de la Blanca, si no hi ha ratificació per part de la Federació Catalana de Futbol, jugarà a Preferent la propera temporada. Perquè ha acabat la passada en la segona posició del Grup 1 de Primera Divisió Juvenil. Després que l'equip dels 14 partits disputats només ha empatat un partit i n'ha perdut un altre.

Per altra banda l'equip infantil del Club Natació Sitges, en les instal·lacions del Club de Tarragona, els nostres joves nedadors/es van aconseguir 10 medalles en les 13 finals disputades. Un palmarès que el consolida com els més exitós dels últims anys. I per primera vegada, després de vint anys, es va aconseguir la medalla de plata en el relleu

de 4 x 100 lliures masculí.

Sent la nedadora Ona Portillo la que va aconseguir penjar-se quatre medalles de bronze en els 100 i 200 papallona i en els 200 i 400 estils. Aconseguint també 9 rècords en la categoria de 13 anys. I fins i tot el rècord absolut del Club en la prova de 100 papallona.

Mentre que. Àfrica Garcia per poc no aconseguí disputar la final dels 200 braça i tot que va quedar a la dotzena posició, va rebaixar el seu temps en quasi bé sis segons.

Pel que fa a la Clara Peris es va situar a l'onzena posició en els 200 esquena. A tan sols dues dècimes de poder disputar la final.

També el Nil Huete va igualar les seves marques en els 150 lliures i en els 200 esquena. Com també Pol Portillo que va millorar la seva marca en els 100 i 200 esquena.

Els nedadors pau Ríos i Àlex Matas, disputant les proves de crol, van aconseguir millorar les seves marques en la modalitat de piscina de 50 metres. I en els 4 x 100 van contribuir a que l'equip aconseguís la medalla de plata.

El mateix metall que va aconseguir penjar-se l'Alejandro Bravo en els 100 esquena. Mentre que en Mark Kramskoy es proclamava campió de Catalunya en el 200 braça. Plata en els 200 estil i bronze en els 200 braça i 100 lliures. I l'Enric Atienza va millorar les seves marques.

Davant el resultat en Mark Kramskoy, Alejandro Bravo i Ona Portillo s'han classificat pel campionat d'Espanya a celebrar del 21 al 24 d'aquest mes.

Tampoc els més joves del Club Natació Sitges es queden enrere. I a més, com s'acostuma a dir, estan en ratxa, perquè si fa poc aquesta jovenalla de l'equip infantil aconseguia els millors resultats dels últims temps, ara l'equip benjamí i pre-benjamí ha tornat el prioritari d'aquesta temporada, a l'aconseguir que 20 nedadors i nedadores classificar-se pel la Final Ter.

També la Peña d'Escacs del Casino Prado que participa en el Campionat d'Espanya Sub-12, que es celebra a Salobreña, els nostres representants estan aconseguint molt bon resultat. Destacant en la classificació la Martina Lázaro i en Martí Marín. Sumen 4,5 punts dels 6 possibles. Fins el moment en Martí, després de guanyar a l'excampió d'Espanya sub 10, ocupa la 16a posició i la Martina la 21.

Tant la Martina Lázaro com en Martí Marín en aquest mateix campionat han acabat molt bé, atenant que estrenaven categoria, però el resultat final no ha estat tant bo com quan van començar. Tanmateix la Martina Lázaro va quedar en la sisena posició de la classificació. A més de assolir experiència en la seva estrena en la categoria, que no es correspon a la seva edat, un altre mèrit, que els servirà per assolir experiència de cara a les futures competicions.

Una altra jove promesa de casa nostra ve sent notícia en l'àmbit del futbol. L'Aleix Gorjón, amb

només 19 anys i després d'acabar la seva etapa de formació en l'equip juvenil del RCD Espanyol, ha estat cridat per entrenar en el primer equip, en aquest inici de pretemporada i sota les ordres de Vicente Moreno. Com és de suposar l'Aleix està molt il·lusionat d'haver estat escollit per entrenar en la màxima categoria del futbol.

Una altra curiosa coincidència la protagonitza la també sitgetana, la Xènia Pérez. Que ja forma part de l'equip de primera del futbol femení i també de l'Espanyol i que l'han renovat de manera automàtica. En la temporada que ha acabat ha disputat 23 partits amb un molt bon nivell. Curiosament la plantilla té com a segon entrenador un altre sitgetà, en Jaume Jordi Llopis. Sitges domina.

En el Club del Rugbi sitgetà s'ha produït un fet curiós, l'argentí Alejandro Villarreal va arribar a Sitges a l'any 2003 i de seguit es va interessar per si aquí hi havia un equip de rugbi. Poc es pensava que aquí tenim de tot. Va ser així com va formar part de l'equip de casa jugant en la categoria sènior. Alternant-se entre el sènior A i el B, quan era el president del Club en Josep Cabré, fins que arriba que deixa la presidència i vet aquí que és escollit l'Alejandro per a presidir-la.

Dintre els objectius que s'ha traçat el recent escollit president, es troba el de retornar a la Divisió d'Honor B, a l'equip sènior masculí. I amb la vista posada en la cantera, d'on creu que el club disposa d'un bon potencial per poder oferir dies de glòria i satisfaccions.

En Luca Hoek és un nedador del Club Natació Sitges que competeix en la categoria d'alevins. En el campionat d'Espanya Aleví que ha tingut lloc a la piscina Sylvia de Tarragona, el nedador ha aconseguit obtenir bona classificació en les proves: 100 metres esquena, 100 lliures, i 200 esquena, a més d'aconseguir superar rècords del propi Club. Quan poder participar en aquest campionat ja representa un honor perquè només els 15 millors esportistes de cada prova hi poden prendre part.

L'equip de la UE Sitges planifica la propera temporada, on jugarà a Segona Catalana. La lliga està previst que comenci el 3 d'octubre i en el transcurs d'aquesta s'enfrontarà a 15 equips de les comarques: l'Anoia, Baix Llobregat, Penedès i Garraf.

L'equip començarà els entrenaments el 31 d'agost sota la direcció de la vilanovina Luri Sorrochei, amb l'objectiu principal és poder ascendir a Primera Catalana. Per intentar-ho han incorporat reforços com és el porter Lucas Cajés i els jugadors: Àlex Frutos, Adam, Victor Navarro, Ivan Valero, Ignasi Valldosera i el retorn d'Àlex Cubedo.

En Pol Espejo Anguita és fill d'un conegut esportista local, en Juan Diego Espejo, més popularment conegut per en Juan de la farmàcia, perquè ha dedicat la seva vida laboral a treballar a la farmàcia del Cap de la Vila. A en Juan estàvem acostumats a veure'l córrer fora dels horaris laborals, entrenant-se per a participar en maratons que es celebraven arreu.

El fill d'ell i de la Manoli es va iniciar en l'esport en la modalitat de natació. Ha estat practicant aquest

esport i combinant amb la preparació física, fins que va observar com la musculatura que anava acumulant li feia el cos més atlètic. Total, que en Pol ara participa en competicions de culturisme, modalitat amb qual s'acaba de proclamar campió de Catalunya de Culturisme en categoria Junior Bodybuilding, prova que ha tingut lloc a Platja d'Aro. Aquest triomf li permet pensar en el Campionat d'Espanya del 2023.

Recuperada la Nit de l'Esport, el divendres dia 30, tot i que amb aforament reduït i amb canvi d'ubicació, el Racó de la Calma va ser l'escenari escollit. S'ha pogut celebrar la que suma la 36a edició, on han estat reconegudes 22 trajectòries locals. Dentre tots el que va estar de major emotivitat va el atorgat (In memoriam) Josep Pascual, Americano, que fa un any que va morir de manera sobtada.

L'alcaldeessa Aurora Carbonell i el regidor d'Esports, Jaume Monasterio, van ser els encarregats de fer els lliuraments a les persones i entitats esportives homenatjades: Jaume Cabré, expresident. Del RC Sitges. UE Sitges, pels 75 anys de la seva fundació. Josep Pascual i Ferrer (In Memoriam), Club Futbol Blanca Subur. Diego Fabra Riviere, Associació Cultural i Esportiva Futbol Gaèlic de Sitges. Eusebio Sacristán Mena, Associació de Futbol Veterans de Sitges, Rubén Gutiérrez Díaz, Associació Futbol Sala Vila de Sitges. Noel Guillén Ferret, Club Bàsquet Sitges, David Massana Castilla, Club de Mar Sitges, Carles Mercadé Ferrando, Club Esportiu Garraf. Germán Castiñeira Picado, Club Futbol Sala de Sitges, Felipe Garcia Hernández, Club de Golf Terramar. Jordi Cenzano Brull, Club

Natació Sitges. Josep Rodríguez Torres, Club Nàutic Garraf. Lluís Serra Carrera, Club Nàutic Sitges. Carles Busquet Maiques, Club Patí Subur. Ahemd Haddak Khonsi, Club Petaca Sitges. Javier Serres Navarro, Club Rítmica Sitges- Garraf. Jesús López Santos, CE Bicicats del Garraf. Oscar López Guiza, Moto Club Sitges. Andea Serra Vico, Patinatge Artístic Sitges. Cales Grau Ferrer, Penya Escacs Casino Prado Suburens. José Antonio Gala Bals, Rugby Club Sitges.

Tant l'alcaldeessa com el regidor van felicitar als guardonats, destacant l'esforç portat a terme durant aquest temps de pandèmia que ha interromput competicions i entrenaments. La seva constància, malgrat les adversitats, és una lliçó que ajuda a no defallir quan les coses i les situacions no són com les voldríem.

La sitgetana Linda Bugnion, component de l'Equip de Ball Esportiu Flyers han aconseguit guanyar el Campionat d'Espanya d'aquesta modalitat en la categoria 3 Fit Kid Showdance. El campionat s'ha celebrat a Benidorm.

També ha participat a títol individual en una prova dintre la categoria sènior, obtenint la cinquena posició. Per tot s'ha mostrat satisfeta i ho considera un reconeixement a les moltes que s'ha passat practicant.

Un altra triomfador ha estat l'Alejandro Bravo, aquest en el Campionats d'Espanya de natació infantil, celebrats a Sabadell. El jove nedador del Club Natació Sitges ha participat en quatre

proves, aconseguint la medalla de plata en els 100 papallona. També va quedar quart en els 200 esquena i finalista dels 50 lliures. I només tres centèsimes el van apartar de la final.

Ona Portillo i Mark Kramskoy, aquest va ser finalista en els 100 i 200 braça. Quedant en novena i tetina posició, respectivament, de la classificació final.

Del 29 a l'1 d'agost al Club Marítim de Cubelles s'ha celebrat la 78a edició del campionat de patí a vela sènior, en el qual l'Oriol Mahiques n'ha estat el campió. El jove esportista del Club Nàutic Sitges quan navegava amb la categoria junior ja va guanyar tres anys consecutius el campionat d'Espanya.

A més de l'Oriol els altres participants també han obtingut bons resultats. És el cas d'en Julian Vinué que ha quedat en 5a posició. O en Josep Maria Robert, una 11a posició. En Bernad Wunderling la 20a. Yannick Márquez, la 29a. Jordi Maré, la 33a i Ricard Plaza, la 49a.

Un altre regatista del mateix Club Nàutic, en Jordi Xammar, acompanyat del gallec Nicolás Rodríguez, han fet història a penjar-se la medalla de bronze en la categoria 470 masculina de vela en els Jocs Olímpics de Tòquio. Quedant a només 4 punts de la medalla de plata.

La parella de regatistes tenen el mèrit d'haver estat el números 1 mundials de la classe 470. A més, en els darrers cinc anys, han aconseguit tres medalles mundials i tres europees, entre molts altres èxits

aconseguits. Que el mateix Oriol donava una lliçó de perseverança quan a preguntes dels periodistes responia que en l'esport la clau de l'èxit es troba en no defallir mai, sobretot davant els mals resultats, els quals han de servir de motivació per no llançar mai la tovallola. Una lliçó que tan es pot aplicar a l'esport com en qualsevol circumstància del viure quotidià.

EL DIA A DIA

A Sitges tenim la fama, potser ben guanyada, de ser un poble car. On més es nota aquestes desigualtats, si ho comparem amb altres llocs, és amb el preu de la vivenda i sobretot en els preus dels lloguers d'habitatges i locals comercials. Segons estadístiques el preu del lloguer mitjà puja fins els 1.003,52 euros i on es reflecteix un increment del lloguer, entre el 2015 i 2020 del 33 per cent, mentre que el nivell de vida ho ha fet un 4,6 per cent entre aquests mateixos anys. Completament desfasat.

Ser considerat un poble turístic té aquests inconvenients afegits. La crisi del 2008 es va fer notar molt, si més no em sembla que els preus van baixar poc, el que va motivar que molts habitatges no van trobar compradors o llogaters. Com que les empreses que ho gestionaven confiaven en edificar i vendre ràpid, al no ser així molts també van ser que no van poder correspondre amb els bancs que els hi van concedir els crèdits, fins que van acabar passant a mans d'aquests. Superat a mitges aquell desgavell, la construcció a la nostra vila torna a ser fluorescent. Hi contribueix els nous sectors del poble que estan en expansió i on proliferen les grues.

Els més pessimistes ens posem les mans al cap, perquè sembla desmesurada la construcció de tants habitatges degut als preus que surten al mercat immobiliari. Però és curiós observar que a mesura que es van acabant s'aprecia com es van habitant d'una forma ràpida. Per tant molt cars però que troben compradors això vol dir que el diner circula. Fins i tot sembla ser que la majoria de pisos que es construeixen ja s'han comprat sobre planell. D'aquí que no es triguí gens en observar com de seguida tenen propietaris que hi van a viure.

Cada dia que passa es fa més evident que qui sembla que s'ha quedat entre nosaltres és el virus, perquè els indicadors en aquesta primera setmana d'agost continuen sent alts. I aquesta cinquena onada no remet a la velocitat que les autoritats sanitàries desitgen que es produeixi.

El juliol ha acabat amb 2.779 positius i a punt d'acabar aquesta primera setmana d'agost la xifra s'enfila fins els 2.828. Tot i que han baixat el nombre d'ingressats a l'Hospital de Sant Camil, on el 29 de juliol per covid n'hi havia 45 i dues defuncions. I a 5 d'agost el nombre ha baixat a 34 i cap defunció. I si ens fixem en el risc de rebrot: 489 l'última setmana de juliol i 592 la primera

d'agost. Mentre que el risc de contagi a 0,65 el final de juliol i l'15 començament d'agost.

En quant al nombre de vacunats a 29 de juliol, amb la primera 17.682. A 5 d'agost 18.363 amb la primera i 15.107 amb la segona. I amb la pauta completa 16.653.

Un detall important que desvetlla que no anem bé és que a partir de la matinada del divendres 7, i per una durada de dues setmanes, torna a implantar-se el toc de queda, des de la 1 de la matinada fins a les 6.

Una sitgetana que dona mostra de gaudir d'una bona salut és la Pepa Julià Ribas, que acaba de celebrar els seus 100 anys. Ho ha fet acompanyada dels seus i amb l'alegria que acompanya el seu tarannà. També va rebre la visita de l'alcaldeessa Aurora Carbonell i la regidora d'habitatge, Drets Socials, Ciutadania i Igualtat, Júlia Vigó. Que van compartir amb ella la joia de la celebració i els records dels Sitges que la Pepa ha vist transformar i que també els hi va explicar. Ella que és neta del qui també va ser alcalde de la vila, el Sr. Bonaventura Julià i Masó.

El tema de la neteja segueix estant d'actualitat i sempre des de dues opinions que divergeixen molt sovint. Per una part des de la regidoria de Via Pública de la qual n'és responsable en Jaume Monasterio i per l'altra comerciants, restauració i els mateixos habitants.

Des de l'Ajuntament es fa arribar un missatge en

el qual es considera que el tema de la neteja ha millorat; amb el canvi de tots els contenidors, amb la col·locació de papereres amb més capacitat i les isletes movibles que compleixen uns horaris concretes. Com també amb l'ampliació de la recollida. Conscients, però, que durant els mesos d'estiu el servei queda quasi desbordat. On s'hi afegeix, també cal dir-ho, el poc civisme de determinades persones que no reciclen o deixen les bosses de la brossa a fora dels contenidors, també a dintre de les papereres, fent-les inservibles al tapar completament l'obertura.

La part més crítica considera insuficients les mesures, al mateix temps que reclamen el compliment d'altres mesures que en el seu dia es van anunciar i que encara no s'han portat a terme. Una altra de les preocupacions és la recollida de cartons, perquè alguns botiguers els treuen al carrer, fins i tot abans de tancar l'establiment, i potser són les 12 de la nit quan encara no han passat a recollir-los, donant una mala imatge als visitants i residents que freqüenten la nit. Ara preferirien que es retornes a l'antic horari del migdia... Acontentar a tothom és molt difícil, per no dir impossible. Aquí s'escau allò que es diu: que no és més net el qui recull, sinó el qui no embruta. Fes-ho entendre a segons qui.

Amb una setmana només de diferència es pot passar de tenir el nombre de contagis disparats, a tornar a una certa normalitat pel que fa a aquesta qüestió. Viure per veure-ho. El continuat descens dels indicadors epidemiològics, tornen a col·locar els índexs molt semblants a quan va començar la cinquena onada. Posant l'indicador de risc a prop

de la normalitat. Davant tots aquests canvis ha de prevaldre la prudència, perquè ja fa molt temps que es produeix allò que tots coneixem per; una de freda i una de calenta.. De totes maneres s'agraeix, i molt, aquests canvis per a bé de la situació, amb el desig que perduri en el temps. Això ja sembla més difícil.

De final de juliol a aquesta quasi primera quinzena d'agost el recompte és: juliol 2.779. Agost, 2.855. En quant els ingressats a l'Hospital de Sant Camil a 5 d'agost eren 34, amb cap defunció. El 12 la xifra a baixat a 30, amb dues defuncions. El risc de rebrot de 592 ha baixat a 223. La Rt de 1,15 a 0,55.

Els indicadors baixen de manera considerable mentre augmenta el nombre de vacunats, dues dades significatives. Al 5 d'aquest mes la xifra amb la primera dosi era de 18.995. Amb la segona, 15.529 i amb la pauta completa 17.147.

El dimarts dia 17 es va produir una marató de vacunació, organitzada pel Departament de Salut i destinada als joves que no han tingut de demanar ni dia ni hora, només acudir al CAP dintre la franja horària de matí i tarda i res més. La crida ha obtingut una bona resposta i el nombre de vacunats ha estat alt: 176 al matí i 133 a la tarda. Total, 309 vacunes de les quals 27 ja eren segones dosis, mentre que 282 eren les primeres. La franja d'edat dels nous vacunats es trobava entre els joves de 12 als 30 anys. Tots ells van rebre la vacuna Pfizer.

Amb tot, les aglomeracions nocturnes que es produeixen en uns determinats carrers, com el de Joan Tarrida i el Primer de Maig, preocupen a les

autoritats locals. Perquè la majoria dels congregats no porten la mascareta i tampoc contempen, ni de bon tros, la distàncies de seguretat. Des l'Ajuntament s'informa que establiran un sistema per tal de controlar aquestes descontrolades aglomeracions. A partir d'aquest divendres 20 aquests carrers seran unidireccionals limitats per les conegudes com a cintes d'aeroport, Així per accedir al carrer Joan Tarrida només es podrà fer pel carrer Bonaire i en quant al Primer de Maig l'accés serà per la Plaça de la Indústria.

Unes mesures acollides amb recel pels responsables dels locals que es troben en aquest sector que les consideren discriminatòries. A ningú agrada haver limitar la llibertat de moviment, però el que és cert que, davant aquestes circumstàncies tan excepcionals, és molt difícil que les decisions preses satisfacin a tothom. Més quan hi ha persones que encara són reticents en acceptar tot aquest enrenou provocat per un bitxo invisible que tan influeix en el dia a dia i en els costums de les persones.

Després d'una setmana des del darrer cop d'ull a la situació de la pandèmia, i pel que fa a l'àmbit local, es parla que la cinquena onada ja forma part del passat. Ho mostren els indicadors: del final de juliol que estava a 2.779, des de que es va començar a fer recompte, i en aquesta tercera setmana d'agost els indicadors han pujat fins a 2.877. Una xifra que convida a l'optimisme, que es fa més evident si guaitem a les urgències de l'Hospital de Sant Camil, on en una setmana del 12 al 19, de 30 ingressats i dos defuncions s'ha passat a 21 ingressats i cap defunció.

I la vacunació no s'atura, amb data 5 d'aquest mes d'agost la xifra estava en 18.363 vacunats amb la primera dosi. El 19 el nombre assolía els 19.519 amb la primera, 15.895 amb la segona i amb la pauta completa 17.488. El risc de rebrot ha passat de 223 a 109 i la RT de 0,55 a 0,58.

La preocupació de les autoritats locals i dels serveis d'ordre són els botellots que es porten a terme en les platges, quan tanquen bars i locals d'oci nocturn i el joves busquen aquesta alternativa per continuar la festa fins a hores de la matinada. El problema és que a causa d'ingerir grans quantitats d'alcohol, els problemes d'ordre sorgeixen. I la situació és tan imprevisible que en qualsevol moment pot sorgir un problema de grans dimensions. Perquè és quan es produeixen baralles, es cremen contenidors i tot l'imaginable. Els efectius de la policia local i els mossos d'Esquadra, segons com, són insuficients per poder controlar la situació.

Els seus comandaments temen que algun dia les conseqüències puguin ser tan greus que haguem de lamentar desgràcies pitjors. També aquests aldarulls provoquen efectes colaterals, com és el soroll que desbarata el descans dels veïns, l'acumulació de brutícia en platges i carrers. I ja no parlem de les conseqüències que poden patir els participants en aquestes multitudinàries concentracions de joves que beuen sense mesura grans quantitat d'alcohol, fins el punt que a voltes els hi provoquen comes etílics. Potser si fossin conscients que estan castigant òrgans vitals del seu cos, sabrien aturar -se abans de que el mal ja estigui fet.

No en teníem prou amb aquest bitxo invisible que alimenta la pandèmia, que al Poble Sec apareix una plaga de paneroles que neguiteja als veïns que es troben amb la visita d'aquests inoportuns veïns en les seves cases. Davant l'alerta que ha causat, la regidoria de Salut Pública ha manat posar mans a l'obra i una empresa especialitzada ha procedit a portar a terme les tasques pertinents per eradicar el més aviat que sigui possible la presència d'aquests intrusos. La seva actuació es centra en el clavegueram, focus principal d'aquesta propagació. Que al poc des posar els mitjans ja s'ha notat un descens del nombre d'invasors.

Sembla estrany però és. El que és, em refereixo al virus, d'una setmana per l'altra passem de molt bé a regular i així successivament. La setmana passada la veus doctes llançaven missatges carregats d'optimisme. Tampoc és que ara la situació sigui molt diferent a la de fa set dies, però les mateixes veus diuen que s'ha produït una frenada en aquesta hipotètic avançament cap a la normalitat. Una aturada, aquí està la preocupació, que la situació sembla que torna a decantar-se per una progressiva pujada, perquè els indicadors del risc de rebrot augmenten a mesura que passen els dies.

Les xifres són aquestes: final de juliol 2.779. En aquesta darrera setmana d'agost 2.899. Risc de rebrot de 109 a 255. La RT de 0,58 a 2. Les xifres són les que tenen l'última paraula. En quant als vacunats: la setmana del 19 amb la primera dosi en total n'hi havia 19.519. En aquesta del 26 amb la primera 19.722, amb la segona 16.368 i amb la pauta completa 18.126. Tots els vacunats som

conscients que al vacunar-se ens protegim nosaltres mateixos i contribuïm a poder aturar l'avanç del virus. Amb tots els respectes, és necessari que tots els qui encara no s'han vacunat pensin que ells també hi poden contribuir.

En plena temporada d'estiu, quan a casa seva més el necessitaven, ens deixa el gelater Mateo Olivier. Una institució a Sitges que, junt amb la seva esposa Luisa, des de que van arribar a la vila van revolucionar els sabors del que nosaltres anomenàvem "mantecaus". Just quan els nostres pares venien de degustar els gelats que un valencià el popular Xé, que aterrava a la vila procedent de terres valencianes a fer la temporada. Ells deien que: mantecaus com els del xé no n'havien degustat mai d'iguals". Aquesta confirmació va començar a decaure a partir de quan van provar els de que, nosaltres anomenàvem, els italians.

L'Olivier va aprendre l'ofici en un dels indrets de més fama gelatera d'Itàlia, la població de Longare a la vall de Cadore. Tot i que en Mateo era de Codissago de la mateixa demarcació de Longare. Amb 18 anys va viatjar a Pamplona on el seu oncle tenia una gelateria i va continuar perfeccionant l'ofici i d'allà a Coruña on un cosí seu també en regentava una. En terres gallegues es va casar amb la novia de tot la vida, la Luisa.

I d'allà el matrimoni va viatjar fins al nostre poble, era l'any 1958. Van obrir la gelateria en un espai reduït, al costat mateix de l'actual estanc de la família Berdoy. No van tardar gaire que els gelats dels italians van captivar a la gent de la vila i a

turistes vinguts d'arreu. Van implantar la varietat, fins llavors potser centrada en un parell o tres de gustos. Aquesta evolució va ser molt ben acollida, fins el punt que el local se'ls hi va quedar petit i n'obriren un altre, on nosaltres anomenem el túnel. En el pas que va des del jardí del Retiro al carrer Jesús. Mentre que s'anaven incorporant al negoci familiar els fills del matrimoni. D'aquest enclavament van passar més avall del mateix carrer Jesús, on havia estat la bodega d'en Javier Carbonell. I no van tardar gaire en obrir també la gelateria del carrer Parellades.

L'Olivier, la Luisa i els seus fills han contribuït, amb els seus gelats, a fer com s'acostuma a dir, la boca aigua de la gent de Sitges i la de tot el món que ens han visitat. Ha marxat amb aquesta satisfacció i nosaltres encantats d'haver-lo conegut, a ell i a la Luisa. Perquè el seu tornà també ens va captivar.

CULTURA

Caminant pel nostre poble coincideixes amb molts detalls que serveixen per centrar els temps i els seus protagonistes entre la diversitat de curiositats i altres aspectes que configuren la Història de la vila. D'un temps cap aquí ho observem en les rajoles que llueixen moltes cases, atenent la alligadora iniciativa de la "memòria de les cases". Que permet conèixer el protagonisme assolit pels seus estadants.

Un altre factor que honora el passat del poble són les elegants cases que van fer construir aquells convilatans que anomenem "Americanos". Ara ha sorgit una altra iniciativa, l'estrena d'una ruta

literària. Que s'afegeix a l'extensa oferta de rutes temàtiques, Aquesta, la Ruta del Sitges de Novel·la", ha estat pensada per l'escriptor de Besalú, Martí Gironell i es promoció a través de Turisme de Sitges i del seu portal www.sitgesanytime.com, on l'usuari hi pot trobar i descarregar al seu dispositiu arxius d'àudio i que, amb l'ajuda d'un mapa, li permet recórrer diferents racons del poble amb la complicitat de cinc novel·les. Així trobem: a la platja de la Fragata, El Pirata de Cala Morisca Premi Néstor Luján de l'any 2018 i de la qual n'és l'autor en David Martí. Al Racó de la Calma, El Secret de Picasso de Francesc Miralles. Al Casino Prado Suburense, l'Homenatge també Premi Néstor Luján el 2017, de Xulio Ricardo Trigo. Al carrer Primer de Maig, El dia que va morir Marilyn, de Terenci Moix. I en el Baluard Vidal i Quadras, Una novel·la Pulp de Damià del Clot.

Aquesta ruta va agafar embranzida el mes d'abril, coincidint amb la celebració del Sitges Vila del Llibre.

Cent cinquanta persones, el total de l'aforament permès, han pogut gaudir del Festival d'Òpera que ha tingut lloc al teatre del Casino Prado, amb la col·laboració d'aquesta Societat i dels Museus de Sitges. Un dels impulsors, en Joan Escolà dels Amics de l'Òpera de Sitges, es mostrava satisfet per aquesta nova singladura.

Els artistes convidats per aquesta actuació van ser el tenor Juan de Dios Mateos, que va estar acompanyat pel conegut pianista Ricardo Estrada. Sota la direcció artística de la soprano Florenza

Cedolins. Van ser interpretats diferents tastets operístics del compositor Donizetti.

El mateix Joan manifestava que aquest any s'ha pogut celebrar gràcies a la generositat dels artistes que hi han participat, però si de cara al proper any no compten amb la col·laboració de les diferents administracions, serà molt difícil poder convocar una nova edició.

Mentre que la quarta edició del Festival dels Jardins de Terramar, que s'ha tancat el divendres 13 i que s'ha encarregat de posar el colofó La Oreja de Van Gogh, ha superat la 14.000 entrades. De l'aforament que estava disponible, degut a les normatives menys que a l'any passat, s'ha ocupat el 88 per cent d'aquest aforament permès. I cinc de les actuacions programades: Fangoria, Rosario, God Save The Queen, Sopa de Cabra i Antonio Orozco, s'han exhaurit totes les entrades.

El codirector del Festival, Joan Ramon Rodríguez, s'ha mostrat satisfet de la resposta del públic i és de l'opinió que el Festival es consolida entre els acreditats certàmens d'estiu que es celebren a Catalunya.

Unes hores abans del trasllat de la imatge de Sant Bartomeu fins al Centre de la Interpretació de la Malvasia, on quedarà exposada, l'Escola de Grallers, coincidint amb el 50é aniversari, ha presentat en l'esplanada de davant del susdit Centre, el llibre: La música de la nostra festa. Un llibre singular perquè es tracta de l'edició impresa de totes les partitures dels tocs de gralla que acompanyen les cercaviles i

processons, des dels gegants fins a la Moixiganga i els castellers. Un treball molt interessant perquè a l'estar imprès i recollit en aquesta publicació, es converteix en una eina imprescindible pels grallers d'arreu i també que en aquest format es garanteix la seva conservació i garanteix que en puguin fer un bon ús les futures generacions de músics i grallers. El treball va acompanyat d'un CD on hi són enregistrades, pels mateixos components de l'Escola, totes les peces en el mateix ordre que apareixen en la publicació.

FESTES I TRADICIONS

El dimarts 3, al jardins del Prado, es va presentar el programa de la Festa Major de Sant Bartomeu i de Santa Tecla, en el transcurs d'un acte molt entretingut conduït per en Carlos Olivares i la Gemma Giralt que van delectar al públic assistent. I on es va desvetllar els protagonistes principals: com l'autor del Cartell, en Josep Furró. La pregonera, l'Eva Martín. El pendonista, la Fundació de de l'Hospital de Sant Joan, representada per l'administrador, l'Albert Oliver- Rodés. I la Pendonista de Santa Tecla, la Dora Pons que va designar cordonistes a la seva filla Lourdes Figueras i a la seva germana Carme.

Tot seguit s'ha donat a conèixer el programa d'actes que la Comissió que presideix l'Agustí Marcet ha preparat, molt condicionat per les circumstàncies. Malgrat que encara tot està en mans del Procicat, es recupera el Pregó que tindrà lloc a la plaça de l'Ajuntament amb aforament reduït. També hi haurà el trasllat de la imatge i el lliurament de la bandera. L'entrada de grallers es farà simultàniament

a l'Hort de can falç, a l'Escola esteve Barrachina, a la plaça dels Castellers i a la plaça Catalunya. Fins i tot hi haurà Castell de Foc que serà llençat des de diferents llocs, amb la intenció de que la gent no es centri a baix a mar.

La vigília i el dia, hi haurà lluïment i representació dels balls parlats i exhibició de les diferents parells de gegants en els mateixos espais que el de la entrada de grallers. Però abans caldrà obtenir les entrades (gratuïtes) a la web de la Festa Major, que només posar-se a la disposició de les persones interessades, va quedar col·lapsada al poc d'entrar en servei. Aquest fet va provocar un gran rebombori entre els usuaris i les xarxes es van desbordar, també, per les queixes dels qui veien que es quedaven sense entrada.

Però tornant a la vetllada de presentació, aquesta va resultar molt emotiva. Sobretot pels protagonistes que per fi tenen més a l'abast la seva participació. D'una manera especial l'Eva, la pregonera, que a l'any passat ja havia de pregonar la festa, si més no, per les circumstàncies van tenallar tots el preparatius. Vet aquí l'emoció que va mostrar quan va sonar el seu nom, desvetllant un secret que ella mateixa va haver de guardar fins ara.

Tot i que pràcticament som a les portes de la Festa Major, encara queden un dies i la situació pot canviar i, desitgem que no, les autoritats sanitàries aconsellin altra vegada aplicar restriccions. Per aquest motiu com que la festa de Santa Tecla queda més distanciada en el calendari, la comissió treballa amb la idea de poder recuperar quelcom

més representatiu. Amb tot, la prudència aconsella no posar la mel als llavis. Quan hi estiguem més a prop ens aniran informant de les novetats.

El dia de la festivitat de la Mare de Déu del Vinyet, de l'any passat, davant la suspensió dels actes populars que van aparellats a la celebració, degut a la pandèmia, vaticinàvem que aquest any ja ho celebraríem com estàvem acostumats. Doncs, no. Degut a la cinquena onada, l'administrador Vicenç Tomàs i el senyor rector mossèn Josep Pausas, han decidit tornar al format de l'any passat, només les celebracions religioses: la missa de les 8, l'Ofici de les 11 i el res del rosari a la tarda. Amb tot, durant aquestes celebracions i al llarg de tot el dia, molts han estat les sitgetanes i sitgetanes que s'han apropiat fins al Vinyet. Desitgem que els renovats propòsits pel proper any, arribat el moment, aquests sí que es compleixin.

Al poc temps d'obrir el portal de d'on aconseguir entrades per assistir a les exhibicions dels balls en la propera Festa Major, el servei ha quedat col·lapsat i les entrades exhaurides. Mentre que la llista de espera es situava en 700 persones per davant. Un nombre que qui es creia tenir el 701 se li esfumaven les possibilitats de poder-ne aconseguir una.

Com no podia ser d'altra manera, acostumats com estem a la crítica, han posat de volta i mitja als membres de la Comissió, els quals han manifestat que no només és seva la responsabilitat en aquest tema. Fent una crida a totes les persones que n'han pogut obtenir més de les que necessiten i a les que no hi puguin assistir, que deslliurin les entrades,

que no faran servir, per a que se'n puguin beneficiar altres. Per la seva banda els membres del consistori que acostumen a estar convidats a aquests actes es reduiran a l'alcaldeessa i al regidor de Festes. I on sí seran convidats serà a l'Ofici del Dia de la Festa Major i el de Santa Tecla.

El dijous 12 s'ha obert al públic el que coneixem per les Barraques, que formen part de la programació de la Festa major i que s'han avançat en el calendari per evitar aglomeracions de gent. Unes barraques que han experimentat canvis degut a les normes que s'han d'observar. De primer s'ha canviat la ubicació, de sota la Fragata a les esplanades que hi després del parc de can Robert, en la zona que recentment ha estat urbanitzada. El segon canvi que no passa desapercebut, és que han deixat de ser d'entrada gratuïta. Tot i amb això cal fer esment que quan es van posar en venda les entrades la resposta va ser massiva i la venda ha estat molt fluida, fins el punt que en queden poques de disponibles i aquestes es trobaran a les taquilles poc abans de començar les actuacions.

El primers grups a actuar han estat K-liu, Jazzwoman, El Diluvi i Zoo. Amb l'assistència de 1.500 persones, amb el públic assegut guardant distàncies per complir amb les normes que dicten les autoritats sanitàries.

Coincidint amb la Festa Major d'aquest any la Colla de Castellers de Sitges compleix 50 anys. Gràcies a la iniciativa d'en Ricard Baqués, la seva família era gegantera, ell es va aficionar als castells quan de jove passava estius amb la família

de Vilafranca. De ben jove va entrar a formar part de la seva colla castellera i li va assetjar la idea que Sitges també podia tenir una colla. I va ser així, després de rebre una bona resposta per part de tots els qui es van involucrar en el projecte, quan el 23 d'agost del 1971 la colla de camisa blava muntava els seus castells a plaça. Durant els anys posteriors van aconseguir avanços significatius. El 1973 van carregar la torre de 7, van intentar el 3 de 8, el pilar de 6 i van disputar la tercera plaça a la Jove de Valls en el Concurs de Castells, organitzat per Mobles Quer, que es va celebrar al camp de futbol de Vilafranca.

Durant la segona meitat dels anys vuitanta es pot dir que van llançar la tovallola i la Colla es va dissoldre. Fins que a l'any 1992 torna a ressorgir, amb alguns components de l'anterior i altres cares noves. Incorporant el Palau del Rei Moro per a realitzar els assaigs i es tornen a incorporar al món casteller amb el nom de Colla Jove de Castellans de Sitges. Ara fa quinze anys que van aconseguir carregar i descarregar castells de 8. Fins a dia d'avui que s'ha fet un lloc en aquest món tan competitiu com és el dels castells.

Per fi el dijous 19 la pregonera Eva Martín pot pujar a l'entramat de la Plaça de l'Ajuntament per a desenvolupar el seu pregó que ve preparant des de començaments de l'any 2020 quan la Comissió li va demanar ser la pregonera de la Festa Major d'aquell i que al final, per culpa de la pandèmia, no va poder portar a terme. L'Evita ha hagut de guardar el secret des de llavors fins a començament d'aquest mes d'agost, quan ser donats a conèixer

els protagonistes de la Festa.

Ens ha obsequiat amb un pregó fresc emotiu i molt proper. Amb moments on a ella mateixa li era difícil poder reprimir unes llàgrimes que li lliscaven per sobre les seves vermellones galtes. Molts detalls que han fet del pregó una escola d'aprenentatge per la qual ella mateixa ha passat durant les Festes Majors viscudes. I que ha combinat amb els sons més carismàtics, com el de la gralla que ha ressorgit d'entre aquest clímax de satisfacció que ha captivat a tots els allà presents.

I com en les representacions de musicals, el final ha estat apoteòsic: gralles, incorporació al ball de les Gitanes, que ella n'ha format part, i que han fet una anada i tornada entre el passadís central d'aquesta platea d'excepció i curullada de sitgtanisme, trons de coets i tots els ingredients que es retornaven a les essències d'una Festa per la qual hem sentit molta enyorança durant tot el temps que no hem pogut celebrar res. Al final, amb el públic dempeus, hem aplaudit el pregó i a la seva protagonista. Mentre com un alè d'aire fresquet, ha reconfortat els ànims que estaven abatuts de tants ressentiments. Semblava com si tot ja hagués passat. Però tornant a la realitat, aquesta ens fa adonar-nos que encara no del tot, si més no millor que a l'any passat, perquè aquest any podrem fer més coses, ho podrem celebrar una mica millor i amb l'esperança posada en el proper any que ens suposem que tornarem a una certa normalitat. Que sempre que ho expressem de viva veu ho acostumem a fer amb la boca petita. Doncs ningú disposa de la vareta màgica per saber que passarà no més enllà d'aquesta setmana. L'any

que ve es veu encara molt lluny i sense tenir les coses molt clares, tot i aquest parèntesis que ve acompanyat d'un cert respir davant el que sembla serà una realitat, que podrem gaudir de tot el que la Comissió ens ha preparat, no sense abans haver de fer mans i mànigues davant la incertesa que plana fins a l'últim moment.

El dissabte 21 fins en Centre de Interpretació de la Malvasia arriba la imatge de Sant. Amb la presència de l'alcaldeessa Aurora Carbonell, el regidor de Festes, David Martínez Lluís, regidors i regidores, el president de la Comissió de la Festa Major, Agustí Marcet i pel senyor rector, mossèn Josep Pausas. Acull la imatge l'Albert Oliver-Rodès, administrador de l'Hospital i representant de la Fundació.

L'entorn esdevé un lloc molt adient per a l'exposició de la imatge que ha contribuït a realçar el treball realitzat per l'Esteve Ferré i el seu equip, que han rebut les felicitacions de totes les persones que han passat per aquest recinte tan emblemàtic del poble, el qual també és conegut pel Corral de la Vila. Un dels últims reductes que ens traslladen al Sitges camperol, quan aquest indret es trobava molt a les afores del poble, arribar fins a ell significava haver de travessar vinyes horts i allà mateix hi pasturaven les cabres.

Com s'ha pogut apreciar molts dels actes quasi bé han tingut el mateix format de les edicions en què encara no estaven sotmeses a les restriccions, com ha estat el cas del lliurament de la bandera que ha tingut lloc a la vesprada del diumenge 22 a l'església

parroquial i després del memorable concert que ha protagonitzat La Principal de la Bisbal, al saló teatre del Casino Prado Suburense, amb un escollit repertori de músiques de tot temps i estils.

Després de la lectura de poesies dedicades a anteriors lliuraments, ha estat el torn del poema d'engany que n'és l'autora la Lídia Gázquez i que ella mateixa ha llegit. Tot seguit, de les mans del senyor rector, ha estat lliurada al president de la Comissió, el qual acompanyat de la resta de membres, s'han dirigit a l'exterior del temple,. Com si s'hagués d'iniciar el seguici festiu fins al seu domicili. Aquí el guió ha canviat, per tal d'evitar aglomeracions de gent pels carrers, la bandera ha viatjat en el interior del cotxe de la Capi fins al carrer Salvador Soler i Forment, on l'esperàvem una encuriosida representació del poble. Una vegada ha arribat s'ha enlairat amb ascensor fins al pis de de l'Agustí, que l'ha disposat en la barana del balcó, en un acte caracteritzat per la intimitat.

Moments després, a pocs metres de distància, ha tingut lloc una vetllada musical dedicada al recordat Janio Martí que tantes festes majors va amenitzar arreu de la nostra Geografia. La que ha protagonitzat per aquesta ocasió correspon a la idea sorgida del seu fill Josep Martí, Pinyu. Que assegut davant la bateria ha estat el viu record del seu pare. Que tants Balls de Casats va amenitzar dintre la programació de la Societat Recreativa del Retiro en aquestes dates.

Arribada la vigília, l'entrada de gralles, com ja s'havia anunciat, es porta a terme els espais on

també hi haurà l'exhibició dels balls. Tampoc hi falta l'encesa dels 21 morterets a càrrec dels agraciats en el sorteig que s'ha fet prèviament.

Arribat el moment d'ocupar els espais, per part de les persones que havien pogut aconseguir entrada, per gaudir de l'evolució dels balls, tant en aquesta vigília com en dia Sant Bartomeu, es produeix el que molts es temien, cadires buides que no les ocupa ningú. Molts dels que van criticar les maneres de fer de l'organització i que potser tenien entrades, no s'hi ha presentat. De manera que tothom que ha provat sort, al no disposar d'entrada, un cop han entrat els qui sí que en tenien, els han deixat passar i ningú s'ha quedat sense poder entrar.

Un dels moments més esperats de totes les nostres festes majors, és l'encesa del Castell de Foc. I aquest any encara ha despertat més interès des de que se'ns va informar que el llançarien des de diferents indrets del poble. Recomanant que el veiéssim des dels terrats per evitar aglomeracions a baix a mar. Potser feia temps que la gent no pujava fins al terrat de casa seva, quan abans tenia tan protagonisme. Així doncs, en aquesta vigília, els terrats han estat més concorreguts que mai. I la veritat és que ha valgut la pena. Hem pogut gaudir dels focs des d'una altra perspectiva i els hem trobat molt macos. Fins el punt de repetir la frase típica de cada any: "Com aquest any, mai". Si anem a mirar aquesta vegada l'hem encertat, perquè hem canviat de mirador i ha estat tota una novetat i una agradable sorpresa. Tot i que molts veïns ja fa anys que prefereixen veure'ls des d'aquesta talaia. Ja els havíem escoltat dir: "nosaltres pugem al terrat i des d'allà ho veiem la

mar de bé". Els hi hem de donar la raó.

El primer acte del dia 24 ha estat el solemne Ofici religiós presidit pel senyor rector mossèn Josep Pausas, amb l'assistència de les autoritats encapçalades per l'alcaldesa Aurora Carbonell i també les pubilles i hereus. Han fet les ofrenes l'Escola de Grallers de Sitges, en un dels moments més emotius de la cerimònia pel protagonisme que assolit el so de la gralla que s'ha amplificat en el interior del temple.

Després en el Prado i el Retiro s'han celebrat els preceptius concerts de festa Major, amb la Cobla Maricel al Prado i la banda del Mestre Montserrat de Vilanova al Retiro. El dia ha acabat amb l'actuació de la formació Hotel Cochambre a la Plana de Santa Bàrbara.

Un cop s'ha donat per acabada la Festa Major d'enguany, des de la regidoria de Festes i de la pròpia Comissió, s'ha volgut transmetre un missatge positiu de com ha transcorregut tot plegat. Tenint en compte que les circumstàncies són les que són i davant aquestes, Regidoria i Comissió, han tingut de pensar i treballar per com es podia portar a terme tot plegat, que sense el format amb el qual estem acostumats, també donés la sensació que estàvem celebrant la Festa Major. Fer això encara requereix més feina que seguir les pautes de sempre, perquè tot i estar tot lligat, són conscients que s'ha de deixar la porta oberta a la improvisació davant els entrebancs que de ben segur sorgiran.

També han fet un acte d'autocrítica davant l'enrenou

que es va produir en l'atorgament de les entrades per poder assistir a les exhibicions de balls parlats, gegants i bestiari de foc. Anunciant que per Santa Tecla confien poder fer un pas més i no descarten fins i tot poder organitzar alguna cercavila amb la participació de tot el seguici festiu. El temps els donarà o no la raó.

CURIOSITATS

És una llàstima i no en som prou conscients, però el fons del mar està brut. Ho revela les xifres que aporta l'embarcació que neteja el nostre litoral. Així, des del 15 de juny a l'1 d'agost ha recollit 319 quilos de brutícia, que es diu aviat. I que a més és el doble de l'any passat.

Amb predomini dels plàstics i curiosament el nombre més gran de brutícia recuperada ha estat extreta de les platges de Vallcarca i Garraf, que és on menys nombre de persones, si les comparem amb les de la vila, les freqüenten. Pot ser degut que aquests residus vinguin des de les platges de Barcelona, degut a que les corrents marines les apropen fins allà.

Un altre problema que incumbeix en la netedat del poble són els excrements dels gossos. Un sens que va en augment i la seva presència pels carrers i espais públics reflecteixen la manera d'ésser dels seus propietaris. N'hi ha que en tenen molta cura i recullen aquests excrements i altres fan veure que no han vist el regalet que l'animal deixa al terra.

Tot i que no recollir-ho pot comportar una sanció de fins a 750 euros, es vol conscienciar a aquests

propietaris que no recollir pot aportar als carrers bacteris i virus que poden arribar a ser un perill per a la salut de tothom.

Com sempre, i és una llàstima, només amb bones paraules no s'aconseguirà aquesta conscienciació. Perquè hi ha qui es creu que atenent a les seves obligacions de pagament d'impostos ja els eximeix d'haver de recollir les caques de les seves mascotes. Més d'una vegada hem estat testimonis de recriminacions per part dels vianants a qui passa del tema. I la resposta d'aquest és quasi sempre la mateixa: "jo pago impostos". Com si això ens dones dret a embrutar i el que vingui al darrera que s'aguanti. Potser només és problema de la urbanitat mal assolida.

Fa uns anys que la gent abandonava el camp, perquè treballar la terra es considerava pesat. El joves que volien canviar d'aires, molts d'ells, escollien les zones turístiques per tenir més oportunitats de poder treballar en l'hostaleria que sempre ha necessitat mà d'obra.

Ara, el tema s'ha capgirat i entrar a treballar a l'hostaleria no atrau el joves, perquè consideren que han de treballar molt i prefereixen feines no tan "estressants". De la mateixa opinió és el professor d'hostaleria de l'Institut Joan Ramon Benaprès, l'Ivan Martínez que viu de prop els neguits dels futurs professionals de l'hostaleria. Total, que la restauració sitgetana no troba els treballadors que precisen pels seus locals. I tot es deu a la poca voluntat de sacrifici.

Des de sempre ens mou l'afany de ser els primers en quantes més coses millor. Ens hem d'apuntar un nou rècord, el de ser el municipi costaner amb l'habitatge més car de l'Estat, excloent les capitals de província. Amb una mitjana de 3.641 euros el metre quadrat, apartant de la primera posició a Eivissa que ara passa a la segona. La llàstima que necessitem tants metres per poder viure d'una manera digna, quan n'hi ha molts que malauradament malviuen amb molts pocs metres i en unes condicions inhumanes. El món continua estan mal repartit.

El dia a dia tot sovint ocasiona notícies que a aquest cronista, en el moment de traslladar a aquest repàs, li provoquen un impacte que més aviat em desperta curiositat, d'aquí que la insereixi en aquest apartat, quan potser la notícia en qüestió millor serà que formès part del dia a dia. El contingut d'aquesta de ben segur que també haurà causat sorpresa a la part afectada, el restaurant mexicà “ Corazón de Agave” del carrer Sant Pere, que en el seu dia va demanar permís per posar un andimari ambulant (com diria el recordat Antoni Sella) i que els entesos anomenen un “food truck” en un extrem de la mena de rambla del carrer Doctor Fleming en el sector del Parc de Mar.

Sembla ser que com el permís estava a punt de resoldre's favorablement per l'interessat, el regidor li va comunicar de paraula com si ja podia obrir la paradeta. Van ser, però, les queixes veïnals les que van fer obrir l'ull als responsables de la vila i estudiat a fons el cas, es van adonar que la concessió no es podia efectuar de forma directa, sinó que

s'havia de fer a través d'una concurrència pública. Total que el fet ha provocat un enrenou entre les forces que governen el consistori i també entre l'oposició. Davant una relliscada administrativa que ha descol·locat als sol·licitants que ho van demanar per poder compensar les limitacions del local i poder beneficiar-se, com han fet altres establiments, de les avantatges que li proporciona disposar d'una terrassa a l'aire lliure i que ells, per les característiques del carrer, no podien fer. I estan estudiant querellar-se contra l'administració local.

El cartell que anuncia la Festa Major, sempre desperta la curiositat per saber-ne els detalls i, sobretot, l'autor/a. Aquest any l'honor ha recaigut amb enn Josep Furró i Navarro, que als seus 86 anys ha vist complert el seu somni de poder realitzar-lo alguna vegada. Ha arribat el seu moment de glòria.

Un treball realitzat en aquarel·la, on hi ha reflectit el millor del nostre paisatge i donant protagonisme al foc, però sense oblidar els elements més carismàtics del nostre seguici festiu. En Josep, emocionat, fa saber que ha dedicat el cartell a la seva esposa que el va avançar en el camí. Tothom hem admirat el treball d'aquest amic que, tot i no haver nascut a Sitges se l'estima i el porta a dintre del cor.

ESPORTS

El Juvenil A de la Blanca, després de quedar com a segon millor classificat de la Divisió Juvenil, la propera temporada jugarà en el grup 1 de la Preferent Juvenil. Per altra banda la Blanca Subur comença la temporada en l'apartat del futbol formatiu de la

Setembre 2021

EL DIA A DIA

En aquest començament de setembre, escolars i escoles ja preparen el retorn a l'activitat. Això també significa conèixer les normes, pel tema covid, que es regiran a partir d'aquest retorn. Des del primer dia d'escola i mirant més enllà, les normes dictades per la superioritat són aquestes: Mascareta obligatòria. A Infantil i Primària tota la classe haurà de confinar-se si alguns dels alumnes dóna positiu. L'alumnat d'Institut vacunats amb la segona dosi no haurà de fer quarantena en cas de ser contacte estret (aquesta és una mesura nova). Els alumnes que siguin contacte estret i no estiguin vacunats o només tinguin la primera dosi hauran de quedar-se a casa. Al pati, els grups bombolla podran relacionar-se (aquesta és una mesura nova). Neteja i desinfeccions d'espais una vegada al dia. Les famílies podran acompanyar l'alumnat al pati. No hi haurà distàncies dins el grup bombolla i al pati es podrà anar sense mascareta (aquesta és una mesura nova).

Amb algunes d'aquestes normes, emeses des del Departament d'Ensenyament de la Generalitat, no hi estan prou d'acord tan el director de l'Institut Benaprès, Samuel Valls. Com el de l'Escola Miquel

Utrillo, Pau Canut. Sobretot en quant a que els responsables prenen les decisions sense consultar a les directives d'escoles i Instituts. Si més no són conscients que les normes són per complir-les i així ho faran. Es conformen amb que aquest curs les incidències siguin més o menys com el del curs passat que el van trampejar prou bé.

La novetat que protagonitzarà aquest començament de curs serà l'estrena de la nova Escola Agnès ubicada a Quint Mar. Deixant rere els cursos impartits als barracons de can Pei, on la provisionalitat semblava que era d'un curs per l'altre i aquesta va durar anys.

És el que deia, d'aquí a qui la covid ens oprimeix i en un moment donat dona la sensació que tot ha passat. Per aquest motiu les autoritats insisteixen que el virus encara és entre nosaltres i que hi ha que estar amatents, mantenint totes les preocupacions.

Aquesta setmana ens pot servir d'exemple, al ser considerada la millor setmana de l'any per part dels sanitaris de la comarca. Perquè en una setmana només s'han registrat 14 positius nous. Pel que fa a Sitges, la xifra encara és més baixa: a final d'agost el nombre era de 2.911 i en la primera setmana de setembre s'ha pujat a 2.913. Per tant només dos de

nous i amb els indicadors epidemiològics en situació favorable. El risc de rebrot ha passat de 255 a 47. La RT de 2 a 0,49. Positius en una setmana de 22 a 14. Hospitalitzats de 2 a 1. Si això es mantingués així podríem dir que ja estem salvats, tanmateix l'experiència ens fa ser prudents i malficiem per saber quant més durarà aquesta bonança.

Pel que fa al nombre de vacunats, el dia 26 d'agost n'eren, amb la primera dosi, 19.722 i al 2 de setembre amb la primera 19.976, amb la segona 16.897 i amb la pauta completa 18.735. Ànim!

Tots recordem el Chic Golf que hi havia en el carrer Joan Tarrida que era regentat per la família Carbonell de l'Hotel Sitges, amb el José com eficient empleat que tota la joventut el coneixíem i ell a nosaltres per les moltes hores que hi havíem passat les tardes dels dies de festa. Fins que va cessar aquesta activitat lúdica i aquest espai que en el seu dia formava part del jardí de la casa de la família Termes, després convertida en l'Hoel Bahia, i que s'estenia fins al que després seria el carrer Marquès de Mont-roig Va coincidir la desaparició del Chic golf, amb la construcció d'unes galeries comercials al carrer Parellades que tenien sortida a aquest espai. També amb un edifici en el mateix carrer Joan Tarrida. Mentre aquest espai interior passava a ser propietat del poble i estava destinat a jardí d'ús públic amb entrada més o menys per on s'accedia al "golfito" com així l'anomenàvem.

Fins que en els baixos de l'edifici de nova construcció s'hi va ubicar un cafè-art. La cosa no tindria cap més interès si no fos perquè els responsables d'aquest

cafè han habilitat aquest espai com una terrassa a disposició dels seus clients. Davant les queixes del veïnat i de les persones que el volien freqüentar i que ara s'hi troben estranys, l'Ajuntament ha pres mesures al respecte, convidant als responsables de l'establiment, que també és galeria d'art, a deslliurar el jardí de taules i cadires, limitant-se només a ocupar el interior del local i fent-lis la reflexió que aquest espai no els hi correspon. Sense que aquest facin cas de les recomanacions de les nostres autoritats, el que ho obligat a posar el cas en mans de la justícia que serà la qui ha de dir l'última paraula.

Quan es diu que no podem estar mai tranquils, tard o d'hora aquesta premonició es compleix. És el que passa amb les famílies que fa anys viuen, per posar un exemple, a l'avinguda de les Flors que es troba just per damunt de les vies del tren. Ara als d'ADIF se'ls ha passat pel cap, o per obeir a normatives, que volen aixecar unes pantalles d'uns 3 metres d'alçada i en alguns casos fins a 7 per tal de minimitzar els sorolls que provoquen els trens.

Però passa que els veïns que, des de fa anys, viuen allà i cap el sector de les Cases Noves, estan tan habituats a aquests sorolls que quasi bé no s'adonen, per a ells és un soroll familiar. Que conviu amb ells. Per tant troben que serà pitjor el remei que la malaltia. Perquè els hi suposa que a pocs metres els hi aixecaran aquestes pantalles, que seran opaques, i els veïns que viuen en els baixos de les cases i també en els primers pisos es trobaran sense cap vista panoràmica i també els limitarà la projecció del sol que els hi arriba pràcticament durant tot

el dia. Els hi agraeixen a la gent d'ADIF la seva preocupació per evitar molèsties auditives, però les prefereixen abans de perdre la vista que aperceben des del menjador de les seves vivendes.

Conscients del problema també l'Ajuntament està negociant amb la companyia minimitzar aquest impacte paisatgista, el que provocaria la seva instal·lació. A més de no haver rebut cap informació al respecte.

Tot i que el setembre és també un mes on el turisme encara ens visita, es pot dir que juliol i agost són els mesos més forts de l'estiu, turísticament parlant, perquè la gent acostumen fer les vacances en aquesta franja. D'aquí que el balanç de la temporada s'acostuma a fer quan ha passat l'agost.

Tenint en compte que la pandèmia encara incideix en els desplaçaments entre països, les estadístiques d'aquesta temporada turística situen l'ocupació a l'entorn d'un 80 per cent, quan el 2018 es va arribar al 93 per cent, però és que el 2020 parlem d'un 55 per cent. La gent encara és reticent a programar les seves vacances, com si ja hagués passat tot, pels temors que arribat el moment no es pugui viatjar. Només els viatges de proximitat han estat els que més han sovintejat. En el poble s'ha notat una gran presència de francesos, per les mateixes raons de veïnatge a les quals em referia. També turisme de diferents regions d'Espanya i, és clar, molts catalans. Aquesta aflluència important, que ha tingut el seu punt més àlgid a l'agost, es pot dir que ha salvat la temporada. Malgrat que amb un mes de treballar quasi a ple rendiment és molt

justet per sobreviure fins a la propera temporada. Sempre s'ha dit que l'hivern és molt llarg. I també que no tot és negoci, sinó que hi ha unes despeses que, es treballi o no, s'han de fer front. Ja ho deien els sabaters, quan raonaven: "si no es tingués de pagar la sola tot seria negoci".

Pel que fa a la restauració també a l'agost s'ha treballat bé, sobretot els establiments que disposen de terrasses. Amb la particularitat afegida que molts d'ells disposen d'una clientela fixa, del poble i també de Barcelona, que durant tot any van freqüentant aquests establiments.

Pel que fa als serveis de platja també han treballat bé durant l'agost. I un factor important, que pràcticament no han tingut un dia en què la meteorologia els hagi estat adversa. La principal preocupació, però, l'arrossegueu des de fa temps perquè se'ls hi acaba la concessió i el futur és una incògnita. D'altra banda no es pot dir que els hagi agafat per sorpresa perquè també fa molt temps, anys, que ho saben que aquests és últim, que ve prorrogat de l'any passat perquè, degut a la covid, els hi van allargar fins aquest any. Alguns dels concessionaris ja han anunciat que renunciaven a tornar a presentar-se. Molts d'ells s'han fet grans a la platja i potser la seva descendència no vol continuar. Tot té el seu temps i la vida és una successió d'etapes.

Sembla estrany però els carrers experimenten transformacions, i no em refereixo als canvis de negocis que tot sovint es produeix, ni tampoc a determinades reformes en l'entorn. Passa sovint que un carrer que tenia molta aflluència de públic

arriba el dia que queda, com aquell que diu, desert. És el cas del carrer Sant Bonaventura, hi va haver un temps que es va posar de moda, potser perquè es van obrir molts establiments d'ambient gai i entre els qui els freqüentaven i els curiosos que s'hi apropaven quasi no s'hi podia transitar. Han passat uns anys i aquest ambient s'ha desplaçat fins al carrer Bonaire i Joan Tarrida, quedant el de Sant Bonaventura que si no és perquè ho veus no ho creus.

Les aglomeracions en els carrers que actualment són de moda, ja fa unes setmanes que les autoritats locals van prendre un seguit de mesures per tal d'intentar controlar les aglomeracions. A la pràctica sembla ser que no s'han aconseguit els afectes desitjats. Clar que ha coincidit també amb la celebració de la Bears Sitges Week que ha tingut l'epicentre dintre d'aquest perímetre.

Actualment aquestes aglomeracions i les concentracions de jovent en els espigons preocupa molt als responsables de l'ordre públic, perquè massificació combinat amb un alt consum d'alcohol pot provocar greus problemes. D'aquí que l'alcalde i el regidor de Governació han demanat als estaments superiors que es doni permís per ampliar l'horari de tancament dels locals d'oci nocturn, una mesura que permetria reduir aquestes concentracions de joves a l'exterior.

Una setmana més la situació epidemiològica sembla estar sota control. En aquests darrers set dies s'han registrat 14 positius nous i diuen els entesos que és l'augment més baix del 2021. I només suposa

un augment de 0,48 per cent que, per fer-nos una idea, fa dos mesos era a l'entorn del 20 per cent. I torna a pujar l'edat en quant als nous positius.

Les xifres: a final d'agost el total 2.911. Fins al 9 de setembre puja fins els 2.927. Ingressats a Sant Camil el 26 d'agost n'hi havia 15 i no es registrava cap defunció. El 9 de setembre havia baixat a 9 però 2 defuncions.

Pel que fa als vacunats el 2 d'agost amb la primera dosis, 19.976. El 9 de setembre, amb la primera 20.216. Amb la segona, 17.506 i amb la pauta completa 19.435.

Ja fa un temps que es torna a parlar de l'Atlàntida. Per una part es van complir les ordres d'enderroc dictades per no complir les normatives i també sotmeses a la Llei de Costes. A l'altra costat de tot aquest procés de destrucció obligatòria, treu el cap un projecte per convertir l'Atlàntida en un club vinculat a la gastronomia i a l'oci que es vol derivar als esports nàutics. Pels qui desconeixem les ordenances urbanístiques i els capítols pels quals es regeix la Llei de Costes, costa una mica entendre com, des de ja fa uns anys, el Club de Mar, per posar un exemple, se'ns diu que s'ha d'enderrocar per no complir amb les distàncies i el volum construït que especifica la susdita llei i l'Atlàntida que està pràcticament a tocar el mar, diuen els tècnics que compliria amb tots els requisits que regula aquesta mateixa llei.

De totes maneres hi ha moltes contradiccions no només entre l'opinió pública, sinó que també

entre els dirigents de la política local. Veurem com acabarà tot plegat.

El dijous 9 es va oficial la inauguració de l'escola Agnès. L'acte va ser presidit pel conseller d'Educació, Josep González-Cambray i per l'alcaldesa Aurora Carbonell, el regidor d'Educació de l'Ajuntament, David Martínez, que van estar acompanyats per la directora del centre, la Vinyet Llamas. Un dia molt important pel que representa l'ensenyament a la vila que, a partir d'ara compte amb quatre centres de titularitat pública. En aquest darrer projecte hi han implicats ajuntaments anteriors, a més dels responsables del Departament i que gràcies a l'esforç i a la tenacitat de tots s'ha pogut fer realitat.

Destacar també que el curs ha començat amb tota normalitat. I sobretot sense les incerteses que planaven al començament del curs passat, davant de com s'havien d'afrontar si es presentaven casos de positius per covid. Ha reforçat aquesta tranquil·litat el que molts alumnes estan ja vacunats i que a l'any passat donava la sensació que s'havia d'improvisar sobre la marxa. La pràctica i l'experiència han impartit, entre totes les parts implicades, confiança i tranquil·litat.

El total d'alumnes que han iniciat el curs, a tots nivells, s'arriba als 3.000.

Contribueix a infondre tranquil·litat el retorn a l'escola perquè ens trobem davant dels índexs més baixos de la covid de tot el que portem d'any. Com si la pandèmia volgués donar un respir en aquest començament de curs. Com que no es mereix

confiança aquesta bonança, veurem el que dura. Obrint una porta, però a l'optimisme.

Els números alimenten aquest optimisme. El risc de rebrot que estava fa pocs dies a 113 ha baixat a 32. Pel que fa a la RT de 1.88 ha baixat a 0,56. El nombre positius en una setmana ha baixat de 14 a 13. En canvi el nombre d'hospitalitzats d'1 que n'hi havia han pujat a 3. Una dada també molt favorable és que des del 29 de juliol fins al 16 de setembre no s'ha produït cap defunció a causa d'aquesta pandèmia.

En quant als vacunats el dia 9 amb la primera dosi hi havia 20.431. El dia 16, amb la primera 20.431, amb la segona 17.688 i amb la pauta completa 19.730.

Mentre que a la gent els preocupa l'evolució de la pandèmia, els joves es lamenten de les restriccions al que consideren la seva llibertat i així les trobades nocturnes segueixen set la tònica dominant de les nits sitgetanes, on gran quantitat de joves queden per trobar-se a les platges, sobretot a la de la Fragata i allà els més sensats es dediquen a parlar i a riure i la gran majoria a ingerir grans quantitat d'alcohol que quan els hi fa afecte s'organitza una sorollada que no hi ha veí que ho suporti. I tot això condueix a situacions compromeses que la policia local, amb la col·laboració dels Mossos d'Esquadra, que es troben indefensos per actuar. Primer per preservar la seva integritat física i després per a que la seva implicació no porti a mals majors que es puguin arribar a lamentar.

Que lluny que queda aquelles advertències quan ens recomanaven (ordenaven) a les 10 a casa. I pocs es saltaven aquestes recomanacions. Que estaven molt generalitzades i els pocs que gosaven a no fer cas, com ja he dit que eren pocs, ni se'ls notava. Els temps han canviat i avui, amb les restriccions de la pandèmia ho estem veient, es diu que els qui més han notat les retallades de llibertat són els joves i que, ara quan impera una certa permissivitat, han sortit em massa sota perill de quedar traumatitzats si les prohibicions duren gaire més. Els de la meua generació i anterior, aquella “retallada” de llibertats paternals, la veritat sigui dit, no ens va causar cap trauma, potser perquè teníem altres aficions i així hi podíem dedicar aquelles hores en la intimitat de la llar i ben bé que ens ho passàvem. Ens hem fet grans i ens adonem que hem tingut temps per tot: per divertir-nos, sense necessitat de beure i per aprofitar el temps amb activitats que han contribuït a donar sentit a les nostres vides.

Evidentment els temps han canviat, però com en el seu dia, davant els mateixos arguments que els temps canvien, el rector mossèn Pascual Prats Boira va fer aquesta reflexió: “Sí, tot el que vulgueu, els temps canvien, però els homes i les dones segueixen fent pipi pel mateix lloc”.

Però mentre veiem que la gent es mou amb tota “normalitat”, senyal que les coses van mitjanament bé. Em refereixo a l'evolució del virus, que es manté sota control i amb pocs positius, malgrat que els indicadors es mostren estables s'apercep que la velocitat de propagació puja.

El risc de rebrot es trobava a 32 i puja a 96. La RT de 0,56 puja a 2,10. El positiu en una setmana s'ha passat dels 13 als 19. I baixa el nombre d'hospitalitzats als Camils de gent de Sitges de 3 s'ha passat a 1. El nombre total de positius a final d'agost estava situat a 2.911 i en aquest setmana del 25 es troba a 2.959.

Pel que fa als vacunats, el 1 de setembre amb la primera dosi n'hi havia 19.939. El 23 del mateix mes, amb la primera dosi 20.603, amb la segona 17.844 i amb la pauta completa 19.949.

Mentre el virus puja i baixa la vida continua i amb ella el batec del poble es fa notar. Després de molts anys d'abandonament pel que fa als carrers de Terramar i del sector del Vinyet, per fi sembla que l'Ajuntament actual ha decidit posar mans a l'obra. S'ha presentat un projecte als veïns que inclou la talla dels arbres, les arrels dels quals, es considera que seguiran malmetent les voreres. Els veïns han acollit amb satisfacció que per fi s'hagin escoltat les seves reivindicacions. Tanmateix s'han reunit amb responsables de les comissions tècniques que han de procedir a efectuar aquestes millores tan necessàries, per exposar-les que ja que l'obra val molts diners que abans de fer res es faci un estudi ben fet de com s'ha d'actuar per tal d'evitar que dintre de, per exemple tres anys, les voreres tornin estar en mal estat i això representaria solucionar el problema ara, però que aviat es tornes a parlar del mateix. Ja se sap que no hi ha res per sempre, però cal buscar que la durada de la millora sigui el més llarga possible. També s'ha de tractar el tema dels arbres, cal fer un estudi exhaustiu dels que s'han

de tallar i en el seu lloc plantar-ne altres que no arrelin tan superficialment.

D'aquí que s'hagi encarregat un estudi a l'equip d'arquitectes Arriola Fiol, conjuntament amb l'arquitecte municipal, Leopoldo Milàni al despatx Arame. Aquest estudi serà pagat entre l'Ajuntament i l'Associació de Veïns. I es tracta de tenir-lo enllestit aviat per tal de que les obres no es demorin ara que ja voluntat i pressupost per portar-les a terme.

Per l'altra banda des de l'ermita del Vinyet, fins al carrer mossèn Joan Lloberas ja s'ha començat a arranjar les voreres. Sembla ser que l'Ajuntament cada any destina 100.000 euros del pressupost per a la millora de la via pública de la qual en formen part tots els carrers. Els diners d'aquest anys els destina a les susdites voreres del sector del Vinyet. L'Associació de Veïns que presideix en Daniel Gras, considera que el que estan fent ara són pegats que no solucionen la problemàtica del conjunt d'aquests carrers.

Fa justament 20 anys de la creació de l'AMTU. Dit així per a la majoria de nosaltres això pràcticament no ens diu res. Però sí pels 112 ajuntaments, una entitat municipal descentralitzada i per set consells comarcals que formen part de l'Associació de Municipis per la Mobilitat i el Transport Urbà. Això ja és una altra cosa.

Institució que es va fundar el 21 de setembre del 2001, amb només setze municipis catalans adherits. Aprofitant que es celebrava l'International Mobility Congress, per buscar solucions a la mobilitat en

l'àmbit local, s'ha considerat el millor moment per a que la celebració fos completa. Per a tal motiu s'han congregat al Club de Golf Terramar, coincidint que l'alcaldeessa Aurora Carbonell actualment ostenta la presidència de l'AMTU, el president de la Generalitat, Pere Aragonès, el vicepresident del Govern, Jordi Puigneró, així com altres representants dels ajuntaments associats. No ha faltat el pastís amb les espelmes i en el moment del brindis aquest s'ha fet desitjant que es trobin bones solucions i millores que facilitin la bona mobilitat del transport públic i per extensió a les persones que el fan servir.

En el Ple d'aquest mes de setembre, que encara s'ha fet telemàticament, entre l'aprovació d'ordenances fiscals pel proper 2022, es pensava que també s'aprovaria pujar l'IBI, que correspondria un 0,49. S'ha considerat, però, no fer-ho per no afectar l'economia de les famílies. Si per aquí no s'apuja, sí que ho fa el valor cadastral un 6,5 per cent, increment que acabarà repercutint en l'IBI. Tot és mal que mata.

En quant a impostos fa temps que els hotels reclamen que se'ls hi rebaixi l'IBI pel temps que han estat tancats a causa de la pandèmia, l'equip de govern ha fet saber que estan treballant per poder-ho portar a terme. I sembla ser que en aquesta qüestió el PSC porta la iniciativa. De moment el Ple ha aprovat ajudes econòmiques a l'hostaleria i a la restauració per un valor de 187.500 euros. Mentre que als centres residencials l'import puja als 250.000.

El dilluns 27, la formació Guanyem, de la mà del seu portaveu, Javi Avedaño, han valorat positivament els dos anys que fa que participen en el Govern Municipal. Subratllant la tasca que han fet per a pal·liar els efectes que ha provocat la pandèmia entre els més vulnerables. Com ha explicat també la Júlia Vigó, regidora d'Habitatge i Igualtat, que ha detallat les ajudes que han fet arribar a aquest col·lectiu i el poder disposar d'habitatges socials en un temps prudencial.

Per la seva part el regidor de Cultura i Juventut, Xavier Salmerón, s'ha referit a la recuperació del Mercat Vell, com en el seu dia es va fer amb el Patronat i l'Escorxador. Espais, el més malmès el Patronat, que s'està estudiant l'ús que se'ls hi donarà i els projectes que caldran portar a terme per adequar-los. De moment l'espai del Mercat Vell ja es fa servir com a sala polivalent. També ha mostrat preocupació pels joves, als quals la pandèmia els ha tallat les ales. En aquest sentit ha informat que des de l'Espai Jove s'està portant a terme programes per guiar als adolescents.

CULTURA

El Festival Dona-Art en femení arriba a la tercera edició, amb un suggestiu programa que es desenvolupa dintre les instal·lacions del Casino Prado Suburens. La Montse Mon que és la directora artística explica que l'objectiu d'aquest festival és el de potenciar el protagonisme de la dona en totes les vessants artístiques i culturals amb les quals participa.

Cal destacar l'actuació de les tres germanes catalanes

d'origen ghanès: l'Edna, Yolanda, i Kathy Sey, que sota l'anunciat "The Sey Sisters ofereixen un concert, una pàgina musical que es trasllada del Gospel a la música africana. Mentre que un altre plat fort serà l'actuació de la cantant Elena Gadel amb un concert que esdevé un repàs de la seva trajectòria artística i també l'actuació del grup valencià Maluks. Això pel que fa a l'aspecte musical.

En quant al teatre hi ha tres propostes: el monòleg Com ens tornem a càrrec de l'actriu Gisela Figueras, que ens transporta a l'estil de les Teresines. Li seguirà l'obra Barbes de Balena, que fa un recorregut per la vida de la doctora Dolors Andreu Riera (1875-1913), la primera llicenciada en Medicina a Catalunya i a Espanya. Tancarà l'apartat teatral del festival l'obra Encara hi ha algú al bosc, protagonitzada per l'Ariadna Gil.

L'acte de la inauguració oficial ha tingut lloc el divendres dia 3, amb l'espectacle de circ Trenzadas. Abans, el dimecres 1, les dones pintores han inaugurat l'exposició, a la sala Jofre Vilà, Mirada de Dona, de la qual n'és la comissaria la pintora Blanca Benítez. Amb la participació de les pintores sitgetanes: Núria Corretgé, Dolors Luján, Montse Marcet, Marga Miret, Pilar Mena, Carme Parellada, Anna Monzó, Blanca de Nicolás, Florència Coll i Blanca Benítez.

També en la programació s'alternaran tallers de màgia, col·loquis i Òpera amb l'obra El darrer alè d'estiu, amb Júlia Alberola Blanchart. Una bona iniciativa que confereix el protagonisme que es mereixen a les dones de casa i d'arreu.

Aquest cap de setmana s'ha inaugurat a can Falç de Mar l'exposició que s'anuncia amb la ja vella conclusió: "Tota pedra fa paret". Una mostra itinerant, organitzada pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, aquí l'exposició compta amb el recolzament de la regidoria de Cultura de l'Ajuntament sota la responsabilitat d'en Xavi Salmeron i també del Grup d'Estudis Sitgetans. La Beli Artigas, que és la vicepresidenta, n'és la comissària. Una exposició pensada per posar en valor el patrimoni cultural que representen aquestes singulars construccions de pedra seca. A tot Catalunya n'hi ha 29.000 d'inventariades. D'elles 1.133 es troben a la comarca del Garraf.

En la tasca de col·laborar per inventariar tot aquest patrimoni, hi participa un grup sitgetà que responen a la identificació del Drac Verd, també vinculat al GES, del qual en són membres: en Josep Pasqual (que ens va deixar l'any passat), Ramon Artigas, Joan Trias, Andreu Camps i en Robert Rovira. En el llenguatge habitual, a tot el que sobrepassa l'afició, se'n diu passió. Aquesta els mou per a que cada festa sortir a la recerca d'una d'aquestes barraques i la troballa agafa caire de descobriment, quan n'apareix una amagada entre la vegetació.

En Josep Pasqual, mentre els seus companys mesuraven les dimensions, ell feia un croquis on hi apuntava, a més de les mides, la característiques més rellevants. Pocs dies abans de la seva mort havia deixat enllestir el que feia el número 7.419.

Una admirable tasca que en el seu dia van deixar constància en la publicació d'un llibre, i que per

donar visibilitat a l'existència d'aquestes barraques, dues de les quals han estat traslladades des dels seus antics enclavaments per a col·locar-les en dos indrets molt apropats al nostre àmbit: a la rotonda de can Pei, procedent del Fondo de Montseva i a l'encreuament dels nous carrers que s'han obert a frec de l'ermita de Santa Bàrbara i que es trobava en els camps de l'altre costat de l'ermita del Vinyet.

Tornen els clubs de lectura amb sis propostes que tindran lloc un dia al mes en la Biblioteca Santiago Rusiñol. Les susdites propostes són: Literatura Universal, moderat per Carme Rei-Granger (en català). Book Club, moderat per Tom maguire (en anglès). Literatura Francesa, moderat per en Marc Montroig (en francès). Llegir el Teatre, moderat per laura Sánchez (en català). Àgora, moderat per Mayte Galán (en català i en castellà). Racó de la Calma, moderat per Elena Cejas (en català i en castellà).

Del dijous 16 al dissabte 18 es celebra una nova edició del Correllengua. Aquesta ha estat dedicada a l'escriptora, periodista i política, la Isabel -Clara Simó. I ha comptat amb el polifacètic autor Enric Gomà que ha dissertat sobre: Rumors i mentides sobre la llengua catalana. També ha intervingut la professora vallenca Margarida Aritzeta, amb la conferència "Isabel – Clara Simó: la llengua, el país, la llibertat".

El dissabte l'Hort de can Falç ha acollit un bon nombre de públic de totes les edats, on s'han llegit textos de l'autora protagonista amb acompanyament musical de clarinet, amb el grup " No em Toquis

la Tecla”. Ha seguit un vermut en el transcurs del qual el grup Cor de Carxofa ha delectat els presents amb els seus versos improvisats. I pensat pels joves el grup La Fera ha desgranat el seu repertori de música reggae, rock i ska. Tot un festival on la nostra n'és la protagonista.

A Barcelona s'està celebrant la Setmana del Llibre en Català, en la qual hem constatat la presència d'autors locals o residents. La Marta Nadal amb molta influència en la nostra vila i en concret amb la Festa de la Poesia, hi és present amb el llibre “Baules” editat per l'editorial Comanegra. On hi recull 21 converses amb les 21 escriptores més emblemàtiques: Montserrat Roig, Maria Aurèlia Capmany, Maria- Mercè Marçal, Carme Riera, Teresa Pàmies... On també hi trobem autores que han tingut el seu protagonisme en l'esmentada Festa de la Poesia com: Marta Pessarrodona, Dolors Miquel, Sònia Moll, Àngels Gregori, Montserrat Abellò, Irene Solà. I també la Cèlia Sánchez-Mústich que, junt amb en Joan Duran, són l'ànima de la nostra Festa de la Poesia.

Entre les novetats d'aquesta tardor destaca l'obra: “Falsa Vida” d'en Gonçal Sobrer, publicada per l'Editorial Comanegra. L'obra ha estat presentada a l'Hotel Romàtic des d'on en Gonçal va desenvolupar la seva llarga trajectòria d'impulsor del nom de Sitges entre la clientela que escollia el seu establiment i també amb els projectes que com a persona inquieta i amb visió de futur, ha promogut. Projectes centrats en la cultura, el turisme i impulsor d'esdeveniments i compromès amb altres que també hi va col·laborar com en la celebració del

centenari de les festes modernistes. Això i més ho explica en el susdit llibre.

Sense deixar el protagonisme dels germans Sobrer, un altre autor, l'escriptor Francesc Parcerisas, publica Epistolari. Es tracta d'una recopilació de cartes que durant cinquanta anys es van intercanviar entre ell i el germà d'en Gonçal, en Josep Miquel Sobrer, que va residir als Estats Units on va ser catedràtic en diferents universitats. Els dos tenien pensat publicar-les però en Josep Miquel va morir i no es va portar a terme. Fins que ara, en Francesc Parcerisas, ho ha fet realitat.

Una altra de les novetats que ha assolit protagonisme n'és l'autora Eugènia Kléber. Escriptora resident a la vila des de fa una dècada que sovint publica relats en les pàgines de l'Eco en la secció reservada al col·lectiu de la Malvasia de Lletres. L'obra que ara presenta es titula “Carne de tu Carne” publicada per l'editorial Ediciones Irreverentes”. I que es basa en l'obra teatral que ha guanyat el IX Concurs Internacional de Dramatúrgia Femenina. Una obra que sembla el dubte i el pànic amb el cas d'un fill adolescent que és incapaç d'explicar l'acte tan violent que va protagonitzar i que li va valer l'internament en un centre de menors.

El nucli antic del nostre poble tot sovint deixa al descobert troballes que es remunten a l'època ibèrica, al segle IV abans de Crist i també a l'època romana, així com murs d'època medieval per posar uns quants exemples. I això s'ha produït arran en les excavacions que es van portar a terme a la Casa de la Vila i que s'estén pel que es coneixia com el Puig de Sitges.

Totes les peces trobades es conserven en un improvisat espai en els baixos de l'Ajuntament on, a iniciativa de la Regidoria de Cultura, s'organitzen unes visites guiades que ensenyen les peces, amb les explicacions pertinents, i es fa un recorregut pel nucli més proper a aquest centre on han quedat al descobert les troballes i s'especifica també els espais que encerclava la muralla.

Que per cert, una botiga que es troba al començament del carrer Major, ja a la baixada, el seu aparador llueix un tros d'aquesta muralla. Una finestra-aparador de les dues existents queda pràcticament ocupada per la seva massa pedregosa. Nosaltres perquè ho sabem, però als visitants els deu sorprendre tan singular aparador. Als quals els faria sortir de dubtes que en la paret del costat mateix una placa informés que es tracta d'un tros de la muralla.

Miralls i silencis és el títol de l'exposició que ha acollit l'Estudi Vidal. El artistes, en Jaume Soler i l'Asun Batlle. Dos artistes que formen part dels Nou Gats de Sitges i que exposen la seva obra complementant-se amb la temàtica però des d'una vessant diferent.

L'obra d'en Jaume es mostra acolorida i detallista dels indrets més emblemàtics. La de l'Asun la seva obra, també realista, però no tan figurativa, ens trasllada a espais més solitaris. El que jo anomeno, el Sitges íntim.

El ministre de Cultura i Esports, Miquel Iceta, ha estat a la vila el diumenge 26 amb motiu de la

inauguració del Mundial d'Escacs Femení. Aquest acte s'ha celebrat al Casino Prado i ha aprofitat la seva estada per visitar l'exposició de la Cubana, on el seu director, en Jordi Milan li ha fet de guia.

El ministre va estar acompanyat per l'alcaldeessa, Aurora Carbonell, també pels tres regidors del PSC i per l'alcaldeessa de Sant Pere de Ribes, Abigail Garrido, com a diputada de Turisme de la Diputació i del diputat del Parlament, el vilanoví Juan Luís Ruiz.

El dimecres 29 s'ha inaugurat el festival Colors Sitges Queer Fest, organitzat per l'Associació LGTBIQ+Colors Sitges Link i amb la col·laboració de l'Ajuntament. I acabarà el diumenge 3 d'octubre, amb un ampli programa d'activitats artístiques. Té per escenaris: el Queenz Cabaret Restaurant, l'Escorxador, la Biblioteca Santiago Rusiñol, la galeria d'Art i Cafè, el Cocktail Bar Queenz, el Sitges Hotel Royal Rooms i el Retiro.

Com també intens i variat és el seu programa: vermutos literaris, obres de teatre, concerts i jams sessions, un espectacle de flamenc, contacontes per a tots els públics, una sessió de curtmetratges, LGTBIQ+1, el concurs Colors Queer Talent Show i fins i tot una ruta guiada pels carrers del poble, donant valor a la memòria històrica d'aquest col·lectiu.

El primer acte que ha tingut lloc el dia de la inauguració, ha estat un taller de dansa celebrat al matí del 29 a l'Escorxador, amb el moviment "Move to be diferent", amb la participació de Raffaella Gallo. A la tarda, al Queenz Cabaret Restaurant,

ha estat el torn de “Varietés”, un compendi de de monòlegs, teatre, música, i dansa contemporània, a càrrec de la companyia local Sitges Creat, la qual en són responsables Silvia Cuesta i Jasanzo.

El dijous 30, a la Biblioteca Santiago Rusiñol, s’ha presentat la novel·la “Aquello que fuimos”, de l’autora veneçolana Martha Lovera. Al mateix temps que es va inaugurar l’exposició “Alta Tecnología Travestí, ¡Que lo trans sea ley! De l’artista gràfic Rubén Antón, en el marc de la Galeria Art i Cafè.

Justo Conde acaba de treure a la llum un llibre: Ciudadano Rock and Roll. Que coincideix amb la sortida d’un nou disc, Pancho. Pel que fa el llibre és com una petita biografia que es centra en la seva etapa d’activitat musical. Amb títols de cançons que serveixen de fil conductor d’historietes combinades amb anècdotes viscudes. Mentre que el disc està dedicat al seu gos que va morir fa poc. El qual, segons explica en Justo, era el primer crític de la seva obra, perquè si li agradava es quedava al seu costat i si no fugia.

L’Andreu Bosch és persona coneguda a casa nostra, que també és la seva, i no cal dir dins de l’àmbit docent, en el qual és catedràtic d’Institut i professor de Llengua Catalana des de fa més de 30 anys. Un apassionat de la cultura i en el especial de l’obra del polifacètic Santiago Rusiñol.

Un fet que ha volgut compartir també amb companys que es dediquen a la docència. Des de fa temps que està immers en un treball literari que aquest dijous, dia 30, ha presentat en el Cau Ferrat. Dirigit

a catedràtics i professors, el que serà una eina que els permetrà transmetre als alumnes la vessant literària de Santiago Rusiñol i, per extensió, al corrent del Modernisme que va arrelar tant i que tanta projecció va donar a la cultura, en tots els seus vessants, aquí a Catalunya. I d’una manera més concret, en les Festes Modernistes, amb el gran impacte que va tenir entre intel·lectuals i en la societat catalana en general.

FESTES I TRADICIONS

L’11 de setembre d’aquest any es torna a celebrar amb un format semblant al dels altres anys, però amb una certa divisió per part dels grups independentistes que mostren una certa falta d’unió, com passa quasi bé arreu de Catalunya.

Els actes han començat amb la de la hissada de la Senyera, al mateix temps que components de l’Escola de Grallers de Sitges interpretava “El cant de la Senyera”. A continuació entitats i persones a títol individual, els grups polítics i la Corporació Municipal, han fet les seves respectives ofrenes florals als peus del monument al Dr. Robert.

Tot seguit l’alcaldessa Aurora Carbonell ha pronunciat el parlament institucional. I aquest acte s’ha acabat amb l’aixecament d’un pilar per la Colla Jove de Castellers i amb la interpretació d’Els Segadors, també per l’Escola de Grallers, a la qual s’hi ha afegit les autoritats i el poble, molt ben representat.

Els actes de la Diada han finalitzat als Jardins del Retiro amb un emotiu concert a càrrec de la Coblà

Maricel on el títol ho diu tot: “Amor i sardanes”.

El divendres 17 els Jardins de Terramar han acollit la Nit del Pubillatge, la proclamació de Pubilles i Hereus ha anat precedit d'un sopar. Finalment s'ha pogut celebrar després que l'any passat el pubillatge es va haver de posposar, convalidant les denominacions del 2019 a l'espera que aquest 2021 es pogués materialitzar el relleu com així ha sigut.

Uns nomenaments que fa 41 anys, primer com a reina i després com a Pubilla, s'ha portat a terme ininterrompudament fins a l'any passat.

Tot va començar amb les primera Festa de la Verema a l'any 1961 que, organitzada pel Foment de Turisme, sent el president el Sr Teodor Sardà Miret, també amb la col·laboració de l'Ajuntament i sota l'important mecenatge i col·laboració de la família Torres. En aquesta nova festa hi tenia un protagonisme destacat la que s'anomenava Reina de la Verema, així com un il·lustre pregoner. Entre ells, a l'any 1987, en fou en Jaime Mora y de Aragón L'elecció de la Reina acostumava a recaure en una noia de la colònia, la qual designava les seves Dames d'Honor. La primera escollida va ser la senyoreta Mari Lys de Rueda i de Sanz de Garza, filla del comte de Rueda. La van seguir altres noies del mateix rang social i la influència dels respectius pares, en algunes edicions de la susdita festa, havien intercedit per a que com acompanyant d'aquella cort de privilegiades, també s'escollís a la filla d'algun matrimoni sitgetà amic, d'aquesta manera es convertien en les úniques representants sitgetanes, perquè la resta només freqüentaven

la vila degut a que les seves respectives famílies venien a estiuejar a Sitges.

Fins que a l'any 1979, coincidint amb les primeres eleccions democràtiques per escollir els ajuntaments, s'acorda que l'elecció de la Pubilla sorgís d'entre les noies presentades per les diferents entitats locals i associacions veïnals. En aquella convocatòria va ser escollida la sitgetana Marina Roure i Carbonell, la qual era proclamada Pubilla Major de la Verema i l'acompanyen la resta de noies participants en aquella elecció. En aqueta mateixa edició de la Festa -també per primera vegada- és escollida una pregonera, l'honor recau en la sitgetana Vinyet Panyella. De tots aquests detalls i molts altres, en deixa constància l'Antoni Mirabent Muntané en el llibre que va escriure sobre la Festa de la Verema.

Fins que, amb bon encert, la designació de la Pubilla passa per aconseguir un major protagonisme al no limitar-se el seu pubillatge només a la Festa de la Verema, sinó que per extensió al de Sitges. Era l'any 1999. I des del 2013 s'incorpora l'Hereu, coincidint que presideix Foment de Sitges, la Maria Marín.

Algunes de les nostres Pubilles també han estat escollides Pubilles de Catalunya. La primera pubilla sitgetana amb qui va recaure aquest honor va ser la Carme Serra, que fa poc ens ha deixat. I l'actual ho és la també sitgetana Marta Ferret Rossell.

Actualment les Pubilles i Hereus tenen una representació que dura tot l'any, sent el primer acte que hi participen, en la Festa de Santa Tecla, ja

que la Festa de la Verema ara es celebra a l'octubre coincidint amb el Festival de Cinema. I lògicament la Pubilla de Sitges (ja no és exclusivament la Pubilla de la Verema) junt amb l'Hereu i la resta de pubilles i hereus hi tenen un protagonisme destacat, com poden tenir en altres actes i festes que celebrem.

Les Pubilles que conformen la plantilla del pubillatge són: Judith Vallverdú, Agrupació Balls Populars. Mireia Miquel, Associació gastronòmica i Cultural Eva's. Sandra Carrillo, Associació Veïns del Vinyet. Clara Roig, Carrusel Casino Prado. Carla Baqués, Casino Prado Suburense. Laia Yagüe, Club Natació Sitges. Carla Vilanova, Colla Joves de Castellers de Sitges. Ainara Martínez, Peña Barcelonista. Anna Ling Pérez, Societat Recreativa El Retiro. Lucía Romero. Poble Sec.

Pel que fa als Hereus: Mario Rodríguez, Agrupació Balls Populars. Aleix Gallardo, Associació Gastronòmica i Cultural Eva's. Marc Muñoz Associació Veïns del Vinyet. Edgar Castellanos, Carrusel del Casino Prado. David Pato, Colla Jove dels Castellers. Lucas Estruch, Peña Barcelonista. Francesc Martínez Societat Recreativa El Retiro. Victor Sáez, Poble Sec.

Finalment els escollits han estat: Judith Vallverdú, Pubilla de Sitges. Representant a l'Agrupació de Balls Populars. I Lucas Estruch, Hereu. Representant a la Peña Barcelonista.

Pràcticament un mes després de la Festa Major, la de Santa Tecla recupera molts actes que no es van

poder fer per Sant Bartomeu. Es pot dir que el primer acte de carrer ha estat el trasllat de la imatge fins al local social de les Cases Noves, lloc escollit per la Dora Pons, la pendonista i la seva filla Lourdes i la seva germana Carme les cordonistes. Les tres en tot moment han mostrat molta satisfacció per aquest honor i pel gran nombre de persones que s'han apropiat per veure l'encertat muntatge que ha preparat L'esteve Ferré i el seu equip.

El dimecres 22 ha hagut el preceptiu repic de campanes i l'encesa de morterets a càrrec dels Grallers de la Sitja. Encara no s'ha pogut celebrar la processó cívica de la recollida de la imatge i el Castell de Focs ha tornat al format del de la Festa Major, per poder ser admirat des dels terrats.

El que sí estava previst era fer les matinals infantils del matí de Santa Tecla, però una inoportuna pluja que encara queia en el moment de la sortida, després de retardar una mica aquesta i comprovant que no parava, s'ha suspès i s'ha comunicat que quedava aplaçada fins el diumenge, però si aquesta havia de transcórrer des de l'Avinguda Sofia fins al carrer de la Bassa Rodona i al llarg del recorregut per a que la gent estigués asseguda, la del diumenge ha transcorregut pels carrers de la Plana, on mainada i espectadors han gaudit del recorregut i del bon temps que ha fet.

Tornant al dia de la festa, s'ha celebrat l'Ofici a l'hora prevista, que com ve sent costum ha presidit el senyor Rector mossèn Josep Pausas amb el vicari mossèn Josep Ramón. Amb la presència de les autoritats, amb l'alcaldesa Aurora Carbonell al

capdavant. Pubilles i Hereus i el poble. Han fet les Ofrenes la Colla de les Panderetes i la de Bastons.

Ha seguit els concerts que també s'ha recuperat el de tarda. Al migdia amb la Banda Mestre Montserrat al Prado i la Cobla Maricel al Retiro i a la tarda l'ordre dels protagonistes s'ha invertit.

Una altre acte que s'ha recuperat ha estat la baixada del Pilar caminant per les escales de la Punta, pels components de la Colla Jove de Castellers de Sitges.

Si més no l'acte estel·lar d'aquesta Santa Tecla, pel que ha representat per tots nosaltres, després de tantes limitacions que ja venen de la Festa Major de l'any passat, ha estat la cercavila que s'ha portat terme a la tarda del dia de la Festa, des del capdamunt de l'Avinguda Sofia, passant pel centre del Paseig i fins a l'església, amb tots els balls: gegants, bestiari de foc i fins i tot la imatge de la Santa damunt el tabernacle, portat per les Pubilles i Hereus, i tancant la comitiva les autoritats.

Des de la Comissió ja se'ns va anunciar que per aquesta festa es faria tot el possible per poder fer ni que fos una cercavila. I s'ha aconseguit, amb el públic assegut i amb l'única limitació que des del carrer Nou fins a l'església no hi hagut públic. Però també s'ha fet l'entrada de la Santa al temple amb tots els honors. Davant aquest recorregut més curt pensàvem que que la cercavila tindria una durada més curta que la processó, si més no la sorpresa ha estat que també ha durat moltes hores, esclar que la gent que s'ho miraven asseguts no han tingut de suportar tot aquests temps a peu dret.

Tornar a veure tot el seguici festiu desfilant ha causat una enorme satisfacció, perquè ens apropava molt a la desitjada normalitat.

Un altre aspecte a destacar ha estat el retorn del protagonisme a l'Agrupació de Ball Populars, que ha recuperat bona part de les activitats que ja era un clàssic de la Festa. Com vestir el gegants que ha congregat a un bon nombre de la mainada que ja esperen aquest moment. Amb el concert de gralles i la representació de "les Gitanes de Antes".

Tampoc han faltat el Concert de Santa Tecla a càrrec de "Veneno en la Piel". Sortosament hem pogut gaudir una mica de tot. A veure si l'any que ve, com ja venim dient fa un parell de Festes, A l'any que bé sí. Tant de bo que al final l'encertem.

El diumenge 26, des de primera hora del matí lluïa un sol magnífic i el recorregut de les matinals infantils per la zona de la Plana i Santa Bàrbara ha estat un èxit de participants i de gent pels carrers on va transcórrer. Un recorregut en un lloc que va resultar molt adient per a que la mainada es pogués retrobar amb aquesta matinal que és seva i de ningú més.

CURIOSITATS

Una ocupació il·legal a la vila, en concret en un pis del carrer Jardí del sector de la Bòvila, ha estat una notícia de la qual se'n ha fet ressò la cadena anglesa BBC. Es tracta d'un súbdit angles que es propietari d'un pis en aquest enclavament i s'ha trobat que li han ocupat. Abans d'acudir a la justícia per a que

dicti sentència de desocupació ha preferit tirar pel dret i ha contractat a una agència que amb un cost d'uns tres mil euros i escaig es compromet a fer-los fora. Com que els ocupants hi són perquè col·lectius organitzats els hi han propiciat la vivenda a canvi de diners. Quan es troben que els pressionen amb mètodes també al límit de la llei, marxen a canvi d'una altra quantitat de diners que el propietari paga per tal de recuperar el pis. Sembla ser que aquest sistema a encuriosit a la cadena anglesa i ho ha explicat als seus seguidors.

El nostre poble havia estat molt implicat amb la verema que es porta a terme cada any per aquestes dates. Molts eren els cellers que es trobaven a dintre el poble i per tant el moviment de carros amb portadores carregades de raïm era un no parar. Ja no diguem en el seu interior que els responsables trepitjaven i premsaven els gotims, amb aquell suc llefiscós que en sorgia i lliscava cap a les interioritats del cup.

Avui aquesta activitat aquasi bé s'ha reduït a les vinyes que disposa l'Hospital de Sant Joan. Potser les darreres que podem veure aquí en el nostre terme. No passa el mateix amb les de Ribes que, només passar de la creu de terme, les vinyes s'estenen fins més enllà, per davant del nucli de Les Torres. On precisament la família Pagès disposa d'un celler on la verema i les feines del pròpi celler es realitzen amb l'ajuda de les més avançades tecnologies.

També antigament, entre la gent de la pagesia, les converses quan s'apropaven aquests dies, giraven a l'entorn de la collita. Sempre amb l'ai al cos

que no els hi pedregués just abans de començar la verema, com moltes vegades passava en aquestes inoportunes tempestes d'estiu. Encara que no caigués pedra, només que fos un estiu plujós, el vi perdia graduació i s'hi aferraven malures com el míldiu. Que procuren evitar la seva proliferació ensulfatant tot sovint. Aquest estiu, com que pràcticament no ha plogut, ens informen que la verema tot i no ser molt abundant, el vi tindrà una bona graduació.

Pel que fa a les vinyes de Malvasia que l'Hospital té a l'Aiguadolç i dintre el propi recinte, s'han collit 5.000 quilos, una davallada important si es compara amb la dels 2020, quedant a una tercera part d'aquella. I és que al perill que suposen les malures ara s'hi ha afegit l'acció dels porcs senglars els quals, tot i que es van prendre les mesures pertinents, fan molt mal a la producció i també els excrements dels coloms contribueixen a aquesta davallada.

El xef Oriol Castro ha estat escollit el sisè millor cuiner del món d'aquest 2021. L'Oriol viu a al carrer Sant Bonaventura i està molt integrat amb el veïnat. Poc temps després el seu restaurant Disfrutar de Barcelona que regenta junt amb els cuiners Mateu Casañas i Eduard Estruch, també ha estat reconegut com el cinquè millor del món entre una llista de cinquanta.

Una de les curiositats, que fan molt la guitza, és que per Santa Tecla, en un moment o altra, fa acta de presència la pluja. Recordo que durant dos o tres anys consecutius també es van haver de suspendre actes per culpa de la meteorologia.

Com ja he apuntat les matinals infantils, per culpa d'aquesta, es van aplaçar fins el diumenge següent i van transcórrer per la zona de la Plana i Santa Bàrbara. Aquí és on vull arribar, perquè molts pares i sobretot avis que s'hi van desplaçar per veure la seva mainada, encara no havien trepitjat aquests carrers i van quedar bocabadats de la transformació d'aquests indrets. També molts d'ells s'ho miraven amb enyorança perquè havia desaparegut els últims reductes de la nostra pagesia, tot i que també sigui dit, moltes d'aquelles terres ja no es treballaven. Per altra banda, malgrat la urbanització d'aquest espai, a dia d'avui, encara si pot passejar escoltant el silenci. Durarà poc perquè si està construït molt ràpid.

Un establiment emblemàtic del poble, torna a obrir les portes després de romandre tancat durant un any. Es tracte del Roy, en el carrer Parellades, on havia estat ubicat el també molt conegut pels nostres avis i pares, el Cafè Orient.

El Roy que regenta la família Matas-Arnalot, l'hem conegut com cafè. La seva terrassa ha estat lloc de trobada de gent de Sitges i de turistes. Un aparador privilegiat des d'on, uns i altres, hem guaitat al bategar del poble. D'aquí que quan van tancar les portes, coincidint amb la pandèmia, vam trobar a faltar aquest bocí de l'engranatge local. El seu tancament prolongat també va donar peu a tota mena d'especulacions. Fins que torna a obrir amb una nova imatge corporativa i amb la sorpresa afegida que deixa de ser cafè per convertir-se en restaurant, especialitzat en la cuina catalana tradicional. I amb un afegitó en el seu anunciat,

Roy 1956. Sigui com sigui, el Roy segueixi formant part del nostre paisatge.

El pas del temps és molt relatiu, acabo de referir-me a que el Roy ha estat un any tancat i ens pot semblar molt temps. Però quan des de l'Universitat de Barcelona ens informen que els neandertals que van ocupar la Cova del Gegant es remonta a 94.000 i 59.000 anys. Més del que fins ara s'havia dit i especulat. Sembla fins i tot que no pugui ser, però davant de la veu dels experts, que parlen després d'haver estudiat amb deteniment el tema, la curiositat es barreja amb la realitat i et costa creure com deuria ser aquest territori en aquells temps, quan parlem de tants milers d'anys enrere.

ESPORTS

El Club Patí Subur Sitges s'havia quedat sense entrenador, després que Carles Busquet decidís aixecar-se de la banqueta i dona pas a un altre entrenador, en Jofre Vilà un veterà del Club que ja l'havia entrenat a l'any 2007.

En Jofre reconeix que hi ha molta feina a fer per mantenir l'equip a Primera Catalana, conscient del repte el nou entrenador està molt motivat per treballar sense defallir. Tasca que també combinarà amb la coordinació del club i aquí comptarà amb la col·laboració de l'exentrenador Carles Busquet. El primer partit de la temporada i amb nou entrenador, serà el 25 d'aquest mes als Pins Vens contra el Cornellà.

Finalment el nadador Toni Ponce del Club

Natació Sitges acaba la seva participació en els Jocs Paralímpics de Tòquio, amb dues medalles de plata i tres diplomes.

Recordem que la primera medalla la va aconseguir en els 200 metres lliures S5. Mentre que la segona va ser en els 100 metres braça, que va poder ser or quan per un segon li va arravatar un nadador rus.

En quant als diplomes en Toni els va obtenir en els 100 metres lliures, 4 x 50 estils per relleus i pels 50 esquena.

Un bon palmarès per a un nedador que ha aconseguit molt triomfs i que en aquests Jocs al menys una medalla de plata té patina d'or.

La Peña d'Escacs del Casino Prado Suburensense ha participat en el torneig Memorial Garcia Ilundian, disputat a Barcelona. El jugador de la Peña, Xavier Rosique va aconseguir una vuitena posició en la categoria sub8. Martí Marín, en la categoria sub12 també va acabar en vuitena posició. Mentre que en Leo Gardner, que va jugar en la categoria sub14, va acabar en 31a posició. En el còmput total la participació sitgetana es pot considerar molt bona, en un torneig on es va poder apreciar el bon nivell de tots els participants.

Al Circuit de Navarra es va celebrar la sisena prova del Campionat d'Espanya de Superbikes, amb una participació de 155 pilots de 26 països. Entre els participants hi havia el pilot sitgetà Nil Roig, que va quedar en la 9ª posició de la graella de sortida, aconseguint acabar sisè en la primera

mànega i cinquè en la segona. Una bona actuació d'en Nil que aquest any ha fixat per l'equip SP57 Pastrana Rancing Team.

Una representació del Moto Club Sitges han participat a Rivanazzano Terme (Itàlia). En el campionat mundial dels Sis Dies Internacionals d'Enduro. La prova ha comptat amb quatre participants del Club sitgetà. En Miquel Font i Francesc Parramon, competien en l'equip MC Sitges/ Calet i van acabar en la posició 103 en un total de 163 clubs participants. Pel que fa a en Román Domènech i en Joan Msí que participaven en l'equip MC Sitges/ MC Vinarós que junt amb amb en Javier Castejón i Arturo Vilanova van finalitzar en la posició 138.

El Club de Mar ha estat seu del Campionat d'Espanya de Patí a Vela Júnior. Hi ha participat 34 embarcacions, essent la protagonista la Mar Vilardell Club Nàutic Sitges que s'ha imposat en cinc de les set proves que ha participat. Aconseguint el Campionat d'Espanya d'aquesta modalitat i categoria.

En el podi ha estat acompanyada per Marc Giralt, del mateix Club Nàutic i per David Massana del Club de Mar de Sitges. També van destacar l'Àlex Canalda i Jordi Sans, que van acabar en el top-10 en cinquena i setena posició respectivament. I si Mar Villardell va guanyar el Campionat, marc Giralt i David Massana van lluitar aferrissadament per a la segona posició, decantant-se aquesta a favor d'en Marc. Immillorable paper, doncs, de les sitgetanes i sitgetants participants.

En Loren Reixach és potser, n'estic segur, el sitgetà

que més córrer per les muntanyes. Ja fa molt temps que les nostres li han quedat curtes i ha buscat reptes molt més ambiciosos, els quals els ha trobat per entre les muntanyes de tot el món. Fa unes setmanes que va completar una competició de més de 300 quilòmetres pels Alps suïssos, italians i francesos, amb un total de 28.000 metres de desnivell positiu. La que es considera la prova Reina de l'Ultra Trail. Que comporta molta sacrifici, com estar dos dies sense dormir gens per poder avançar, entre neu i fred. Ja ens podem imaginar com de preparar ha d'estar en Loren per enfrontar-se a aquests reptes, en unes muntanyes que al mínim descuit et poden engolir.

Ara es troba disputant la que es considera la cursa més llarga del món per entre muntanyes, amb un total de 1001 quilòmetres que transcórrer per camins, corriols, senders d'Alemanya. On, comptant amb ell, només hi participen 18 corredors. Que han de vèncer 40.000 metres de desnivell acumulats i com a límit hi ha d'invertir 13 dies i 15 hores, amb 74,2 quilòmetres diaris de mitjana. Quasi res.

En Loren és un esportista format al Club de Rugbi Sitges, on hi va jugar durant vint anys. Quan va considerar que havia assolit el cim en aquest esport, es va decantar per anar a l'encontre dels cims més emblemàtics de la nostra natura. Hi podria anar caminant, que ja té mèrit, però ha preferit arribar-hi corrent. I la seva decisió està trobant la recompensa que esperava, poder acabar aquestes proeses i guaitar al món que es rendeix als seus peus.

Aquest cap de setmana del 18 arrenca la lliga, en concret la de la categoria Tercera Catalana. En

Toni Salido que és l'entrenador de l'UE Sitges B, confia amb el seu equip que s'ha renovat amb la incorporació de joves que tenen molta ambició. El seu primer compromís el tenen aquest diumenge al camp del Vilanova del Camí.

L'Hotel Melià i el Prado acullen el Mundial Femení d'Escacs, que comença el 26 i acabarà el 3 d'octubre. Els països participants són: Alemanya, Armènia, Azerbaidjan, CFR TEAM (un combinat de jugadores russes), Espanya. Fide Americas (un combinat de jugadores americanes), França, Geòrgia, Índia, Kazakhstan Polònia i Ucraïna. D'aquests països provenen les 60 escaquistes.

En un àmbit més local, l'Espai Jove va acollir la final del Torneig Calculin. Pensat pels joves menors de 12 anys, el participants van haver de passar per diferents fases que van tenir com escenari: Sabadell, Llinars del Vallès, i Saint -Jean-Pla de- Corts, fins arribar a questa final de Sitges.

Els tres representants de la Peña dels Escacs del Prado: Gerardo Moreno, Xavier Rosique i l'Antoni, tots tres menors de 8 anys, van acabar amb 2 punts de 5.

El Nou Camp Polivalent de Pins Vens va acollir el primer entrenament de la futura Selecció Catalana de Futbol Gaèlic. Curiosament la Selecció compta amb una vuitena de jugadors que en formen part de la plantilla del Sitges Futbol Gaèlic. La resta són d'un combinat del Gaélicos Do Gran Sol i del Barcelona Gaels.

Pel que fa als integrants de l'equip sitgetà que participen en la Selecció, aquests són: Marc Benazet, Sergio Bermúdez, Sorin Cocut, Michael Collins, Micahel Dunphy, Diego Fabra, Adrià Gallego, Àlex González, Edgar Mont-Roig, Cathal O'Cuaig i David Herrero.

Octubre 2021

EL DIA A DIA

Només començar l'octubre la situació de la pandèmia encapçala l'actualitat. Perquè la situació sembla estar sota control. Ho reflecteix la bonança que es detecta a l'Hospital de Sant Camil, on només hi ha dos ingressats per coronavirus.

Els risc de rebrot ha passat de 96 a 43. La RT de 2,10 a 1,01. En la darrera setmana entre final de setembre i aquest començament d'octubre, de 19 positius s'ha passat a 18. Pel que fa a les vacunes el 23 de setembre amb la primera dosis 20.603, Una setmana després, el 30, amb la primera 20.756. Amb la segona, 18.025. Amb la tercera 166 i amb la pauta complerta, 20.191.

Els treballadors de Renfe han començat la vaga de cinc dies que havien anunciat. Demanen ocupar la places vacants amb més personal, recuperar les circulacions de trens suprimides pel coronavirus, garantir el compliment del conveni col·lectiu. Conservar les condicions laborals en cas que la Generalitat assumeixi la gestió integral del servei.

Això ha provocat endarreriments i cancel·lació de trens que han afectat als usuaris que s'han vist

obligats a buscar alternatives, per la qual cosa el servei d'autobusos que fan el trajecte Sitges Barcelona i viceversa s'ha vist desbordat i també ha augmentat la circulació d'automòbils particulars per la carretera.

El dijous 7, la notícia va de boca en boca, ens deixava en Lluís Marcé Gea a causa d'un tumor que patia des de feia temps. En Lluís ha estat molt vinculat a la vida del poble. De primer regentant conjuntament amb el seu germà Joan Manel el restaurant i el minigolf de la casa familiar de davant l'ermita de Vinyet, Chez Juan, des del 1973 al 1997. Anys més tard també regentaria el bar La Gavina, on havia estat el quiosc d'en Ciré.

Però de ben segur que pel que se'l coneixia més és per haver estat 32 anys de la seva vida regidor de l'Ajuntament. Començant el 1979 al ser escollit per la llista d'UCD i en el 1987 aconseguia representació des de la pròpia formació que va fundar, Nou Horitzó.

El que li agradava a en Lluís era estar en contacte amb la gent, així la regidoria amb la que més s'involucrava era la de Via Pública. De bon matí ja trepitjava el carrer i s'interessava pels petits i

grans problemes que sorgien. Escoltava a la gent, prenia nota i tan aviat com podia ho solucionava. Una de les obres que va treballar per portar a bon terme, va ser la reconstrucció del pont d'en Domènech, al Passeig de la Ribera, tal com havia sigut. Un cop aconseguit ha contribuït a donar categoria al Passeig.

Una altra faceta també molt coneguda i apreciada, ha estat la de ceramista. Del seu forn han sortit totes les rajoles on hi apareixen les retolacions dels carrers. No només aixó, sinó que la seva obra ha entrat a formar part de moltes llars sitgetanes i també ha realitzat encàrrecs que li han arribat des de totes les parts del món.

També va ser president de la Comissió de Carnaval durant deu anys, una època en què es va consolidar el model de les rues tal com les coneixem ara, i també en aquesta dècada va sorgir el grup dels Independents.

El seu comiat ha aconseguit reunir a tots estaments socials de la vila, fins i tot aquells companys i companyes del consistori que no hi simpatitzaven. La política i tot el que és terrenal empetiteix davant aquesta força superior que és la mort.

El virus no deixa de ser notícia i en aquesta setmana del 9 ho és perquè el risc és redueix i es situa en la franja inferior i la resta de dades són les més favorables des del començament de la pandèmia.

El risc de rebrot ha passat de 43 a 18. La RT de 1,01 ha passat a 0,85. Mentre que els positius de

la setmana ha pujat una mica des de la setmana anterior, de 8 a 12. I en quant als hospitalitzats continua havent-hi només 1.

Pel que fa a la vacunació, el 30 de setembre al 9 d'octubre amb la primera dosi n'hi havia 20.854. Amb la segona 18.105. Amb la tercera 304 i amb pauta completa 20.377.

Els qui passegem pels nous carrers que s'han obert en el sector de la Plana, seguim de prop l'evolució dels pisos de protecció oficial que s'hi estant construint. Aquests darrers dies ens adonem dels avenços que d'una setmana per l'altra es fan evidents. De fet diuen que encaren la recta final, els 43 habitatges socials, repartits entre tres edificis de planta baixa i tres pisos, sembla ser que estaran completament acabats el segon semestre del 2022. Vist el ritme amb el qual es treballa, els qui ens ho mirem amb bons ulls, potser ja ho podran estar durant el primer semestre.

Diuen els responsables que un cop els adjudiquen, sembla ser que per sorteig entre els sol·licitants, aquesta hauran de pagar de lloguer 7 euros el metre quadrat, un equivalent a la mitat de l'import que s'està pagant ara pels habitatges que hi ha de lloguer al poble. És necessari, sobretot pel jovent, per poder seguir vivint al poble i no haver de marxar a altres on el lloguer és més barat.

La llum és cara i potser el servei que ofereixen les companyies no està en consonància amb el preu. Així ho deuen pensar els veïns de Quint Mar que s'han passat més de quinze hores sense subministrament.

Es podria tractar d'una averia puntual, tanmateix des del mes de juny estan patint talls freqüents en el subministrament.

En aquest 12 d'octubre, però, l'apagada ha estat bastant generalitzada, afectant també a Ribes, les Roquetes i Vilanova. En totes aquestes poblacions el tall ha durat unes dues hores a excepció de Quin Mar que quasi ha batut el rècord. Un sector del poble, aquest, que sembla ser té unes instal·lacions molt deficitàries. De totes maneres els tècnics que ha treballat per solucionar l'averia són de l'opinió d'allò que es diu en castellà: "no hay mal que por bien no venga". Perquè l'actuació que han realitzat potser serveixi per solucionar el problema d'aquests talls tan continuats. S'han substituït els cables existents a l'entrada de la urbanització per uns altres de més gruixuts i ben empalmats, doncs sembla ser que els antics tampoc ho estaven gaire. I també, com s'acostuma a dir: "poc viurà el qui no ho veurà".

S'acaba la temporada i ho fa millor de com va començar. Em refereixo a la situació pandèmica, perquè és la primera setmana que no s'ha registrat cap nou positiu. I vist l'evolució favorable les autoritats, després d'haver consensuat la situació amb els responsables de sanitat, acorden aixecar les restriccions a partir d'avui divendres 15. Alguns bars musicals havien avançat aquesta obertura una setmana, després d'haver estat tot un any tancats, que es diu aviat. Avui ho farà la mítica discoteca New Ricky's, amb un 70% del seu aforament. I poden tenir obert fins a les 3 de la matinada, divendres i dissabte i fins a les 2,30 la resta de les nits.

La resta d'establiments, com bars i restaurants, obren sense les limitacions de taules fins a 10 persones i també es poden asseure a les barres. Un gran avanç per a tot aquest col·lectiu que entre restriccions d'aforament i també d'horaris d'obertura i tancament, han patit molt aquesta situació que mai abans nosaltres havíem viscut. És de desitjar que no haguem de tornar a fer passos enrere.

Per altra banda les xifres ho diuen tot: augment de positius 0,00%. Risc de rebrot de 18 s'ha passat a 3. RT de 0,85 a 0,28. Positius en un setmana de 12 a 0 (un detall que ens fa ser optimistes amb tota la prudència que suposa apuntar això. En quant els hospitalitzats de 1 a 0. Tant de bo que sigui el principi d'un final que desitgem que no sigui molt llunyà.

Com cada 15 d'octubre, trista data per la Història de Catalunya, es recorda l'afusellament del que havia estat President de la Generalitat, Lluís Companys. A casa nostra l'acte es celebra davant el monòlit dedicat a la seva memòria a les 19h. Ha comptat amb la presència de l'alcaldeessa Aurora Carbonell que ha fet un parlament de record i ha estat acompanyada per autoritats i pel poble que també ha participat en una ofrena floral.

En el parell d'anys que portem de pandèmia les incidències delictives han augmentat i per tant han hagut d'actuar els cossos policials. Segons estadístiques el 2021(en el que portem d'any) aquestes incidències superen en nombre a les de 2019 i es situen en 17.655 accions policials. El 2020 la xifra va arribar als 21.194.

Moltes d'aquestes accions són el resultat dels botellots que a vegades acaben provocant baralles. També les que es produeixen entre veïns. Problemes socials que la pandèmia ha agreujat, potser perquè la gent viu preocupada per molts motius: per la feina, per problemes econòmics i per les repercussions que provoca en la salut aquest maleit virus. Sigui el que sigui tot fa feix i en el moment menys pensat dona la sensació de com si s'encengués la metxa i toca córrer perquè la cosa no vagi a més. Difícil la papereta de la policia que ha d'acudir a posar pau, moltes vegades quan aquesta és difícil de restablir.

Fa qüestió d'una setmana que parlàvem de cap positiu per coronavirus, doncs torna haver una tendència a augmentar. Si més no el percentatge no és ni molt menys alarmant: d'un 0,00% a un 0,30%. El risc de rebrot ha passat de 3 a 30. Els positius de 0 a 9 la RT de 0,28 a 1,71. Hospitalitzats de 0 a 1.

Pel que fa als vacunats: el 21 havia amb la primera 21.004. Amb la segona, 18.326. Amb la tercera, 342. I amb pauta completa 20.678.

Acabada la concessió dels serveis de platges, es posa a caminar un nou Pla d'Usos pels propers cinc anys. El qual preveu reduir una tercera part els xiringuitos existents fins ara. Pel que fa aquests aquest any en total n'hi havia 30 i pel 2022 es preveure que baixaran fins a 21. Pel que fa a les hamaques de 3.608 es passarà a 2.032. De para-sols de 820 a 780. I en quant als tendals, de 384 a 226.

Una de les platges més afectades per aquesta reducció serà la de l'Estanyol que perdrà dos xiringuitos,

102 hamaques i 50 tendals. L'alcaldesa Aurora Carbonell atribueix aquestes limitacions per tal de fer front a l'emergència climàtica, tot i apostant per un model de litoral respectuós amb l'entorn.

Com a representant de les parts afectades, el President de l'Associació de Platges de Sitges, en Manel Martínez, es mostra desencisat amb aquest nou pla, perquè tot i que preveia que hi hauria reducció per la falta de sorra en algunes platges, no s'esperava que la retallada fos tan gran. Al·ludint que amb aquestes mesures es perdran més d'un centenar de llocs de treball.

A l'Hotel Melià s'ha celebrat el que els experts han anomenat com: "jornada d'intel·ligència turística". Un enunciat que es presta a moltes interpretacions tot i que en el fons s'anomena així el fet d'endinsar-se en el resum del que ha estat la temporada turística, des de les valoracions fetes per tots els agents que intervenen dintre l'àmbit turístic de casa nostra. Entre una franja que va des del 24 de juny al 23 de setembre.

Els analistes han coincidit que la temporada ha estat molt millor que la del 2020, assemblant-se a la del 2019. Si més no el 70,5 per cent del total dels turistes que ens han visitat provenen de Catalunya i resta d'Espanya, que si ho comparem amb la temporada del 2019 aquest percentatge només arribava al 24 per cent, la resta era de turisme internacional.

Per raons de proximitat, s'ha observat un increment del turisme francès. Per altra banda, després de guaitar a les 53.000 opinions enviades a les xarxes,

el nivell d'acceptació de la vila puja fins els 8,44 sobre 10. Un indicador molt favorable pels interessos turístics del poble que, després dels estralls que la pandèmia va causar en el sector turístic, per anomenar-ne un, és molt esperançador en la vista ja posada en la temporada del 2022. Tanmateix de la manera que evoluciona la situació pandèmica, als experts els fa estar molt cauts en quant a fer pronòstics a tan llarg termini. Diguem que el present, pel que fa al turisme, no ha estat tan malament. I tots els sectors relacionats amb l'activitat turística ja tenen el focus posat en la temporada del 2022, perquè les dues passades s'han vist afectades per la pandèmia. Coincidint que la del 2020 va ser pitjor que la d'aquest any, d'aquí que per la propera es respiri un cert optimisme. Quan arribi el moment veurem si els pronòstics es compleixen.

Des de que es va començar a comptabilitzar el nombre de positius de covid 19, aquesta setmana del 30 s'ha superat la xifra dels 3.000, concretament 3.004. I des de l'inici de la pandèmia s'han realitzat 35.228 proves de PCR i test d'antígens, de les quals un 8,67 per cent han donat positiu i entre els 3.004 positius s'han comptabilitzat 74 defuncions. Un trist balanç.

Els indicadors es belluguen entre la moderació. El risc de rebrot ha passat de 30 a 18. La RT de 1,71 a 0,85. Els positius en una setmana han passat de 9 a 16, mentre que els ingressats de 1 a 0.

El nombre de vacunats la setmana del 21, amb la primera dosi 21.004. A una setmana vista, la del 28, amb la primera 21.086. Amb la segona, 18.389.

Amb la segona, 18.389. la tercera, 427 i amb la pauta complerta, 20.774.

Les tres parts implicades en el trasllat de l'Escola Pia: l'Ajuntament, la Fundació Cultural i la pròpia Escola Pia, de la qual n'és director Ramon Beringues, tenen encallades les negociacions per decidir el que es fa. Els uns es queixen que durant anys no s'han fet inversions necessàries, l'altra part notifica que en 10 any s'han gastat 1,6 milions d'euros en manteniment i millores. Per la seva part el regidor d'Urbanisme, l'Eduard Terrado diu que han presentat un esborrany de conveni on es contempla una proposta d'estructura de l'operació i que de moment no han obtingut cap resposta.

Com també hi ha qui pensa que el més factible seria fer una reforma a fons i descartar el trasllat. Una altra vegada amb el temps es veurà el camí que s'escolleix.

Les noves tecnologies han entrat a les escoles, com la Miquel Utrillo, on tots els alumnes a partir de del tercer curs disposen d'un dispositiu digital. El seu director, Pau Canut, ha guiat un projecte per tal de que els alumnes facin un bon ús d'Internet, basat només en la recerca dels temes que interessin i que van aparellats al programa d'estudis. Aquest projecte fa 8 anys que es va posar en marxa fins aconseguir una metodologia innovadora en aquest aprenentatge.

La qual cosa li ha valgut el reconeixement al concedir-li, a l'Escola, un premi per aquest projecte d'aprenentatge tecnològic.

El dimecres 28 en la nova oficina de Turisme de Can Milà, es va presentar la setena edició de la Setmana de la Malvasia de Sitges. Sota l'eslògan: "Malvasia de Sitges, la imprescindible" i que es celebrarà del 10 al 18 de novembre. La presentació va comptar amb la presència del regidor de Turisme, Luismi García i el de Promoció Econòmica, Guillem Escolà. Els dos van coincidir al referir-se que la Malvasia contribueix a enaltir un dels molts valors que atresora Sitges.

Per altra banda, banda l'administrador de la Fundació de l'Hospital, Albert Oliver va aprofitar per agrair la complicitat de les diferents administracions per a donar relleu a aquesta Setmana dedicada a la Malvasia. També la coordinadora del CIM, l'Alba Gràcia va posar de relleu l'enorme potencial que s'ha desenvolupat a l'entorn de la Malvasia, que fa que formi part de la tradició vinícola del Penedès.

Entre les diferents propostes de la setmana hi ha el maridatge amb suculentos propostes gastronòmiques. També es portaran a terme tastos, com propostes destinades als alumnes de l'IES Joan Ramon Benaprès on hi ha ubicada l'escola d'Hosteleria. Completa el programa: rutes guiades, tallers, activitats infantils i la presència en els nostres Mercats. Aquest any comptarà amb una trentena d'empreses i organismes que hi col·laboraran, a més de 23 cellers.

Ens ha deixat la Conxita del peix, fins l'últim moment va passejar la seva elegància. La Conxita Torrens de la Vega va venir a Sitges amb els pares i la seva germana Maria. El seu pare, mecànic de

professió, va ser contractat per a treballar en la fàbrica d'Automòbils Nacional Sitjes, cognom del propietari, ubicada al carrer Joan Maragall.

Junt amb la seva mare van vendre peix a la plaça, fins que es van establir pel seu compte. I junt amb en Mingo, el seu espòs, alternarien la venda en el Mercat Vell amb la peixateria que tenien en els baixos de la seva casa en la plaça de l'Indústria.

Dona prudent, il·lustrada, estimava Sitges i sempre que en tenia ocasió, pregonava les seves excel·lències quan viatjava per aquests mons de Déu. El seu darrer viatge ha agafat per sorpresa a tots els qui la coneixíem i l'havíem tractat.

Ella que va néixer i morir el mateix dia del mateix mes, però en diferent any (23 Octubre de 1925 – 23 Octubre 2021).

En un impàs de pocs dies ens deixa també en Josep Furró i Navarro. Just quan ja havia deixat enllestida la feina, en un any on, ell i la família, han tingut el seu protagonisme. Tots han fet feliç a en Josep, però potser el que més l'ha entusiasmat és haver estat l'escollit per fer el Cartell de la Festa Major. Quan la Comissió li va fer l'encàrrec va esclatar d'entusiasme, perquè de sempre havia pensat poder fer realitat aquest somni. Per això en aquell moment de felicitat, en Josep, aixecant la mirada al cel va exclamar: "Al final lo he aconseguido". Dedicava aquell moment i aquestes paraules a la seva esposa que l'havia precedit.

En Josep sempre havia mostrat una gran afició per

la pintura i el dibuix i les seves obres eren fidel al seu estil. Com ho ha estat el susdit cartell: amb una combinació de colorit i de tots els ingredients més representatius de la nostra Festa Major. Com també havia realitzat moltes obres de temàtica retirista, Societat que s'estimava i col·laborava en tots actes que necessitaven de l'ajut dels socis com ell que, de manera desinteressada, sempre han estat disposat a donar un cop de mà.

A en Furró la mort el va agafar de sorpresa i a nosaltres també, perquè en molt poc temps va passar d'estar bé a marxar quasi bé sense temps per acomiadar-se. La seva família i les nombroses amistats que tenia, sí que ho hem pogut fer, al menys fent-li un raconet en la memòria.

CULTURA

El dijous 7 fins el 17 el Festival de Cinema Fantàstic de Catalunya estén la catifa vermella, per on hi ha desfilat la primera dona que inaugura el Festival, la directora Ana Lily Amirpou. Que torna a Sitges set anys després amb "Mona Lisa the Blood Moon". El Festival preveu que per la vila hi passaran 47 directores, una aposta molt clara envers el protagonisme de les dones.

Durant els onze dies que dura es projectaran 169 llargmetratges i 100 curtmetratges. Fins no fa gaire ha prevalgut la incertesa en quant a l'aforament que es podia oferir, que ha quedat establert al 70 per cent en totes les sales de projecció. Això permet que quasi sigui com els Festivals d'abans de la pandèmia. Amb actrius i actors que han confirmat la

seva assistència, esclar que també n'hi ha, sobretot americans, que no vindran. Aquest any tampoc es farà la Zombie Walk que ha estat cancel·lada. Una desfilada que es celebrava en dissabte i donava molt ambient als carrers del poble. El que sí que es farà és una sessió de maquillatge zombi.

També s'han anunciat els premis de caire honorífic que es lliuraran, aquests són: Gran Premi Honorífic: Mamoru Hosoda, Carlos Saura, Belén Rueda. Premi Màquina del Temps: Neill Blomkamp, Alice Krige, Nick Antosca. Maria Honorífica: Roque Baños. Premio Nosferatu: Emilio Gutiérrez Caba. Premi Career, Lucile hadzihalilovic.

El director de Comunicació del Port d'Aiguadolç, l'Albert Bertran Mas, presenta el seu primer llibre: "La memòria ets tu". Sorgit de les converses mantingudes amb el seu avi, pel que fa referència a la Guerra Civil. I que dona forma a la novel·la a partir d'un jove de quinze anys, l'Homer, que queda orfe i ha d'afrontar situacions molt difícils, fins el punt que ha de vetllar per la seva supervivència.

Tot un entramat de vivències que el porten a relacionar-se amb personatges ficticis i amb altres de noms i cognoms. Una novel·la que està rebent molt bones crítiques i li auguren molt èxit en la seva estrena com a novel·lista.

Sitges posa el THE END a la 54a edició del festival de Cinema que ha estat un èxit, tot i encara estar pendents de la pandèmia. S'han venut més de 60.000 entrades, una números que contrastwn amb les 34.000 que es van vendre el 2020. I els

organitzadors testifiquen que hi ha passat 120.000 persones. Unes xifres que superen les expectatives dels més optimistes. Les paraules del regidor de Cultura, Xavier Salmerón, quan diu: “si l’any passat va ser l’edició de la resistència,enguany ha sigut l’edició de la renaixença”, resumeixen el que ha estat l’edició d’aquest 2021. El director Ángel Sala també s’ha mostrat molt satisfet per tal com s’ha desenvolupat el Festival i la bona resposta que s’ha rebut per part del públic.

El festival es va cloure amb l’homenatge al veterà director Carlos Saura que va rebre el Gran Premi Honorífic. I després es van donar a conèixer el palmarès.

Millor Pel·lícula, Lamb del director Valdimar Jóhannsson. Premi especial del jurat per Affer Blue de Bertrand Mandico. Millor direcció a Justin Kurzel per Nitram. Menció a pel·lícula The Innocents d’Eskil Vogt. Menció especial a òpera prima, Ex-aequo entre: The BlazinWorld de Carlson Young i The Execution de Lado Kvatania. Millor interpretació masculina també Ex-aequo entre Caleb Landry Jones, per Nitram i a Franz Rogowski per Luzifer. Millor interpretació femenina també Ex-aequo entre Noomi Rapace per Lamb i a Susanne Jensen per Luzifer. Millor guió a Silent Night per Camille Griffin. Millors efectes especials a Mad God de Phil Tippett. Millor fotografia a Limbo de Cheng Siu Keung. Millor música a Daniele Luppi per Mona Lisa and the Blood Moon.

Tot just acabat el Festival, els organitzadors anuncien que ja estan treballant en el proper certamen

que es celebrarà del 6 al 16 d’octubre del 2022. Amb el desig que ja es pugui portar a terme amb tota normalitat.

Coincidint amb el 130e aniversari de l’arribada de Santiago Rusiñol a Sitges, celebrem el dia Internacional de l’Artista, des del 22 al 31 d’aquest mes. Una vila, com la nostra, molt vinculada amb l’art en totes les vessants, organitza un bon nombre d’actes on es pot dir que totes les arts hi són presents. Així els alumnes de batxillerat artístic del Benaprès han aprofitat per acabar el mural del pont de les cases Noves.

Els mateixos alumnes que al racó de la Calma han presentat el llibre BenARTprés.

També el teatre ha tingut el seu protagonisme, amb la representació al teatre Prado de l’obra: “53 Diumenges” de Cesc Gay. Mentre que a l’Espai Jove li ha tocat el torn a la música amb Lil Russia i P.A.W.N. GANG.

On també ha tingut un protagonisme destacat han estat els museus, amb un taller i unes visites guiades sota l’enunciat: Rusiñol Artista i Stämpfli Artista. Amb un concert protagonitzat pel conjunt local Ninot al Port d’Aiguadolç.

Com no hi ha faltat el Manifest de l’Artista que un any més s’ha retransmès per Canal Blau, amb la companyia la Tija com a protagonista. Amb la participació de Ferran Vilanova que ha preparat un excel·lent muntatge.

El teatre infantil també hi ha tingut cabuda amb l'obra: "La Botigueta" a càrrec de Tanaka Teatre.

A can Falç de Mar, els joves entre 6 i 12 anys, ha realitzat un taller sota un titular: Un Llibre d'Artista.

Tots aquests actes han coincidit amb la presentació, en el Saló d'Or del Palau de Maricel de la Peça del Mes, de l'obra pictòrica: Nena, de la qual n'és l'autora la Lola Anglada i Sarriera, a càrrec de Neus Real.

Acabant la programació, el mateix 31, amb una jornada de portes obertes a l'exposició: "40+1 Anys de la Cubana".

L'Ateneu Popular de Sitges organitza una exposició a l'Hort de Can Falç amb la qual vol explicar els seus orígens. Sota l'enunciat: "Ateneus populars: del moviment obrer als casals populars". On posa en relleu els primers moviments organitzats amb els que va comptar la vila, des de finals del segle XIX fins a l'actual Ateneu Popular.

L'exposició està presentada sobre unes estructures de fusta i unes lones on es presenta el grafisme que il·lustra la mostra. El disseny de tot plegat ha sorgit de la creativitat de la Natàlia Butí. El cartell i les imatges són obra de la Clàudia Sauret Verdejo. I l'estructura de fusta d'en Pol Baqués del Campo.

Es celebra el 48H Open House Barcelona, una dels principals mostres d'arquitectura que es celebren a Europa des de l'any 2010: Aquest any està dedicat a l'arquitectura mediterrània, els organitzadors han

pensat en Sitges i en concret a l'obra de l'arquitecte José Antonio Coderch de Sentmenat, que va ser deixeble de Josep Maria Jujol. L'arquitecte Coderch va estar molt vinculat a Sitges, perquè els seus primers anys d'ofici els va passar desenvolupant el càrrec d'arquitecte municipal. D'aquí que vagi portar a terme diferents projectes de variada índole, des de reformes a planells per a noves construccions.

Unes jornades que han estat molt profitoses per les persones que hi han participat, i per tornar a posar a Sitges en el focus de l'actualitat.

Al teatre del Casino Prado ha tingut lloc la presentació de l'obra: "Pell de Taronja", un espectacle on es combina la dansa i el teatre. I que ha tingut com a protagonistes la sitgetana Sara Colomino i la castellonenca Rosa Masià. Les dues han treballat durant cinc mesos amb aquesta obra.

Amb aquesta posada en escena es posa de manifest la feina portada a terme per desenvolupar el projecte que ha implicat a les residències artístiques que promou la Xarxa de Teatres d'Ateneus de Catalunya, XTAC, del qual el Prado en forma part.

A partir d'ara també serà representada en altres ateneus i tenen previst que a l'any que ve participi en un festival de dansa contemporània al Congo i en un altre a la Ciutat de Mèxic.

El cap de setmana del 3p0, ha tingut lloc, al Prado, el primer concert del Memorial Josep Vadell, que està dirigit per en Pinyu Martí. Uns concerts que aniran sovintejant, cada quinze dies, per tal

d'homenatjar i mantenir el llegat del pianista que va néixer a Vilanova, però que sempre s'ha sentit sitgetà.

Aquest primer concert ha estat protagonitzat pel trio de Marian Barahona i amb clarinetista Fredrik Carlquist. El seguirà un altre el divendres 12 de novembre amb la participació del quartet de l'Oriol Saña. I ens anem al 26 amb Yumitus Hernández i Gerard Nieto. I acabaran l'any amb el quartet liderat pel trombonista sitgetà Josep Tutusaus, aquest concert serà el dia 10 de desembre.

El periodista Juanjo Corcuera, col·laborador de l'Eco, és un gran aficionat a la música fins el punt que junt amb el seu company, David Frazzini, han tret un disc: Songs of Sin City on el contingut tan serveix per escoltar com per ballar i compte amb moltes referències a Sitges. Això passa després de quaranta anys d'haver tret el primer, que era exclusivament de rock i junt amb en Mirotz, cantaven amb eusquera.

El Cau Ferrat ha estat l'escenari per donar per inaugurat el Club de Lectura, que de la mà de l'Andreu Bosch, posarà a les mans dels participants un conjunt d'obres de l'artista i d'aquesta manera tan amena, donar a conèixer una selecció d'obres literàries d'en Rusiñol que faran la delícia dels qui es relleven en la seva lectura i dels qui hi ho escolten amb suma atenció.

Les obres seleccionades i els dies que se'n farà la lectura són: 18 de novembre, L'alegria que passa. 16 de desembre, màximes i mal pensaments. 20 de

gener del 2022, Cigales i formigues. 17 de febrer del 2022, Aigües encantades. 17 de març del 2022. l'auca del senyor Esteve.

En Joan Duran i Ferrer presenta la seva obra literària: "Menjaràs pols". Que ha estat guardonada amb el Premi Pare Colom 2021 i publicada per l'editorial mallorquina Lleonard Muntaner.

La presentació ha tingut lloc a la Biblioteca Santiago Rusiñol i ha anat a càrrec del mateix autor, de l'escriptora i traductora, Núria Busquet, de Joan Vigó escriptor i poeta. També ha intervingut Ivet Zwatzko, humanista, escriptora i autora de l'epíleg del llibre.

Vinyet Panyella i Balcells ha estat guardonada amb la Medalla d'Honor de l'Institut d'Estudis Penedesencs. Un premi a la seva llarga i fructífera trajectòria cultural dintre l'àmbit penedesenc i en el seu propi poble, Sitges. On ha estat vuit anys al capdavant dels museus de Sitges, com a directora-gerent. Dintre de l'àmbit més expansiu, presideix el Consell Nacional de la Cultura i les Arts. Sense passar per alt la seva vessant literària i poètica que cultiva abastament.

FESTES I TRADICIONS

Ja fa uns anys que la Festa de la Verema, que es celebrava al setembre, es fa coincidir amb el Festival de Cinema. Els organitzadors, darrera els quals hi ha la família Torres, van escollir aquesta nova data per aprofitar el ressò mundial que té el certamen cinematogràfic.

La 60a Festa de la Verema s'ha iniciat el divendres 8 amb la també tradicional Mostra de Vins, en el Passeig de la Ribera i la Fragata. El dissabte ha tingut lloc el premsat del primer most i tot seguit l'ofrena a l'església parroquial, amb assistència de les Pubilles i Hereus, autoritats i com a celebrant el senyor rector, mossèn Josep Pausas. Que es de Vilafranca del Penedès, també terra de vins, però a casa seva són més d'oli que de vi.

A mesura que s'aropava l'hora del Pregó, la pluja no donava treva i curiosament va parar de ploure moments abans que havia de començar, si més no ja s'havia pres la decisió de canviar de lloc, de la Plaça de l'Ajuntament al Palau del Rei Moro. L'encarregat de pronunciar el mateix ha estat el locutor de ràdio Lluçà Ferrer, que ha reconegut el seu amor per Sitges, on hi ha fet més d'un programa. També ha confessat el seu amor pel vi, convertint-se en un ambaixador, explorant el valors educatius i relacionats amb l'ecologia, a la qual hi dedica molta atenció en el seu programa El Vermut. Les seves paraules van ser molt ben acollides pel públic assistent que també s'ha sentit molt bé en aquest Palau del Rei Moro que és bressol de les tradicions de casa nostra.

El diumenge 10 s'ha celebrat un Jornada de Portes Obertes al Centre d'Interpretació de la Malvasia, molt vinculat amb la tradició vinataire del poble.

Mentre que a la Plaça de la Fragata ha tingut lloc el no menys tradicional Concurs de Trepitjadors de Raïm. Resultant guanyador el Carrusel del Prado, amb 24 litres. En segon lloc el Casino Prado, amb

22,5 litres. I en tercer la Societat Recreativa El Retiro, amb 21 litres.

Un altre detall que no falta és el pesar la Pubilla i l'Hereu i convertir el seu pes en ampolles de vi. Aquí s'ha produït un fet molt curiós tan la Pubilla, Judith Vallverdú, com l'Hereu, Lucas Estruch, han donat el mateix pes i s'han emportat 53 litres de vi cadascú.

Els actes de celebració han acabat amb la tradicional Cantada d'Havaneres en el mateix recinte de la Fragata a càrrec del Grup Xató. Després de les restriccions de l'any passat, aquest any la gent ha gaudit d'aquesta simpàtica Festa, on el vi és el protagonisme i també és el millor bàlsam per alleugerir els esglais que tot sovint provoquen les escenes de les pel·lícules que es projecten en el transcurs del Festival.

CURIOSITATS

Hi ha detalls que semblen de poca rellevància i en tenen molta. Per aquesta edició del Festival els organitzadors pensaven prescindir del "Photocall", que és on es retraten el artistes, que feia 20 anys que era el mateix, el bonic mirador que hi ha als peus del Melià i que ofereix una panoràmica del nostre poble sensacional.

Des de la direcció es volia que aquest fos ubicat al jardí de l'Hotel i amb la típica lona plena de logotips. El rumor va arribar a oïdes de l'Ajuntament i l'alcaldeessa va delegar al regidor de Turisme Luís Miguel García per a que fest tot el possible per a

que no es perdés aquesta imatge tan icònica i que esdevé una gran propaganda promocional de la vila. I és que les fotografies que es fan des d'aquest mirador a artistes, directors i gent del cinema, fan la vola al món i és una ocasió única per projectar aquesta imatge tan fantàstica.

En Luís Miguel va parlar amb la directora de la Fundació del Festival, la Mónica García, aconseguint que el mirador tornés a ser l'escenari més natural i bonic que es pot trobar en aquell indret.

Les jugadores d'escacs de la delegació russa, no van poder participar en el Campionat Femení d'aquest joc celebrat aquí, sota la denominació de la seva procedència, com tampoc ho van poder fer el esportistes d'aquest país en cap de les modalitats dels últims Jocs Olímpics, perquè l'Agència Mundial Antidopatge els havia sancionat a no poder participar en qualsevol disciplina de joc. D'aquí que les escaquistes han participat sota el nom de Federació Russa d'Escacs.

I el més curiós ha tingut lloc durant l'acte de clausura d'aquest Mundial, que ha tingut lloc al teatre de Casino Prado Suburense. Ha passat en el moment de pujar al podi i sonar el himne, a les campiones els ha acompanyat el Concert per a piano Número 1 de Tchaikovsky. No és l'Himne, però ha quedat molt ben substituït.

Em referia a les avançades que estan les obres de construcció dels pisos de protecció oficial. Però és que per tot l'entorn s'estan construint un bon nombre de pisos que també mostren la rapidesa

amb la qual puguen les estructures i tot seguit van tancant els exteriors. Sembla estrany el ràpid que s'aixequen aquests blocs, els quals estan canviat completament el paisatge dels camps que queden entre els carrers, fins fa poc sense cap senyal evident de construcció i vet aquí que potser dintre d'un any i una mica més ja es començaran a habitar. Per aquests carrers, ara tan tranquils, s'haurà acabat la tranquil·litat. Aprofitem ara que encara sembla que siguin nostres, dels pocs que hi passem.

Del Celler Díaz, que regenta elsitgetà Miquel Àngel Díaz, es comercialitza un vermut elaborat amb Malvasia de Sitges. Que compta amb la col·laboració del celler de Can Pagès de les Torras, que elabora aquesta varietat de raïm. El vermut porta per nom: "Cap de Grills" i surt al mercat des d'el barri del Poble Sec.

El periodista sitgetà, Pedro Palacios, publica a les pàgines de l'Eco un interessant treball dedicat al polifacètic Pal Latorre. Que va aterrar a Sitges a l'inici de la dècada dels 60 i aquí va desenvolupar part dels seus projectes de diferent índole que van contribuir a enaltir el nom de Sitges, com els disc que va dedicar a la vila sota l'enunciat: "Sitges Platja d'Or", interpretar per Eva Greiner. Es venia en quatre idiomes, per la qual cosa va tenir un gran impacte entre els turistes, que potser el van arribar a considerar com un himne. Per posar un exemple de les moltes facetes que en Pedro aporta en el seu molt interessant treball.

La fabrica local de cervesa, La Sitgetana Craftbeer, ha participat en el setè "Campeonato Nacional de

Cervezas”, que organitza l’Associació Cultural per a la Divulgació de la Cervesa Artesana de Catalunya. La representació sitgetana hi ha estat present amb la cervesa Platja d’Or. Aconseguint el premi a la millor cervesa Pils de l’Estat. I com a curiositat també els susdit premis es van lliurar a la seu de La Sitgetana en el polígon de les Pruelles.

Es dona la casualitat que feia unes setmanes, dues cerveses més de les que fabriquen també van ser guardonades en el Concurs de Cerveses Artesanes de Madrid. Aquí van obtenir la medalla d’or en la categoria German Wheat Beer amb la Weiss Subur i també una medalla de bronze en la categoria Fruit Beer amb la Kokomo Fruit Sour. Tots els noms molt internacionals, si més no el que preval és la qualitat de les cerveses fetes a Sitges.

ESPORTS

Aquest divendres 1, el Club de Golf Terramar ha acollit la primera prova de la quarta edició dels prestigiosos torneigs de golf femení: Mediterranean ladies Open. Que congrega a les millors jugadores del circuit europeu, total són 126 participants que representen a 26 països. Tot i que la inauguració oficial va tenir lloc el dimecres 29 de setembre, amb presència de les autoritats locals i de la secretària general de l’Esport, Anna Caula, a més dels membres de l’organització.

La presentació s’ha fet a la Fragata on hi ha hagut una exhibició, després els assistents a l’acte s’han desplaçat fins al Club de Golf on s’ha inaugurat el nou recorregut en el qual ja feia dies que s’hi

treballava. Ha actuat com a guia del recorregut el president del Club, Josep Maria Gassó, que ha explicat els detalls del projecte que s’ha portat a terme, obra del dissenyador anglès Martin Ebert.

El Mundial d’Escacs Femení entre a la recta final del campionat. Les jugadores de l’Est són les que en millor posició estan, fins el punt que és previsible que la campiona es decideixi entre la delegació russa o les ucraïneses. Aquest divendres 1 es juguen les semifinals: la primera se la disputaran Rússia i Geòrgia i en la segona s’enfrontaran Ucraïna i Índia. Espanya ja va ser eliminada abans d’ahir, dimecres.

Les partides es celebren cada tarda a la sala Tramuntana de l’Hotel Melià.

S’han complert els pronòstic i l’equip d’escaquistes russes han aconseguit fer-se amb el Campionat Mundial d’Escacs Femení, celebrat aquests dies a Sitges. L’equip rus format, per Kateryina Lagno, Alexandra Kosteniuk, Polina Shuvalova i Alina kashlinskaya, es va imposar en els dos enfrontaments de la final. Fet que els ha valgut proclamar-se campiones mundials. Rellevant així les xineses que fins ara ostentaven el títol.

També han fet un bon campionat, el millor de la seva història, les representants de l’Índia.

En quant a l’altre torneig femení, aquest de golf, ha acabat amb la sueca Masa Stark de 22 anys campiona del Mediterranean Ladies Open. Amb dos cops per darrera va quedar l’eslovena Pia

Babnik de 17 anys. Mentre que en tercera posició es va produir un triple empat entre la navarresa Maria Hernández, la finlandesa Krista Bakker i l'escolesa Kylie Henry.

Per uns dies l'esport femení ha tingut el seu màxim protagonisme a Sitges: els escacs i el golf.

Dues modalitats molt diferents una de l'altra però que ha posat en valor el talent de la dona.

Bon començament de temporada de l'equip sènior masculí del Bàsquet Sitges, al guanyar els dos partits que ha disputat del Campionat Català de Segona Categoria.

En la primera jornada la victòria li va venir després del que es diu deixar la pell a la pista, contra un rival potent com és el Vilafranca. Pel que fa al segon partit que van disputar contra el Reus Ploms a Pins Vens, la victòria no va ser tan treballada com la primera, el que vol dir que van guanyar amb facilitat.

Els equips sèniors de bàsquet masculí i també el femení, gràcies a les victòries aconseguïdes davant el CNB Vilanova i el Bàsquet Samà, respectivament, fa possible que els dos equips es situïn a les primeres posicions de la classificació. Els dos equips van haver de treballar i la prova de l'esforç que hi van haver de dedicar es reflecteix en les ajustades victòries que van aconseguir. Pel que fa a l'equip masculí van guanyar per 53-55. En quant al femení per 53-55. Molt ajustat però el cas és guanyar i si va acompanyat d'un bon joc, molt millor.

Al camp de l'Olivella l'equip de la UE Sitges, que entrena Luri Sorroche, va aconseguir la tercera victòria consecutiva al guany per la mínima, 0-1. Per contra el Sitges B ha perdut el seu primer partit, amb el seu enfrontament amb el CD Ribes, a l'acabar el marcador reflectia la realitat 2-1.

També els equips, els juniors i els absoluts, del Club Natació Sitges tornen a la competició per sumar punts de cara al proper Campionat de Catalunya. En els transcurso del primer llançament a la piscina, que ha tingut lloc a la del propi Club, en Mark Kramskoy s'ha situat en primera posició en els 440 estils i segon en els 1.500 lliures. I Ona Portillo ha aconseguit una quarta posició en els 400 estils.

En la segona competició dels equips infantil, junior i absolut ha tingut lloc a Sant Sadurní. Els millors resultats els va aconseguir la Clara Peris amb els 50, 100 i 200 esquena. Per la seva part en Mark Kramskoy també va destacar en els 50 i els 100 lliures. En aquesta modalitat també va quedar en bona posició África Garcia. Mentre que Ona Portillo va quedar ben posicionada en els 200 estils.

Sense deixar Sant Sadurní, la representació més menuda van participar per primera vegada en una jornada de la Lliga Catalana per equips i han dedicat les proves dels 25 metres lliures i els 25 metres braça. Els benjamins han nedit les proves de 100 metres lliures i 50 braça. I pel que fa als alevins cal destacar la participació de Luca Hoek que va batre dos nous rècords en les proves dels 100 metres esquena i en els 50 lliures.

En Xavi Pascual, fill del recordat Josep Pascual „l'Americano”. S'ha incorporat al Nàstic de Tarragona com a component de l'àrea de metodologia del Club. Després d'haver col·laborat amb FC Barcelona i el Girona.

En Xavi viu il·lusionat aquesta nova etapa amb el club tarragoní, al qual espera aportar experiència i ganes de fer feina. Amb tot ha declarat que en un futur proper desitja poder tornar al FC Barcelona i formar part de l'organigrama del club. I recorda amb satisfacció el seu pas per l'equip de la Blanca Subur, que és on va començar tot. De la mà del seu pare que va ser qui el va iniciar en el futbol i ha arribat on ha arribat gràcies a ell i als seus consells.

L'equip del Club Rítmica Sitges encara la temporada amb nous reptes. El conjunt juvenil posa en valor la coreografia “Memòries d'una geisha”, mentre segueix mantenint el nivell VII, que és com dir el nivell estatal. Categoria que li permetrà participar en el Campionat de Catalunya.

Pel que fa al conjunt infantil ha ascendit, deixant les competicions escolars per passar a les federades. En el seu debut en aquesta categoria ho fa amb dues coreografies: una de temàtica africana i l'altra de samba carnavalesca.

I pel que fa al conjunt del nivell XI, aquest està preparant una participació en l'esport inclusiu, on per primera vegada les gimnastes faran tècniques esportives, fent pedagogia per alumnes de tercer del grau LCAFE. Prometedors tots els projectes amb els quals començaran la temporada.

Junts en Acció el formen un col·lectiu de persones amb discapacitat intel·lectual, que just acaba de participar en els Campionats de Catalunya, on han obtingut 18 victòries i un total de 24 podis. Tot un èxit en tots els sentits, principalment el de la motivació, on qualsevol victòria els proporciona una gran confiança en ells mateixos, i a més s'adonen que el seu esforç s'ha vist compensat. Molt important en el moment de sentir-se útils.

El divendres 22 s'ha tornat a celebrar una nova edició de la Cursa de Lluna Plena, amb aquesta ja són nou edicions que organitzen en Xavi Lahoz i l'Estela Campañà, pares d'en Pol Lahoz Campañà que va morir de càncer quan encara no li tocava. Amb aquest cursa es recullen diners que lliuren a l'Hospital de Sant Joan de Déu i van destinats a la investigació del càncer infantil.

Com cada any el nombre d'inscrits ha estat considerable i hi ha hagut una novetat. Seguint els consells que havia plantejat el doctor Mora, que era el metge d'en Pol, aquest any el recorregut s'ha canviat de sentit. Els altres anys des de l'Avinguda Sofia es tornava a l'Institut Vinyet també pel passeig, però amb la particularitat que es donava l'esquena a la lluna. Aquest any de l'Institut s'ha sortit al Passeig i els participants han corregut i caminat en direcció a l'església i per tant contemplant la lluna la qual, com que hi havia els llums dels fanals apagats, ofería un espectacle molt bonic.

També a l'arribar de tornada a l'Institut no s'hi ha entrat com en altres edicions, per poder mantenir les distàncies, cosa que s'ha pogut mantenir degut

a l'amplària i llargada del carrer i l'avinguda de davant. On han estat servit els "bocates" i s'ha portat a terme els sorteigs i els parlaments.

La llista de col·laboradors/es sortosament és molt llarga, gràcies també a tots ells i elles alleugereix la feina que comporta organitzar-ho tot i així en Xavi i l'Estela no s'han de carregar amb el pes de tot plegat.

A cada edició tinc un record per l'enyorat Jordi de l'Eco que en una de les primeres edicions, mentre restava davant el Vinyet veient la sortida, va patir un atac de cor i res es va poder fer per salvar-li la vida. M'ha semblat adient apuntar aquest breu record a la seva memòria, la d'un amic que estimava i participava, ni que fos d'espectador, de tot el que es feia en el nostre poble que també era el seu.

L'equip sènior masculí del Bàsquet Sitges, va patir per guanyar al Viladecans. Triomf que es va decidir a la pròrroga i que va acabar amb el resultat de 69-77. El que li permet continuar sent líder.

El Sitges Hockey Club ha estat presentat com la culminació d'un projecte que s'ha fet realitat. Tot i que els equips que el conformen ja porten des del setembre competint. El nou club compta amb 150 socis, que encapçala la presidenta Patricia Melvin i la vicepresidenta Anita Martínez. I està format per fins a set equips que juguen en categories diferents.

Ha estat possible gràcies a l'empeny que hi han posat els seus dirigents i a les ajudes rebudes per part de la Federació Catalana d'Hoquei i de

l'Ajuntament de Sitges. I que el dissabte, dia 30, s'ha fet la presentació oficial amb la presència del regidor d'Esports, Jaume Monasterio. I s'ha aprofitat l'ocasió per a que els directius presentessin també algunes novetats: com "la escuelita", on els més petits assoliran el protagonisme. També l'equip de mares i pares. O el Hockey Plus, un equip creat per acollir persones amb diversitat funcional.

En el transcurs de la presentació es va disputat un torneig quadrangular, en el qual hi van participar equips de Castelldefels, l'Iluro HC i el Club línia 22. També va comptar amb un concert de la jugadora Andrea Perrone. Per acabar amb un dinar popular, en el qual el pastís del postra estava dissenyat per la Laura Díaz, on s'hi reflectia l'escut del Club i uns sticks sobre un fons de color verd i del qual no en va quedar rastre.

La nit de l'Arbitatge que organitza la Federació Catalana de Futbol s'ha celebrat a Sitges, en concret als salons de l'Hotel Melià. En el transcurs del qual s'han guardonat a 174 col·legiats en reconeixement a les seva trajectòries. L'Ajuntament de Sitges ha representat pel regidor d'Esports, Jaume Monasterio, qui en el seu parlament ha agraït que la Federació hagi escollit Sitges per a retre homenatge al món de l'arbitatge. A favor dels arbitres cal dir que no van haver d'ensenyar targeta alguna, per tant no hi van haver polèmiques. Tot el contrari, va regnar una bona harmonia i tots, dirigents i àrbitres, es van emportar un bon record de la seva estada a Sitges.

Per primera vegada un equip de la penya d'escacs del Casino Prado puja al podi del campionat de

Catalunya. La gesta va tenir lloc a Santa Susana, comarca del Maresme, en el transcurs del campionat de Catalunya, en el qual els del Prado hi van participar amb els equips sub-8, sub-12 i sub-14. Van destacar els participants dels sub-12, on hi juguen Masrtí Marín, Martina Lázaro i Bernat Moya. Els qual van aconseguir la tercera posició, que mai abans havien aconseguit pujar al podi.

De la mateixa que cal fer també esment dels resultats que van obtenir els components dels sub-8. Format pels debutants Xavier Rosique, Antoni Marcet i Marco Olivieri. Que van estar a punt d'aconseguir podi fins a l'última jornada, quan anaven en segona posició. Finalment van acabar en cinquè lloc.

I pel que fa a l'equip sub-14, amb Leo Gardner, Daniel Sutormin, Max Portillo i Ferrando Moruno, van aconseguir una molt digna desena posició.

L'últim dia del mes el Club Rítmica Sitges Garraf, categories Infantil IV i Juvenil VII, han `participat en el Trofeu Internacional de Halloweenm Ciutat d'Andorra. On hi ha participat delegacions de gimnastes, a més de les nostres, italianes, gregues i d'Andorra.

El conjunt infantil de casa nostra va participar en dos exercicis, el de pilotes i mans lliures. Van obtenir una quarta posició en l'exercici d'aparell. Pel que fa als juvenils, que s'acomiadaven de la temporada de conjunts, participant en l'exercici de cordes i cercols, inspirat en la pel·lícula "Memòries d'una geisha".

EL DIA A DIA

Segons ha anunciat l'Ajuntament, abans de final d'any es derogarà el permís que va permetre a bars i restaurants poder ampliar les terrasses. Va ser un acord pres per alleugerir la situació provocada davant la reducció dels aforaments dels seus establiments. Ordre que va venir dictada per la superioritat i que va causar greus perjudicis als propietaris afectats.

La permissivitat, en quant a aquesta ampliació, no tothom se n'ha pogut beneficiar, perquè segons les característiques dels carrers, molts han estat els establiments que no han pogut disposar de terrassa. Els que sí ho han portat a terme, una bona majoria, han expandit les terrasses envaint les façanes de cases veïnes, on fins i tot els propietaris de les vivendes han hagut de demanar permís per poder accedir a l'entrada de la finca, provocant un seguit de malentesos per part dels qui quasi bé renunciaven a aixecar-se de la cadira per tal de facilitar el pas a la persona que té tot el dret de poder entrar a casa seva. I com al centre hi ha carrers estrets, aquesta ocupació, a banda i banda de la seva la superfície, dificulta el pas dels vianants.

Per general la gent ha donat mostres d'una gran

comprensió i solidaritat amb els establiments perjudicats per aquestes reduccions i tots ens hem revestit de paciència. Si més no sempre hi ha qui és de l'opinió que hi haurà feina a retornar els espais "conquerits" als veïns. D'aquí que caldrà, sempre que la pandèmia no torni a empitjorar la situació, dictar una altra normativa que, en l'aspecte de l'ocupació de la via pública, es regeixi per les ordenances anteriors.

No és res morir-se, la paperassa i els preus que cal satisfer per portar a terme l'enterrament o la incineració, van a càrrec dels qui es queden. Aquest cronista comparteix la mateixa opinió dels qui pensen que aquests darrers serveis que es fan al difunt costen un preu desorbitat. Perquè no s'hi recórrer per ganes o per gust, sinó per necessitat. I si ja es trist per les famílies perdre a un ésser estimat, només els hi falta l'estocada final.

Doncs a partir d'ara el servei s'ha pujat un 3,9%. Increment que ha estat aprovat pel Ple Municipal amb els vots a favor de l'equip de Govern i en contra per part de l'oposició. Els beneficiaris, l'empresa Àltima que té la concessió per cinquanta anys. Així si una incineració costava 517,70 euros, quan s'apliqui la nova taxa valdrà 537,89 euros.

Pel que fa a la conservació dels nínxols la taxa era de 19,80 i ara serà de 20,57.

Pel que fa a l'empresa aquesta ha instal·lat un nou forn crematori, que segons fan saber, aquest és molt més respectable amb el medi ambient i es creu que evitarà les queixes dels veïns que ho feien amb raó de causa a l'opinar que el que funcionava fins ara desprenia gasos contaminants.

Hem de tornar a escriure que els índexs de positius per covid, tornen a pujar, de manera modera, però aquesta alça, ni que sigui lleu, ens fa tornar a la desconfiança quan semblava que l'anàvem aparcant.

Del 29 del mes passat al 4 d'aquest l'augment de positius és del 0,53%. Amb els risc de rebrot que passa de 18 a 121. La IA14 de 20 a 48. La RT de 0,85 a 2,47. I s'igualen els positius de la setmana 16 a 16. Els hospitalitzats passen de 0 a 2.

En quant als vacunats: amb la primera dosi 21.142. Amb la segona, 18.441. Amb la tercera, 607. I amb la pauta completa 20.824.

Estem vivint uns temps molt estranys. Sens dubte el problema que ens afecta a nosaltres i a la resta del món és la pandèmia i no es veu una solució efectiva a curt termini. D'aquesta situació tan complicada el més trist són les vides que la Covid ha segat i també els efectes secundaris que deixa en altres persones que igualment l'han patit. Aquesta és el pitjor resum que en podem fer i posats a trobar altres repercussions hi ha l'aspecte econòmic que també ha repercutit en el teixit social, que ja estava una

mica tocat i s'ha agravat encara més. Tot plegat ha acabat produint molts tancaments d'empreses i comerços.

I com estem interconnectats els problemes que afecten a aquest món globalitzat, repercuteix en nosaltres. Ara ens trobem que, per diferents circumstàncies, no ens arriben determinats productes, repercutint, per exemple, en les cadenes de fabricació de cotxes al no poder disposar d'uns xips que són bàsics pel seu bon funcionament. Són també les conseqüències de les noves tecnologies abraçades amb la modernitat, quan els cotxes funcionaven amb motors i tècnica menys sofisticada no acostumaven a passar aquests problemes en concret. Molts comerços també pateixen la falta de subministrament dels seus articles. Els que més noten aquest retard en el servei són les botigues de: informàtica, electrodomèstics, el sector tèxtil, l'automobilístic, calçat, mobles, joguines...

Tot això en vigílies de començar la campanya de Nadal. Vet aquí els temps estranys als quals em referia. A més es rumoreja que a poques setmanes de Nadal es vol portar a terme una vaga de transport d'àmbit sembla ser que mundial.

Aquests mateixos rumors ens posen a davant dels qui vaticinen que és produirà una apagada general. Doncs no s'ha tardat gaire a reaccionar, la gent s'ha afanyat a provenir-se de fogonets de gas, lots i piles. Degut a que en moltes llars tots els aparells de la cuina, amb els fogons inclosos, van endollats a la xarxa elèctrica.

Uns temps complicats que ningú s'atreveix a

pronosticar com i quan s'acabarà tot plegat. I el que és més frustrant, que no es poden fer gaires projectes de futur, viure avui perquè demà és una sorpresa.

Malauradament el virus no deixa de ser el protagonista. Quan sembla ser que ara es manté sota control: Així ho mostren els indicadors que ho mesuren, quan reflecteixen que el nombre de nous positius, aquesta setmana, ha estat d'un 1%.

El risc de rebrot ha passat del 121 a 43. La RT de 2,47 a 0,76. Positius de 16 a 9. Mentre que els hospitalitzats han baixat de 2 a 1.

Els vacunats amb la primera dosi 21.188, amb la segona 18.886, amb la tercera 895 i amb la pauta completa 20.908.

Amb la reobertura de l'oci nocturn ha baixat notablement la pràctica dels botellots, quedant reduït a uns quants grups, pocs, que es segueixen trobant o ho fan un cop tanquen els locals. Altra cosa són els apartaments turístics, no tots, perquè hi ha agències que es dediquen a llogar-los només per un dia. I quan es van implantar les restriccions de moviment es va produir un augment de la modalitat de llogar pisos per celebrar festes, sense respectar les normatives que dicten les autoritats, i si fins i tot ho fa un primer ministre anglès..., i això va fer que la policia local hagués d'intervenir en nombroses ocasions. S'esperava que un cop es va tornar a un a certa normalitat aquesta manera de procedir s'acabaria i no ha estat així. Potser s'ha reduït, però no amb la mesura que s'esperava. De

totes maneres la mateixa guàrdia urbana ha opinat que abans de la pandèmia aquests tipus de festa que tenien lloc en apartaments turístics ja es celebraven.

Les obres per millorar les voreres del sector de Terramar es troben en una fase inicial, però amb un ritme de treball molt bo. La presidenta de l'Associació de veïns, Gerda Prestley, es mostra satisfeta per l'evolució d'aquestes obres tan necessàries i destaca la bona sintonia que hi ha entre l'Associació i l'Ajuntament. I aclareix que només s'arrancaran els arbres que estan en mal estat i seran reemplaçats per altres.

Si fa una setmana el maleit virus es deia que estava sota control, actualment tornen a créixer el nombre contagiats. Fa una setmana el risc de rebrot estava a 43 i ara es troba a 323. La IA14 de 55 a 96. La RT de 0,76 a 3,23. Positius de 9 a 34. Mentre que els hospitalitzats han passat de 1 a 0. Les xifres ho diuen tot. Em repeteixo amb el que he dit altres vegades, una de freda i una de calenta.

A data de 01/10 Hi havien 20.826 vacunats amb la primera dosi. A 18/11 amb la primera 21.271. Amb la segona 18.552. Amb la tercera 1.202. Dosis completa 20.908.

De totes les lleis que existeixen, n'hi ha una, la Llei de Costes, que té amenaçades quatre construccions ubicades en el Passeig: Restaurant Pic-Nic, Restaurant Kansas. Club natació i Club de Mar. Des de fa molts anys s'ha anat especulant amb aquest tema. Fins que en fa vint, la Direcció General de Costes, va fer arribar la primera notificació fent saber que

s'havia d'enderrocar part de tots aquest quatre afectats per la susdita llei. Tot i que a l'any 2014 aquestes edificacions van ser declarades com a Bé Cultural d'Interès Local.

Cada vegada que els estaments oficials han remogut el tema ha hagut resposta dels respectius Ajuntaments que, fins al moment, han pogut aturar el cop. Tanmateix ara, a raó també d'una ordre d'enderrocament d'una construcció a la façana marítima de Badalona, han saltat les alarmes i per allò que també es diu: "Quan les barbes del veí vegis cremar, posa les teves a remullar".

Sembla ser que són tres els incompliments amb els quals es basen les ordres d'un hipotètic però també possible enderrocament: Concessions caducades, unes superfícies superiors als 300 metres, i que la distància entre ells és inferior als 120 metres lineals.

Per la seva part l'equip de govern local, està treballant en la confecció d'un pla per harmonitzar tot el conjunt de la façana marítima i que s'espera que estigui redactat a final d'aquesta legislatura. Per tal de preservar i adaptar dintre el possible aquests entorns a fi de que en el futur no es produeixin aquests avisos, o sentències que provoquen incerteses i fins tot requeriments sancionadors, el que més coneixem per multes.

La cadena de supermercats Caprabo, ha inaugurat el dijous dia 25 un nou establiment en el terrenys de la Plana, amb una superfície de 1.500 metres quadrats i que dona feina a 48 persones. La inversió realitzada és de 2,6 milions d'euros i els seus

responsables consideren aquest nou supermercat com el més important del seu pla d'expansió.

A l'acte hi ha assistit l'alcaldesa Aurora Carbonell; el regidor de Promoció Econòmica, Guillem Escolà; el regidor de Serveis Urbans, Mobilitat i Esports, Jaume Monasterio. En el torn de parlaments l'alcaldesa ha posat en relleu els llocs de treball que es creen amb la seva obertura i perquè serà molt important per aquesta zona en expansió. Els dirigents de la marca han recalcat que estan vinculats a Sitges des de fa quasi bé 40 anys.

Una setmana més pendents de la situació epidemiològica, quan s'informa que els casos s'han multiplicat per cinc. Perquè en aquesta dels 28 existents s'han registrat 40 nous casos, mentre que a la setmana passada es van produir 34. Amb molta repercussió en les escoles, on hi ha un nombre elevat de classes confinades.

Pel que fa a la vacunació al 25 d'aquest mes: amb la primera 20.896, amb la segona 18.696, amb la tercera 1.709 i amb la pauta completa 21.098.

El 25 N està dedicat a clamar contra les violències masclistes. És una pena però aquest tipus de violència no té aturador i moltes són les dones maltractades a mans dels seus marits o companys, fins al punt d'haver de necessitar assessorament. Cada cas és diferent i també són moltes les dones que amaguen aquests maltractaments per estima o per temor a desfer el matrimoni i que els perjudicats siguin els fills. Alguns maltractadors acostumen a mostrar unes certes ganes de reconciliació, el

que fa que la dona es senti una mica alleugerida i esperançada de que aquest tingui la voluntat ferma de voler canviar. Malauradament la situació està tranquil·la durant uns dies per a després tornar a la situació d'abans.

A Sitges no és una excepció i les afectades han de recórrer als serveis del SIAD, durant el primer mig anys entre Sitges i Sant Pere de Ribes s'han atès 162 dones. Unes xifres preocupants.

El dimarts dia 30 ha tingut lloc la II Nit del Turisme de Sitges, organitzat pel Gremi d'Hosteleria, amb la col·laboració i participació de tots els estaments relacionats amb l'hostaleria, restauració i àmbit turístic. Després de dos anys sense poder-se fer, l'acte s'ha celebrat en els salons de l'Hotel Dolce i han participat 174 comensals.

Una bona ocasió per a reunir-se i poder tractar de ,manera distesa, els temes que guarden relació estreta amb tot el que es cou en els fogons i les repercussions que ha causat l'epidèmia en l'aspecte turístic de la vila. Tot i que també ha hagut temps per gaudir de les actuacions de el Dj de Ràdio Sitges, Sergi Nolla, IAB i La Secre que s'han alternat durant la nit.

Ha conduït la gala en Vicenç Morando, amb la mestria amb la qual ens té acostumats. I en els torns de parlaments han pres la paraula, la Zuleima Capo presidenta del Club de Tast, Oskar Stöber president del Gremi d'Hosteleria, Josep Daranas president dels allotjaments turístics, Damià Orts president de l'Oci Nocturn, Sergi Uriol director de l'Hotel

Melià i representant del sector hotelier. I ha tancat l'acte l'alcaldesa Aurora Carbonell.

Uns parlaments que s'han centrat a fer un breu resum de com ha estat els darrers dos anys i les previsions pel futur, entre algunes veus crítiques, però al mateix temps constructives i amb ganas de fer pinya per poder remuntar la situació que es ve arrossegant des d'aquests darrers anys i que en aquests moments les perspectives en qual la pandèmia no són massa favorables degut a les previsions que anuncien els responsables de la sanitat. Toca esperar perquè encara és massa aviat per endevinar com serà la propera temporada turística que tothom espera que sigui millor que les passades.

I com bé sent costum, s'han lliurat els guardons pertinents: A la Societat Recreativa el Retiro pels seus 150 anys de trajectòria; a l'Associació Turística de Serveis de Platges, pels més de trenta anys al servei de les platges i que coincideix en un moment delicat, quan s'han de renovar les concessions i estar previs la reducció de serveis; al Dr. Antoni Trilla, pel seu treball d'investigador de la covid i per transmetre informació molt valuosa per a tota la gent;

La insígnia d'or concedida pel Gremi d'Hosteleria ha recaigut a l'Antoni Rafecas per la seva dedicació en el restaurant que va fundar el seu pare.

Pel que fa als reconeixements a la tradició familiar amb més de 25 anys de servei: família Vilalta, amb 50 anys de servei; família de la Granja de Sitges, per més de 25.

El Tastet de l'any 2021 a: El Petó, guanyador del concurs de joc de Cartes de TV3 pel millor xató.

A més dels diplomes del Tapa-Tapa que en un altre apartat he ressenyat.

CULTURA

El dijous dia 4, l'escriptor Àngel Guàrdia ha presentat a la Biblioteca Santiago Rusiñol, el llibre "Sucre amb olor a sang". Una novel·la basada en l'esclavitud negra a la Cuba del segle XIX. La seva lectura ens fa entrar de ple en els problemes i vicissituds que passaven els esclaus i el difícil que era poder escapar-se dels amos que havien pagat per disposar de la servitud d'aquelles persones que havien de superar tota mena de baixeses i haver de fer feines molt dures i esgotadores. Tant que molts hi van perdre la vida.

L'obra de l'Àngel és el resultat d'un treball exhaustiu, que el va portar a viatjar a Cuba en varies ocasions, per a que el seu relat resulti el més fidedigne possible a la realitat. Els qui l'hem llegit, hem gaudit de la lectura i ens hem solidaritzat amb aquella gent que van patir molt, fins que es va abolir l'esclavitud.

Al saló teatre del Casino Prado ha tingut lloc la representació teatral: "les dones sàvies" de Molière, quan el proper any es compliran els 400 anys del seu naixement, tot un clàssic. De la mà de l'Enric Cambray i Ricard Farré que, durant la representació, es vesteixen de dona, interpretant molts personatges. Amb els quals li confereixen l'estigma divertit que aporta l'obra de l'autor francès.

Al Museu de Maricel s'ha inaugurat l'exposició: "Gaudí & trencadís" que presenta el Museu Nacional de Ceràmica i la Word Monuments Fund. El recorregut ens porta a conèixer el protagonisme que va tenir el trencadís en l'obra de Gaudí i que és un dels elements més representatius del Modernisme.

Amb un apropament a la tècnica que va emprar l'arquitecte, que va fer servir diverses tipologies de mosaics. També es pot apreciar l'evolució del trencadís en les seves obres. Sent la primera que el va fer servir a la torre Güell, per continuar amb el Palau Güell, Torre Bellesguard, Casa Batlló, Park Güell, Casa Milà i en la construcció de la Sagrada Família.

Reproduccions a escala i fotografies, il·lustren aquesta curiosa exposició, en la qual el visitant pot mostrar la seva creativitat enganxant trencadís en un artístic panel disposat en la sala gòtica del Museu.

També el dissabte dia 6, en el Centre d'Interpretació de la Malvasia, en Carles Roig Carbonell ha dissertat sobre un tema molt suggestiu: "Del Cau Ferrat a la Malvasia". Ha donat en el clau quan el graduat en Història de l'Art i guia de Turisme ha dit: "els carrers de Sitges feien olor de malvasia quan Santiago Rusiñol construïa el Cau". Un paral·lelisme que ve a magnificar dos elements molt significatius que s'abracen al nom de Sitges: la malvasia i el Cau Ferrat. Posant en relleu els protagonisme que té la malvasia per la nostra vila i la transcendència del propi Santiago Rusiñol, com a propietari del Cau i artista polifacètic, que amb la seva arribada a la vila va conferirà aquesta un plus

d'intel·lectualitat, la qual cosa va contribuir a que el nom de Sitges assolís categoria internacional. En Carles ha contribuït amb la seva conferència a conèixer millor detalls de tot plegat.

Entre el Mercat Vell i la Fundació Stämpfli s'ha portat a terme la sisena edició del festival Sitges Next. Una aposta per les xarxes que s'ha centrat en unes ponències sobre el camp de la salut, l'evolució del sector publicitari i per explicar, amb tota mena de detalls el concepte que es coneix per "metavers". Que consisteix en una xarxa centrada en entorns virtuals que facilita la interacció entre persones.

Compartint taules rodones sobre periodisme, docència, estratègia, activisme o automoció. On s'hi ha alternat ponències promogudes pel sector acadèmic i professionals del sector, on en total hi ha participat una quarantena de ponents. Registrant-se 700 inscripcions per poder seguir les jornades de manera presencial. Que segons els organitzadors es tracta de la xifra més elevada de les registrades fins ara en la trajectòria del festival.

El dimecres, dia 10, l'Escola d'Hosteleria de l'Institut Joan Ramon Benaprès, és l'escenari escollit per encetar la setmana dedicada a la Malvasia, sota l'eslogan: "Malvasia de Sitges, la imprescindible". Ha fet la presentació, l'Alba Gràcia. Seguint amb un tast inaugural dels onze vins de malvasia de Sitges elaborats per diferents cellers del Penedès.

Aquest certamen s'allarga fins al 28 d'aquest mes i durant tot aquest temps hi haurà propostes per a tots els gustos. Coincidint també amb que 35 comerços

de la vila oferiran descomptes i degustacions. Vist tot l'exposat, serà una setmana ben dolça.

Fa vint anys que en va deixar el poeta de Roda de Ter, Miquel Martí i Pol. Per homenatjar la seva memòria s'ha organitzat una exposició itinerant i solidaria amb el nom: "Abecedari Solidari". S'ha inaugurat al Centre Barradas de l'Hospitalet i en ella es reinterpreta els 26 haikus del poeta. I entre els escollits hi ha una representació sitgetana: la Vinyet Panyella, la Bàrbara Escuderi, en Joan Duran. Que participen en el diàleg que s'estableix entre els textos i l'obra poètica a partir d'una lletra dels 26 haikus. Textos i poesia que dialoguen també amb 26 obres d'art. Una de les quals està signada pel reconegut artista, i sitgetà adopció, en Miguel Condé.

A la Biblioteca Santiago Rusiñol ha tingut lloc una interessant conferència de l'advocat Frederic Malagelada Benaprès, sota l'enunciat: "L'aventura dels llibres vells: 70 anys de bibliofilia". En Fric és un apassionat de la història i en concret sobre els temes relacionats amb els fons marins i també quan a la superfície hi havia hagut confrontacions entre galiots, l'enfonsament dels quals, quan ja reposen en les interioritats marines, han despertat l'interès de l'amic. Que la seva màxima seria veure reflotats els dos galiots que es troben a pocs metres de la nostra costa.

En Frederic ens ha explicat els seus coneixements en aquest tema i la recerca que sempre ha fet de llibres que s'hi refereixen, convertint la en un referent al ser considerada la biblioteca més important del món d'aquesta temàtica.

Que es complementa amb la no menys interessant biblioteca familiar. Alguns dels exemplars de la mateixa han estat exposats en les vitrines de l'entrada d'aquesta casa.

En el Casino Prado s'han presentat "Les cançons perdudes", de Jaume Miró. Una recreació de la vida de Margaret Xzimbla que va fugir de l'Alemanya nazi i va arribar a Espanya per acabar allistant-se a les milícies que combatien en la Guerra Civil. Curiosament part d'aquesta història escenificada passa també a Sitges, on va viure.

L'Anna Grimau, l'Albert Gironès i en Joan Valera, posen les primeres pedres d'un projecte, "Humans of Sitges", que s'acobra molt bé al que venen realitzant els tres: l'Anna entrevistes a gent de Sitges o molt vinculada a la vila, que publica a l'Eco. l'Albert i en Joan en l'apartat de fotografies de personatges també locals o que viuen entre nosaltres.

Hi ha un refrany en castellà que diu: "Se encontraron el hambre y las ganas de comer". L'Anna estava pensant com donar més dimensió a la seva extraordinària tasca d'apropar a la gent de casa per a que ens expliquin seqüències de les seves vides. L'Albert portava en ment, després de visitar New York, fer una cosa semblant com havia fet un estatunidenc que havia fet fotografies a uns 10.000 novaiorquesos. Fotografies a les quals acompanya un text que resumeixen les converses que ha mantingut amb els fotografiats.

Quan els dos van coincidir només ha calgut unir les seves tasques realitzades i s'han adonat que

el projecte de cadascú, unit, té moltes afinitats amb el que volia fer l'Albert sobre Noa York. Una ciutat universalment coneguda i cosmopolita, que amb totes les diferències, que són moltíssimes, coincideix amb Sitges que també és cosmopolita i molt fotogrènica.

Per la seva part en Joan Valera, durant els anys 2003 i 2004, també va engegar un projecte que no es va acabar de materialitzar del tot. En ple Cap de la Vila es va dedicar a retratar a un bon nombre de sitgetanes i sitgetans que van quedar guardades durant molts anys, fins que les ha anat penjant al seu compte de facebook. Resumint, una molt bona iniciativa.

El dissabte, dia 20, al Saló d'Or del Palau de Maricel es presenta la publicació: "50 anys de colles castelleres sitgetanes 1971-2021", que n'és l'autor Jordi Dólera i Mirabent. Un llibre que ha estat editat per la Colla Jove de Castellers de Sitges amb la col·laboració del Grup d'Estudis Sitgetans.

Durant la presentació ha tingut lloc la conferència: "50 anys de presència Castellera a Sitges: castellers de Sitges 1977-1988 i Jove de Sitges 1993", a càrrec de Santi Terraza de Valicourt, editor de la Revista Castells, el qual també ha col·laborat en el llibre, escrivint alguns apartats. Tant el llibre com la conferència aporten un interessant estudi de l'activitat castellera a la nostra vila i més en concret a les dues colles que s'han format aquí.

El dimecres 24 ha tingut lloc a la parròquia un concert d'orgue a càrrec de l'organista Pau Riuró.

Que ha delectat als assistents amb un ben escollit repertori, que ha permès apreciar les qualitats de l'organista i també la majestuosa sonoritat d'aquest orgue barroc que cada vegada que l'escoltem el seu so ens esborrona.

L'arqueòleg Joan Garcia Targa està molt vinculat a la vila per estudis i excavacions que ha dirigit i per ser el promotor de la ruta cultural: "Visita arqueològica al Puig de Sitges". La seva experiència en el camp de l'arqueologia ha fet que hagi treballat en un bon nombre de projectes, en els quals ha aportat no només la seva experiència, sinó també la passió que dedica a aquesta fascinant activitat.

Lluny d'aquí, a Mèxic, en Joan fa anys que està treballant en un projecte, en concret en una antiga ciutat maya descoberta als anys 80 i que es coneix amb el nom de Xbaatun, a la península del Yucatán.

A banda de l'interès arqueològic que desperta, s'hi està desenvolupant un projecte social en el qual hi estan implicades diferents empreses. Entre elles l'hotelera Sunway que té la seu aquí a Sitges.

La feina d'en Joan i el seu equip, format per dos arqueòlegs mexicans, l'antropòloga sitgetana Marina Sabaté i Miró i un nombre de treballadors que formen part del projecte social i que facilitat l'Ajuntament de Tekal de Venegas. La seva feina consisteix en recuperar i estudiar les ruïnes que s'hi troben que estan cobertes de vegetació i per tant primer s'han d'obrir camí.

Ell i l'equip tornen a Yuacatán del 29 de novembre

al 20 de desembre.

En Carles Roig i Carbonell és un jove sitgetà molt polivalent. Al qui l'apassiona la realització de curtmetratges i audiovisuals. En només quinze dies ha escrit el guió d'un curtmetratge, a més d'enllestir el rodatge, en el transcurs del Festival de Cinema Fantàstic, també hi apareix com actor. Els castellans dirien: "yo me lo guiso y yo me lo como".

L'ha titulat: "Un avi de sèrie". I l'ha presentat al festival Notodofilmfest, que es centre en aquests curts i els hi dona projecció a través d'Internet. En Carles també s'obre camí en la realitzacions, a més dels esmentats audiovisuals en videoclips i sèries. És fàcil trobar-lo pels carrers de la vila enregistrant seqüències destinades als projectes que porta en ment. El plató i la lluminositat que li ofereix, el que és també el seu poble, per si sol ja és de pel·lícula.

Just fa un any l'Eco de Sitges rebia el Premi Nacional de Premsa que atorga el Govern de la Generalitat i ara ha estat guardonat amb el premi a la millor publicació, no diària, que concedeix l'Associació de Publicacions Periòdiques en Català, conjuntament amb l'Associació Catalana de Premsa Comarcal i Associació Catalana d'Editors de Diaris.

L'acte del jurat fa constar: "la publicació han sabut conservar un estil propi de fer periodisme, sempre arrelat al territori. Aquest jurat està format per diverses personalitats del món de la comunicació i la cultura, com: Germà Capdevila,, president de l'APPEC; Fèlix Noguera, director general d'El

Periòdico i president de l'ACED; Oriol Duran, secretari de Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya; Vinyet Panyella, presidenta del CoNCA i Mònica Gallardo, assessora de Cultura a la Diputació de Barcelona.

L'acte de lliurament tindrà lloc en el transcurs de la 21a Nit de les Revistes i la Premsa en Català.

En Jordi Piqué i Vericart revalida el segon lloc en el Premi Catalunya de Fotografia, el va obtenir en l'edició del 2020 i la mateixa segona posició l'ha assolit en aquesta del 2021. Aquest certamen fotogràfic està organitzat per la Federació Catalana de Fotografia i està reservat als deu primers fotògrafs federats amb més puntuació assolida en el transcurs de l'any, com a conseqüència de les diferents puntuacions obtingudes en els concursos que es celebren i que la suma total els permet posicionar-se en el lloc que els pertoca.

Per la seva part l'Andreu Noguero ha quedat classificat entre els deu primers. Tot un honor que es fa extensible a la Secció fotogràfica del Grup d'Estudis Sitgetans d'on l'Andreu Noguero és president i en Jordi Piqué el secretari.

El divendres, dia 26, al saló teatre de la societat el Retiro es fa l'acte de lliurament de guardons a les persones que en el transcurs de l'any han estat premiats. I com ja ve sent costum s'aglutinen en la que s'anomena Nit dels Premis Sitgetans. Aquest any s'ha celebrat la XXIV edició

A mesura que anàvem entrant al saló teatre, la

sorpresa ha estat immensa, al trobar-nos com si estiguéssim a la platja, amb tota la platea plena de sorra i on tampoc hi mancaven les cadires plegables de lona que contribuïen a fer més proper l'ambient de platja.

Aquesta simpàtica idea ha estat obra de la colla Xis Pun, encarregats de la presentació de l'acte. On en el transcurs del mateix s'han alternat un bon nombre de sorpreses que a més de delectar al públic assistent, ha posat en èmfasi els valors interpretatius de tots els participants que han estat genials.

Igual com va passar l'any passat, que es va fer de manera virtual, aquest any també fins a l'últim moment s'ha mantingut en l'anonimat la identitat de determinats guardonats. Un dels premis que desperta més curiositat és el de la Ploma d'Or que concedeix l'Ajuntament i que aquest any ha recaigut en la periodista sitgetana dels mitjans audiovisuals i també col·laboradora de l'Eco, l'Anna Grimau i Bigaire. Que en el moment d'agrair el premi ha fet honor a la seva capacitat d'oratória, nítida i elegant, acostumada com està a posar-se a davant de les càmeres de la televió. Sense desapropiar l'ocasió per a reivindicar el seu neguit per la conservació del medi ambient.

Els guardonats pujaven a l'escenari i es seguia un guió semblant a aquell recordat concurs televisiu: "Un, dos tres", que tanta audiència atreia.

La resta de premiats van ser: Premi Trinitat Catusus, Oriol Castro i Forns. Distinció Especial 2021, Gonçal Sobrer i Barea. Premi Folklore

Jofre Vila, Escola de Grallers de Sitges. Premi Janio Martí d'Arts Escèniques, Ana Barrachina i Sala. Premi Josep Carbonell i Gener, Mario Vilar i Ramírez. Premi Pepito Zamora, Isabel Pruna i Andree. Premi Josep M^a. Jornet de Fotografia, Casino Prado Suburense i Societat Recreativa El Retiro. Concurs Literari de Relat Breu Antoni Sella Montserrat en la categoria Lluïsa Vidal, Lucia Araque Bourdet. El mateix Concurs Literari però en la categoria Santiago Rusiñol, Javier Lahoz i Maronda. En el lliurament d'aquest dos premis, el director de l'Eco, Magí Fortuny i el redactor Manel Carbonell, van pronunciar unes paraules de record a l'Antoni Sella i Montserrat que va morir el juliol. I la Bàrbara Scuderi va recitar un poema d'en Joan Margarit a la seva memòria. I per mantenir aquesta s'ha establert que aquests premis literaris portin el seu nom.

A la mitja part el públic assistent ha estat convidat a un "piscolabis", que es va agrair perquè la cerimònia va acabar una mica tard .

També és costum, en aquesta nit de guardons, cedir part del protagonisme al regidor de Cultura, Xavier Salmerón que ha fet un repàs de la vessant cultural del poble durant aquest any i ha explicat els projectes de cara a un futur immediat.

Ha tancat l'acte l'alcaldeessa Aurora Carbonell que, seguint amb aquesta tradició, ha fet un inventari dels aspectes més rellevants que s'han succeït al llarg de l'any, així , com els que estan en fase de desenvolupament. Acabada la seva intervenció, cap a casa falta gent.

En el moment de sortir tothom feia els mateixos comentaris, fent referència a la feina que els hi esperava als responsables de treure la sorra d'aquesta platea. Fent la reflexió que durant força temps encara sortirà sorra dels racons. Hi va haver que va comentar que passarà quelcom semblant que amb les guixes del quinto, que per la Festa Major encara en surten.

Però una cosa que no distregui l'altra. Em refereixo a retornar el mèrit i l'admiració a tots els qui han participat en aquesta divertida vetllada. Sense oblidar-nos de felicitar a les guardonades i guardonats que són el reflex que la cultura sitgetana gaudeix de molt bona salut.

L'Associació Digital de Sitges, de la qual en són components l'Eduard Tomàs, la Marga Domingo, la Marta Fontanals i en Jordi Milà, fa molt temps que estan treballant en un projecte que em sembla sensacional i de molta utilitat. Ni més ni menys han digitalitzat la premsa local, revistes i documents de l'Arxiu. Amb la finalitat de que qualsevol persona que estigui interessada els podrà consultar sense moure's de casa. Quina eina més bona per a tots aquells que facin treballs de recerca i hagin de consultar els mitjans locals i altres documents.

Arribat no al final del camí, perquè constantment s'haurà d'anar actualitzant, però sí haver aconseguit digitalitzar una bona part de tot plegat, ara ja es pot dir que el seu treball està a punt de veure la llum. Es diu que serà al despuntar la propera primavera.

Tot el poble de Sitges els hi ha d'estar agraït i

de manera especial els qui tant ens agrada cercar informació de tot que ja forma part de la nostra Història.

El diumenge 28 de novembre es clausura l'exposició de pintura del pintor Antoni Mut i Torroja en el centenari del seu naixement. Que ha tingut lloc a l'Espai Cultural Pere Stämpfli i es va inaugurar el 30 d'octubre prèvia presentació de la Beli Artigas.

L'artista es va casar amb la també pintora Cari Terrés-Camaló Bergnes, la família de la qual té casa d'estiueig a Sitges, d'aquí que el casament es celebra a l'ermita del Vinyet. Això va propiciar que el matrimoni passes temporades a la vila, on l'Antoni hi va disposar el seu estudi. Del matrimoni van néixer en Calixto i la Carina. Aquesta última és col·laboradora de l'Eco, els seus articles són molt interessants perquè acostumen a reflectir les vivències i els protagonistes dels Sitges d'abans. L'últim en l'Eco del 12 de novembre, en el qual fa un resseguit de la trajectòria artística del seu pare.

La interessant exposició ens ha permès apropar-nos a la pintura de l'artista amb els diferents estils que va desenvolupar.

FESTES I TRADICIONS

La primera data en vermell que trobem, només encetar aquest mes de novembre, és la festivitat de Tots Sants. I com mana la tradició les castanyes i els panellets ens han acompanyat en la vigília a la nit, quan celebrem la castanyada, i en el mateix dia. Les pastisseries de casa nostra han mantingut

el ritme de treball dels altres anys pel que fa a l'elaboració d'aquest dolç tan típic. Panellets i castanyes, sense oblidar-nos d'un acompanyament imprescindible, la Malvasia. Que dintre de poc dies tindrà un protagonisme destacat.

Davant la proximitat del Dia dels Difunts, molts aprofiten la jornada festiva de la vigília per anar a visitar els cementiris i portar flors als seus éssers estimats, que descansen en aquest recer tan mariner, com és el cementiri de Sant Sebastià. O en el de les Pruelles que està ubicat en plena natura, en les faldilles del Parc del Garraf.

Recordo als meus veïns de la floristeria Mirabent que es passaven tota la nit, de la vigília de Tots Sants, preparant rams de flors, amb la col·laboració de familiars i amics.

El temps passa ràpid, si mes no aquí a Sitges, durant aquest transcórrer del mateix, els actes de tota índole, les festes i les tradicions que hi van aparellades, es sobreposen unes amb les altres i això fa que dongui la sensació que el temps encara passi més de presa.

L'exemple el tenim en què tot just acabem de passar la festivitat de Tots Sants i ja treu el cap el tema del Carnaval. Perquè és una festa que requereix molts preparatius. Tot i amb això la pandèmia encara condiciona i per tant encara no podem parlar d'organitzar un carnaval com els d'abans. Els organitzadors es preparen per adaptar-se a les circumstàncies i, malgrat les limitacions que s'hauran de contemplar, es treballa per poder fer

alguna cosa més que l'any passat. Està previst que surtin les rues però amb un recorregut més curt, de la Fragata al capdamunt del carrer Espalter, cantonada amb Sant Francesc. Amb un màxim de 125 membres per colla. Ús de mascareta que s'haurà de complementar amb la disfressa. Qui ho havia de dir que portaríem mascaretes sense ser Carnaval, i quan ho sigui la de "sempre" competirà amb les tradicionals. Distàncies de 1,5 metres, prohibició de beure alcohol, El públic dempeus, controls d'aforament i tot el que d'aquí a la dates de la festa es pugui fer o, esperem que no, encara s'hagi de retallar més tot el que ara està embastat.

I com ja venim dient des de fa temps i malauradament no l'encertem, tots esperem que el 2023 es pugui tornar a celebrar el Carnaval com estàvem acostumats fer-ho. De moment, Carpe diem. Toi que d'un dia per l'altre les limitacions canvien i el que ara no està permès, potser demà es podrà fer sense tantes retallades. Cal esperar perquè tot és provisional.

La Festa de Corpus ja té nova comissió que ha estat aprovada en el ple de l'Ajuntament del dia 24. Aquesta està formada: per l'Eduard Tomàs, un gran entusiasta de la festa, com a president. A qui l'acompanyen: Laura Arbonés, Lluís Chacón, Marga Domingo, Laura Gómez, Javier Quintanilla, Sònia Romà, Anna Sánchez i Marcela A. Scheveloff.

En el transcurs del ple, per part del consistori i de la comissió entrant, hi va haver paraules d'agraïment a la feina portada a terme per l'Angelina Salesas que ha estat presidenta de la comissió sortint. Alguns

dels seus components repeteixen en aquesta que presideix l'Eduard.

Tots han desitjat que la propera festivitat del Corpus es pugui celebrar de la manera que estàvem acostumats, tot i que la passada s'ha fet d'una manera molt digna i a tothom li va agradar. Haurem de creuar els dits per a que es compleixi el significat de la frase que circula en boca de tots per manifestar uns desitjos que ja fa temps que volem veure complerts. "A l'any que ve, més i millor".

El divendres 26, en el Cap de la Vila, es procedeix a l'encesa de l'enllumenat de Nadal. Ho fa oficial l'aldessa Aurora Carbonell a que l'acompanyen el regidors. Destaca l'arbre metàl·lic disposat al mig de la plaça que té la particularitat que va canviant de colors al mateix temps que s'escolten nadales.

La resta de carrers llueixen les respectives garlandes lluminoses, aconseguint que tots els trams dels carrers, aquestes, estiguin unificades i no com altres anys que un tram oferia una decoració i a l'altre aquesta era diferent. S'ha de dir que és uns dels anys que en general els carrers fan goig i també hi contribueix les decoracions que mostren els establiments comercials. Al davant queda més d'un mes per poder lluir-les i gaudir-les.

CURIOSITATS

Es fa saber que la despesa mitjana, pel que fa a les compres, a la darrera setmana del mes d'octubre, aquesta es concentrava en els 42€. Si es compara amb el mateix període del 2020 és de 30€. Faltaria

saber si aquest increment obeeix a que els sitgetanes hem comprat més o que degut a les pujades dels preus, potser encara hem comprat menys hi hem pagat un preu més elevat pel mateix. Tanmateix hem de tenir en compte que durant el 2020 vam estar quasi bé tres mesos confinats i per tant només compràvem els productes indispensables. Bé que se'n van ressentir els comerços que ofereixen productes que no són necessaris. No poden dir el mateix dels establiments necessaris per a la subsistència que no han notat la davallada, tot el contrari.

Coincidint amb la Setmana de la Malvasia, al Racó de la Calma i organitzat pels Museus de Sitges, es porta a terme un taller amb l'objectiu de plasmar en un mocador de coll la temàtica que fa referència amb el raïm: gotims, pàmpols, rissos i algun que altre dibuix dels ceps. S'ha aprofitat l'ocasió per explicar les activitats de la verema que es portaven a terme en el nostre poble i en concret la feina que desenvolupaven les veremadores.

El resultat de tot plegat ha estat un èxit, en quant a la creativitat mostrada i també per conèixer detalls d'una feina que ocupava als nostres pagesos i a la gent que els ajudava en les tasques de la verema, que començava només encetar el mes de setembre i s'allargava durant tot el mes.

El col·lectiu de joves sitgetans que conformen el Pati Filòsofic, participen en el Festival Barcelona Prensà 2021, que es celebra a la Facultat de Filosofia de Barcelona. Un certamen que ha fixat l'objectiu d'apropar la filosofia, de forma gratuïta a tots els públics, coincidint en què es celebra el

Dia Mundial d'aquesta especialitat.

En Rubén Garcia és integrant d'aquest sector d'alumnes de L'Institut Joan Ramon Benaprès que, atrets per la Filosofia, un cop acabades les classes es reuneixen per opinar i debatre sobre aspectes d'aquesta matèria. La seva presència s'ha fet notar en les pàgines de l'Eco on hi col·laboren amb un seguit d'articles mensuals. Amb reflexions molt ponderades sobre la capacitat de l'ésser humà per assolir la veritat, així com el significat dels valors de la llibertat o la fraternitat, entre altres qüestions. El 25 de novembre fins al 5 de desembre ha començat una nova edició del Sitges Tapa-Tapa. Que és molt esperat i per tant són moltes les persones que hi participen amb un preu de 4€ tapa + quinto o canyeta. Que els permet degustar les creacions que cada establiment prepara i com són tan ben elaborades es fa difícil en el moment de votar la tapa que t'ha agradat més. En total són 30 els establiments els participants.

Més que una curiositat el que explicaré, és una tocada de nassos. Perquè el dimecres 24, degut a una averia en el subministrament elèctric, els trens que sortien de Barcelona en direcció a Sitges, van patir retards de dues hores. Temps que alguns trens van quedar aturats a mig trajecte amb els passatgers a dintre dels vagons i a les fosques.

L'origen de l'averia es va produir a la subestació de Can Tunis i va afectar la línia de rodalies Sud. El servei es va reprendre a les 7 de la tarda. Els usuaris que fan servir aquest mitjà a diari, surten de casa amb la incògnita de no saber com aniran

ESPORTS

els trens; si els permetrà arribaran puntuals a la feina o amb retard. O com serà la tornada a casa. I sempre passa quan més compromís tens per arribar a un lloc a una hora concreta, aquest dia fas tard per la culpa del tren que els hi passa alguna que altra cosa. Sí, ja sabem, la solució és marxar amb molt temps, però és que això tampoc és garantia de res, perquè qui no et diu que s'espatlla el que has agafat amb antelació per si de cas els trens van malament. El que passa amb aquest servei fa molts anys que es va repetint, sembla ser perquè les instal·lacions estan en males condicions i quan no peta per un cantó peta per l'altre.

Aquest mes s'ha tancat amb un 25 per cent d'ocupació hotelera, una xifra que els hotelers locals no donen por dolenta. Podia ser millor però també molt pitjor. I estan a expectatives del proper mes que amb les festes de Nadal per entremig pensen que en poden treure profit. Tot dependrà del comportament de la pandèmia que ens té a tots sotmesos. Sobretot per les incerteses que genera i, degut aquestes, la gent no fem plans d'avui per demà. Viure avui amb el que ens trobem i demà ja en parlarem. Si més no aquesta filosofia, per a la gent de l'hostaleria, és molt dolenta. Perquè potser els hi arriben un bon nombre de reserves i al cap d'un parell de dies els hi anul·len. A ells, malauradament, si que els hi escau allò que diguem: “No es pot dir que és blat fins que no està al sac i ben lligat”. Que traduït al seu negoci, no poden dir que en vindran tants... fins que no els vegin entrar per la porta.

Ja han transcorregut vint anys des de que aquell 14 de novembre del 2001, quan al camp municipal d'Aiguadolç, va arrancar el primer Mundialet de Clubs de futbol. Entre els promotors, la Fundació Veterans de Sitges. Essent l'ànima visible el recordat porter Javier Urruticoechea que va comptar amb la col·laboració d'en Toni Llorià, Daniel Gracia i Jaume Bou.

Sis mesos abans de començar el Mundialet, l'Urruti va patir un accident automobilístic en el qual va perdre la vida. En record seu el Mundialet va portar el seu nom. En aquella primera edició hi van participar seleccions d'equips veterans nacionals i de tot el món. Com la selecció de Rússia, els Corinthians del Brasil, veterans del Boca Juniors, del Chelsea, el FC Barcelona del RCD Espanyol i la Reial Societat.

En l'equip de veterans de Sitges si van alinear jugadors de la talla de Jose Maria Bakero i Javier Villaroya.

Els veterans del Barça va jugar contra l'equip de la selecció russa i va perdre per zero a quatre, derrota que no el va permetre superar els quarts de final. Mentre que l'Espanyol va arribar a la final però perdent contra la Reial Societat.

El Mundialet va tenir continuïtat a l'any 2004 i el 2005 va ser l'últim degut a que no es van poder trobar els suficients espònsors per finançar els costos.

El dissabte dia 13, per celebrar l'aniversari, en el mateix estadi d'Aiguadolç s'ha celebrat un partit. Amb la participació d'emblemàtics jugadors com: Julio Salinas, Andoni Goikoetxea, Àngel Nadal, Jofre Mateu i Garcia Pimienta entre altres.

A l'acabar el partit s'ha inaugurat un placa a l'avinguda de les Estrelles de Futbol, que porta el nom de Juan Carlos Unzué. Acte que ha estat presidit per l'alcaldeessa Aurora Carbonell i pel regidor d'esports Jaume Monasterio.

Han acompanyat a Juan Carlos, José Mari Bakero i Jordi Cruyff. La Fundació de Veterans del Sitges, amb l'entusiasta Toni Llorià, ha organitzat aquest sentit homenatge al veterà porter que, malgrat els contratemps que ha sofert, ofereix una gran i exemplar lliçó de vida.

En el transcurs de la segona jornada de la lliga de natació, en les categories infantil i aleví, els representants del CN Sitges van fer una bona actuació. En Luca Hoek, amb només 13 anys, va aconseguir el rècord de Catalunya en 50 esquena. La tercera vegada que ho aconseguia.

Pel que fa a en Pol Roch, va fer la millor marca catalana en els 3000 lliures. I l'Alejandro Bravo va ser la millor marca en els 50 papallona. Aconseguint així que l'equip aleví es posicioni en el top-10 dels clubs catalans d'entre els gairebé 80 clubs que competeixen en aquesta categoria.

Pel que fa a la categoria infantil Mark Kramskoy va millorar el rècord absolut del Club en els 100

braça. I Ona Portillo va millora el rècord de 13 anys en els 50 papallona. Resultats que als dos els hi permet estar classificats pels campionats d'Espanya, juntament amb la Clara Peris que per poques centèsimes no va millorar el records del club en els 100 esquena i 50 lliures.

Sense passar per alt el paper de Mark Kramskoy va fer a Manresa, en els 200 braça on va aconseguir millorar el seu propi rècord i el del Club. Aconseguint també la quarta millor marca espanyola de la temporada, que li permet situar-se en les primeres posicions pels Campionats d'Espanya.

En la setmana del 21 la UE Sitges, que entrena Luri Sorroche, lidera en solitari la classificació, després de tres partits sense conèixer la derrota. I aquest diumenge s'enfronta al CF Cubelles.

En basquet femení es van enfrontar el Ribes i el Sitges, amb un partit vibrant, en el qual les jugadores del Sitges anaven per darrera del marcador, fins que es van sobreposar i van forçar la prorroga que van acabar guanyant per un punt 48-49.

El partit va ser molt competitiu i va predominar el bon joc entre els dos equips, tot i que es van produir unes desavinences amb el criteri de l'àrbitre, que consistia en recriminar-li, per part de l'equip ribetà, que aplicava la llei de l'avantatge com si es tractés del futbol, quan en el basquet no està contemplat. El col·legiat els va respondre que aquest era només el criteri del basquet femení, com venint a dir que en el masculí això no és contemplava. Aquesta percepció s'ha interpretat com un tracte

discriminatori i ha provocat que el Bàsquet Ribes estigui pensant presentar una queixa contra l'àrbitre a la Federació.

L'equip dels Màsters del CN Sitges ocupa la quarta posició de la classificació. Gràcies als bons resultats aconseguits per les competicions en equip com per individuals. Fins el punt que hi ha nedadors que estat situats entre els 10 millors del grup de tota Espanya. Destacant la Mar Marzo, amb la primera posició en el rànquing estatal. També destaquen en Joan Lluís Royo i en Xavier Pedreño en segona posició.

L'Anthony Lewellyn i Cristobal Alcoba van aconseguir nous rècords en les proves 1500 metres lliures i en els 400 metres estil respectivament. Que es va produir en la 3a etapa del Circuit de Sabadell. També els prebenjamins i benjamins del Club van fer molt bon paper i on es va poder apreciar que van millorant i mostren habilitats dels nedadors amb més experiència.

Desembre

2021

EL DIA A DIA

Quants rius de tinta està propiciant el maleït virus. Comencem el de desembre i continua tenint protagonisme i no sols aixó, sinó que segueix provocant incertesa sobretot en aquest mes on les famílies fem plans per aquestes properes festes. Les primeres en aquest pont llarg que demà dissabte comença. I després ja com aquell que diu serem a les portes de Nadal. I ve que la influència del virus es torna a fer notar davant l'augment del nombre de positius i l'amenaça de la nova variant, una vegada més posa en alerta a les autoritats sanitàries, que no ho diuen clarament però que s'intueix que de les advertències es pot passar a l'acció. I aquesta, malauradament, ja sabem quina és.

I com que els escolars no estan vacunats són els més perjudicats. Ho diuen els números, aquí a Sitges la xifra balla entre els 500 que han donat positiu i s'han de quedar a casa, amb el consegüent enrenou que es produeix en les classes que comparteixen amb els altres companys/es. Un número que no s'havia assolit ni quan, després del confinament, es van reprendre les classes i fin a dia d'avui, que és quan més es fa notar aquest augment.

Com a conseqüència d'això, han estat transmissors, s'han contagiats també molts pares. Sortosament aquesta mainada no arriba a les repercussions en la salut que pot tenir en els grans i ho passen quedant-se a casa deu dies i ja està. Pel que fa als pares, com que la gran majoria estan vacunats, el mal que pot provocar és molt menor. Total, que molts estem pensant que, un any més, pot passar que per Nadal cada ovella al seu corral. Si aixó fos tot, que la cosa quedés aquí, tampoc seria cap disbarat.

Però és que guaitant a les dades els experts diuen que, a nivell local, Sitges dobla la mitjana nacional. Poca broma.

Les xifres ho diuen tot: Els risc de rebrot estava a 152 i ha passat a 811. La RT de 1,01 a 2,42. En una setmana s'ha passat de 40 positius a 83. I de cap hospitalitzat a 4. En novembre va acabar amb un nombre total de positius 3.103, i només amb el que portem de desembre ens hem enfilat fins els 3.186.

Pel que fa al nombre de vacunats: el 1 de novembre amb la primera dosi 21.51. Al cap d'un mes, a l'1 de setembre, amb la primera dosi 21.85, amb

la segona 18.938. I ara hi hem d'afegir la tercera dosis que ja en són 2.309. Mentre que amb la pauta complerta, 21.202.

Els dies de cada dia, sobretot a les primeres hores del dia, tant a l'estació de tren com a la parada d'autobusos de can Robert, es concentra molta gent que viatgen a Barcelona, la majoria per anar a treballar. Ara l'autoritat del Transport Metropolità està treballant per tal suprimir l'actual sistema tarifari per zones i adequar-lo més a la realitat. Actualment un bitllet de tren per anar de Sitges a Barcelona val 4,6 euros, el mateix trajecte amb bus, 4,5. De Sitges a Ribes o a Vilanova amb bus 2,40. Mentre que el bus urbà de Sitges, 1,50.

Això del bus urbà és molt curiós perquè és la prova més concloent que Sitges s'ha fet gran. Com ho agrairien aquella gent que vivien a les afores del poble i venien a comprar al poble a peu i tornaven de la mateixa manera. Fins i tot els primers habitants de les urbanitzacions, alguns sense cotxe i altres només amb un que feia servir el cap de família i la resta, si no coincidien els horaris, havien de fer també el trajecte a peu. De primer ho feien molt a gust, però després van preferit tornar al poble que és on es té tot a mà.

Els usuaris de bus es queixen que n'hi hauria d'haver amb més freqüència, malgrat que a primera hora dels dies laborals aquesta freqüència és cada quinze minuts. Com ho és la dels trens, però aquests moltes vegades van en retard i s'acumulen els viatgers a les andanes i quan arriba el tren queda abarrotat de gent. Tan la freqüència del bus com els

retards dels trens, el regidor de Mobilitat, Jaume Monasterio, ha informat que des de l'Ajuntament estan treballant per a fer més còmode la mobilitat entre Sitges i Barcelonana al residents de la vila. Pel que fa al tren el problema que fa temps que s'arrossega és per falta d'inversió de les diferents administracions a les quals, segons paraules del propi regidor, des del govern municipal també estan fent pressió per a que es faci quelcom per solucionar aquestes mancances.

Ja sabíem que el l'anterior cap de la Policia Local Rafel Pinto, va deixar de ser-ne el responsable per fer-se càrrec de la del Prat de Llobregat. Ara ha pres possessió de la de Sitges en Jordi Altarriba, procedent del Vendrell on hi ha estat 36 anys. El nou inspector és conscient que Sitges no és el mateix que la seva darrera destinació, tot i amb això coneix molt bé la problemàtica del top manta i seguirà treballant per trobar-hi solucions. I afronta aquest repte, la d'estar al front de la Policia Local, que per les característiques de la vila, sobretot durant els mesos d'estiu, comporta haver d'afrontar situacions a vegades complicades, n'és prou conscient i estar convençut de poder servir al poble aportant la seva experiència, en el que ben segur aquest destí serà on se li obrirà la porta de la jubilació.

El Nou Horitzó passa per moments complicats, que va començar amb l'anunci d'una sanció per part de la Junta Electoral Central, per haver excedit en les despeses de la darrera campanya electoral de les municipals. Aspecte que va propiciar la sortida de Nacho Rubí per discrepàncies per com s'havia d'afrontar aquest problema i que al cap de pocs

mesos en Lluís Marcé, fundador i històric dirigent, ens deixava, I tot just ara el Tribunal de Comptes imposa una multa, més gran de la que es pensava, de 105.000 euros. Quantitat que s'extreu de la suma de tres multes que resulten de tres incompliments: multa de 50.000 euros per superar el límit de la despesa en la campanya que pel que fa a la seva formació no podia excedir de 3.186,59 euros i es van gastar 8.149,80. La segona sanció és també de 50.000 euros per la despesa de publicitat, que havia de ser de 637,32 euros i n'han gastat 1.936,01. I la tercera, multa de 5.000 euros per haver superat el límit en quant a la publicitat en els mitjans de comunicació que de 637,32 euros que era el límit en van gastar 646, 85.

Les lleis o en concret aquestes normes electorals s'han de complir, però el que els sembla que, sobretot en la segona i tercera multa, la diferència del que era permès i el que han ultra passat tampoc és tant. Confien que el recurs que presentaran els sigui favorable i els deslliuri d'aquesta càrrega.

De manera sobtada ens va deixar en Bill Carney que, junt amb en Ross, van fer de la música la seva passió i la van transmetre a les sitgetanes i sitgetanes que formen part de la Coral Sitges Canta que van fundar el 2013 sota la seva direcció. Una Coral cosmopolita amb més de trenta components de dotze nacionalitats de diferents, que compten amb un repertori de peces en català, castellà, anglès, alemany, francès, basc, irlandès, gal·lès i portuguès.

En Bill sabia transmetre i encomanava la seva implicació amb la música a tots els components de

la Coral. De tracte molt afable, oferia una imatge elegant en els seus moviments de director i sabia i practicava les bones maneres de presentar-se davant el públic i ho encomanava a la resta de components. Que oferien unes actuacions implacables en tots els aspectes. En Bill no hi serà per veure l'evolució del que ell va fundar i dirigir amb tants encerts, però cal esperar que la seva tasca tingui continuïtat que serà la millor manera de retre homenatge a la seva memòria.

El dissabte, dia 4, organitzat per l'associació LGTBIQ+ Colors de Sitges Link, va tenir lloc a l'Hotel Calipolis la Gala Solidària del dia Mundial de la Sida. Que va comptar amb la presència de l'alcaldeessa Aurora Carbonell i regidors de l'Equip de Govern, a més de l'artista Isabel Pruna molt vinculada a l'Associació.

El seu president, Pedro Martín, va insistir en què malgrat els molts avanços aconseguits per a doblegar definitivament la malaltia, encara no es pot abaixar la guàrdia i que gràcies a actes com aquesta Gala es pot seguir oferint al col·lectiu un ampli programa relacionat amb la salut, la cultura i esport. Que es porten a terme periòdicament.

La gala va estar amenitzada per La Secre, on també s'hi van alternar diferents actuacions musicals. On van ser protagonistes els joves guanyadors del Talent: Àlex Rubí, Kink G., el cantautor Guillermo Rueda i Yannis Stone.

Es va aprofitar el moment per presentar una campanya destinada a donar suport psicològic a

persones amb problemes sorgits de les d'addiccions amb l'alcohol i en el context del Chemsex.

Va tancar l'acte l'alcalde que va tenir paraules de reconeixement a la tasca que porta a terme l'associació i que fa possible, junt amb altres dedicades a la mateixa finalitat, aconseguir progressius avenços sobre la investigació del VIH i que tantes vides ha segat.

Per acabar es va procedir al sorteig dels regals que havien aportat els comerços i restaurants locals, per valor d'uns 4.000 euros.

El dissabte, dia 11, es porta a terme una jornada de Portes Obertes a can Milà, actual centre d'Atenció al Visitant que va atreure a molts visitants que van poder contemplar aquest interessant complex destinat a la informació turística i les gestions que es porten a terme en aquest aspecte.

En determinats moments de la Història que ens pertoca, Sitges es converteix en pionera de notícies, unes són bones i altres no ho són tant. Dic això perquè aquesta setmana del 11 de desembre, el nombre de contagis per coronavirus creix el doble que ho fa el conjunt del país. Quan fa com aquell que diu quatre dies que havíem aconseguit situar-nos en els nivells més baixos.

De fer aquest salt ho certifiquen les xifres, quan se'ns informa que en només una setmana s'han registrat 155 positius. I una altra curiositat, la meitat d'aquests són escolars. També s'ha de dir que mai com ara els positius cada vegada són més propers. Quasi

bé no hi ha casa on algun dels seus membres acabi donant positiu després de sotmetre's a les proves pertinents. Gràcies però a l'acció de les vacunes la majoria dels casos mostren uns símptomes lleus, més semblants als d'una grip, i per consegüent no es fa necessari l'ingrés hospitalari. Només de pensar com estariem davant aquest gran augment del nombre de casos que s'estan registrant i encara no existissin les vacunes, la mortaldat que suposaria aquest creixement, et fa reflexionar i arribar a la conclusió que la ciència està molt avançada i que gràcies a ella ens en podem anar sortint. Tant de bo que el final d'aquest malsón estigui a prop.

Pel que fa a les xifres: a la vila del 29 de novembre al 5 de desembre, ni més ni menys que 1.112 positius. I des de que va començar l'1 de març del 2020 fins el 8 de desembre del 2021, la xifra total a Sitges s'enfila fins els 38.967 positius. Ens guanyen el nostre veïns de Sant Pere de Ribes que assoleixen els 45.561.

El risc de rebrot a passat de 811 a 1.016. La IA14 de 329 a 703. La RT de 2,42 a 1,42. En quant els hospitalitzats s'ha passat de 4 a 7.

Referent a la dinàmica de vacunació, en el dia 9 d'aquest mes: amb la primera dosi un total de 21.652. Amb la segona, 19.068. Amb la tercera, 3.167 i amb la pauta completa, 21.330.

S'ha conegut la sentència per la qual la justícia obliga a enderrocar els balcons de l'Hotel MIM de l'avinguda Sofia, per sobrepassar les seves dimensions i que fa que l'edifici sobresurti més

del permès. De totes maneres en aquest edifici s'hi observen moltes irregularitats pel que fa el volum de construcció. Molta gent de Sitges encara ara no s'expliquen com han deixat construir aquest gegant en una zona on sembla ser que estava declarada d'utilitat cultural i per tant amb les limitacions d'alçada que es reglamentaven amb la normativa corresponent, la qual de ben segur es deuria modificar per tal de poder atorgar els permisos corresponents. Segons les mateixes veus a l'edifici li sobren tres plantes...

Ha finalitzat una nova edició del Tapa Tapa, que organitza el Gremi d'Hosteleria de Sitges, amb una participació molt bona, com també ho ha estat la variada oferta gastronòmica de la qual han pogut gaudir tothom que ha freqüentat els establiments participants.

Per segon any consecutiu la Tapa guanyadora ha estat la que oferia el restaurant Can Vilalta, consistent en un steak tàrtar. Que els seus creadors l'han denominat: "La Tac de Can Vilalta". Elaborada amb productes naturals i de proximitat.

Han acompanyat als de can Vilalta en el podi: en el segon lloc, La Pícara amb la tapa "el Canutillu d'en Doraemon". I en el tercer lloc, el Bar Tomeu, amb la que han anomenat "La Bomba Bartomeu". Pel que fa als accessits: Casa Tecla, Sports Bar, Casa Hidalgo i La Niña Bonita.

Diuen que tot el que puja baixa, per algunes coses és bo, com ho seria per controlar aquest virus, que ha pujat i baixat nombroses vegades si més no el

que convindria seria que en una d'aquestes baixades es mantingués controlat per sempre més. I no és així, avui està a baix i demà es torna a enfilars, descontrolat, creant incerteses i desgavell en tots els aspectes.

Els indicadors ens mostren el que hi ha: el risc de rebrot passa de 1.016 a 1.252. La IA14 de 703 a 928. La RT de 1,42 a 1,33. Positius en una setmana, de 155 a 187. I ingressats a l'Hospital de Sant Camil i Sant Antoni, de 43 a 58.

Vacunats amb la primera dosi 21.799, amb la segona 19.254, amb la tercera 4.486 i amb la pauta completa 21.484.

Un detall molt important de tots els governs és poder enllestir els pressupostos. El nostre govern municipal no és una excepció. La titular del departament, la regidora d'Hisenda Carme Almirall, els ha presentat i els ha explicat. Sitges s'ha fet gran i necessita moltes actuacions per mantenir el que està fet i per a fer front a nous projectes que sempre són necessaris. I tots sabem que qualsevol cosa que es fa, posem per exemple les nostres cases, val diners. Doncs ens podem imaginar els que s'han d'invertir per poder fer coses o arranjar-ne altres de molta més envergadura que en una llar. Sense comptar amb les urgències i imprevistos que durant l'any van sorgint i s'hi ha de fer front.

La Carme ha fet números de cara el 2022 i parla d'uns 52,8 milions d'euros, un increment de 800.000 sobre els dels 2021. Unes xifres que esborronen als qui no estem avesats a moure'ns

entre aquestes quantitats . I que segons ha explicat són uns pressupostos amb un gran contingut social, que permetran atendre problemes sorgits a causa de la pandèmia.

El que tots coneixem pel CAP arrossega des de fa temps dues ingerències que pot ser, segons la directora del Centre, la Dra. Herminia Palacín, es pugin mig resoldre durant aquest any. Una serà de manera provisional i consistiria en la col·locació d'uns nou mòduls prefabricats que alleugerien una mica la falta d'espai. I l'altre que possiblement s'atendran les peticions que es fan per aconseguir que es reobrin les urgències de la nit. Que sembla ser que ha influït el grup parlamentari en Comú Podem, a l'aconseguir incloure en l'acord pressupostari la reobertura dels serveis d'urgències durant les nits.

Segons la directora sembla que les peticions van per bon camí i que tot depèn que sigui confirmat pel Cat Salut.

Tot just en les mateixes vigílies de Nadal, la situació de la pandèmia empitjora i tornen les restriccions: toc de queda, oci nocturn tancat, bars i establiments de restauració al 50 per cent de la seva capacitat. I la recomanació a les famílies que per aquests dies de dinars i celebracions que no ens reunim més de deu persones. L'any passat per aquestes mateixes dates, amb les mateixes restriccions, volíem ser optimistes i manifestàvem que pel proper Nadal ja tot hauria passat i ho podríem celebrar com sempre s'havia fet. Doncs, no. I això ara ja s'escapa de qualsevol previsió i és aquesta incertesa, provocada per l'aparició d'aquestes noves mutacions, el

que fa que no s'esvaeixin els temors, al no saber exactament fins quan no podrem fer vida normal.

Abans es deia una frase en castellà que volia resumir quan una situació estava al límit, es deia: “Esto esta al rojo vivo”. Doncs així estan les coses, el virus sembla que s'ha contingut una mica però es preveu una forta propagació. Aquest horitzó tan incert afecta de ple a l'economia, davant les noves restriccions i per consegüent les nombroses anul·lacions que estan rebent hotels i restaurants. Durant aquestes vigílies els establiments de restauració tenien moltes reserves per fer dinars o sopars d'empresa i també, pels dies més assenyalats, moltes famílies anaven a dinar als restaurants que ofereixen un menú nadalenc. Amb les mesures anunciades ni la gent té ganes de viatjar i pocs han mantingut les reserves dels dinars, sobretot les famílies que aportaven un número de comensals, superior a deu.

És el que deia les xifres no són alarmants però tendeix a una alça que els experts vaticinen que es produirà en els propers dies.

El risc de rebrot a passat de 1.252 a 933. La IA14 de 928 a 918. La RT de 1,33 a 1,00. Positius en una setmana, de 187 a 130. Hospitalitzats de 7 a 4 en una setmana. En el total 58.

Pel que fa als vacunats: del 16 al 23 amb la primera 22.122. Amb la segona, 19.438. Amb la tercera, 5.661 i amb la pauta completa 21.599.

En el ple Extraordinari del Pressupost celebrat, aquest dilluns dia 20, s'ha aprovat el pressupost

que com recordaran s'eleva a 52,8 milions d'euros. Finalment l'equip de Govern ha comptat també amb el vot favorable del regidor Nacho Rubí, mentre que Junts s'ha abstingut i han votat en contra Ciutadans i Comuns.

Tant els qui han donat el seu vot favorable com els que s'han abstingut, han raonat que ho han fet per poder facilitar la sortida endavant de les persones i empreses que pateixen les conseqüències econòmiques provocades per la pandèmia. Els qui ho han fet en contra creuen que les polítiques que estan portant a terme no afavoreixen les necessitats actuals. Totes les opinions i les maneres d'actuar són respectables, perquè tots: regidores i regidors, volen el millor per la vila i els seus habitants.

Poc a poc es van coneixent les noves normatives amb les quals es regiran les platges. I que han estat aprovades en el Ple d'aquest dimecres dia 22. Entre les normes destaquen la prohibició de fumar en algunes platges, aspecte que ha estat raonat pel regidor de Platges, el Sr. Guillem Escolà, qui justifica la mesura dient que es vol avançar cap un model de platges lliures de fum per millorar la salut de les persones que les freqüenten. Se'n diu: platges sostenibles.

Es complementa amb la regulació de casaments, en els quals es requerirà una autorització municipal i s'haurà d'acceptar, en cas d'obtenir el corresponent permís, que aquest només s'estén a la cerimònia, no a la celebració. Com tampoc es podrà encendre pirotècnia.

I també es limita l'horari a aquelles persones que busquen metalls, amb detectors o rastrejadors, que ho podran fer en la franja que va de les 22 hores fins a les 7.

Però això, per definir-ho d'una manera, són paraules menors, les majors, amb les quals tothom hi té sincronitzades les orelles i el pensament, serà com es regula definitivament l'ocupació d'aquestes platges i quines seran els concessionaris que s'avinguin a les normes i per consegüent guanyin el dret a aquesta concessió. També com s'acostuma a dir: "Poc viurà el qui no ho veurà".

I pel que fa a la pandèmia, l'any es tenca amb molts més contagiats, però sense la gravetat observades en altres onades. El que passa que aquest augment arriba just en aquestes festes de Nadal que, bé per estar contagiats o per precaució, ha trastocat els plans de moltes famílies que ens reunim en aquestes diades. Un altre Nadal amb la incertesa de l'any passat. Juga a favor nostre que ja portem més d'una vacuna i qui es contagia les repercussions no acostumen a ser de la mateixa gravetat que en aquelles que encara no s'han vacunat.

Només repassant les xifres actuals ens adonem de l'augment que s'està produint.

El risc de rebrot a passat de 933 a 2.745. La IA 14 de 918 a 1.422. La RT de 1,00 a 1,90.

Tanmateix el nombre d'ingressats a Sant Camil i a Sant Antoni han baixat de 58 a 42.

El partit municipalista, Nou Horitzó es dissol i per tant, els seus components, no es tornaran a presentar a les eleccions municipals sota aquest enunciat.

Ho ha propiciat la marxa del qui era cap de llista, el regidor Nacho Rubí, tot i que amb la seva decisió ara no té veu en els Plens Municipals. Així ho ha decidit la militància en la seva darrera assemblea celebrada el dissabte 18 i que es materialitzarà en el transcurs del primer trimestre del 2022.

No només aquesta decisió s'ha pres amb la marxa del regidor, sinó que ja era la voluntat del seu històric president, el recordat Lluís Marcé, que ho havia exposat a la seva família i a cercles molt propers abans que es produís la seva defunció. Quan les relacions amb el cap de llista, el mateix Nacho Rubí, no passaven pels millors moments. Amb un rerefons de l'amenaça d'haver de satisfer la multa de 100.000 euros imposada pel Tribunal de Comptes, per haver sobrepassat les despeses designades en la seva anterior campanya electoral.

CULTURA

El dimarts, últim dia del mes de novembre, durant el Consell setmanal del Govern de la Generalitat, va ser aprovada la proposta que des-de de l'Ajuntament de la vila se'ls hi va fer per tal de concedir la Creu de Sant Jordi a l'Escola de Grallers, pels seus 50 anys de la seva fundació.

Aques recorregut el van reactivar dels antics grallers que ja existien i que havia impulsat el Sr. Samuel Barrachina i Esquiú. En Blai Fontanals i en Josep

Marcet, a partir d'aquí, van començar un projecte més ambiciós. Tot i que aviat els dos grallers van emprendre camins diferents. En Blai Fontanals i Argenter va continuar lligat a l'Escola i en Josep Marcet va formar una colla pròpia.

Per l'Escola de Grallers hi han passat molts aspirants a grallers, molts han aconseguit el seu propòsit i altres ho van deixar per diferents motius. També la colla anomenada dels Marcets ha estat una bona cantera. Aquest fet ha permès que Sitges compti amb un plantilla de grallers que és l'admiració de tothom. Perquè també a partir d'aquí han anat sorgint altres colles. Uns i altres, garanteixen la presència dels nostres grallers en la Nostra Festa Major i en la de molts altres pobles on també hi participen. Quant patiment s'haguessin estalviat aquells responsables d'organitzar la Festa Major, que anaven a esperar els tres grallers mal comptats que els anaven a esperar, a la vigília, a l'entrada del poble i que fins que no els veien arribar no els deslliurava de la preocupació.

L'acte de lliurament es portarà a terme el dia de Santa Llúcia. Pels components de l'Escola a més de l'honor que els hi representa la distinció, els servirà per cloure l'any del 50 aniversari ple de celebracions, en les quals la música de gralla ha tingut un protagonisme destacat.

Com ja vaig escriure l'Eco ha estat distingit com la millor publicació no diària, en el transcurs de la 21a Nit de la Premsa i les Revistes en Català. Van recollir la distinció en Josep Soler Marcé, el director del setmanari en Magí Fortuny i en Santi

Terraza. Els que formem la gran família de l'Eco: col·laboradors, lectors, anunciants, ens sentim cofois que el setmanari, de tan llarga trajectòria, assolixi aquests reconeixements que uns hi altres dediquem als fundadors i de manera especial al recordat Josep M. Soler i als seus dos fills en Josep i en Ramon i als nets, el també Josep i l'Albert que segueixen vinculats al setmanari.

I sense deixar els guardons, cal fer esment al que va rebre la Fundació Ave Maria en els Premis Solidaris, que organitza Caixa Banc i que es van lliurar en el transcurs d'una gala celebrada a Madrid. Els mèrits que els van fer mereixedors d'aquest guardó ha estat en reconeixement al millor projecte de creació i impuls de l'Institut de Robòtica per la Dependència, que s'ha desenvolupat en el si de la mateixa Fundació Ave Maria en un projecte per millorar l'assistència als residents del centre.

Un premi que servirà per impulsar el que els responsables anomenen Never Alone, destinat a donar suport a persones grans o dependents, per tal de que puguin continuar vivint en els seus domicilis. Un factor molt importat i de gran contingut emocional pels beneficiats. Una gran feina i un important mèrit de tots plegats.

El dissabte 4 comença el II Seminari Internacional Jazz Lab, amb la participació dels professors: Eric Revis (contrabaix) Bill McHenry (saxo) Jaume Llombart (guitarra) i Roger Mas (piano). Han acudit a la cita un bon nombre de professors, vinguts d'arreu, amb neguits per millorar els seus ja ben assolits nivells de jazz i sobretot aprendre

noves tècniques pel que fa a la improvisació, que en aquest estil de música és cabdal.

Han estat quatre dies intensos, on a més de les master-class, entre els assistents i professors, s'han intercanviat estils i coneixements que s'han traduït en improvisats concerts i actuacions que s'han allargat fora dels horaris establerts. Els escenaris han estat l'Utopia Beach House i l'Escorxador.

També aquest mateix dissabte ha tingut lloc la Gala del Dia Mundial de la SIDA, organitzada per l'associació LGTBIQ + Colors, amb un acte que ha tingut el seu colofó a l'Hotel Calipolis.

Des d'avui fins al 19 de desembre té lloc una nova edició del Sitges ReciclArt, en l'espai de can Falç de Mar. El singular festival que combina medi ambient i art, sorgit d'una tècnica molt singular, com és la reutilització de material reciclats, molts dels quals extrets del mar, on malauradament la gent hi llença objectes d'ús quotidià i altres de més inverosimils.

El total de les obres exposades són 33 i estan realitzades per diversos artistes de prestigi internacional, perquè entre els catalans n'hi ha també de procedència Argentina, de Canadà, Estats Units, Colòmbia i França.

El divendres, dia 10, s'ha presentat a la Biblioteca Santiago Rusiñol l'Agenda Llatinoamericana Mundial del 2022. Llegit així es presta a confusió, perquè aquest cronista inclòs pot arribar a la conclusió que per a que ens serveix a nosaltres una agenda

amb un concepte que s'escau molt llunyà.

Ho han explicat un dels protagonistes de la presentació: en Jordi Pujadas Ribalta, que és el coordinador de l'edició catalana. Al referir-se que es tracta d'una eina pedagògica a través de la qual es poden crear xarxes de participació per debatre sobre les problemàtiques que afecten a Llatinoamèrica i altres de més abast, com és el món global. L'agenda està editada en paper, que a més de poder apuntar la planificació del dia a dia, compte amb interessants articles d'escriptors i intel·lectuals que donen a conèixer les seves opinions sobre temes de màxima actualitat.

En la presentació s'han portat també a terme tres ponències, la primera pel que fa referència al 73è aniversari de la declaració dels drets humans a càrrec de Joan Pere Guzman, de Siges Solidari. La segona ha tractat sobre l'economia i l'ecologia, que ha desenvolupat la Maria Àngels Llinàs, de l'Agrupació per la protecció del Medi Ambient. I per acabar l'economista i membre de l'Associació Catalana per al Foment de l'Economia del Bé Comú, l'Adela Súñer, ha centrat la seva intervenció sota un títol molt actual: "Moviment del bé comú". Prenent com a model el concepte econòmic i polític promogut per l'austriac Christian Felber. El qual aspira a establir una economia sostenible i com alternativa al capitalisme.

Una molt interessant participació, on s'han tractat temes de molta actualitat i, sobretot, que tots ells ens afecten de molt a prop.

També els Drets Humans tenen el seu Dia Internacional, amb la participació de les entitats involucrades amb ONG. El nostre Ajuntament, per tal d'adherir-se a aquesta celebració, ha organitzat unes Jornades que es celebren des del dia 10 fins al 17.

Entre els diferents actes hi trobem una exposició a la Biblioteca Santiago Rusiñol, amb projeccions de documentals i xerrades sobre la mateixa Agenda Llatinoamericana. Essent l'acte central el que es celebra a la nostra plaça de Catalunya, que ha consistit en una Mostra d'Entitats, on hi han col·laborat: Sitges Solidari, Setem, Amnistia Internacional, Garraf Coopera, Intermon - Oxfam Vilanova. Ocularis, el Mercat d'Artesania i Vida Útil. Que han presentat els seus treballs, així com les diferents accions que porten a terme per tal d'aconseguir un món més solidari i just.

El Cercle Artístic va recuperant l'activitat que havia interromput a causa de la pandèmia. I ho fa amb una exposició a l'Estudi Vidal en la qual s'hi exposa pintura, ceràmica i escultura. Entre els participants d'aquesta mostra hi trobem obra de: Carme Grau, Isabel Ferrer, Daniel Thoms i Pilar Ramon en l'apartat de pintura. Mentre que Sandrine Perrotton exposa ceràmica i escultura. I Paloma Argibay, ecultura.

Els components del Cercle tenien pensat desenvolupar un seguit d'exposicions i actes amb motiu del seu desé aniversari però ho han tingut de posposar a l'espera de temps millors. Tot i amb això segueixen portant a terme algunes de les activitats que venien

desenvolupant abans d'aquest enrenou, com les sessions de dibuix presencials amb models.

La pandèmia també ha inspirat tota mena de literatura, ho ha propiciat el confinament, que molts autors han aprofitat el temps per desenvolupar les seves obres. Ha estat el cas del nostre poeta, l'August Bover. Que ens ha sorprès amb un poemari amb un títol molt escaient "El Contagi" que, a diferència del malvat, d'aquest tots voldríem ser contagiats.

Poemes il·lustrats per l'artista Alba Gàmiz i que ha posat pròleg al llibre el doctor Antoni Trilla que ha denominat el contingut, "Poemes pandèmics". Per catalogar-los amb més veracitat. Aquest suggestiu treball amb poemes que encomanen entusiasme, ha estat presentat el dilluns, dia 13, a la Biblioteca Popular Santiago Rusiñol.

El dilluns 13, l'Escola de Grallers de Sitges, representada per en Blai Fontanals Coll, ha recollit de mans del President de la Generalitat, Pere Aragonès, la Creu de Sant Jordi que els hi ha estat concedida. El president va estar acompanyat de la consellera de Cultura, Natàlia Garriga, en l'acte institucional que s'ha celebrat a Barberà del Vallès.

En el seu moment ja vaig enumerar els mèrits que l'han fet mereixedora de la màxima distinció que assigna el Govern català a una entitat. I que ha coincidit amb els 50 anys de la seva fundació i després d'una trajectòria molt fructífera dintre del món de la cultura popular.

En Xavier Lahoz ha publicat el seu primer llibre,

"Cambra sense finestres". Aquests dies l'està presentant a Sitges, al Casino Prado i a la seu de l'Associació de Dones de Sitges.

L'obra transcórrer en una casa modernista del barri d'Horta de Barcelona i en són les protagonistes sis dones que viuen històries diferents i que, d'una manera o altra, sofreixen episodis de violència de diferent índole. El títol s'identifica amb un espai opac on les protagonistes s'amaguen de la turmentosa realitat, però sense deixar de lluitar per tal d'un dia poder sortir de la seva tortuosa situació.

Aprofito per recordar que en Xavi és un dels fermes impulsors de la malvasia de Lletres, que va començar sent un taller d'escriptura i que ara també aposta per promocionar als autors locals. Aquesta vessant els ha permès ampliar fins a una cinquantena els seus membres que han creat un fructífer ambient literari que tan afavoreix al talent local.

Recentment en Xavi ha estat guardonat en la Nit dels Premis Sitges, al ser-li concedit, amb la seva obra "Cor glaçat", el premi del II Concurs literari de relat breu Antoni Sella, que organitza el Museu de Sitges en la categoria Santiago Rusiñol.

Per qüestions d'agenda els premis Sanvisens i Pere Jou no es van lliurar, com era costum, en el transcurs de la Nit dels Premis Sitges, perquè quan aquesta gala es va celebrar el jurats corresponents encara no havien emès els seus veredictes, degut a que les basses contemplaven que ho farien unes setmanes després de la celebració de l'acte esmentat.

Quan es va fer públic l'acte de la concessió dels dos Premis es desvelava el secret més ben guardat. Pel que fa al XXXV Premi de Pintura Savisens, aquest recau en l'artista mataronina, Marta Casas Cuixat. Graduada en Disseny Industrial per l'Escola Superior de Disseny i Enginyeria Elisava de Barcelona i graduada en Arts Plàstiques per l'Escola Llotja de Barcelona. L'obra guanyadora està feta amb la tècnica de l'aiguafort i porta per títol: "Que res ens subjecti".

Pel que fa al XXV Premi d'Escultura Pere Jou, ha estat adjudicat al jove escultor Pablo Lara, oriünd de Jaén. Per l'obra, traduït del grec: "És hora que el Senyor Actui". Una obra feta en ferro i resina de polièster i està inspirada en el mite grec de Kairós.

També s'han donat a conèixer els guanyadors dels accessits: en pintura a Haitz de Diego Arrizabalaga per l'obra: "Damascus Rose". En quant a l'accessit d'escultura, aquest ha estat per Marta Ferraté Torra per l'obra: "Terra niu daurat".

Totes aquestes obres i les seleccionades es poden veure en l'exposició del Mercat Vell fins el 13 de febrer del 2022.

Normalment es puja al tren amb la intenció de que aquest ens porti al destí que hem escollit. Però no sempre és així, perquè es torna a convocar el concurs "Puja al Tren", que organitzen les biblioteques del Garraf i de l'Alt Penedès. En aquesta són sis edicions i el concurs que ha començat aquest desembre acabarà el juny del 2022. Aquest consisteix en què els participants tenen que llegir un mínim de

tres llibres que hauran d'escollir d'entre els títols que se'ls hi presenten. I dintre el mapa literari que conformen les obres literàries hi conflueixen cinc línies de tren i cadascuna els porta a un viatge d'acord amb la temàtica triada. Mentre que les parades de cada línia de tren fan referència a tot el gruix de les obres que estan al seu abast. Al final els participants hauran de respondre a detalls que les bibliotecàries els hi formularan. El que suposa que per a respondre hauran d'haver llegit els llibres.

El responsable de l'Àrea de Cultura de la Diputació de Barcelona, Joan Carles García Cañizares, comunica de manera inesperada, el cessament de les funcions de director-gerent dels Museus de Sitges, al fins ara titular en Pere Izquierdo. Per a després matisar que no és un cessament, sinó la no renovació del contracte del càrrec.

Es produeix en un moment en què estava activat el concurs reglamentari per assolir el càrrec, pel qual, en el seu moment, s'hi ha presentat el que n'ha estat el gerent fins ara i una altra candidatura, la qual acaba no sent admesa per no complir amb tots els requisits de la convocatòria. Per tant sembla ser que l'únic aspirant que reuneix totes les condicions, és en Pere Izquierdo. A ulls de tothom hauria de ser el qui obtingués la plaça, però de moment no ha estat així. Una situació una mica rocambolesca i a més tenint en compte que no se li renova el contracte, sense esperar resoldre el tema de l'esmentada convocatòria. No deixa d'haver qui veu en tot això una maniobra política.

Com a molt aviat s'haurà d'esperar el transcórrer del

primer trimestre del 2022 per veure com es resol aquest assumpte. Mentre, en Pere ha rebut moltes mostres de suport i de reconeixement a la feina que ha desenvolupat al capdavant dels nostres Museus durant tot el temps que s'hi ha dedicat.

FESTES I TRADICIONS

A l'apropar-se les festes de Nadal un col·lectiu de sitgetanes i sitgetans s'endinsen en els preparatius i assajos dels Pastorets. Que un any més, sota la direcció d'en Josep Maria Esteban, es tornarà a representar en el saló teatre del Casino Prado, El primer Nadal dels Pastors, obra de qual n'és autor mossèn Rossend Fortunet.

Com a fet diferencial, si el comparem amb representacions passades, el nombre de participants degut a la pandèmia es rebaixarà dels 90 a només uns 25. També altres novetats es portaran a terme. Com que els músics deixaran el fossat destinat a ell si s'integraran a dalt de l'escenari. Així com els responsables fan saber que s'ha fet una nova revisió a l'obra per millorar-la i adaptant-la una mica als nous temps, que no vol dir que l'obra perdi la seva essència. Però sí que és veritat, per la meua particular opinió, que hi havia moments que la representació conduïa a un cert avorriments, potser pel desfasament que s'hi observava. Tampoc es tracta d'un canvi massa acusat, si més no serà bo que s'introdueixin petites adaptacions per a que els Pastorets no acabin morint d'èxit. Per començar sembla ser que els arranjaments musicals que ha portat a terme l'Esteve Molero prometen molt. Com així s'ha pogut constatar en les representacions que s'han fet darrerament.

Des de fa uns anys, tampoc molts, en les vigílies de les festes es celebra el tradicional marcat de Nadal, amb l'enunciat: Winter Market Sitges, una iniciativa de la Vinyet Zapater. Després del parèntesis provocat per la pandèmia, torna amb uns 70 expositors, però ho fa amb un format diferent al d'aquell envelat transparent que estava ubicat a la platja de la Fragata. Aquest divendres 17 s'ha inaugurat en el passeig de la Ribera, sota un capd'estels lluminosos que feia bonic. Les paradetes estaven disposades a banda i banda i exhibien molta diversitat de productes relacionats amb aquestes festes.

En el moment de la inauguració el regidor de Turisme Luís Miguel García, ha destacat la singularitat d'aquest mercat que aposta pels objectes fets de manera artesanal.

Una de les tradicions més esperades d'aquestes vigílies de Nadal, és poder admirar els diorames que cada any, i en van 32, realitzen el Grup Pessebrista local. I que té lloc al Palau del Rei Moro. Els seus autors, amb les seves obres, ens transmeten un apropament al paisatge i al significat de Nadal que sembla que et trobis en aquell portal de Betlem que inspira tants pessebres i als nostres amics que porten a terme petites i significatives obres d'art. Els mateixos que organitzen el 31e Concurs de Pessebres, per tal de fomentar la tradició. També sota la seva direcció i realització a darrera la porta de l'Ajuntament d'un artístic pessebre. Que s'afegeix al que fa anys que porta a terme, als peus del monument del Dr. Robert, el treballador de l'equip de jardiniers, en Jordi Marfil, la seva

constància té molt mèrit.

Tot això coincideix amb la conferència que cada any també es celebra a l'espai del Grup d'Estudis Sitgetans, amb un conferenciant i bon pessebrista, com ho és en Miquel Marzal. Que s'ha referit a l'evolució del pessebrisme, quan dintre de poc, el 2023 es commemorarà el 800 aniversari del pessebre de Sant Francesc d'Assís, que és considerat el primer que el va fer.

En Miki ha tractat sobre l'evolució d'aquesta tradició en els costums de la nostra gent. Referint-se a que s'ha passat de fer un pessebre de dimensions una mica grans, a potser només disposar en un prestatge del moble de casa, un reduït naixement. Deixant el més gran pels aficionats de sempre que els hi agrada treballar-ho per a obtenir uns resultats molt encertats. Malgrat que els temps han evolucionat, hi ha molta afició al pessebrisme i també a col·leccionar figures.

A manera personal afegeixo que uns dels artistes en la confecció d'aquestes figures, són la família Castells, que si no tinc mal entès, o no han canviat les normes, el interessat en voler adquirir figures, fa l'encàrrec després de festes i se li serveix la comanda per allà el mes de juny. Mentre que el segon torn de lliurament és per les vigílies d'aquestes festes. Dintre l'àmbit local en Francesc Sales ha agafat el relleu del recordat Jordi Panñella que en confeccionava a partir de motllos de l'artista Muns. A darrera els pessebres hi ha tot un món que s'abraça a la tradició i a la bona disposició artística dels qui preparen aquests diorames invertint molts

mesos de feina per poder exposar-los en aquest espai de temps que va des de mitjans de desembre fins a just el dia de Reis. Ni més ni menys.

Dintre d'aquests preparatius i posades en escena hi ha el lliurament del primer Tió a tots els infants que han nascut en el transcurs d'aquest any. Aquest simpàtic esdeveniment està organitzat per la Comissió de Reis i ha fet el lliurament l'alcaldesa Aurora Carbonell, el regidor de Festes, David Martínez i el president de la Comissió de Reis, en Josep Van Gorkom. La festa s'ha allargat durant tot el dia amb gimcanes i jocs per a totes les edats.

Una de les tradicions més antiga d'aquestes festes és el joc del Quinto que, un any més, es deixarà de celebrar. Ha estat, però, la Penya Barcelonista la que ha posat unes carpes a l'exterior del local i han fet el joc, amb bona participació. La recaudació ha estat destinada a la Marató de TV3, que com ve ser costum s'ha celebrat el diumenge abans del cap de setmana de Nadal. Amb un rècord d'aportacions a la causa de la salut mental.

La vigília del dia de Nadal s'ha pogut celebrar la Missa del Pollet a la tarda, com el Cant de la Sibilla que l'organitza l'Agrupació dels Balls Populars, sent la protagonitza principal la Gemma Biosca que amb els seus cants anuncia l'arribada del Messies, acompanyada a l'orgue per la Nídia Berbegal i amb la participació puntual d'un graller i un timbaler de la colla dels Marcets. És una representació que impacta per la seva sobrietat i amb una única veu, el só majestuós de l'orgue i el també so estrident de la gralla i el timbal, tot plegat esborrona una

mica, malgrat que s'ha de reconèixer el mèrit de tots els que hi participen, els quals desenvolupen els seus papers a la perfecció.

Tot seguit s'ha celebrat la Missa del Gall, una hora més aviat de l'habitual que, en circumstàncies normals és a la mitjanit. Per tal de que l'acabament no coincideixi amb el començament del toc de queda.

El dia de Nadal s'ha aixecat molt assolellat i amb la temperatura molt suau. Pels qui la tradició ens envolta de detalls, preferim que el dia 25 estigui rúfol i faci una mica de fred. Si les dues coincideixen, diguem que fa Nadal. I si el sol ens acompanya i les temperatures tampoc s'ajusten al calendari l'opinió és a la inversa, "no ho sembla que sigui Nadal". I el qui ho certifica, sí o sí, és el calendari i prou.

El tradicional concert que s'havia de celebrar a la vesprada, a càrrec de la Cobla Maricel, s'ha canviat de dia i està previst que es faci el dissabte després de Reis.

L'endemà, dia de Sant Esteve, s'ha celebrat el tradicional Ofici al Vinyet, presidit per mossèn Pausas i per les autoritats locals. En el transcurs del qual s'ha fet lliurament als administradors el quadre amb la pintura de la Mare de Déu del Vinyet de l'Agustí Ferrer Pino, adquirida per subscripció popular, sota una iniciativa de la Beli Artigas, i que des d'ara forma part del patrimoni artístic de l'ermita. Un cop acabat l'Ofici s'ha pogut admirar l'artístic pessebre, obra d'en Josep Aleacar, que ha agradat molt.

CURIOSITATS

Abans d'anunciar la gira que iniciarà en Joan Manel Serrat amb motiu de la seva retirada dels escenaris, ha volgut visitar la Societat el Retiro. Tot recordant la seva primera actuació en aquesta Societat que es remonta a l'any 1969. Que va obrir la porta a altres actuacions i sobretot als lligams d'amistat que cantant i retiristes van establir i que han perdurat al llarg de tot aquest temps. Per a donar-ne testimoni hi ha l'Abdon Vidal que junt amb en Janio Martí, amb aquest han coincidit en molts escenaris, han establert una gran amistat.

El cantautor del Poble Sec de Barcelona va ser rebut per l'actual presidenta del Retiro, l'Elena Ferré, així com el president de la Consultiva, en Pere Serramalera, on no hi podia faltar la presència del seu amic Abdon. En Serrat, content de trobar-se altra vegada en el Retiro i sense la pressió que comporta una actuació, va mantenir una col·loquial xarrada amb la representació retirista. Aquests, a la vegada, el van convidar a que signés en el Llibre d'Honor de la Societat, cosa que va fer molt gustosament escrivint una emotiva dedicatòria. En Serrat va marxar amb el compromís que, quan estigues deslliurat de les obligacions de la gira que farà en el transcurs del proper any, tornarà al Retiro, on s'hi troba com si estigués a casa.

Feia temps, potser anys, que no s'engegava cap subscripció popular, doncs ja no ho podem dir. La iniciativa ha sorgit de la Beli Artigas a l'adonar-se que un antiquari amb establiment obert a tocar el Baluard, exposava un quadre on hi ha pintat la

imatge de la Mare de Déu del Vinyet, de la qual és autor el pintor Agustí Ferrer Pino.

Aquest quadre té una història curiosa, que la Beli dóna a conèixer: A l'any 1918 els administradors del Vinyet volen comprar unes figures noves pel pessebre i per tal de recaudar els diners decideixen fer una rifa i qui la guanyi s'emportarà un quadre d'en Ferrer Pino, que per aquella època estava treballant en unes obres del cambril de la Mare de Déu. El sorteig es va celebrar el dia de la Candelera, el 2 de febrer de l'any 1919. Sense que n'hagi quedat constància de l'afortunat o afortunada que es va endur l'obra, fins fa poc que apareix exposada en aquesta galeria. La sort ha volgut implicar-se dues vegades amb la història del quadre, aquesta darrera la protagonitza la Beli que hi aporta tot el que se'n sap del quadre pintat pel susdit autor. Al mateix temps que se'l hi acut la magnífica idea de recuperar l'obra, mitjançant una subscripció popular, i un cop adquirida poder ser exposada permanentment al Vinyet. Abans d'exterioritzar el que pensa ho consulta a mossèn Pausas i als actuals Administradors del Vinyet, que li donen el vistiplau.

Ella mateix inicia les negociacions amb el responsable de la galeria, el qual s'avè a rebaixar l'import que demana pel quadre i l'ofereix per 800 euros. Als quals cal afegir dos-cents més pels treballs de restauració. Així que els 1.000 euros és la xifra que cal recollir, si les aportacions sobrepassen la quantitat, tot el que accedeixi de més anirà a parar al banc dels aliments.

La gent ha correspost i el quadre ha ocupat un lloc destacat durant el tradicional Ofici del dia de Sant Esteve a l'ermita, en el transcurs del qual s'ha lliurat als Administradors per a que sigui exposat al Vinyet de manera permanent. Una bonica història amb final feliç que s'ha afegit a l'encateri del Nadal.

La llegenda explica que en el segle XIV un soldat almogàver va arribar a les costes sitgetanes, no sabem si armat o desarmat, el que sí s'ens diu que sembla ser que per arma només portava un sarment d'una varietat dolça de raïm que tenia la seva procedència en les vinyes del sud de Grècia. Bona cosa ens va portar el soldat, perquè a partir d'aquí va arrelar el que coneixem com a Malvasia de Sitges. Una denominació que es va començar a comercialitzar amb aquest nom després de 200 anys que feia que la varietat es va implantar en les vinyes sitgetanes, no en totes. Era el segle XVI, quan es va convertir en un vi de denominació local.

Fins que a finals del segle XIX, i amb motiu de la inoportuna i desastrosa plaga de la filloxera, va influir amb la baixa producció de Malvasia. Fins a experimentar una gran remuntada en el segle XX. Quan el sitgetà Manuel Llopis de Casades va llegar a l'Hospital de Sant Joan Baptista les vinyes de la seva propietat, incloent el celler. Amb la condició que les vinyes fossin treballades i se'n elaborès la Malvasia. Cosa que encara es porta a terme a dia d'avui.

Durant aquesta darrera singladura, un sitgetà va ser el responsable del celler de l'Hospital, em refereixo a l'Antoni Almirall. Qui no només en

va tenir bona cura, sinó que també la Malvasia de Sitges es va expandir i fins i tots altres cellers de la nostra Geografia han elaborat aquest vi dolç. Essent el mateix Hospital qui ha iniciat la seva expansió cap a la veïna població de Sant Pere de Ribes, concretament en el celler la Vega de Ribes. I a partir d'aquí altres cellers, principalment del Penedès, han apostat per elaborar la seva pròpia Malvasia.

Per altra banda en un interessant article que signe l'arxiver Xavier Miret Mestre, a les pàgines de l'Eco, dona fe de l'etiqueta més antiga que es coneix de la Malvasia sitgetana i per extensió es considera que és la marca també més antiga de vi de Catalunya. Es tracta de la Malvasia de Sitges de can Falç, tal com anuncia el text de la susdita etiqueta. (L'article en qüestió surt publicat a l'Eco del 10 de desembre del 2021).

El mes passat m'hi referia en aquest mateix apartat. Els hotelers tenien les expectatives posades en aquest mes de desembre, tanmateix la irrupció de la sisena onada, altra vegada trastoca les seves previsions. Està passant el que apuntava, d'una setmana per l'altra tot pot canviar, hem passat el pont sense pena ni gloria, que traduït significa baixa ocupació i han començat arribar les anul·lacions als establiments hotelers.

Salva una mica la situació el Campionat Internacional d'Escacs que s'està celebrant al Sunway, amb l'arribada de 400 participants que es reparteixen entre aquest establiment i altres hotels i apartaments de la vila.

Però mentre els hotelers acusen tots aquests canvis, la gent de la restauració està treballant mitjanament bé. No es pot dir bé del tot, perquè han tingut moltes anul·lacions de dinars i sopars d'empresa. Si més no els caps de setmana si no encarregues taula difícilment podràs seure en molts dels restaurants de la vila. Són els genuïns passavolants que sort a ells l'activitat gastronòmica no apercep tanta davallada com l'hostaleria. Que estan a l'expectativa de com els hi va aquest mes per seguir mantenint obert l'establiment de cara els mesos venidors, sobretot els de gener i febrer, fins a Carnaval, que poden ser els més difícils de trampejar.

En la zona urbanitzada de la Bòbila s'ha oberta el ramal de la nova rotonda que fa poc es va fer que connecta el centre de Sitges amb l'autopista i venint d'aquesta, en els dos carrers que es troben a la dreta, on per un s'accedeix al barri de la Bòbila i per altre a la carretera de Ribes i a Vallpineda, mitjançant la rotonda que també es troba al final d'aquest nou carrer que s'ha obert i que si es vol es pot anar en direcció a l'Avinguda Sofia o cap a can Pei. En poc temps els nous carrers i avingudes ens permeten enllaçar les noves zones i arribar fins a la platja sense necessitat d'haver de passar pel que coneixem com el cantó de can Perico. El mateix passa amb la gent que viuen pel sector de Terramar, can Pei i la Plana, aquestes avingudes els porten fins a l'entrada de l'autopista, on es pot anar el direcció Barcelona o Tarragona. La teoria de l'amic que deia que abans només hi havia dues carreteres, una per anar i una per tornar, ha quedat desbordada i res no és el que era. Sortosament pel que fa a les vies de comunicació s'ha avançat i millorat molt.

ESPORTS

La Blanca Subur segueix sent un referent com escola de formació dels més joves del futbol català. Que traduït en números donen un balanç d'un total de 344 nens i nenes repartits entre vint-i-un equips, entre federats i escolars.

A l'onigrama hi trobem els noms de l'Isidre Gómez i en Xavi Cabezas com a responsables de la mainada que debuta. Mentre que en Dani Pujol és l'encarregat del Juvenil B i l'Elnric Hernández del Benjamí. Continua lligat a la Blanca David Porras qui, després d'haver dirigit diferents equips, en aquesta temporada es dedica a gestionar l'àrea esportiva de l'entitat.

Sense perdre la finalitat del Club, el president, en Toni Sardà, destaca l'objectiu pel qual treballa la Blanca, com és inculcar els valors més essencials als joves jugadors perquè esdevinguin un exemple pel dia de demà quan juguin en categories superiors. Ho corrobora en Xavi Cabezas, que també considera que allixonar als més petits per ser competitius, però no a qualsevol preu. La formació des dels fonaments és bàsica per aconseguir saber mesurar la forma física i controlar la ment, sobretot davant les victòries, les derrotes i el propi comportament en el camp. En aquestes edats és molt important una bona formació que es farà palesa a dintre i a fora del camp.

La Blanca ha donat a conèixer el seu organigrama: President, Toni Sardà. Àrea Esportiva, David Porras. Futbolistes: 274 federats i 70 escolars. Equips: 15 de federats i 6 d'escolars.

La Federació Catalana de Natació, en una nova edició de Futurnat que consisteix en escollir a nedadors per fer un seguiment tècnic programats pel primer trimestre del proper any. Els nedadors que ha escollit del Natació Sitges són: Mark Kramskoy i Luca Hoek que s'han presentat al CAR de Sabadell. Mentre que Ona Portillo, Jan García i Oliver Roch han estat citats al control de Tarragona. Ser escollit en aquestes proves és un honors pels nedadors/es i pel Club que representen.

El Club Patí Subur Sitges, que dirigeix en Jofre Vilà, aquest cap de setmana del 4 té un compromís a la pista de l'Andorra HC. El Patí Sitges passa per un bon moment de joc i de resultats, tot i que el començament de temporada no li anaven les coses de cara, ha sapigut reedraçar la situació.

En el Campionat de golf Inerclubs Absolut, celebrat a Tarragona, l'equip sitgetà format per Genís Albeti, Erik Hedberg, Juan Antonio Bragulat, Shila Gilon, Juan Manuel Leach, Jorge Rubio i Gonzalo Macaya, van dominar en la darrera jornada del campionat i gràcies als bons resultats en moments claus del torneig, van ser decisius per afrontar la darrera jornada i amb ella aconseguir la primera posició.

El diumenge, dia 12, fins el dijous 23, els escacs tornen al Sunway de Terramar. Establiment hotelier que ha esdevingut un referent en el món dels escacs. El torneig que es porta a terme és considerat de primer nivell i compta amb la participació de 400 jugadors i jugadores. I té anunciada la seva presència l'últim guanyador del torneig, Anton Korobov, que competirà amb el gran mestre, l'indi Nihal Sarin.

Pel que fa a la participació sitgetana, aquesta està representada per Leo McGardner, Martí Marín, Martina Lázaro i Màxim Anguera. Essent el president de la Peña d'Escacs del Prado, Francesc González el director del torneig.

Per culpa de la pandèmia es trobaran faltar alguns jugadors importants, però això no farà que el campionat assoleixi un nivell altíssim.

El sitgetà Erik Roqueta té un bon palmarès com a preparador físic, ho certifica l'haver format part de l'àrea de rendiment del FC Barcelona, preparador físic del Manama Club de Bahrain i del Khazar Lankharan d'Azerbaidjan. la seva última destinació ha estat a Mèxic on ha portat a terme els seus coneixements amb l'equip les Chivas de Guadalajara. Fins que el filial del Bayern de Leverkusen s'ha interessat pels seus serveis i s'hi incorporarà el mes de gener.

L'Erik havia jugat amb el Suburensense, amb el Ribes, començant com a preparador físic en l'equip de hoquei del Club Patí Sitges. Mentre es llicenciava en Ciències de l'Activitat Física i Esport, amb un Màster en Alt Rendiment en Esport Col·lectiu. Tot un palmarès que li ha valgut anar pujar graons fins a poder a entrar a formar part de la plantilla de preparadors físics d'un equip històric europeu que juga en una de les lligues més importants d'Europa, com és la Bundesliga.

El Futsal Sitges, de futbol sala, que dirigeix Germán Castiñeira, com es diu ara: està en ratxa. Perquè porta un total de set victòries i només un empat.

Amb tants bons resultats l'equip aspira aconseguir poder escalar fins a Segona Catalana.

A Sabadell ha tingut lloc la primera fase del campionat d'hivern de natació de Catalunya en la categoria infantil. Amb la representació sitgetana que ha estat formada per Emma de Ronne, Mark Kramskoy, Nil Huete, Ona Portillo, Clara Peris i Àfrica Garcia.

Tots van millorar les seves marques i cal destacar l'evolució de Mark Kramskoy que ha estat un dels millors nedadors catalans amb 15 anys. Aconseguint una meritoriosa segona posició en 200 braça i establint un rècord absolut del Club amb un temps de 2:29.67.

La UE Sitges, que entrena la Luri Sorroche, malgrat haver perdut el darrer partit amb el Sant Andreu i haver-li suspès el darrer partit per l'evolució de la covid, arriben a final d'any com a líders de la lliga.

També l'últim partit d'aquest any del Sènior B del basquet Sitges acaba amb victòria a la pista del col·legi Cultural de Badalona. Una victòria que arriba en un moment necessari per agafar confiança després d'un seguit de derrotes.

En quant al Sènior A també han vist com es suspenia el darrer partit pel mateix motiu.

Ajuntament
de Sitges